

I skrivelse den 20 september 1934 har *Norrbottens läns hushållnings-sällskaps egnaheimsnämnd* hemställt om anvisande jämväl för år 1935 av 25,000 kronor såsom bidrag utan ränta och återbetalningsskyldighet till bestridande av omkostnaderna för nämndens ifrågavarande verksamhet. Nämnden anför, att nämnden tack vare det för innevarande budgetår beviljade anslaget satts i stånd att under 1934 bedriva jordanskaffningsverksamheten enligt den därför uppgjorda planen ävensom i viss mån förbättra förutsättningarna för verksamheten i fråga. I anslutning härtill har nämnden lämnat en närmare redogörelse för verksamhetens bedrivande under 1934 vid förut omförmälda tre företag. Nämnden har härvid framhållit, att med jordförmedlingen vore förenade stora kapitalutlägg för nämnden i dess egenskap av företagare. Berörda utgifter vore — anför nämnden — av den natur, att de såväl i och för sig som med hänsyn till det samarbete, som ägde rum med arbetslöshetskommissionen, icke kunde undgås eller uppskjutas. Därtill komme, att desamma på grund av företagens art och omfattning allenast till en ringa bråkdel kunde täckas genom inkomster för framdeles försålda egnaheims. För att kunna på ett rationellt sätt fullfölja inom jordanskaffningsverksamheten föreliggande arbetsuppgifter vore nämnden ett antal år framåt i behov av större årligt anslagsbelopp än 25,000 kronor. Med hänsyn till det statsfinansiella läget ansåge sig emellertid nämnden böra begränsa sin anslagsbegäran till nyssnämnda belopp, vilket nämnden funne böra användas på i huvudsak följande sätt:

a) såsom bidrag till bestridande av kostnaderna för <i>jordanskaffningsverksamhetens centrala ledning och administration</i> (utgifter för löner, resor m. m.)	kronor	5,000
b) såsom bidrag till <i>exploateringskostnaderna</i> — utgifter för förläggning av arbetslöshetskommissionens arbetare, för diverse arbeten, såsom diknings- och vägarbeten, för lantmäteri och lokal ledning m. m.:		
1) för Kassa jordförmedlingsföretag	»	3,000
2) för Tärendö jordförmedlingsföretag	»	2,000
3) för Salt- och Fetmyrans jordförmedlingsföretag ...	»	15,000

Summa kronor 25,000.

Statens egnaheimsstyrelse har i remissutlåtande den 27 oktober 1934 anför, att styrelsen, som sommaren 1934 vid inspektionsresa inom Norrbottens län tagit ingående kännedom om ifrågavarande jordanskaffningsverksamhet, för sin del funne det vara av stor vikt för egnaheimsverksamhetens inom länet utveckling, att förevarande jordanskaffning kunde bli fullföljd i planerad utsträckning. Enär de jämförelsevis stora kostnaderna för verksamheten icke torde kunna förutsättas skola helt bestridas av förvaltningsbidraget till egnaheimsverksamheten, ansåge styrelsen sig böra tillstyrka ytterligare statsbidrag för ändamålet. Då vidare det ifrågasatta

beloppets storlek, med hänsyn till verksamhetens betydande omfattning, syntes skälig, hemställde styrelsen om bifall till egnahemsnämndens framställning.

Vid behandlingen av frågan om beviljandet för budgetåret 1934/1935 av statsbidrag till förevarande kolonisationsverksamhet gävo statsmakterna uttryck åt sin uppfattning, att anslagsanvisningen icke finge anses prejudicera till beviljande av anslag för ändamålet för kommande år. Med hänsyn till ifrågavarande jordanskaffnings betydelse såsom ett led i strävandena att anskaffa egnahem och bereda ökade utkomstmöjligheter för länets befolkning, anser jag mig emellertid böra i likhet med statens egnahemstyrelse förorda, att statsanslag anvisas för ändamålet även för nästa budgetår. Jämväl i fråga om anslagets storlek ansluter jag mig till egnahemstyrelsens mening. Anslaget torde, enligt närmare bestämmelser av Kungl. Maj:t, få användas i huvudsaklig överensstämmelse med vad egnahemsnämnden föreslagit. Jag vill emellertid framhålla, att den omständigheten, att anslag ånyo anvisas, icke får så tolkas, som om statsmakterna, med frångående av sin förra året tillkännagivna uppfattning, nu skulle lämna någon utfästelse att understödja verksamheten även i fortsättningen.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Kolonisation: Särskild kolonisationsverksamhet inom Norrbottens län* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av..... kronor 25,000.

[122.] 11. **Kolonisation: Odlings- och byggnadshjälp åt innehavare av odlingslägenheter m. fl., förslagsanslag.** (Jmf. IX H. T. 1934 p. 100.) Till odlings- och byggnadshjälp åt innehavare av odlingslägenheter m. fl. är jämlikt beslut av 1934 års riksdag uppfört såsom ordinarie förslagsanslag 250,000 kronor. Närmare redogörelse för anslagets användning har lämnats i 1932 års statsverksproposition, nionde huvudtiteln, punkt 110. Med stöd av riksdagens — i anledning av hemställan i sagda statsverksproposition — Kungl. Maj:t givna bemyndigande har Kungl. Maj:t den 18 mars 1932 medgivit, att av anslaget må, förutom till de ändamål, för vilka detsamma tidigare avsetts, jämväl användas erforderligt belopp till inköp av cement till byggnadsföretag åt innehavare av skogstorp, odlingslägenheter och kronatorp å kronomark inom de sex norra länen, i fall då virke från kronans skogar eljest skolat komma till användning vid företagen.

Domänstyrelsen har i skrivelse den 31 augusti 1934, med förmälan att utgifterna under anslaget för budgetåret 1933/1934 uppgått till 241,092 kronor, hemställt, att anslaget för nästa budgetår måtte uppföras med oförändrat belopp.

Vidare har styrelsen i skrivelse den 26 september 1934 hemställt, att det

styrelsen den 18 mars 1932 givna bemyndigandet att av förevarande anslag använda erforderligt belopp till inköp av cement till vissa byggnadsföretag måtte utsträckas att även avse erforderligt belopp till inköp av förädlat virke vid enahanda företag. Som motivering till ifrågavarande hemställan har domänstyrelsen anfört, att det vid utförande av byggnadsarbeten vid lägenheter av omförmålt slag stundom inträffade att svårigheter reste sig för lägenhetsinnehavaren att få virke, som han ägde bekomma å rot från kronans skog, förädlad i den grad, som erfordrades, särskilt ifråga om den mindre del av byggnadsvirket, som åtginge till snickeri- och vissa andra inredningsarbeten. Det förekomme, att lägenhetsinnehavare av denna anledning föredroge att för dylikt ändamål inköpa förädlat virke. På framställning av lägenhetsinnehavaren hade styrelsen i dylikt fall ansett sig böra medgiva utlämnande till denne av en kvantitet virke å rot motsvarande den virkesbesparing å kronans skog, som uppkommit genom att virke från annat håll kommit till användning för ändamålet. Detta förfaringsätt hade dock ur skilda synpunkter visat sig vara olämpligt. Någon förhöjning av det i skrivelsen den 31 augusti 1934 äskade anslaget föranleddes ej av det nu framförda förslaget.

Departements-
chefen.

Jag biträder domänstyrelsens förslag, att skogstorp- och odlingslägenhetsinnehavare och kronotorpare, vilka vid uppförande av byggnader å sina lägenheter använda förädlat virke och på grund därav icke begagna sig av dem tillkommande rätt till byggnadsvirke från kronans skogar, må genom domänstyrelsens försorg erhålla gottgörelse från förevarande anslag. Mot storleken av det utav domänstyrelsen för nästa budgetår föreslagna anslagsbeloppet synes ej något vara att erinra.

Under åberopande av vad jag nu anfört får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

1) till *Kolonisation: Odlings- och byggnadshjälp åt innehavare av odlingslägenheter m. fl.* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av.... kronor 250,000;

2) medgiva, att domänstyrelsen må av sagda anslag använda erforderligt belopp till inköp av förädlat virke till byggnadsföretag åt innehavare av skogstorp, odlingslägenheter och kronotorp, i fall då virke från kronans skogar eljest skolat komma till användning vid berörda företag.

[123.] 12. Grundförbättringar: Statens avdikningsanslag, *förslagsanslag*. (Jmf. IX H. T. 1934 p. 104.) För understödjande medelst statsbidrag utan återbetalningsskyldighet av sådana torrlägningsföretag, vilka avse höjande av alstringsförmågan hos mark med hänsyn till dess utnyttjande såsom åker eller ständig slätter- eller betesvall, finns sedan åtskilliga

år tillbaka i riksstaten upptaget statens avdikningsanslag. Bestämmelser angående villkoren för erhållande av statsbidrag från anslaget äro meddelade i kungörelsen den 11 juni 1926 (nr 257) med däri genom kungörelserna nr 215/1929 och 299/1933 gjorda ändringar.

Riksdagen plägar årligen dels bestämma det belopp, intill vilket statsbidrag ur anslaget må av Kungl. Maj:t för det nästkommande budgetåret beviljas, dels ock anvisa visst anslagsbelopp för finansieringen av erforderliga utbetalningar av bidrag. Av följande tabell framgå för ett vart av budgetåren 1930/1931—1934/1935 den bestämda bidragssumman och de anvisade anslagsbeloppen:

Budgetår	Av riksdagen bestämd bidragssumma	Anvisat anslag
1930/1931	kronor 4,000,000	3,800,000
1931/1932	» 3,300,000	3,800,000
1932/1933	» 3,000,000	3,000,000
1933/1934	» 2,500,000	2,500,000
1934/1935	» 2,200,000	3,000,000.

Anslaget har till och med budgetåret 1930/1931 haft karaktär av extra reservationsanslag. Med hänsyn till önskvärdheten av en jämnare fördelning mellan budgetåren av medelsanvisningarna till anslaget ävensom vikten av att anslaget städse motsvarade de krav, som på grund av statens åtaganden gentemot torrlägningsföretagen ställdes på detsamma, har anslaget från och med budgetåret 1931/1932 uppförts såsom extra förslagsanslag.

I nära samband med avdikningsanslaget står statens avdikningslånefond, som är avsedd att medelst lån tillgodose samma syfte som avdikningsanslaget. Högst hälften av kostnaderna för avdikningsföretag får bestridas genom statsbidrag. Till hjälp med återstoden av kostnaderna kan lån utgå från lånefonden.

För att möjliggöra omedelbart utförande av torrlägningsföretag, ägnade att motverka arbetslösheten, har riksdagen vidare för vartdera av budgetåren 1933/1934 och 1934/1935 under utgifter för kapitalökning, fonden för förslag till statsverket, anvisat ett reservationsanslag av 4,000,000 kronor. Bestämmelser rörande anslagets användning hava meddelats i kungörelsen den 30 juni 1933 (nr 436). Från anslaget bestridas jämväl dels kostnader för avlöning åt viss extra personal å lantbruksstyrelsens kulturtekniska byrå dels ock särskild ersättning utöver den ordinarie lönen till vederbörande byråchef i lantbruksstyrelsen för det ökade arbete och ansvar, som till följd av den utvidgade torrlägningsverksamheten åvilar honom. Berörda kostnader och ersättning beräknas för innevarande budgetår till sammanlagt i runt tal 43,500 kronor, därav ersättningen till byråchefen 1,800 kronor.

I skrivelse den 27 augusti 1934 har *lantbruksstyrelsen* gjort framställning om beredande av medel för budgetåret 1935/1936 för fortsatt utlämnande av statsbidrag från statens avdikningsanslag samt härvid anført huvudsakligen följande.

Under budgetåret 1933/1934 hade från statens avdikningsanslag beviljats bidrag till 776 torrlägningsföretag med sammanlagt 2,635,260 kronor. Från det särskilda anslaget för utförande av torrlägningsföretag, ägnade att motverka arbetslösheten, hade under samma budgetår beviljats statsbidrag till 883 företag med tillhoppa 3,979,650 kronor. Därjämte hade från sistnämnda anslag utgått ett belopp av 19,993 kronor 52 öre till avlöning åt viss extra personal å lantbruksstyrelsens kulturtekniska byrå. Av en styrelsens skrivelse bilagd, per den 1 augusti 1934 upprättad tablå rörande de torrlägningsföretag, som erhållit statsbidrag från ovanberörda särskilda anslag för budgetåret 1933/1934, framginge bland annat, att nämnda företag beräknades draga en sammanlagd kostnad av 8,744,800 kronor, att å de företag, som redan slutförts, belöpte en kostnad av 847,180 kronor, att vid slutförda eller delvis utförda företag verkställes 227,960 dagsverken av lejd och 32,180 dagsverken av annan arbetskraft, samt att av dagsverkena 218,040 utförts av personer, som förut varit arbetslösa.

Den 1 juli 1933 hade i lantbruksstyrelsen funnits ineliggande ansökningar till 1,665 företag, motsvarande ett bidragsbelopp av omkring 6,700,000 kronor. Vid ingången av budgetåret 1934/1935 funnes oavgjorda ansökningar om bidrag till 1,146 företag med tillhoppa 3,600,000 kronor. Under budgetåret beräknades inkomma ansökningar om ytterligare 4,000,000 kronor, vadan för tillgodoseende av medelsbehovet under samma budgetår skulle erfordras 7,600,000 kronor. Då för ändamålet funnes tillgängliga dels bidrag från statens avdikningsanslag å 2,200,000, dels ock anslaget å 4,000,000 kronor till utförande av torrlägningsföretag, ägnade att motverka arbetslösheten, eller tillhoppa 6,200,000 kronor, beräknade lantbruksstyrelsen, att ansökningar till ett belopp av $(7,600,000 - 6,200,000 =)$ 1,400,000 kronor måste överföras till budgetåret 1935/1936. Under sistnämnda budgetår torde kunna förväntas inkomma nya ansökningar till ett belopp av omkring 4,000,000 kronor. För tillgodoseende av under budgetåret 1935/1936 föreliggande ansökningar skulle sålunda erfordras $(1,400,000 + 4,000,000 =)$ 5,400,000 kronor, till vilket belopp bidragstilldelningen för nämnda budgetår syntes för undvikande av ny anhopning av bidragsansökningar böra uppgå. Enligt lantbruksstyrelsens förmenande borde beloppet i sin helhet utgå ur statens avdikningsanslag. I vad mån läget å arbetsmarknaden krävde, att arbetstillfällen bereddes för arbetslösa vid torrlägningsföretag, undandroge sig styrelsens bedömande.

Vad angår de krav, som under budgetåret 1935/1936 kunde antagas framkomma på utanordnande av från statens avdikningsanslag beviljade statsbidrag hade av statskontoret utbetalade belopp utgjort under budgetåren 1930/1931—1933/1934 i runt tal respektive 3,769,780, 4,294,070, 4,156,560 och 3,383,950 kronor. Under budgetåret 1935/1936 torde utbetalningarna från anslaget böra beräknas till i runt tal 3,700,000 kronor.

Härjämte har lantbruksstyrelsen i skrivelse den 2 oktober 1934 hemställt, att, därest styrelsens ifrågavarande förslag vunne bifall, åtgärder måtte vidtagas i syfte att för anställande under budgetåret 1935/1936 av extra personal å styrelsens kulturtekniska byrå erforderliga medel, högst 33,000

kronor, bleve anvisade till styrelsens förfogande att utgå ur statens avdikningsanslag eller det anslag, som för nämnda budgetår kunde bliva anvisat till torrlägningsföretag, ägnade att motverka arbetslösheten.

I remissutlåtande den 27 september 1934 har *statskontoret* förordat, att — under förutsättning att särskilda medel till torrlägningsföretag, ägnade att motverka arbetslösheten, ej komme att anvisas för nästa budgetår — statens avdikningsanslag för samma budgetår bestämdes till det av lantbruksstyrelsen föreslagna beloppet 3,700,000 kronor.

Det särskilda anslag, som under budgetåren 1933/1934 och 1934/1935 vid sidan av avdikningsanslaget anvisats för tillgodoseende av torrlägningsföretag, ägnade att motverka arbetslösheten, hade bland annat till syfte att minska olägenheterna av den då förefintliga ansevärd balansen av bidragsansökningar. Genom uppförandet av det särskilda anslaget kunde nämligen sådana företag, som vore av mera väsentlig betydelse för arbetslöshetens bekämpande, utan större dröjsmål beviljas statsbidrag samt där- efter omedelbart igångsättas. Av lantbruksstyrelsens redogörelse framgår nu, att förenämnda balans under det sistförflutna budgetåret avsevärt minskat. Ett ganska stort antal bidragsansökningar kan visserligen antagas komma att föreligga även under innevarande och nästkommande budgetår. Enligt lantbruksstyrelsens beräkningar, mot vilka jag icke har anledning att framställa erinran, skulle emellertid samtliga dessa ansökningar kunna vederbörligen tillgodoses vid en bidragstilldelning under budgetåret 1935/1936 av den storlek, styrelsen föreslagit, eller 5,400,000 kronor.

*Departements-
chefen.*

Vid sådant förhållande finner jag något särskilt anslag för sistsagda budgetår till torrlägningsföretag, ägnade att motverka arbetslösheten, icke behöva äskas av riksdagen. Genom att, såsom jag förutsätter, riksdagens samtycke utverkas till hela den bidragstilldelning från avdikningsanslaget, som i lantbruksstyrelsens förslag avses, kommer torrlägningsverksamheten att även under ifrågavarande budgetår gynnsamt påverka arbetstillgången.

I fråga om det belopp, varmed avdikningsanslaget bör upptagas i riksstaten för nästa budgetår biträder jag myndigheternas förslag och förordar sålunda en anslagsanvisning av 3,700,000 kronor.

Torrlägningsärendenas handläggning inom lantbruksstyrelsen torde även med den anordning, jag nu förordar, bliva för styrelsens kulturtekniska byrå alltför betungande för att kunna med erforderlig skyndsamhet utföras utan extra personal. För bestridande av kostnaderna för sådan personal under budgetåret 1935/1936 synes därför enligt Kungl. Maj:ts närmare bestämmande avdikningsanslaget böra få anlitas i den mån medel för ändamålet icke annorledes stå till förfogande. Hinder synes ej heller böra möta för Kungl. Maj:t att ur förevarande anslag, på sätt som sker ur anslaget till torrlägningsföretag, ägnade att motverka arbetslösheten, bereda någon

särskild ersättning åt chefen för nämnda byrå för det ökade arbete och ansvar, som torde komma att åvila denne jämväl under nästa budgetår.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte förslå riksdagen att

1) medgiva, att Kungl. Maj:t må under budgetåret 1935/1936 bevilja statsbidrag från statens avdikningsanslag å tillhopa högst 5,400,000 kronor;

2) under titel *Grundförbättringar: Statens avdikningsanslag* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 3,700,000.

[124.] 13. **Grundförbättringar: Bidrag till nyodling, betesförbättring, stenröjning och jordkörning å ofullständiga jordbruk, förslagsanslag.** (Jmf. 1934 IX H. T. p. 105; prop. nr 69 samt R. skr. nr 152.) Från och med 1927 har riksdagen varje år anvisat extra anslag till nyodling och betesförbättring å ofullständiga jordbruk. Sedan 1931 har anslaget fått tagas i anspråk jämväl för stenröjning å dylika jordbruk.

För 1935 har riksdagen medgivit, att Kungl. Maj:t må för ifrågavarande ändamål bevilja statsanslag med sammanlagt 1,300,000 kronor, varav intill 1,200,000 kronor för utlämnande av statsbidrag till nyodling, betesförbättring och stenröjning samt intill 100,000 kronor för utlämnande av statsbidrag till jordförbättring genom påförande av mineraljord på myrjord (jordkörning).

Av det för 1935 till nyodling, betesförbättring och stenröjning avsedda beloppet å 1,200,000 kronor få förslagsvis 400,000 kronor användas till betesförbättring samt 100,000 kronor till stenröjning, varvid det emellertid tillkommer Kungl. Maj:t att, med hänsyn till föreliggande behov och gjorda ansökningar, verkställa den slutliga fördelningen av anslagsbeloppet å de ifrågavarande ändamålen.

Anslaget, som förut varit av reservationsanslags natur, utgår från och med budgetåret 1934/1935 såsom förslagsanslag.

Gällande bestämmelser angående villkoren för erhållande av ifrågavarande statsbidrag äro meddelade i kungörelsen den 12 oktober 1934 (nr 498) angående statsbidrag till jordförbättring å ofullständiga jordbruk.

I skrivelse den 27 augusti 1934 rörande anslagsbehovet för 1936 anför *lantbruksstyrelsen*:

De för nyodling, betesförbättring och stenröjning anvisade medlen hade rönt en synnerligen stark efterfrågan, vilket närmare belystes av följande tabell.

Å r	Sökta bidragsbelopp			
	Nyodling kronor	Betesför- bättring kronor	Stenröjning kronor	Summa kronor
1928.....	1,583,828 —	290,147 —	—	1,873,975 —
1929.....	1,763,238 50	396,275 —	—	2,159,513 50
1930.....	1,462,776 25	462,019 25	—	1,924,795 50
1931.....	1,439,856 —	578,816 —	150,317 —	2,168,989 —
1932.....	1,486,151 —	723,928 —	328,393 —	2,538,472 —
1933.....	1,583,521 —	786,322 —	416,074 —	2,785,917 —
1934.....	1,810,627 50	1,037,962 —	592,913 —	3,441,502 50

Av en jämförelse mellan av riksdagen medgiven bidragstilldelning och av hushållningssällskapen sökta bidrag framginge, att det hittills endast delvis varit möjligt att tillgodose de inkomna ansökningarna om bidrag. Vad beträffade det för 1935 avsedda anslaget å 1,300,000 kronor kunde likaså förväntas, att ansökningar om bidrag skulle inkomma i sådan omfattning, att anslaget visade sig otillräckligt för deras tillgodoseende.

Det syntes lantbruksstyrelsen antagligt, att den nuvarande starka efterfrågan på ifrågavarande statsbidrag icke komme att för 1936 utvisa någon minskning. En höjning av bidragstilldelningen för sagda år torde därför få anses önskvärd. Med hänsyn till det statsfinansiella läget funne lantbruksstyrelsen sig emellertid böra förorda, att denna höjning begränsades på sådant sätt, att den del av bidragstilldelningen, som vore avsedd för nyodling, betesförbättring och stenröjning ökades utöver vad fallet vore för 1935 med 300,000 kronor, eller från 1,200,000 kronor till 1,500,000 kronor. Bidraget till jordkörning syntes däremot böra för 1936 utgå med oförändrat belopp, 100,000 kronor. Bidragstilldelningen för sagda år skulle därigenom komma att uppgå till sammanlagt 1,600,000 kronor.

I fråga om anvisandet av erforderliga medel till anslaget torde utbetalningar under budgetåret 1935/1936 kunna beräknas till ungefärligen samma belopp som för budgetåret 1933/1934 eller enligt från statskontoret inhämtad uppgift i runt tal 1,600,000 kronor.

Syftet med ifrågavarande anslag är att bereda innehavare av sådana mindre jordbruk, som ej kunna lämna full utkomst åt familjen, möjlighet till utveckling av jordbruken därhän, att beroendet av arbetsförtjänst utom hemmet minskas. Bidragsverksamheten måste därför, särskilt under tider av arbetslöshet, tillmätas betydande värde. Jag tillstyrker ur dessa synpunkter en höjning av bidragstilldelningen för nästa budgetår med 200,000 kronor till 1,500,000 kronor. Av nämnda belopp torde förslagsvis få användas 500,000 kronor för utlämnande av statsbidrag till betesförbättringar, 100,000 kronor till stenröjning och 100,000 kronor till jordkörning. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att med hänsyn till föreliggande behov och gjorda ansökningar verkställa den slutliga fördelningen av anslagsbeloppet. Med en bidragstilldelning under budgetåret 1935/1936 av 1,500,000

*Departements
chefen.*

kronor synas utbetalningarna under samma tid kunna beräknas uppgå till enahanda belopp. Anslaget bör sålunda upptagas till detta belopp.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

1) medgiva, att Kungl. Maj:t må under 1936 bevilja statsanslag intill 1,500,000 kronor för utlämnande av statsbidrag till nyodling, betesförbättring, stenröjning och jordkörning å ofullständiga jordbruk;

2) till *Grundförbättringar: Bidrag till nyodling, betesförbättring, stenröjning och jordkörning å ofullständiga jordbruk* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 1,500,000.

[125.] 14. *Grundförbättringar: Bidrag till täckdikningar, reservationsanslag.* Med anledning av väckta motioner anvisade 1933 års riksdag, i enlighet med vad särskilda utskottet i sina utlåtanden nr 17 (sid. 137) och nr 22 (sid. 8) föreslagit, under utgifter för kapitalökning, fonden för förslag till statsverket, till bidrag till täckdikningar för budgetåret 1933/1934 ett reservationsanslag av 1,000,000 kronor. För budgetåret 1934/1935 uppfördes anslaget med ett till 1,500,000 kronor förhöjt belopp.

Kungörelse angående statsbidrag till täckdikning har av Kungl. Maj:t utfärdats den 30 juni 1933 (nr 434). Av dessa bestämmelser må här återgivas följande.

Statsbidrag kan utlämnas åt ägare eller brukare av åker eller annan odlad jord för verkställande av täckdikning samt utgår med belopp, motsvarande högst 25 procent av den beräknade kostnaden för företaget. Ej må dock under ett och samma år statsbidrag beviljas till så högt belopp, att detta, jämte bidragstagaren under året beviljat lån från täckdikningslånefonden, överstiger 5,000 kronor. Ej heller må någon innehava statsbidrag och häfta i skuld för täckdikningslån till högre belopp sammanlagt än 10,000 kronor, där ej Kungl. Maj:t i särskilt fall på framställning av lantbruksstyrelsen medgiver ökning av beloppet. Sammanlagda beloppet av statsbidrag och täckdikningslån får högst uppgå till, där fråga är om täckdikning med rör, hela den beräknade kostnaden, dock ej mer än 500 kronor för hektar av den jord, som är avsedd att förbättras genom företaget, samt, där fråga är om täckdikning med annat material, fyra femtedelar av den beräknade kostnaden, dock högst 350 kronor för hektar av sådan jord, som nyss sagts. Vid beräkning av kostnaden skola gällande bestämmelser angående täckdikningslån i tillämpliga delar lända till efter rättelse. Bidragen sökas hos och utlämnas av vederbörande hushållningssällskap. I den mån så lämpligen kan ske, bör hänsyn vid beviljandet tagas till önskvärdheten att genom bidrags beviljande rådande arbetslöshet lindras eller motverkas. Sedan statsbidrag beviljats, skall arbetet utan uppskov igångsättas.

Hushållningssällskap, som för handhavandet av här ifrågavarande verksamhet nödgas anlita extra arbetskraft, må på framställning kunna av Kungl. Maj:t, i den mån skäl därtill äro, tillerkännas bidrag av statsmedel till kostnaderna härför.

I skrivelse den 27 augusti 1934 har *lantbruksstyrelsen* anfört i huvudsak följande.

De under budgetåret 1933/1934 inkomna ansökningarna om bidrag från det för samma budgetår anvisade anslaget representerade ett sammanlagt bidragsbelopp av omkring 1,500,000 kronor. Ehuru ett flertal hushållningssällskap ännu icke inlämnat sina ansökningar, hade redan begärts bidrag från det för innevarande budgetår anvisade anslaget med belopp, som överstege 1,500,000 kronor.

Hushållningssällskapen hade intill 1933 års utgång beviljat bidrag från anslaget för budgetåret 1933/1934 med i runt tal 516,300 kronor till 2,197 täckdikningsföretag. Med ledning av från hushållningssällskapen infordrade uppgifter angående antalet dagsverken vid sådana med bidrag från nämnda anslag understödda täckdikningsföretag, som redan slutförts, hade lantbruksstyrelsen för att åskådliggöra bidragsverksamhetens inverkan på arbetslösheten upprättat följande tablå, vilken dock endast avsåge tiden till och med juli månads utgång 1934.

Antal täckdikningsföretag	Antal utförda dagsverken				Av i kol. 3 och 4 redovisade dagsverken hör nedanstående antal utförts av personer, som förut varit arbetslösa
	av ägaren och arbetsfolk, som utgör stadigvarande personal	av hemmavarande barn, som icke hava stadigvarande sysselsättning i hemmet	av särskilt för arbetets utförande lejd arbetskraft	summa	
1	2	3	4	5	6
1,551	47,178	3,911	131,638	182,727	117,115

Därest de förhållanden, i synnerhet med avseende å önskvärdheten av arbetslöshetens lindrande eller motverkande, som motiverat beviljandet av ifrågavarande anslag, skulle finnas föreligga jämväl under budgetåret 1935/1936, syntes anslaget böra för nämnda budgetår uppföras med 1,500,000 kronor.

Erfarenheterna av ifrågavarande bidragsverksamhet giva vid handen, att stark efterfrågan rått och allt fortfarande råder å hithörande bidrag samt att vid de med stöd av bidragen igångsatta företagen beretts arbete åt ett avsevärt antal personer, som dessförinnan varit arbetslösa. Då läget å arbetsmarknaden fortfarande är otillfredsställande och jordbruksnäringen alltför mycket i behov av stödåtgärder, förordar jag anvisande av medel för ändamålet jämväl för nästa budgetår. Anslagets storlek synes på sätt lantbruksstyrelsen föreslagit kunna bestämmas till samma belopp som under innevarande budgetår eller 1,500,000 kronor. Liksom hittills torde Kungl. Maj:t få ur anslaget anvisa bidrag till hushållningssällskap till bestridande av kostnaderna för den extra arbetskraft, sällskapen nödgas anlita för verksamheten.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Grundförbättringar: Bidrag till täckdikningar*
anvisa för budgetåret 1935/1936 ett *reservationsanslag*
av kronor 1,500,000.

*Departements-
chefen.*

[126.] 15. *Jordbrukskommissioner, förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 106.) Till bestridande av kostnader för jordbrukskommissioner är å riksstaten uppfört ett ordinarie förslagsanslag, vilket enligt beslut av 1934 års riksdag utgår med 20,000 kronor.

Kungl. Maj:t har utfärdat

dels den 27 januari 1911 reglemente (nr 8) för de enligt 3 § i lagen den 25 juni 1909 angående uppsikt å vissa jordbruk i Norrland och Dalarna tillsatta jordbrukskommissioner,

dels den 27 juni 1927 lag (nr 287) angående uppsikt å vissa jordbruk,

dels den 13 december 1929 reglemente (nr 390) för de enligt 4 § i sist-nämnda lag utsedda jordkrukskommissioner,

dels ock den 13 december 1929 kungörelse (nr 391) angående bestridandet av vissa kostnader för jordbrukskommissioner.

Jämväl må erinras, att Kungl. Maj:t, på förekommen anledning och i anslutning till förslag i ämnet av sociala jordutredningen, genom särskilda beslut den 7 juni och den 21 december 1934 anbefallt jordbrukskommissionerna att, envar för sitt verksamhetsområde, göra anmälan hos Kungl. Maj:t *dels* — för den händelse kommissionen ej äger möjlighet till ingripande jämlikt nyssnämnda lag den 27 juni 1927 (nr 287) — därest till kommissionens kännedom kommer, antingen att skogsodling på åkerjord sålunda företages, att skada för det allmänna ur ekonomiska eller sociala synpunkter uppstår, eller att dylik skada uppkommer genom att åkerjord överföres till skogsbruk genom underlåten odling, *dels ock* om till dess kännedom kommer, att jordägare, med avseende å fastighet, vara sagda lag äger tillämpning, vidtagit eller har för avsikt att vidtaga åtgärder, ägnade att genom minskning eller utökning av fastighetens areal undandraga fastigheten tillämpning av lagen.

Departementss-
chefen.

Med hänsyn till medelsåtgången under budgetåren 1931/1932—1933/1934, vilken utgjort respektive 19,888, 14,686 och 17,612 kronor, torde anslaget böra för nästa budgetår bibehållas vid 20,000 kronor. Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Jordbrukskommissioner* för budgetåret 1935/
1936 anvisa ett *förslagsanslag*

av kronor 20,000.

[127]. 16. *Arrenderådgivning åt vissa arrendatorer, förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 107.) I riksstaten har på grund av 1934 års riksdags beslut uppförts ett extra förslagsanslag till bestridande av kostnaderna för arrenderådgivning åt arrendatorer under bolag eller med dem likställda jordägare, för vilka gäller särskilda sociala lagbestämmelser. Anslaget är för budgetåret 1934/1935 uppfört med 10,000 kronor.

Närmare bestämmelser rörande anslagets användning äro meddelade i kungörelsen den 18 maj 1934 (nr 150) om bestridande i vissa fall med all-

männa medel av kostnader för biträde i frågor rörande arrendeförhållanden. Kungörelsen innehåller i huvudsak följande.

Av allmänna medel må bestridas kostnader för biträde i frågor rörande arrendeförhållanden åt den, som innehar eller ämnar tillträda jordbruksarrende, beträffande vilket gälla bestämmelserna i lagen om arrende av viss jord å landet i Norrland och vissa delar av Svealand eller de i lagen om nyttjanderätt till fast egendom meddelade särskilda bestämmelser om jordbruksarrenden under bolag och med dem likställda jordägare. Av statsmedel må jämväl bestridas kostnader för biträde åt arrendator eller den, vilken avser att tillträda arrende, för utredning av, huruvida nämnda bestämmelser äro tillämpliga å arrendet. Biträde, som här avses, skall innefatta råd och upplysningar, uppsättande av skrifter och kontrakt med mera dylikt, men ej utförande av rättegång eller förhandling inför skiljemän. För varje län skall av länsstyrelsen förordnas lämpligt antal socialt intresserade, i arrendeförhållanden insatta personer, vilka skola hava till åliggande att lämna sökande, som må vara i behov därav, här avsett biträde. Dylikt förordnande bör företrädesvis givas åt person, som avlagt för utövande av domarämbete föreskrivna kunskapsprov samt yrkesmässigt utövar advokatverksamhet, eller ock tjänsteman inom länsstyrelsen. Rätt att få kostnad för biträde bestridd av allmänna medel må tillerkännas sökande, som därav prövas vara i behov. Ansökan härom skall göras hos länsstyrelsen. Bifalles ansökan, ankommer det vidare på länsstyrelsen att bestämma det belopp, varmed ersättning skall utgå till den därtill berättigade. Talan mot beslut, som jämlikt kungörelsen meddelas av länsstyrelse, må ej föras.

I skrivelse den 24 oktober 1934 har *statens egnahemsstyrelse* meddelat, att styrelsen från samtliga länsstyrelser infordrat uppgifter å de belopp, som inom länen beräknades åtgå för ifrågavarande ändamål under budgetåren 1934/1935 och 1935/1936. Enligt de lämnade uppgifterna skulle den beräknade sammanlagda medelsåtgången utgöra 5,850 kronor för budgetåret 1934/1935 och 6,750 kronor för budgetåret 1935/1936. Under framhållande av att förevarande kostnadsfria rättshjälp, i den mån allmänheten erhöile bättre kännedom om densamma, kunde förutses bli va anlitad i allt större utsträckning, har egnahemsstyrelsen emellertid föreslagit, att anslaget för nästa budgetår måtte uppföras med oförändrat belopp.

Jag biträder egnahemsstyrelsens förslag och hemställer alltså, att Kungl. *Departements-*
Maj:t måtte föreslå riksdagen *chefen.*

att till *Arrenderådgivning åt vissa arrendatorer* för
budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslags-*
anslag av kronor 10,000.

I. Fiskeriväsendet.

[128.] 1. Undersöknings- och försöksanstalt för sötvattensfisket: Avlöningar, *förslagsanslag*. (Jmf. IX H. T. 1934 p. 108.) För den genom beslut

av 1930 års riksdag (prop. nr 264; R. skr. nr 323) inrättade undersöknings- och försöksanstalten för sötvattensfisket äro i riksstaten för innevarande budgetår uppförda *dels* ett extra förslagsanslag av 24,500 kronor till avlöningar och *dels* ett extra reservationsanslag av 12,000 kronor till driftkostnader. Vid sidan av dessa anslag bestridas kostnaderna för dyrtidstillägg åt anstaltens befattningshavare från huvudtiteln's allmänna anslag för ändamålet.

Gällande stater för anstalten hava av Kungl. Maj:t fastställts, avlöningsstat den 15 april 1932 samt omkostnadsstat den 18 maj 1934. Staterna hava följande utseende:

Avlöningsstat.

Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare	kronor 23,496
Vikariatsersättningar och de förmåner, som enligt gällande avlöningsbestämmelser tillkomma befattningshavare å extra stat, förslagsvis	1,004
Summa förslagsanslag kronor 24,500.	

Omkostnadsstat.

Arrendeavgift, underhåll av byggnader, laboratoriekostnader, bibliotek, fiskförsök, tryckningskostnader, drift och underhåll av båtar, värme, ljus, vatten, expenser

kronor 12,000.

Anm. Till tryckningskostnader må icke utan Kungl. Maj:ts tillstånd användas mera än 3,000 kronor.

Kungl. Maj:t har den 15 april 1932 föreskrivit, att vid anstalten skola från och med den 1 juli 1932 och tills vidare, intill dess annorlunda förordnades, vara anställda följande befattningshavare i nedan angivna lönegrader:

Befattningshavare	Lönegrad
2 laboratorer	B 26
1 fiskmästare	B 10
1 vaktmästare	B 5
1 kontorsbiträde	B 4.

I samband härmed har förordnats, att befattningshavarna skola förordnas tillsvidare, att laboratorerna skola åtnjuta lön enligt föreskrifterna i 33 § kungörelsen nr 356/1925 med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, skolande för dessa befattningshavare i övrigt i tillämpliga delar gälla de stadganden, som för ordinarie tjänstemän inom motsvarande lönegrad meddelats i avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451) jämte till reglementet hörande tillämpnings- och tilläggsföreskrifter, att å tjänsterna såsom fiskmästare, vaktmästare och kontorsbiträde skola tillämpas de bestämmelser, som enligt 1 Avd. 2 kap. kungörelsen nr 356/1925 föreskrivits för extra ordinarie tjänstemän inom motsvarande löne-

grader, samt att lönen till en var av förenämnda befattningshavare skall utgå med uti vederbörande löneplan för ortsgrupp G angivet belopp.

Vidare har föreskrivits, att beträffande befattningshavarna vid anstalten, vilka skola vara underkastade den arbetsordning för anstalten som lantbruksstyrelsen fastställer, skola i avseende å åligganden, arbetstid, tjänstetillsättning, semester och annan ledighet, vikariat, avsked samt åtal och ansvar för tjänstefel i tillämpliga delar lända till efterrättelse vad i gällande instruktion för lantbruksstyrelsen är eller kan varda stadgat beträffande befattningshavare hos lantbruksstyrelsen; dock att förordnande såsom laborator hos anstalten meddelas av Kungl. Maj:t efter förslag av lantbruksstyrelsen samt att i avseende å företagande av tjänsteresor skola gälla de särskilda bestämmelser, lantbruksstyrelsen meddelar.

Även enligt de nya grunderna för riksstatsuppställningen böra kostnaderna för anstalten anvisas under ett avlöningsanslag av förslagsanslags natur och ett omkostnadsanslag av reservationsanslags natur. Avlöningsanslaget i vad det avser avlöningar till tjänstemän å extra stat samt grundavlöningar m. m. till övrig icke-ordinarie personal bör minskas med de pensionsavdrag, som enligt civila tjänstepensionsreglementet uttagas av tjänstemännen. Utgifterna för dyrtidstillägg böra liksom hittills avföras från huvudtitelns gemensamhetsanslag för detta ändamål.

I skrivelse den 14 september 1934 har *lantbruksstyrelsen* gjort framställning om medelsanvisning till anstalten för budgetåret 1935/1936, varvid åberopats ett vid skrivelsen fogat, av styrelsen upprättat förslag till avlöningsstat. Förslaget upptager till avlöningar till tjänstemän å extra stat 19,100 kronor samt till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal 7,800 kronor, varav till grundavlöningar m. m. 7,300 kronor och till avlöningsförhöjningar m. m. 500 kronor. Sammanlagda medelsbehovet beräknas sålunda till 26,900 kronor, med vilket belopp lantbruksstyrelsen hemställt, att anslaget måtte uppföras för nästa budgetår.

Lantbruksstyrelsens beräkning av medelsbehovet för budgetåret 1935/1936 föranleder i huvudsak icke annan erinran från min sida än att minskning med hänsyn till pensionsavdrag bör ske av posten avlöningar till tjänstemän å extra stat med i runt tal 600 kronor och av posten grundavlöningar m. m. till övrig icke-ordinarie personal m. m. med i runt tal 150 kronor. Posterna i fråga böra sålunda upptagas med respektive 18,500 och 7,150 kronor. Med uppförande av posten till avlöningsförhöjningar m. m. till ett för avjämnande av anslagets slutsumma till 550 kronor höjt belopp skulle utgifterna under anslaget sålunda komma att uppgå till 26,200 kronor. I jämförelse med anslagsanvisningen för innevarande budgetår innebär beräkningen ett ökat anslagskrav av (26,200—24,500 =) 1,700 kronor. Härav äro 1,150 kronor att hänföra till de ändrade grunderna för anslagsberäkningen samt 550 kronor till upptagande å staten

Departements-
chefen.

av särskild post för avlöningsförhöjningar m. m. åt anstaltens tre extra ordinarie befattningshavare.

Anstaltens båda laboratorer, vilka äro att anse såsom befattningshavare å extra stat, torde böra upptagas å personalförteckning för anstalten, vilken förteckning liksom avlöningsstaten torde böra fastställas av riksdagen.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

- 1) för undersöknings- och försöksanstalten för sötvattensfisket fastställa följande

Personalförteckning.

Tjänstemän å extra stat.

Befattning	Lönegrad
2 laboratorer	B 26;

- 2) godkänna följande avlöningsstat för anstalten, att tillämpas tillsvidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å extra stat, <i>förslagsvis</i>	kronor 18,500
2. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:	
a) grundavlöningar m. m. kronor 7,150	
b) avlöningsförhöjningar	
m. m., <i>förslagsvis</i>	» 550 » 7,700
	Summa kronor 26,200;

- 3) till *Undersöknings- och försöksanstalt för sötvattensfisket*: Avlöningar för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 26,200.

[129.] **2. Undersöknings- och försöksanstalt för sötvattensfisket: Omkostnader, reservationsanslag.** (Jmf. IX H. T. 1934 p. 108.) Såsom jag vid behandlingen under näst föregående punkt anført torde det till driftkostnader för anstalten å riksstaten för innevarande budgetår med 12,000 kronor uppförda extra reservationsanslaget böra för nästa budgetår anvisas under beteckning »Undersöknings- och försöksanstalt för sötvattensfisket: Omkostnader». Anslaget torde bibehållas vid natur av reservationsanslag.

I sin tidigare berörda framställning den 14 september 1934 angående medelsanvisning till anstalten för budgetåret 1935/1936 har *lantbruksstyrelsen* hemställt, att förevarande omkostnadsanslag måtte uppföras med 13,600 kronor. Styrelsen anför:

I skrivelse den 14 december 1929 till Kungl. Maj:t angående mottagande av donation för upprättande av ett tidsenligt centrallaboratorium för sötvattensfisket hade lantbruksstyrelsen beräknat anslaget till anstaltens driftkostnader till 19,000 kronor. Beloppet nedsattes dock i Kungl. Maj:ts proposi-

tion i ämnet till 15,000 kronor, ehuru under framhållande från departementschefens sida, att detta belopp kunde befinnas vara väl knappt tilltaget.

De för anstalten ursprungligen beräknade driftkostnaderna och de verkliga kostnaderna för ändamålet under budgetåret 1933/1934 framginge av följande sammanställning:

	Beräknade driftkostnader	Verkliga driftkostnader
Arrende av mark	500: —	800: —
Underhåll av byggnader och dammar m. m.	1,500: —	1,624: 04
Laboratoriekostnader	3,000: —	1,572: 55
Bibliotek	1,000: —	844: 35
Fiskeförsök m. m.	1,500: —	855: 16
Tryckningskostnader	3,500: —	735: 70
Drift och underhåll av båtar	2,000: —	291: 58
Värme, ljus, vatten	3,000: —	2,448: 57
Expenser	3,000: —	2,844: 59
Summa kronor	19,000: —	12,016: 54.

Då anstalten samtidigt haft en inkomst på 21 kronor i avgift för lyse för fiskmästare och vaktmästare, återstode på det anslagna beloppet å 12,000 kronor ett belopp av 4 kronor 46 öre. Såsom syntes hade flertalet anslagsposter avsevärt understigit de tidigare beräknade beloppen, vilket särskilt gällde posterna laboratoriekostnader, tryckningskostnader, fiskeförsök samt drift och underhåll av båtar. Den största återhållsamhet hade emellertid måst iakttagas för att hålla kostnaderna inom ramen för de anvisade medlen, i synnerhet som utgifterna å posten underhåll av byggnader och dammar m. m., sparsamheten till trots, måst överskrida det ursprungligen beräknade beloppet.

För budgetåret 1935/1936 torde det icke bliva möjligt att begränsa kostnaderna på samma sätt som under föregående budgetår, om anstaltens verksamhet skulle kunna upprätthållas någorlunda i den omfattning, som från början avsetts. Sålunda torde det ej vara möjligt att i längden alltför mycket inskränka utgifterna för laboratoriet, fiskeförsök och bibliotek, inklusive inbindning av tidskrifter. För posten värme, vatten och ljus torde redan från och med löpande budgetår någon inknappning på det ursprungligen beräknade beloppet knappast bliva möjlig. För tryckningskostnader torde däremot under budgetåret 1935/1936 ej böra beräknas högre belopp än 1,500 kronor. Driftkostnaderna för budgetåret 1935/1936 beräknades av lantbruksstyrelsen sålunda:

Arrende av mark	kronor	800
Underhåll av byggnader och dammar m. m.	»	1,500
Laboratoriekostnader	»	1,700
Bibliotek	»	900
Fiskeförsök m. m.	»	1,000
Tryckningskostnader	»	1,500
Drift och underhåll av båtar	»	400
Värme, ljus, vatten	»	3,000
Expenser	»	2,800

Summa kronor 13,600.

Departements-
chefen.

På skäl lantbruksstyrelsen anfört finner jag mig böra tillstyrka en ökning av anslaget med 1,200 kronor. Jag förordar alltså anslagets upptagande med 13,200 kronor.

Härpå grundad omkostnadsstat för anstalten torde i sinom tid böra fastställas av Kungl. Maj:t.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Undersöknings- och försöksanstalt för sötvattensfisket: Omkostnader* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 13,200.

[130.] 3. Svenska hydrografisk-biologiska kommissionen, *reservationsanslag*. (Jmf. IX H. T. 1934 p. 113 och 114.) I riksstaten för budgetåret 1934/1935 äro för hydrografisk-biologiska havsundersökningar anvisade bland andra följande anslag:

Hydrografisk-biologiska kommissionens undersökningar, extra reservationsanslag	kronor 60,000
Vissa havshydrografiska mätningar, extra reservationsanslag »	7,500.

Förstnämnda anslag är avsett till bestridande av omkostnader för de av svenska hydrografisk-biologiska kommissionen bedrivna undersökningarna av de Sverige omgivande haven. Anslaget till vissa havshydrografiska mätningar har anvisats för bestridande av omkostnader för vissa av kommissionen från nautisk-meteorologiska byrån övertagna observationsarbeten (fyrskjeppsobservationer).

Genom beslut den 6 juli 1934 har Kungl. Maj:t för innevarande budgetår fastställt följande utgiftsstat för svenska hydrografisk-biologiska kommissionen:

Allmänna utgifter.

Föreståndarna för korrespondens och för biträde med protokolls- och räkenskapsföring	kronor 1,350
Materialförvaltaren och trälmästaren	» 2,500
Tryckningskostnader	» 2,600
	kronor 6,450

Utgifter för hydrografiska avdelningen.

Förste assistenten	kronor 3,000
Andre »	» 2,400
Reseersättningar	» 1,200
Underhåll av byggnader, bryggor m. m.	» 400
Ljus, värme m. m. vid Bornö station	» 800
Redskap, analytiskt arbete m. m.	» 5,000
Böcker och bindning	» 600
Expenser	» 550
Vaktmästare vid stationen å Bornö	» 2,000
	» 15,950

Utgifter för havsfiskelaboratoriet.

A. Gemensamma utgifter.

Ett extra biträde	kronor 1,974	
En extra vaktmästare	» 2,112	
Ljus och värme	» 1,600	
Underhåll av byggnader m. m.	» 1,200	
Böcker och bindning	» 1,000	
Expenser	» 650	kronor 8,536

B. Utgifter för biologiska avdelningen.

Förste assistenten	kronor 4,200	
Andre »	» 5,350	
Reseersättningar	» 650	
Underhåll och drift av båtar	» 500	
» av redskap, märkning av fisk m. m.	» 1,650	
Laboratoriekostnader m. m.	» 2,030	kronor 14,380

C. Utgifter för fiskeritekniska avdelningen.

En laborator	kronor 5,850	
Ett laboratoriebiträde	» 3,600	
Reseersättningar	» 300	
Laboratoriekostnader m. m.	» 4,934	kronor 14,684

Summa kronor 60,000.

För kommissionens havshydrografiska mätningar har Kungl. Maj:t lika-
ledes den 6 juli 1934 fastställt följande utgiftsstat, att gälla för budgetåret
1934/1935:

Till observationsarvoden och gratifikationer	kronor 2,200
» analyser, instrumentkontroll och beräkningar	» 2,300
» frakter för kontrollprov och övriga expenser	» 600
» underhåll och nyanskaffning av instrument	» 800
» reseersättningar	» 400
» tryckningskostnader	» 1,200

Summa kronor 7,500.

I samband med fastställandet av berörda stater har Kungl. Maj:t med-
givit kommissionens styrelse rätt att — utom vad angår i staterna upp-
tagna arvoden — därest besparing skulle uppstå å en post, använda sådan
besparing för andra i vederbörande stat omförmälda ändamål, dock be-
träffande kommissionens utgiftsstat allenast för ändamål, som ej avse av-
löning till fast personal.

Resekostnaderna för kommissionens ledamöter bestridas för närvarande
från nionde huvudtiteln's allmänna anslag till rese- och traktamentspenningar.

Enligt grunderna för den nya riksstatsuppställningen böra de hittills ut-
gående båda anslagen till hydrografisk-biologiska kommissionens undersök-

ningar och till vissa havshydrografiska mätningar sammanföras till ett anslag med beteckning »Svenska hydrografisk-biologiska kommissionen» av reservationsanslags natur. I det nya anslaget torde även böra inräknas medel till resekostnader för kommissionens ledamöter.

I skrivelse den 1 oktober 1934 har *svenska hydrografisk-biologiska kommissionen* framlagt förslag till utgiftsstaten för nästa budgetår för såväl kommissionens egna undersökningar som de s. k. fyrskeppsobservationerna. Av skrivelsen med därvid fogade handlingar framgår i huvudsak följande.

Till omkostnader för kommissionens egna arbeten har kommissionen hemställt om anvisande för nästa budgetår av 85,000 kronor.

Av den föreslagna anslagsökningen, 25,000 kronor, hänför sig huvudparten till en ifrågasatt reglering av avlöningarna till kommissionens vetenskapliga befattningshavare. I sådant hänseende föreslår kommissionen, att förste assistenten vid kommissionens hydrografiska avdelning, förste och andre assistenterna vid biologiska avdelningen av havsfiskelaboratoriet samt laboratorn vid fiskeritekniska avdelningen av samma laboratorium måtte placeras såsom laboratorer å extra stat i lönegraden B 26, varvid hela deras anställningstid hos kommissionen borde räknas dem till godo vid uppflyttning i högre löneklass. Vidare förutsättes, att det med den nuvarande befattningen såsom andre assistent vid hydrografiska avdelningen förenade arvodet bestämmes till 5,000 kronor för år, omfattande minst åtta tjänstgöringsmånader, samt att i samband därmed befattningens innehavare erhåller benämningen assistent. Härjämte har kommissionen föreslagit, att det vid havsfiskelaboratoriets fiskeritekniska avdelning anställda laboratoriebiträdet borde med benämningen assistent placeras i lönegraden B 20 för extra ordinarie befattningshavare.

Genom den sålunda föreslagna löneregleringen skulle utgifterna för avlöningar till kommissionens befattningshavare ökas med sammanlagt 17,446 kronor.

I anslutning till de nya grunderna för omläggningen av riksstatens utgiftssida har kommissionens stat påförts ett belopp av 2,000 kronor för resekostnader för kommissionens ledamöter, vilka kostnader förut bestritts från huvudtiteln allmänna anslag till rese- och traktamentspenningar. För tryckningskostnader har kommissionen beräknat 3,800 kronor mot i gällande stat 2,600 kronor. Beträffande kostnaderna för den hydrografiska avdelningen har kommissionen föreslagit höjning av följande poster, nämligen för reseersättningar med 300 kronor, för underhåll av byggnader, bryggor m. m. med 200 kronor, för redskap, analytiskt arbete m. m. med 1,000 kronor, för böcker och bindning 300 kronor samt för expenser med 100 kronor. För havsfiskelaboratoriet har under »gemensamma utgifter» ifrågasatts höjning av posten för böcker och bindning med 500 kronor och av posten för expenser med 100 kronor, varjämte kommissionen föreslagit uppförande av en ny post å 480 kronor, utgörande ersättning till förste assistenten vid biologiska avdelningen för av honom utövad tillsyn över kommissionens fastighet i Lysekil. Kommissionen har vidare beträffande utgifterna för den biologiska avdelningen räknat med en höjning av reseersättningarna med 850 kronor och av laboratoriekostnaderna med 870 kronor. Å andra sidan har föreslagits en minskning av posten för underhåll av redskap, märkning av fisk m. m. med 650 kronor. För fiskeritek-niska avdelningen har kommissionen slutligen föreslagit höjning av rese-

ersättningarna med 100 kronor och av laboratoriekostnaderna med 204 kronor.

För fyrskeppsobservationer har kommissionen hemställt om anslag med 7,500 kronor eller samma belopp, som för innevarande budgetår anvisats för ändamålet.

I ärendet hava infordrade utlåtanden avgivits den 19 oktober 1934 av lantbruksstyrelsen och den 15 november 1934 av allmänna civilförvaltningens lönenämnd.

Lantbruksstyrelsen har icke gjort någon erinran mot kommissionens anslagsberäkning.

Lönenämnden har ansett sig icke böra framställa erinran mot att förste assistenten å biologiska avdelningen i enlighet med kommissionens förslag placerades såsom laborator å extra stat i lönegrad B 26, därvid dock till nämnde assistent icke borde utgå någon särskild ersättning för utövad fastighetstillsyn. I övrigt har kommissionens framställning icke föranlett annan erinran från lönenämndens sida än att nämnden förordat, att förste assistenten vid hydrografiska avdelningen, andre assistenten vid biologiska avdelningen samt laboratorer vid fiskeritekniska avdelningen åtminstone tillsvidare såsom laboratorer å extra stat hänfördes till lönegrad B 24 med rätt för dem att vid placering i löneklass få oavkortad tillgodoräkna sig sin föregående anställningstid hos kommissionen.

Tillräcklig erfarenhet rörande ifrågavarande institutions verksamhet synes mig icke ännu hava vunnits för att någon reglering av tjänstemännens löner lämpligen skulle kunna genomföras. Jag kan alltså ej tillstyrka, att ändring i personalens löneställning för närvarande sker. *Departements-
chefen.*

Vad angår kommissionens anslagsyrkanden i övrigt torde, med hänsyn särskilt till det statsfinansiella läget, kostnaderna för verksamheten under nästa budgetår böra begränsas till enahanda belopp som det för innevarande budgetår beräknade. Vid anslagets bestämmande torde emellertid, på sätt kommissionen förutsatt, beaktas, att jämväl resekostnaderna för kommissionens ledamöter i fortsättningen böra bestridas från förevarande anslag. Mot det av kommissionen för sistsagda kostnader beräknade beloppet, 2,000 kronor, vilket nära ansluter sig till vad som under vart och ett av de två sistförflutna budgetåren utgått för ändamålet från nionde huvudtitelns allmänna anslag till rese- och traktamentspenningar, har jag ej något att erinra. Anslaget torde sålunda böra uppföras med $(60,000 + 7,500 + 2,000 =)$ 69,500 kronor. Stat för anslagets användning torde böra sedermera fastställas av Kungl. Maj:t.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Svenska hydrografisk-biologiska kommissionen* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 69,500.

[131.] 4. **Statens fartyg för fiskeundersökningar, reservationsanslag.** (Jmf. IX H. 1934 p. 116 och 117). För att i olika avseenden bispringa fisket särskilt vid rikets västra kust hava två staten tillhöriga fartyg tagits i anspråk. Det ena, ångfartyget »Skagerak», har sedan år 1905 varit i verksamhet för hydrografisk-biologiska undersökningar av de Sverige omgivande haven samt för tillsyn och bevakning vid Sveriges havsfisken, medan det andra, kanonbåten »Svensksund», under vintern stationerats å västkusten för upprätthållande av ordning under pågående vintersillfiske och för att på olika sätt bistå fiskarena, bland annat genom lämnande av skydd mot intrång av utländska fiskare på svenskt territorium. Till underhålls- och driftkostnader för fartygen hava årligen av riksdagen anvisats särskilda reservationsanslag.

Av 1933 års riksdag (prop. nr 129; R. skr. 353) anvisades för budgetåret 1933/1934 under utgifter för kapitalökning ett reservationsanslag å 650,000 kronor för anskaffande av ett isbrytande undersöknings- och bevakningsfartyg för havsfiskets behov. Det nya fartyget, om vars byggande Kungl. Maj:t den 1 december 1933 meddelat beslut, är avsett att övertaga de uppgifter, som hittills ålegat kanonbåten Svensksund och fartyget Skagerak, samt att därjämte assistera västkustfiskare vid isbrytning och bogsering genom isen m. m.

Å riksstaten för innevarande budgetår har till underhålls- och driftkostnader för undersöknings- och bevakningsfartyg anvisats ett extra reservationsanslag av 87,000 kronor. Anslaget är avsett till underhålls- och driftkostnader för huvudsakligen Skagerak, enär förberörda nya fartyg beräknats icke kunna tagas i anspråk förrän den 1 maj 1935.

Vidare har riksdagen från och med 1909 anvisat anslag till underhålls- och driftkostnad för fiskeriadmistrationens fartyg Eystrasalt. För budgetåret 1934/1935 har för ändamålet anvisats ett extra reservationsanslag av 12,000 kronor.

Jag torde nu få anmäla frågan om anslag för omförmälda ändamål under nästa budgetår.

1. *Undersöknings- och bevakningsfartyg för havsfiskets behov.*

I skrivelse den 2 oktober 1934 har länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län efter samråd med svenska hydrografisk-biologiska kommissionen gjort framställning om anslag för budgetåret 1935/1936 till underhålls- och driftkostnad för det nya fartyg, som avses skola ersätta Skagerak. Häröver hava remissutlåtanden avgivits den 8 oktober 1934 av lantbruksstyrelsen samt den 21 november 1934 av kommunikationsverkens lönenämnd. Länsstyrelsen hemställer om en medelsanvisning av 95,000 kronor enligt följande uppställning. För jämförelse medtagas motsvarande utgifter, sådana de för innevarande budgetår fastställts för fartyget Skagerak och — till viss mindre del — det nya fartyget:

	Budgetåret 1935/1936	Budgetåret 1934/1935
Avlöningar	42,260	34,204
Proviant för 10 månader och portionsersättning	12,340	12,792
Bränn- och smörjoljor resp. Kol och olja	18,000	18,000
Utrustning och underhåll resp. Reparationer, utrustning och underhåll	8,850	9,570
Ersättning för försliten undersökningsmateriel	4,680	4,315
Diverse och oförutsedda utgifter resp. Beklädnad, läkare, medicin, tvätt, transporter samt diverse och oförutsedda utgifter	8,870	8,119
Summa kronor	95,000	87,000.

Länsstyrelsen har i fråga om de sålunda beräknade utgifterna anfört i huvudsak följande.

Ökningen av posten avlöningar sammanhängde i viss mån med den personalökning, som krävdes till följd av att det nya undersöknings- och bevakningsfartyget bleve anseeligt större än Skagerak. Utöver Skageraks nuvarande personal tillkomme en andre styrman och en mässuppassare. Då länsstyrelsen emellertid utginge ifrån att, i enlighet med departementschefens uttalande till propositionen nr 176/1934, andre styrmannen under de tider, då sådan erfordrades ombord, ställdes till förfogande från marinens personal, hade till denne befattningshavare icke räknats med avlöning å undersökningsfartygets stat. Den ytterligare belastning å avlöningskontot, som direkt förorsakades av personalens ökning, inskränkte sig därför till avlöningen åt en mässuppassare. Den huvudsakliga ökningen av detta konto hänförde sig i stället till vissa erforderliga avlöningsförhöjningar för den redan å det gamla fartyget befintliga personalen.

Beträffande först befälhavaren å Skagerak syntes denne böra till sin tjänsteställning vara att jämföra med befälhavare av klass 2 å statens järnvägars ångfärja (färjlinjen Malmö—Köpenhamn). Då sistnämnda befattningshavare vore uppförd å ordinarie stat i 24 lönegraden, ansåge länsstyrelsen att befälhavaren å Skagerak, vilken i fortsättningen skulle bibehållas i icke-ordinarie anställning, borde hänföras till samma lönegrad. Länsstyrelsen räknade härvid med, att han i betraktande av den tjänstetid av 15 år, som han uppnådde under 1935, borde bliva berättigad till placering i 27 löneklassen med en lön av 9,960 kronor mot för närvarande 7,296 kronor. Därjämte borde han komma i åtnjutande av sjötillägg så beräknat, att detsamma till beloppet ungefärligen motsvarade den förmån av seglingspenningar, som utginge till befälhavaren å förenämnda ångfärjelinje, eller omkring 750 kronor för år räknat. Dyrtidstillägg enligt för reglerade verk gällande grunder skulle utgå å lönen men icke å sjötillägget.

Förutom befälhavaren borde liksom tidigare förste styrmannen, förste maskinisten och stewarten anställas för år. De nuvarande innehavarna av dessa tre befattningar hade när nästa budgetår inginge innehåft sina tjänster i respektive 7, 12 och 7 år. Beträffande ifrågavarande befattningar hade hittills avlöningarna bestämts i nära anslutning till gällande lönetariffer för handelsflottans personal, dock så att det mera kvalificerade arbetet å undersökningsfartyget ansetts böra betinga en något högre avlöning än den som fartygets storleksklass i och för sig skulle föranlett. I stort sett hade å Skagerak för dessa tjänster tillämpats handelsflottans lönetariffer för fjärde fartygsgrup-

pen. Någon avlöningsförhöjning syntes å det större farfyget böra ifrågakomma och vore för förste maskinisten ofrånkomlig redan med hänsyn till att fartyget vore motordrivet. Praktiska skäl talade för att beträffande samtliga tre ifrågavarande befattningshavare avlöningen bestämdes till ett till sin totala storlek fixerad årslön och icke såsom för närvarande uppdelades i grundavlönning och dyrtidstillägg, vilkas sammanlagda summa skulle motsvara den avlöning inom handelsflottan, med vilken jämförelse skäligen kunde göras. Utgående från att dyrtidstilläggen för dessa befattningshavare, vilka hittills utgått enligt bestämmelserna för oreglerade verk, bortfölla från och med ingången av budgetåret 1935 - 1936, räknade länsstyrelsen för nämnda budgetår med följande årsavlöningar: för förste styrmannen 4,500 kronor, för förste maskinisten 6,600 kronor och för stewarten 3,400 kronor.

För radiotelegrafist och trålmästare borde beräknas årsarvoden å respektive 900 och 1,200 kronor. Sistnämnda arvode hade något höjts, beroende därpå att det särskilda arvode å 500 kronor för silkänning, som hittills utgått och som fördelats mellan trålmästaren och vissa av matroserna, ansetts kunna bortfalla.

För den återstående personalen, eller en andre maskinist, en båtsman, fyra matroser, två motormän, en kock och en mässuppassare, vilka samtliga anställdes mot månadsarvoden för den tid, som seglationen varade, kunde avlöningsförhöjning å det större fartyget möjligen vara önskvärd. Länsstyrelsen hade dock ansett någon erfarenhet av fartyget i tjänst böra vinnas, innan dylik allmän förhöjning ifrågasattes. För andre maskinisten måste emellertid avlöningen å det motordrivna fartyget sättas högre än å Skagerak. Länsstyrelsen räknade här med en månadsavlönning av 250 kronor. Silkänningsarvodets slopande borde medföra, att tre av matroserna finge sitt månadsarvode höjt med 10 kronor. Samma höjning borde också nu göras för båtsmannen samt för en motorman (eldare). Länsstyrelsen beräknade alltså månadsavlönningarna inom denna grupp på följande sätt: andre maskinisten 250 kronor, båtsmannen 180 kronor, 3 matroser vardera 160 kronor, en matros 150 kronor, en motorman 160 kronor, en motorman 150 kronor, kocken 165 kronor och mässuppassaren 50 kronor. För månad skulle detta sammanlagt utgöra 1,585 kronor, varför för 10 månader till dessa 10 befattningshavares avlöningar borde beräknas 15,850 kronor.

Sådan avlöningskontot föreslagits komme utgifterna därunder att uppgå till 42,260 kronor med följande fördelning:

Befälhavaren: årslön	kronor	9,060	
sjötillägg	»	750	kronor 9,810
Förste styrmannen, årslön		»	4,500
Förste maskinisten, »		»	6,600
Stewarten, »		»	3,400
Radiotelegrafisten, årsarvode		»	900
Trålmästaren, »		»	1,200
Månadsavlöningar till övrig personal för 10 månader			» 15,850.

Totalsumman för avlöningskontot uppginge således till omkring 8,000 kronor högre belopp än enligt utgiftsstaten för innevarande budgetår. En icke ringa del av denna ökning uppvägdes dock av det förhållande, att inga dyrtidstillägg vore avsedda att utgå å förste styrmannens, förste maskinistens och stewartens avlöningar och att alltså avlöningsförhöjningen för dessa befattningshavare väsentligen bestode i dyrtidstilläggsmedlens inarbetande i avlöningsbeloppet.

Proviantkontot borde såsom tidigare beräknas så, att portionsersättning under de 2 månader, fartyget låge upplagt, utginge till de befattningshavare, som åtnjöte årslön, således till befälhavaren, förste styrmannen, förste maskinisten och stewarten. Upptoges denna ersättning för befälhavaren till 135 kronor och för envar av de tre övriga till 105 kronor per månad, utgjorde den sammanlagda portionsersättningssumman för två månader 900 kronor. Kosthållet ombord borde för 305 dagar beräknas efter 2 kronor 50 öre per dag och person, vilket för 15 personer utgjorde i runt tal 11,440 kronor. I överensstämmelse med tidigare förslag räknade länsstyrelsen med, att andre styrmannens kosthåll liksom hans avlöning bestredes från flottans stat. Totala summan för proviantkontot beräknades alltså till 12,340 kronor.

Posten för kol och olja borde med hänsyn till att det nya fartyget bleve motordrivet ersättas med en post för bränn- och smörjoljor. Kostnaden för brännolja på det nya fartyget torde stanna vid ungefär samma siffra som kolutgiften för Skagerak eller omkring 17,000 kronor. Lades härtill kostnad för smörjoljor med 1,000 kronor, utgjorde totala kostnaden för oljor 18,000 kronor.

Några reparationskostnader torde icke vara erforderliga med hänsyn till att fartyget vore nybyggt. För utrustning och underhåll torde böra beräknas ett belopp av 8,850 kronor, varav till dockning och bottenmålning 850 kronor, extra arbetshjälp under utrustning 2,500 kronor samt skepps-förnödenheter 5,500 kronor.

Till ersättning för försliten undersökningsmateriel hade befälhavaren för nästa budgetår angivit ett behov av 4,680 kronor, varav för 1 fisktrål 990 kronor, 1 silltrål 1,100 kronor, 2 skovelvadar 750 kronor, 1 yngeltrål 340 kronor samt för håvmateriel för plankton- och yngelundersökning 1,500 kronor. Håvmaterielen, som vore av utländsk tillverkning, hade med anledning av inträffad ansenlig prissfördyring, upptagits till högre belopp än vad tidigare brukat förekomma.

Det rena diversekontot avsåge utgifter till belopp av 8,870 kronor enligt följande specifikation: Underhåll och utgifter för radiostation jämte rikstelefonavgifter 1,500 kronor, hamn- och lotsavgifter, fartygets tvätt, transporter, postporto och vatten 2,000 kronor, läkare och medicin 400 kronor, beklädnad 700 kronor samt oförutsedda utgifter 4,270 kronor.

Lantbruksstyrelsen tillstyrker bifall till länsstyrelsens framställning.

Kommunikationsverkens lönenämnd har anfört följande.

Lönenämnden kunde för sin del icke finna tillräckliga skäl föreligga för att vid reglering av löneförmånerna för fartygsbefälhavaren utgå från den löneställning, som intoges av ångfärjebefälhavare av klass 2 vid statens järnvägar. Att märka vore, att den svenska ångfärjan å linjen Malmö—Köpenhamn vore betydligt större än det under byggnad varande undersöknings- och bevakningsfartyget. Därjämte syntes man i förevarande sammanhang icke böra bortse från att ångfärjebefälhavaren hade att svara för en omfattande person- och godstrafik. Då härtill komme, att någon erfarenhet icke förefunnes rörande tjänstgöringsförhållandena å det nya fartyget, ansåge nämnden, att chefen å fartyget borde placeras såsom befattningshavare å extra stat i 22 lönegraden, med rätt för honom att för löneklassplacering inom nämnda lönegrad tillgodoräkna sig sin tjänstetid å Skagerak. I enlighet med detta nämndens förslag skulle hans kontanta lön omedelbart komma att utgå med 7,668 kronor för år (G-ort) jämte dyrtidstillägg därå enligt för reglerade verk gällande grunder. Härtill skulle komma sjöstillägg enligt av länsstyrelsen föreslagna grunder med 750 kronor för år.

Vad härefter anginge de kontanta löneförmånerna för de övriga befattningshavare å Skagerak, vilka innehade årsanställning, nämligen en förste styrman, en förste maskinist och en stewart, hade lönenämnden sökt att med ledning av de löneförmåner, som tillkomme motsvarande eller jämförbara tjänstemän å andra av staten ägda fartyg, såsom statens järnvägars ångfärjor och lotsverkets tjänstefartyg, ävensom de löner, som utbetalades enligt vid handelsflottan gällande kollektivavtal, bilda sig en uppfattning rörande skäligheten i de nu ifrågasatta löneförhöjningarna. För förste styrmannen innebure länsstyrelsens förslag praktiskt taget endast en avjämning av det nuvarande lönebeloppet. Vad anginge förste maskinisten hade nämnden kommit till den uppfattningen, att detsamma icke skäligen borde bestämmas till högre belopp än 500 kronor för månad eller 6,000 kronor för år. Likaledes syntes det för stewarten avsedda lönebeloppet 3,400 kronor för år vara något för högt beräknat.

Vad slutligen anginge de av länsstyrelsen beräknade avlöningarna för den övriga personalen å Skagerak, funne väl lönenämnden även dessa vara tilltagna väl högt i jämförelse med de löner, som avtalsmässigt utbetalades till motsvarande personal vid handelsflottan. Länsstyrelsens förslag i denna del innebure emellertid — bortsett från ett par undantag — icke någon höjning i de löneförmåner, som denna personal för närvarande åtnjöte.

Beträffande den kotersättning, som under en tid av två månader varje år, då undersöknings- och bevakningsfartyget vore upplagt, utginge till de årsanställda befattningshavarna, d. v. s. befälhavaren, förste styrmannen, förste maskinisten samt stewarten, ansåge lönenämnden sig böra erinra, att personalen å statens järnvägars ångfärjor eller ångfartyg åtnjöte fri kost respektive kotersättning allenast under tjänstgöring å färjan eller fartyget samt eljest då befattningshavaren, på grund av och i samband med dylik tjänstgöring, vistades å annan ort än stationeringsorten. Ifrågavarande fyra befattningshavare å undersökningsfartyget vore sålunda i kotersättningshänseende avsevärt gynnsammare ställda än statens ångfärjors motsvarande personal. Lönenämnden ansåge, att denna ojämnhet i kotersättningsförmånen mellan olika grupper av statens befattningshavare borde i förevarande sammanhang successivt avlägsnas genom att för nytillkommande befattningshavare å undersöknings- och bevakningsfartyget samma eller liknande regler finge gälla, som fastställts för personalen å statens järnvägars ångfärjor. Lönenämnden ville påpeka, att enligt inhämtad uppgift kotersättning till befälhavare, förste styrman och övermaskinist i Malmö i förekommande fall utginge med 3 kronor 50 öre för dag samt till andre styrman och andre maskinist med 3 kronor för dag, alltså med ej obetydligt lägre belopp, än som tillkomme undersökningsfartygets personal.

2. Undersökningsfartyg för fiskeriadministrationen.

Lantbruksstyrelsen har i skrivelse den 14 september 1934 upprättat förslag till utgiftsstat för fartyget Eystrasalt under tiden 1 juli 1935—30 juni 1936, slutande å 12,000 kronor. Därvid har styrelsen utgått från, att fartyget under denna tid skulle liksom under innevarande budgetår hållas igång omkring fem månader. Någon reservation å anslaget vore icke att påräkna den 30 juni 1935.

Styrelsen har vidare i samma skrivelse hemställt, att till byggande av ett nytt undersökningsfartyg för fiskeriadministrationens behov måtte

anvisas ett anslag av 45,000 kronor. I detta ärende har kommerskollegium avgivit remissutlåtande den 8 oktober 1934, därvid överlämnats ett av förste fartygsinspektören i Stockholms distrikt införskaffat yttrande.

Lantbruksstyrelsen har beträffande nybyggnadsfrågan anfört:

Fartyget Eystrasalt som färdigbyggdes i början av 1909, vore nu över 25 år gammalt. Redan på våren 1916 hade detsamma på grund av röta i timmer och bordläggning undergått en omfattande reparation. På grund av röta hade fartyget på hösten 1926 återigen måst undergå en större reparation. I skrivelse till Kungl. Maj:t den 3 september 1927 hade lantbruksstyrelsen framhållit, att fartyget även efter sistberörda reparation komme att kräva dryga underhållskostnader och att man icke kunde beräkna, att det kunde vara i brukbart skick mer än ytterligare några få år. Trots årliga dryga underhållskostnader hade fartyget icke kunnat hållas i fullgott stånd. För att närmare utröna fartygets beskaffenhet hade lantbruksstyrelsen ansett det vara nödvändigt att låta genom fartygsinspektionen verkställa en mera ingående besiktning av detsamma. En sådan hade utförts av förste fartygsinspektören i Stockholms distrikt, varvid framgått, att fartyget visserligen vore sjövärdigt med hänsyn till dess användning och den fart, vari det vore avsett att nyttjas eller i östersjöfart, men att det ock vore behäftat med stora brister. Förste fartygsinspektören hade vidare framhållit, att fartyget före nästa seglationsår borde genomgå en genomgripande förbyggnad.

Under dessa förhållanden uppstode frågan, om det icke i längden vore mera ekonomiskt och ändamålsenligt att anskaffa ett nytt fartyg än att genom en av allt att döma dyrbar reparation söka ställa fartyget i stånd. Styrelsen hade icke haft tillfälle att infordra något anbud på kostnaderna för den nu behövliga reparationen, men man torde med säkerhet kunna räkna med, att de komme att motsvara en ej ringa del av kostnaderna för byggandet av ett nytt fartyg. Därtill komme, att fartygets motor icke kunde anses vara tillfredsställande för sitt ändamål. Motorn, som hade insatts 1917 och alltså vore sjutton år gammal, vore en encylindrisk råoljemotor på 22 hästkrafter men ansåges kunna utveckla 30 à 35 hästkrafter. En encylindrisk motor framkallade alltid en viss skakning i fartygets skrov, en skakning som för närvarande vore så stark, att det under gång vore omöjligt att även i alldeles lugnt väder ombord kunna utföra några skriv- och undersökningsarbeten. Denna olägenhet vidlådde icke tvåcylindriska motorer. Den nuvarande motorn vore vidare så svag, att den icke förmodade driva fartyget framåt i starkare motvind i öppen sjö.

Eystrasalt vore 15.82 meter lång, 5.75 meter bred och 2.30 meter djup. Ett nytt fartyg borde hava ungefär samma dimensioner. Då det nuvarande fartyget erbjöde alltför litet utrymme, borde ett nytt fartyg dock göras omkring två meter längre. Motorn i ett nytt fartyg borde göras avsevärt starkare än i det nuvarande fartyget. Styrkan av motorn torde böra närmare beräknas så, att den i förhållande till fartygets storlek bleve mest lämplig med avseende på framdrivningsförmåga och ekonomisk drift. Då det numera funnes tvåcylindriska råoljemotorer av den styrka, som det här torde vara fråga om, borde en sådan motor väljas, varigenom nämnda skakning undvekes.

Enligt vad lantbruksstyrelsen inhämtat skulle kostnaderna för ett fiskefartyg av nu angiven storlek kunna beräknas till 36,000 à 37,000 kronor. Därtill komme kostnader för den speciella inredning, som behövdes för

undersökningsarbetena, för uppgörande av byggnadsritningar och för kontroll under byggandet, vilka kostnader torde kunna beräknas till omkring 6,000 kronor. Slutligen torde för oförutsedda utgifter böra medtagas ett belopp av 2,000 kronor. Hela kostnaden för ett nytt fartyg torde därför kunna beräknas till 45,000 kronor. Om byggandet av nytt fartyg beslötes, torde det gamla efter avhjälpande av endast de svåraste bristerna kunna användas för 1935 års arbeten.

Av det av *förste fartygsinspektören* i Stockholms distrikt avgivna yttrandet framgår i huvudsak följande.

Fartyget Eystrasalt vore behäftat med mycket svåra brister, för vilkas avhjälpande förordades en genomgripande förbyggnad. Drivningen i bordläggningen hade sålunda på många ställen gått helt igenom näten, så att drevet hängde löst på insidan av bordläggningen, vilket visade, att spanten, som delvis vore ruttna, vore allt för klena. Mer än hälften av bordläggningen och spanten måste därför förnyas. För eventuell reparation av den nedre delen av spanten och bottenstockarna måste den cementgjutna barlasten helt urtagas, vilket vore ett rätt kostsam arbete. Garneringen måste för reparation av bordläggning och spant till största delen förnyas. En del balkar måste förnyas och järnknäna lostagas och göras längre. Däcket jämte waterborden måste för att kunna hållas tätt, göras av större tjocklek och således helt förnyas. Inredningen måste ilandtagas och i samband härmed förmodligen till större delen förnyas. Rivnings- och reparationskostnaderna vid en eventuell förbyggnad torde säkerligen komma att belöpa sig till minst halva kostnaden för färdigställande av ett nytt träfartyg av samma storlek, men bleve förmodligen avsevärt högre. Efter genomgången reparation kunde fartyget likväl ej anses lika gott som ett nybyggt fartyg, enär en hel del av skrovets fasta delar ej bleve förnyade vid förbyggnaden. Byggnad av ett nytt fartyg torde fördenskull vara mera fördelaktigt. En modern, välavbalanserad tvåcylindrisk motor, som vore insatt å kraftig bädd i ett starktbyggt fartyg, nedbragte skakningarna under fartygets gång till ett minimum.

Kommerskollegium framhåller, att av fartygsinspektörens yttrande torde få anses framgå, att Eystrasalt vore i sådant skick, att de reparationsarbeten å detsamma, vilka torde vara påkallade, därest fartyget skulle kvarstå i sin nuvarande användning ytterligare ett antal år, bleve så omfattande och dyrbara, att de ej lämpligen borde ifrågasättas. Ämbetsverket tillstyrker därför lantbruksstyrelsens nybyggnadsförslag.

Departements-
chefen. I fråga om lönevillkoren för personalen å det nya undersöknings- och bevakningsfartyget för havsfiskets behov synes lönenämndens yttrande i ärendet böra följas. I enlighet härmed torde befälhavaren böra såsom befattningshavare å extra stat hänföras till 22 lönegraden, med rätt för honom att för löneklassplacering inom nämnda lönegrad tillgodoräkna sig sin tjänstetid å Skagerak. Hans kontanta lön kommer under angivna förutsättningar att utgå med 7,668 kronor jämte dyrtidstillägg enligt för reglerade verk gällande grunder, vartill kommer sjöstillägg med föreslaget belopp av 750 kronor för år. För förste styrmannen, förste maskinisten och stewarten torde böra fast-

ställas lönebelopp av för år räknat respektive 4,500, 6,000 och 3,300 kronor. Med upptagande av avlöningarna till den övriga personalen till föreslaget belopp av tillhoppa ($900 + 1,200 + 15,850 =$) 17,950 kronor, skulle avlöningskontot komma att uppgå till 40,168 kronor.

Vad lönenämnden anfört ifråga om kotersättning för nytillkommande befattningshavare å fartyget torde böra meddelas vederbörande till kännedom och iakttagande.

Länsstyrelsens beräkning av övriga utgifter föranleder icke annan erinran från min sida, än att posten diverse och oförutsedda utgifter torde för jämnande av utgiftskontots slutsumma böra upptagas med 8,962 kronor. Sammanlagda utgiftsbeloppet för nu ifrågavarande ändamål skulle sålunda utgöra ($40,168 + 12,340 + 18,000 + 8,850 + 4,680 + 8,962 =$) 93,000 kronor.

Till underhålls- och driftkostnad för fiskeriadминистраtionens fartyg Eystrasalt torde på sätt lantbruksstyrelsen föreslagit böra beräknas ett oförändrat anslagsbelopp av 12,000 kronor.

Vad angår anskaffandet av ett ersättningsfartyg för Eystrasalt finner jag vägande skäl för en sådan åtgärd vara anförda. Jag hänvisar härutinnan särskilt till förste fartygsinspektörens uttalande, att rivnings- och reparationskostnaderna vid en förbyggnad av Eystrasalt skulle uppgå till minst halva kostnaden för byggandet av ett nytt fartyg samt att det gamla fartyget oaktat ombyggnaden icke skulle bli likvärdigt med ett nytt. Mot det för ändamålet beräknade kostnadsbeloppet 45,000 kronor synes ej något vara att invända. Sedan riksdagen anvisat medel för ändamålet torde det ankomma på Kungl. Maj:t att fastställa ritningar för fartyget och meddela närmare bestämmelser i avseende å byggandet.

I anslutning till grunderna för den nya riksstatsuppställningen torde förberörda tre utgiftsändamål: underhålls- och driftkostnad för undersöknings- och bevakningsfartyg för havsfiskets behov, underhålls- och driftkostnad för fartyget Eystrasalt samt anskaffande av ett nytt undersökningsfartyg för fiskeriadминистраtionen böra sammanföras under ett gemensamt anslag, benämnt »Statens fartyg för fiskeundersökningar», av reservationsanslags natur. Anvisningen under anslaget skulle i anslutning till vad av mig tillstyrkts utgöra ($93,000 + 12,000 + 45,000 =$) 150,000 kronor.

Vid slutet av innevarande budgetår möjligen förefintlig reservation å nuvarande reservationsanslagen för undersöknings- och bevakningsfartyg för havsfiskets behov samt för fartyget Eystrasalt torde få tillföras det nya anslaget.

Under åberopande av det anförda och då vad angår undersöknings- och bevakningsfartyget befälhavaren torde böra upptagas i av riksdagen fastställd personalförteckning för fartyget, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

1) för statens undersöknings- och bevakningsfartyg för havsfiskets behov fastställa följande

Personalförteckning.

Tjänsteman å extra stat.

Befattning	Lön egrad
1 befälhavare	B 22;

2) till *Statens fartyg för fiskeundersökningar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 150,000;

3) medgiva, att å extra reservationsanslagen till undersöknings- och bevakningsfartyg för havsfiskets behov samt till fartyget Eysstrasalt vid utgången av budgetåret 1934/1935 förefintliga behållningar må överföras till det under 2) omförmälda anslaget.

[132.] 5. Fiskets befrämjande i de särskilda orterna, *reservationsanslag*. (Jmf. IX H. T. 1934 sid. 143.) Till fiskets befrämjande i de särskilda orterna är i riksstaten uppfört ett ordinarie reservationsanslag, vilket för ett vart av budgetåren 1933/1934 och 1934/1935 utgått med 117,000 kronor.

Bestämmelser om anslagets användning hava meddelats i kungörelsen den 7 april 1933 (nr 125) angående statsbidrag till vissa åtgärder för fiskerinäringens befrämjande.

Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 7 april 1933 må årligen av anslaget utgå 13,000 kronor till hushållningssällskap, landsting eller annan ortskorporation såsom bidrag till insamlande beträffande saltsjöfisket av primäruppgifter för fiskeristatistik, 71,500 kronor till hushållningssällskap såsom bidrag till hos dem anställda fiskeritjänstemäns löner och resor samt 33,500 kronor till hushållningssällskap eller landsting såsom bidrag till fiskets befrämjande i övrigt i de särskilda orterna. Av sistnämnda belopp må 2,500 kronor användas till studieresor och 2,000 kronor till premieringar.

I skrivelse den 14 september 1934 har *lantbruksstyrelsen* hemställt, att anslaget måtte för budgetåret 1935/1936 uppföras med oförändrat belopp, 117,000 kronor.

I detta sammanhang torde jag få anmäla en av *lantbruksstyrelsen* den 24 februari 1934 avgiven framställning med förslag till åtgärder för åstadkommande av en förstärkt fiskeritillsyn m. m. Under framhållande av att nuvarande fiskeritillsyn vore bristfällig har styrelsen framlagt ett förslag till ordnande av tillsynen över efterlevnaden av den allmänna fiskeristadgan samt med stöd av densamma utfärdade lokala

fiskeristadgar. Enligt förslaget borde ledningen och det närmaste in-
 endet över denna tillsyn uppdragas åt de hos hushållningssällskapen an-
 ställda fiskeritjänstemännen, vilka i egenskap av länsfiskeritillsynings-
 män även själva skulle deltaga i sagda tillsyn. Därutöver har lantbruks-
 styrelsen föreslagit anställandet av ett mindre antal särskilda länsfiskeri-
 tillsyningsmän. Under länsfiskeritillsynen skulle för vissa områden an-
 ordnas tillsyn genom lokala tillsyningsmän, av vilka en del borde anför-
 tros allenast vissa smärre verksamhetsområden, medan andra åter borde
 inom vidsträcktare områden utöva s. k. flygande tillsyn t. ex. rörande
 kräftfisket och fisket av viktigare fiskslag. Lantbruksstyrelsen, som
 ansett, att samtliga tillsyningsmän borde för sin tillsyningsverksamhet åt-
 njuta ersättning av statsmedel, har beräknat, att för dylikt ändamål skul-
 le erfordras i runt tal 75,000 kronor, samt hemställt, att för budgetåret
 1935/1936 måtte till förstärkande av fisketillsynen anvisas ett särskilt an-
 slag av 75,000 kronor.

I sin ifrågavarande framställning har lantbruksstyrelsen även föresla-
 git vidtagande av vissa åtgärder, som kunde förväntas underlätta fiskeri-
 tillsyningsmännens arbete. Sålunda har bland annat ifrågasatts skärp-
 ning av bötesstraffen för förseelser mot gällande fiskeriförfattningar
 ävensom återinförande i nämnda författningar av bestämmelser om rätt
 för åklagare till andel i böter samt förverkad redskap och fångst.

Över förslaget hava *yttranden* avgivits av statskontoret, domänstyrel-
 sen, länsstyrelserna, ett stort antal hushållningssällskap samt hushåll-
 ningssällskapens ombud. Förslaget har i yttrandena i allmänhet tillstyrkts
 eller lämnats utan erinran. Statskontoret har dock ifrågasatt lämplighe-
 ten av att under nuvarande statsekonomiska förhållanden genomföra det-
 samma.

Jag biträder lantbruksstyrelsens hemställan om anslag till fiskets be- *Departements-*
 främjande i de särskilda orterna för nästkommande budgetår med oför- *chefen.*
 ändrat belopp.

Vidkommande styrelsens förslag till åtgärder för åstadkommande av en
 förstärkt fiskeritillsyn torde visserligen beaktansvärda skäl kunna åbe-
 ropas för anordnande av en effektivare tillsyn över gällande fiskeribestäm-
 melsers efterlevnad. Huruvida frågan bäst löses på den av styrelsen fö-
 reslagna vägen synes dock tveksamt. På grund härav och då, såsom stats-
 kontoret framhållit, statsfinansiella hänsyn tala mot förslagets genom-
 förande anser jag mig i varje fall icke kunna för närvarande tillstyrka
 bifall till detsamma.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Fiskets befrämjande i de särskilda orterna*
 för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag*
 av kronor 117,000.

[133.] 6. **Befrämjande i allmänhet av fiskerinäringen, reservationsanslag.** (Jmf. IX H. T. 1934 p. 109 och 112.) Till befrämjande i allmänhet av fiskerinäringen är å riksstaten uppfört ett ordinarie reservationsanslag, vilket enligt beslut av 1934 års riksdag utgår med 28,000 kronor. Liksom anslaget till befrämjande i allmänhet av jordbruk och lantmannanärningar är avsett att möjliggöra för Kungl. Maj:t att för olika ändamål, som falla antingen inom befrämjandet av jordbruk och lantmannanärningar eller inom lantbruksundervisningen, efter uppkommande behov och eget beprövande anvisa medel, är förevarande anslag ställt till Kungl. Maj:ts omedelbara disposition för bestridande av sådana utgifter till fiskerinäringens befrämjande, för vilka medel icke kunna på annat sätt beredas, såsom exempelvis understöd för undervisning och föreningsverksamhet på fiskets område, anordnande av fiskerimässor m. m. Från anslaget har vidare under flera år anvisats medel för anställande av två extra fiskeristipendiater med årliga arvoden å 2,500 kronor. Sedan i anslutning till förslag av Kungl. Maj:t (se IX H. T. 1933 p. 130) 1933 års riksdag minskat dittillsvarande anvisningen under anslaget med bland annat ett belopp svarande mot arvodet till den ena av nämnda stipendiater, har från och med budgetåret 1933 1934 allenast en sådan stipendiat anställts.

Till understöd åt södra Sveriges fiskeriförening har vidare alltsedan 1908 varit å riksstaten uppfört särskilt anslag. För innevarande budgetår har sålunda anvisats extra anslag dels såsom bidrag till föreningens upplysningsverksamhet 6,750 kronor, dels ock såsom bidrag till föreningens fiskeribiologiska undersöknings-, försöks- och fiskodlingsverksamhet 15,250 kronor eller tillhopa 22,000 kronor.

Ytterligare torde få erinras, att efter förslag av Kungl. Maj:t vid fjolårets riksdag beslötos åtskilliga åtgärder avseende hjälp åt fiskare och stödandet av fiskerinäringen i dess på grund av rådande kris svåra läge. Sålunda anvisades under nionde huvudtiteln såsom särskilda extra reservationsanslag dels 750,000 kronor för understöd åt fiskare, dels 250,000 kronor till åtgärder till fiskerinäringens främjande samt beredande av ersättning åt fiskare för förlust av eller skada å fiskredskap (prop. nr 262; R. skr. nr 342), dels 25,000 kronor till åtgärder till organiserandet av strömmingsfiskarena (prop. nr 261; R. skr. nr 343), dels ock 40,000 kronor till främjande av organisationsarbetet m. m. på, jämte jordbrukets, ävensom fiskets område (IX H. T. p. 166; R. skr. nr 58). Vidare anvisades under utgifter för kapitalökning, fonden för förslag till statsverket, ett reservationsanslag av 700,000 kronor för utlämnande av lån till sammanlutningar av fiskare för främjandet av beredning och avsättning av fisk m. m. (prop. nr 173; R. skr. nr 186). Slutligen lämnades Kungl. Maj:t bemyndigande att förordna om visst uppskov med erläggande av amortering å lån från fiskerilånefonden (prop. nr 228; R. skr. nr 184).

I skrivelse den 14 september 1934 har *lantbruksstyrelsen* gjort framställning om beviljande av medel för budgetåret 1935/1936 under anslaget till befrämjande i allmänhet av fiskerinäringen.

Styrelsen erinrar inledningsvis, att till Kungl. Maj:ts disposition för åtgärder till befrämjandet i allmänhet av fiskerinäringen vore för innevarande budgetår anvisade, förutom ordinarie anslaget å 28,000 kronor, även anslaget å 250,000 kronor till åtgärder för fiskerinäringens främjande samt beredande av ersättning åt fiskare för förlust av eller skada å fiskredskap. I framställning till Kungl. Maj:t den 27 augusti 1934 med utredning och förslag rörande understöd åt fiskare, som lidit förlust å fiskredskap, hade *lantbruksstyrelsen* hemställt, att Kungl. Maj:t ville föreslå riksdagen, bland annat, att till dylika understöd anvisa för budgetåret 1935/1936 ett reservationsanslag av 45,000 kronor. Då denna medelsanvisning enligt det av *lantbruksstyrelsen* i ämnet framlagda förslaget vore avsedd att framdeles utgöra bidrag till en fond, varur understöd under närmare angivna villkor skulle utgå vid förluster å fiskredskap, syntes detta anslag böra i riksstaten upptagas under särskild rubrik. Berörda anslag å 250,000 kronor torde däremot, i den mån det icke avsåge ersättning för förlust av eller skada å fiskredskap, lämpligen kunna sammanslås med anslaget till befrämjande i allmänhet av fiskerinäringen. Båda dessa anslag avsåge nämligen att ställa medel till Kungl. Maj:ts förfogande för åtgärder till befrämjande av fiskerinäringen. Efter frånräknande av berörda belopp å 45,000 kronor, vore för detta ändamål för löpande budgetår tillsammans anvisade $(28,000 + 250,000 - 45,000 =)$ 233,000 kronor.

Då fiskerinäringen alltjämt arbetade med ekonomiska svårigheter, torde det vara nödvändigt, att medel för ifrågavarande ändamål i avsevärt större omfattning än tidigare ställdes till Kungl. Maj:ts förfogande även för budgetåret 1935/1936. Enligt styrelsens mening torde dock härför ett belopp av 150,000 kronor vara tillräckligt.

I en hos Kungl. Maj:t gjord framställning, varöver *lantbruksstyrelsen* avgivit remissutlåtande den 14 september 1934, har vidare *styrelsen för södra Sveriges fiskeriförening* med bifogande av förslag till inkomst- och utgiftsstat för budgetåret 1935/1936 hemställt att komma i åtnjutande av statsbidrag till oförändrat belopp av 22,000 kronor, därav 6,750 kronor till upplysningsverksamhet och 15,250 kronor till den fiskeribiologiska undersöknings-, försöks- och fiskodlingsverksamheten. *Lantbruksstyrelsen* förordar bifall till framställningen.

Vidare har *Svenska ostkustfiskarens centralförbund* — till vilken förenings förfogande Kungl. Maj:t den 20 juli 1934 under vissa villkor ställt förberörda av riksdagen till åtgärder till organiserandet av strömmingsfiskarena anvisade anslag å 25,000 kronor — i skrivelse till Kungl. Maj:t, varöver *lantbruksstyrelsen* den 27 oktober 1934 avgivit infordrat utlåtande, hemställt att för budgetåret 1935/1936 komma i åtnjutande av statsbidrag för dess verksamhet bland strömmingsfiskarena med 15,000 kronor. *Lantbruksstyrelsen* har i sitt utlåtande anfört:

I den mån *lantbruksstyrelsen* kunnat följa förbundets verksamhet å här ifrågavarande område, syntes denna hava letts på ett tillfredsställande sätt. Förbundets förnämsta uppgift hade hittills varit att söka åstadkomma eko-

nomiska organisationer för strömmingshandelns reglering. Ett flertal dylika sammanslutningar hade också bildats under förbundets medverkan, och för närvarande torde största delen av strömmingsfiskarena vid mellersta delen av ostkusten vara anslutna till dessa organisationer. Det torde dock vara ovisst om organiserandet av dessa ekonomiska sammanslutningar hunne slutföras under innevarande budgetår. Även sedan dessa sammanslutningar färdigbildats och kommit igång med sin verksamhet, torde de emellertid under första tiden behöva en stödjande och sammanhållande moderorganisation, vartill centralförbundet torde få anses lämpligt. Emot det av förbundet äskade beloppet, 15,000 kronor, hade lantbruksstyrelsen intet att erinra.

Slutligen torde jag i detta sammanhang få anmäla, att de jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 3 mars 1933 tillkallade utredningsmännen för verkställande av utredning rörande åtgärder för fiskerinäringens understödjande och lättande av denna närings avsättningssvårigheter (*1933 års fiskeriutredning*) i skrivelse till Kungl. Maj:t den 30 maj 1934 hemställt, att ett belopp av 5,000 kronor måtte för budgetåret 1934/1935 ställas till lantbruksstyrelsens förfogande för anställande av en kontrollör över försäljningen m. m. av salt strömming. Vid skrivelsen hava fogats upprättade förslag till kungörelse angående försäljning m. m. av salt strömming ävensom instruktion för kontrollören ifråga.

Remissutlåtanden häröver hava avgivits den 13 juni 1934 av lantbruksstyrelsen, som därvid fogat yttrande av fiskeriintendenten i Österhavets distrikt, samt den 27 oktober 1934 av kommerskollegium, som bifogat i ärendet inhämtade yttranden från handelskamrarna i Sundsvall, Gävle, Stockholm och Norrköping, från Sveriges köpmannaförbund och från aktiebolaget Svenskt kraftfoder ävensom en till kollegium ingiven skrivelse från Gävleborgs läns fiskareförbunds arbetsutskott.

Fiskeriutredningen erinrar, att på förslag av utredningen Kungl. Maj:t den 3 november 1933 anvisat 3,500 kronor till lantbruksstyrelsens förfogande för försök att genom provsändningar eller på annat sätt upparbeta en exportmarknad för saltad eller annorledes beredd strömming. Frågan om dylik strömmings avsättning inom landet hade av utredningen berörts i skrivelse den 18 december 1933 (se IX H. T. 1934 p. 109), däri utredningen meddelat, att den framdeles komme att avgiva förslag till åtgärder i ämnet.

År 1932 hade fångsten av strömming uppgått till över 20 miljoner kilogram. Av denna kvantitet hade något över 4 miljoner kilogram (1931 något över 5 miljoner kilogram) använts till beredning. Av de färdigberedda varorna utgjordes största delen, 2,259,035 kilogram, av saltströmming med ett värde av 471,991 kronor (1931 2,954,101 kilogram med ett värde av 652,851 kronor). Den största beredningen av saltströmming förekomme i Västernorrlands län, 1,368,973 kilogram, den näst största i Gävleborgs län 572,339 kilogram. Återstoden av beredningen fördelade sig närmast å Norrbottens, Västerbottens och Stockholms län. Saltningen och förpackningen vore av mycket växlande beskaffenhet i de olika länen.

Hälsövardsstadgans allmänna bestämmelser om förbud att till salu hålla födoämnen, som vore skadliga för hälsan eller eljest otjänliga till människoföda, ägde tillämpning även beträffande salt strömming. Utredningen ifråga-

satte nu en kontroll över beredningen av saltad strömming, som ginge ut-
över den av hälsovårdsnämnderna utövade och åsyftade att söka höja kvali-
teten hos den marknadsförda strömmingen. Kunde konsumenterna alltid
räkna med att vid inköp av saltströmming få sådan av prima beskaffenhet,
torde en ökad avsättning av denna vara säkerligen kunna påräknas. Utövarna
av strömmingsfisket skulle därigenom givas ett värdefullt stöd. I detta
syfte finnes redan nu inom Gävleborgs län kontroll anordnad av länets
hushållningssällskap och länets fiskareförbund. Den vore emellertid frivillig
och uppgäves ej hava önskad effektivitet. Under senaste året hade fråga
uppstått om anordnande av liknande kontroll inom Västernorrlands län,
men det hade framhållits, att en tillfredsställande ordning beträffande
strömmingssaltningen endast kunde ernås, därest kontroll infördes efter en-
hetliga grunder. Utredningen hade haft under övervägande olika möjlig-
heter att nå det åsyftade målet att ej annan salt strömming tillfördes mark-
naden än sådan, som vore av prima kvalitet. Utredningen hade funnit
lämpligast, dels att förbud utfärdades att till salu hålla, till salu utbjuda
eller försälja salt strömming, som icke vore färskgälad samt i övrigt ej
uppfyllde vissa närmare angivna kvalitetsbestämmelser och ej vore förpac-
kad på närmare föreskrivet sätt, dels ock att bestämmelse utfärdades om,
att den som saltade och förpackade strömming för försäljning skulle iakt-
taga vad som erfordrades för att den färdiga varan skulle uppfylla sagda
kvalitets- och förpackningsfordringar. Förbudet ifråga borde med hänsyn
till önskvärdheten av en utvidgad export utsträckas att gälla även salt
strömming, som utfördes ur riket. Till övervakande av bestämmelsernas
efterlevnad borde anställas en kontrollör. Denne borde även i sin mån
söka direkt arbeta för en förbättrad saltning, och sålunda vid sidan av sin
kontrollerande verksamhet utöva även en undervisande.

Kontrollen borde till en början omfatta endast vanlig salt strömming och
ej surströmming. Kontrollören borde förordnas av lantbruksstyrelsen och
lyda under denna styrelse, som hade att planlägga hans arbete. Han borde
helt avlönas av statsmedel samt erhålla ett årligt arvode av 2,500 kronor
jämfte reseersättning enligt klass III F i gällande resereglemente. För inköp
av prov för kontrollundersökning borde beräknas ett belopp av cirka 700
kronor.

I anslutning till nu angivna huvudgrunder hade utarbetats förslag till
dels kungörelse angående försäljning m. m. av salt strömming, dels ock
instruktion för kontrollören. För de med kontrollen avsedda åtgärderna
borde ställas till lantbruksstyrelsens förfogande ett belopp av 5,000 kronor.

Lantbruksstyrelsen ävensom *fiskeriintendenten i Österhavets distrikt*
förorda bifall till fiskeriutredningens förslag.

Även *kommerskollegium* samt förberörda *handelskamrar* och *enskilda*
sammanslutningar förorda, att beredningen och försäljningen m. m. av salt
strömming underkastas statlig kontroll i huvudsaklig överensstämmelse med
fiskeriutredningens förslag. Med hänsyn till syftet med den föreslagna lag-
stiftningen anser sig kommerskollegium icke böra biträda ett av handels-
kammaren i Gävle framfört förslag att även icke färskgälad, saltad ström-
ming skulle få föras i marknaden. Skulle överskott på färsk strömming av
sådan kvalitet, att densamma icke kunde av salterierna beredas i färsk-
gälat skick, uppkomma, torde enligt kollegiets mening sådant strömmings-
överskott kunna vinna avsättning såsom råvara för kraftfodertillverkningen.

*Departements-
chefen.*

Såsom jag inledningsvis angivit bestrides från ordinarie reservationsanslaget till befrämjande i allmänhet av fiskerinäringen bland annat årsarvode till en extra fiskeristipendiat med 2,500 kronor. Enligt vad jag under punkt 9 framhållit, bör detta arvode framdeles utgå från förslagsanslaget till fiskeriintendenter m. m.: avlöningar. Utgående från en medelsanvisning för de med förenämnda ordinarie reservationsanslag i övrigt avsedda ändamål av samma storlek som för innevarande budgetår skulle sålunda erfordras ett anslag av $(28,000 - 2,500 =) 25,500$ kronor eller, avrundat, 25,000 kronor. Sistnämnda belopp anser jag böra beräknas för nästa budgetår.

Ytterligare torde emellertid böra beredas medel för fortsatt organisationsbidrag till Svenska ostkustfiskarens centralförbund med härutinnan föreslaget belopp 15,000 kronor ävensom för möjliggörande av kontroll över beredningen och handeln med salt strömming på sätt föreslagits av 1933 års fiskeriutredning. Mot det för sistberörda ändamål äskade beloppet 5,000 kronor har jag ej något att erinra. För innevarande budgetår torde för den ifrågasatta kontrollen erforderligt belopp kunna av tillgängliga medel anvisas av Kungl. Maj:t. Då emellertid för ändamålet torde behövas bidrag av statsmedel även i fortsättningen, bör hänsyn till detta behov tagas vid anslagsberäkningen för följande budgetår. Av mig nu angivna medelsbehov skulle sålunda sammanlagt uppgå till $(25,000 + 15,000 + 5,000 =) 45,000$ kronor.

Jag tillstyrker, att till understöd åt södra Sveriges fiskeriförening beräknas enahanda belopp som för innevarande budgetår, 22,000 kronor, därav såsom bidrag till föreningens upplysningsverksamhet 6,750 kronor och såsom bidrag till dess fiskeribiologiska undersöknings-, försöks- och fiskodlingsverksamhet 15,250 kronor.

Nämnda belopp 45,000 kronor och 22,000 kronor torde i anslutning till de nya grunderna för riksstatens uppställning böra inrymmas under ett och samma anslag. Detta, vilket torde böra benämnas »Befrämjande i allmänhet av fiskerinäringen», bör hava reservationsanslags natur. Anslaget bör få av Kungl. Maj:t fritt disponeras för därmed avsedda syften. Att, såsom lantbruksstyrelsen förutsätter, under detta anslag bereda medel för ändamål, som stå i direkt sammanhang med den pågående krisen, finner jag icke lämpligt. Beträffande medel för fyllande av dylikt behov kommer jag att under en följande punkt göra framställning.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Befrämjande i allmänhet av fiskerinäringen*
för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag*
av kronor 67,000.

[134.] 7. *Befrämjande av fiske på avlägsna fiskevatten, reservationsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 110.) Till befrämjande av fiske på avlägsna fiskevatten har såsom extra reservationsanslag anvisats för budgetåren 1931 1932—1933/1934 respektive 50,000, 40,000 och 10,000 kronor. Anvisning för innevarande budgetår har icke erfordrats med hänsyn till å anslaget påräknad reservation. Bestämmelser rörande anslagets användning hava meddelats i kungörelsen i ämnet den 5 juni 1931 (nr 214).

I skrivelse den 14 september 1934 har *lantbruksstyrelsen* meddelat, att inom Göteborgs och Bohus län understödslån från ifrågavarande anslag utlämnats under 1931 med sammanlagt 13,441 kronor, under 1932 med tillhopa 25,257 kronor och under 1934 med omkring 45,000 kronor. För 1933 hade inom sagda län lån icke utlämnats, enär ansökningar därom icke inkommit. Från övriga län hade ansökningar om lån icke inkommit och torde icke heller vara att förvänta. Då lån hittills beviljats med tillsammans omkring 83,700 kronor, förefunnes vid utgången av budgetåret 1933/1934 å anslaget en reservation av sammanlagt omkring 16,300 kronor. För år 1935 torde lånebehovet kunna beräknas till samma belopp som för 1934 eller 45,000 kronor. För 1935 1936 skulle sålunda behöva anvisas ett anslag av i runt tal 29,000 kronor. Styrelsen hemställer, att anslag till detta belopp måtte äskas å riksstaten för nästa budgetår.

Med biträdande av lantbruksstyrelsens förslag hemställer jag, att Kungl. *Departementschefen.* Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Befrämjande av fiske på avlägsna fiskevatten* för budgetåret 1935/1936 anvisa
ett *reservationsanslag* av kronor 29,000.

[135.] 8. *Omplantering av rödspätta, reservationsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 111.) Till bestridande av kostnader för omplantering av rödspätta har å riksstaten för innevarande budgetår uppförts ett extra reservationsanslag av 15,000 kronor. Rörande anslagets tillkomst och ändamål må erinras om följande.

Förslaget i ämnet väcktes av svenska hydrografisk-biologiska kommissionen, som i skrivelse till Kungl. Maj:t den 7 september 1933 hemställde, att åtgärder måtte vidtagas för medelsanvisning till omplantering av rödspätta till Kattegat och Öresund i enlighet med i skrivelsen närmare angiven plan. Kommissionen anförde, att dylik omplantering, som avsåge att överflytta liten rödspätta från havsområden med överflöd därpå till områden, där beståndet av rödspätta vore jämförelsevis ringa, redan under en följd av år företagits av Danmark, nämligen från Horns revområde till Bälten, Öresund och sydligaste Kattegat. Ärligen hade mellan 1 och 1.4 miljoner stycken rödspättor av storleken 20—21 cm. totallängd överflyttats. Överflyttningen hade ägt rum på våren. Försöken hade visat, att rödspättan på de nya platserna växte mycket hastigt. Redan i oktober hade den i genomsnitt nått en längd av 28—29 cm. Företagna märkningar av om-

planterade rödspättor hade visat, att de ej företoge några långa vandringar efter överflyttningen utan komme fisket inom de nya områdena till godo. Den av Danmark utförda omplanteringen hade varit även svenska fiskare till gagn. Kommissionen var därför av den meningen, att Sverige till stöd för fisket nu borde delta i omplanteringen av rödspättor. Omplantering av 400,000 stycken rödspättor till norra Öresund och Hallands södra kust skulle draga en kostnad av 22,500 kronor.

I skrivelse den 30 oktober 1934, varöver lantbruksstyrelsen avgivit remissutlåtande den 9 november 1934, har *svenska hydrografisk-biologiska kommissionen* hemställt, att för budgetåret 1935/1936 måtte för fortsatt omplantering av rödspätta hos riksdagen äskas ett anslag av 25,000 kronor. Kommissionen anför:

Den omplantering av rödspätta, till vars bekostande anslaget för innevarande budgetår skulle användas, komme att äga rum under våren 1935. Det syntes kommissionen som funnes all anledning antaga, att denna omplantering komme att utfalla tillfredsställande, och ansåge sig kommissionen därför utan att avvakta resultatet av detta försök, som ej komme att visa sig förrän tidigast hösten 1935, böra redan nu hemställa om anslag till fortsatt omplantering våren 1936. Omplanteringsförsöket borde emellertid enligt kommissionens förmenande utsträckas till att avse även det bohuslänska skärgårdsområdet. Redan i sin framställning 1933 hade kommissionen berört detta önskemål men ansett, att det första försöket borde få en mera begränsad omfattning, då resultatet därigenom lättare skulle kunna bedömas. Önskvärdheten av en omplantering även till det bohuslänska skärgårdsområdet hade understrukits såväl av Svenska västkustfiskarnas centralförbund i skrivelse till kommissionen som av 1933 års fiskeriutredning i över kommissionens framställning 1933 avgivet utlåtande. En omplantering till det bohuslänska skärgårdsområdet torde på grund av den längre transporten bliva förenad med större svårigheter och kostnader. Kommissionen funne lämpligast, att detaljerad plan för densamma uppgjordes först senare, då även från omplanteringen våren 1935 vunnen erfarenhet kunde utnyttjas. Ett anslag av 25,000 kronor torde erfordras för ett försök med den nu ifrågasatta omfattningen.

Beträffande det skydd, som vore berett rödspättan i Skagerack, Kattegat och Öresund, finge framhållas, att minimimåttet höjts för Sveriges och Norges del till 27 cm. och för Danmarks del tillsvidare för tiden till innevarande års utgång till 26 cm.

Lantbruksstyrelsen förordar bifall till framställningen.

*Departementets
chefen.*

Såsom kommissionen anført kommer resultatet av den omplantering, till vilken medel av föregående års riksdag beviljades, icke att kunna bedömas förrän tidigast hösten 1935. Ehuru jag biträder kommissionens förslag, att fortsatta försök måtte få företagas, anser jag vid nyss angivna förhållande försiktigheten bjuda, att medelsanvisningen för ändamålet begränsas till samma storlek som det för innevarande budgetår beviljade anslaget. Beträffande plan för verksamhetens bedrivande torde Kungl. Maj:t sedermera efter förslag av kommissionen få besluta.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Omplantering av rödspätta* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 15,000.

[136.] 9. **Gottgörelse till fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt.** Jämlikt förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit, ändrad genom förordningarna nr 64/1932, 86/1932 och 307/1933 ävensom kungörelsen den 6 juni 1929 (nr 122) med vissa bestämmelser om särskild skatt å bensin, ändrad genom kungörelserna nr 91/1932 och 308/1933, skall skatt å bensin, som med eller utan tillsats av annat ämne användes för framdrivande av motorbåt vid yrkesmässigt utövande av fiske, återbäras på det sätt, att årligen ett belopp, motsvarande en tredjedels procent av de under nästförutgångna budgetår enligt förordningen influtna medel, dock högst 90,000 kronor, ställes till lantbruksstyrelsens förfogande att enligt Kungl. Maj:ts bestämmande användas för fiskerinäringens befrämjande. För budgetåret 1932/1933 uppgick nämnda belopp till 90,000 kronor. De genom bensinskatten inflytande medlen redovisas på riksstatens inkomstsida under den för flera liknande skatteinkomster gemensamma rubriken Automobilskattemedel.

Enligt grunderna för den nya riksstatsuppställningen skall ett belopp, motsvarande det, som enligt det nyss sagda skall användas för fiskerinäringens främjande, uppföras såsom särskilt anslag å riksstatens utgiftssida.

Lantbruksstyrelsen har i skrivelse den 14 september 1934 föreslagit, att anslaget för nästa budgetår upptages med 90,000 kronor.

I överensstämmelse härmed hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte före- *Departement-*
slå riksdagen *chefen.*

att till *Gottgörelse till fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *anslag* av kronor 90,000, att utgå av automobilskattemedel.

[137.] 10. **Ersättning till strandägare för mistad fiskerätt m. m., förslagsanslag.** (Jmf. IX H. T. 1934 p. 119.) Genom den 22 juni 1928 (nr 183), den 6 juni 1930 (nr 197) och den 17 juni 1932 (nr 239) utfärdade lagar har, med ändring av 3 § i lagen den 27 juni 1896 (nr 42 s. 1) om rätt till fiske, varje svensk undersåte förklarats äga rätt att, med vissa undantag, vid rikets västra kust utöva fiske även vid annans strand, såvitt angår Göteborgs och Bohus samt Hallands län dock endast med rörlig redskap, ävensom berättigats att, med vissa inskränkningar, vid rikets östra kust från och

med Uppsala län i norr till och med Blekinge län i söder samt vid Gotlands kust inomskärs idka strömmingsfiske med garn (skötar).

För att bereda de strandägare, som förut ägt att med andras uteslutande nyttja ifrågavarande fiske, skäligt vederlag för dem genom fiskets friförklarande uppkommande ekonomisk förlust har genom särskilda lagar (184/1928, 198/1930 och 240/1932) meddelats föreskrifter om ersättning till sådana strandägare för mistad fiskerätt. Ersättningarna skola utgå av statsmedel, och statsverket skall dessutom gälda kostnaderna för det skiljemannaförfarande, som stadgats beträffande prövningen av ersättningarnas belopp. För ändamålet har för vartdera av budgetåren 1933/1934 och 1934/1935 anvisats ett extra förslagsanslag av 50,000 kronor.

Departement-
chefen.

Anslag av statsmedel för ifrågavarande ändamål torde erfordras jämväl undet nästa budgetår. Inom jordbruksdepartementet har, i den mån sådant låtit sig göra, med ledning av inhämtade uppgifter från vederbörande länsstyrelser verkställts beräkning av anslagsbehovet. Med hänsyn till resultatet av beräkningen förordar jag anslagets upptagande för budgetåret 1935/1936 med ett till 75,000 kronor förhöjt belopp.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Ersättning till strandägare för mistad fiskerätt m. m.* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 75,000.

[138.] 11. Bidrag åt fiskare vid förlust av eller skada å fiskredskap, *reservationsanslag*. Genom beslut den 12 juni 1931 uppdrog Kungl. Maj:t åt lantbruksstyrelsen att verkställa utredning rörande frågan om försäkring av fiskebåtar och fiskredskap. Efter verkställd utredning har lantbruksstyrelsen den 27 augusti 1934 avgivit förslag i ämnet. Därvid har lantbruksstyrelsen föreslagit inrättande av en fond, benämnd statens fiskredskapsfond, varur understöd skulle utgå till beredande av ersättning åt fiskare för förlust av eller skada å fiskredskap vid fiske i saltsjön. Av det årliga understödsbeloppet, beräknat till 45,000 kronor, är en tredjedel avsedd att tillskjutas av statsmedel, varemot återstoden föreslås skola täckas genom upptagande av årliga avgifter av fiskarena. För budgetåret 1935/1936 har lantbruksstyrelsen emellertid hemställt om anvisande av statsmedel av hela det beräknade beloppet 45,000 kronor. Förslaget har för yttrande remitterats till ett flertal myndigheter m. fl.

Departements-
chefen.

Då ärendets beredning ännu icke är avslutad, torde jag senare få för Kungl. Maj:t ånyo anmäla detsamma, i syfte att särskild proposition må kunna avlåtas till riksdagen. Emellertid torde ett anslagsbelopp å 45,000 kronor nu böra beräknas för ändamålet. Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att, i avbidan på den proposition i ämnet, som må varda riksdagen förelagd, till *Bidrag åt fiskare vid förlust av eller skada å fiskredskap* för budgetåret 1935 1936 beräkna ett *reservationsanslag* av kronor 45,000.

[139.] 12. Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m., *reservationsanslag*. Med bifall till Kungl. Maj:ts förslag i ämnet har 1934 års riksdag (prop. nr 173; R. skr. nr 186) under utgifter för kapitalökning, fonden för förlag till statsverket, anvisat ett reservationsanslag av 700,000 kronor att användas för utlämnande av lån till sammanslutningar av fiskare för främjandet av beredning och avsättning av fisk m. m. Bestämmelser rörande anslaget användning hava av Kungl. Maj:t meddelats i kungörelse den 11 maj 1934 (nr 138). Enligt dessa kan för främjande av beredning, förvaring och avsättning av fisk lån av Kungl. Maj:t beviljas ekonomisk förening av fiskare med uppgift att befordra avsättningen av medlemmarnas fångster. I undantagsfall kan, om skäl därtill äro, sådant lån beviljas jämväl annan än nu nämnd förening. Å beviljat lån erlägges ränta efter tre och sex tiondels procent om året från lyftningsdagen, dock att räntefrihet kan av Kungl. Maj:t medgivas under högst fem år. Lånet skall återbetalas på sätt Kungl. Maj:t för varje särskilt fall bestämmer, under iakttagande att längre amorteringstid icke fastställas än tjugu år. Ränta och amortering inbetalas för kalenderår före årets utgång. I övrigt gälla för lånets tillgodonjutande de villkor, Kungl. Maj:t vid lånets beviljande föreskriver.

I skrivelse den 14 september 1934, varöver statskontoret avgivit remissutlåtande den 3 oktober 1934, har *lantbruksstyrelsen* gjort framställning om medelsanvisning för ändamålet för budgetåret 1935/1936. Styrelsen framhåller, att det för innevarande budgetår anvisade anslaget redan vid tiden för skrivelsens avgivande vore taget i anspråk till största delen. Enligt styrelsens mening förefunnes alltjämt behov av ifrågasatt lån, varför medel borde anvisas även för nästa budgetår. Lånebeloppets storlek vore det givetvis svårt att med säkerhet beräkna, men styrelsen hölle före, att 500,000 kronor vore tillräckligt.

Statskontoret har förklarat sig icke hava något att erinra mot det sålunda ifrågasatta beloppet, under förutsättning att låneverksamheten ansåges böra fortsättas under nästinstundande budgetår.

Anvisandet av ifrågasatt anslag ingick som ett led bland de åtgärder till fiskerinäringens stödjande, som av fjolårets riksdag beslötos. Lånerörelsen avser att skapa möjligheter till en rationellt ordnad försäljningsverksamhet på förevarande område och därigenom bereda fiskarena ett bättre ekonomiskt utbyte av deras näring. Såsom *lantbruksstyrelsen* framhållit har under den gångna delen av budgetåret ett behov av rörelsekapital tydligt

*Departements-
chefen.*

framträtt. Under tiden till och med den 31 december 1934 hava beviljats lån till belopp av sammanlagt 398,000 kronor till 9 olika företag. Ytterligare låneansökningar föreligga till belopp av 265,000 kronor. Skall, vilket synes] angeläget, yerksamheten kunna fortsätta jämväl nästa budgetår, är det erforderligt, att ytterligare medel beredas för ändamålet.

Emellertid kunna uppkomma situationer, vilka påkalla jämväl direkt understöd åt fiskerinäringen. Jag vill härvid erinra, att för innevarande budgetår enligt beslut av 1934 års riksdag står till Kungl. Maj:ts förfogande ett särskilt reservationsanslag å 250,000 kronor till fiskerinäringens främjande samt beredande av ersättning åt fiskare för förlust av eller skada å fiskredskap (IX J 15). Man torde böra räkna med, att beloppet blir i stort sett förbrukat före nästa budgetårs ingång. För tillgodoseende under budgetåret 1935/1936 av det senare av de med anslaget avsedda ändamålen ämnar jag föreslå särskilda åtgärder. Det synes emellertid önskvärt, att Kungl. Maj:t beredes möjlighet att ingripa till undanröjande även av andra svårigheter än sådana, vilka hava sin grund i olyckor med fiskredskapen. Liksom för innevarande budgetår torde medel i sådant syfte böra ställas till Kungl. Maj:ts förfogande.

Under återopande av det anförda föreslår jag en medelsanvisning för nästa budgetår av sammanlagt 500,000 kronor, därav förslagsvis 100,000 kronor att av Kungl. Maj:t användas till fiskerinäringens stödande genom utlämnande av statsbidrag utan återbetalningsskyldighet. I övrigt torde anslaget böra avses till lån till sammanslutningar av fiskare för främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. enligt samma grunder som gälla för användningen av det för innevarande budgetår beviljade anslaget för ändamålet. Vid slutet av innevarande budgetår möjligen förefintlig behållning å sistberörda anslag torde få överföras till det nya anslaget, vilket, under benämning »Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m.», torde böra uppföras i riksstaten under nionde huvudtiteln och rubriken Fiskeriväsendet. Anslaget torde böra erhålla reservationsanslags natur.

Jag hemställer förty, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m.* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 500,000.

J. Skogsväsendet.

[140.] 1. Skogshögskolan: *Avlöningar, förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 121.) För skogshögskolan är enligt beslut av 1934 års riksdag uppfört ett ordinarie förslagsanslag å 225,900 kronor, som disponeras enligt följande av Kungl. Maj:t den 30 juni 1934 fastställda

Stat.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsanslag	kronor	78,500
Arvoden till rektor, 1,500 kronor, en överassistent, 7,500 kronor och en kamrerare, 4,800 kronor.....	»	13,800
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m.....	»	37,094
Personligt ålderstillägg åt extra läraren, docenten G. Grönberg.....	»	1,200
Två docentstipendier å 6,000 kronor	»	12,000
Övriga utgifter.....	»	83,306

Summa kronor 225,900.

Antalet ordinarie befattningshavare vid skogshögskolan är enligt Kungl. Maj:ts brev den 11 juni 1926 bestämt sålunda:

Befattning	Lönegrad
4 professorer	B 30
2 lektorer.....	B 26
1 trädgårdsmästare och preparator.....	B 10
1 kanslibiträde	B 7
1 vaktmästare och maskinist	B 7
1 port- och planteringsvakt.....	B 5.

Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 30 juni 1934 må av anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. bestridas:

Avlöning åt bibliotekarie.....	kronor	400
» » extra lärare.....	»	20,000
» » amanuenser	»	1,600
» » extra ordinarie lektor	»	8,124
» » assistenter	»	5,720
» » biträde åt vaktmästaren-maskinisten	»	800
Renskrivning	»	450

Summa kronor 37,094.

Genom samma beslut föreskrives, att innehavaren av befattningen såsom extra ordinarie lektor fortfarande skall äga åtnjuta avlöning enligt löne-

graden B 26 i avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451) för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, samt att i övrigt i avseende å honom i tillämpliga delar skola lända till efterrättelse bestämmelserna i 33 § kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 356) med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid sagda verk.

Beträffande anslagsposten till övriga utgifter har samtidigt föreskrivits användning enligt särskild omkostnadsstat, upptagande utgifter för följande ändamål till angivna belopp: resestipendier åt lärare 500 kronor, stipendier åt elever 3,000 kronor, praktiska övningar 42,400 kronor, expenser 33,806 kronor, studieunderstöd 500 kronor, kurs i förvaltningskunskap 700 kronor, utgifter för styrelsen 2,400 kronor.

Vid sidan av det ordinarie förslagsanslaget för skogshögskolan bestridas vissa utgifter för högskolan, nämligen provisoriskt dyrortstillägg och dyrtidstillägg, från nionde huvudtitelns allmänna anslag för dessa ändamål.

Enligt de nya grunderna för riksstatens uppställning skola från och med nästa budgetår för skogshögskolan uppföras två anslag, nämligen ett avlöningsanslag och ett omkostnadsanslag, båda av förslagsanslags natur. Från avlöningsanslaget skola förutom övriga till avlöningar hänförliga kostnader jämväl bestridas kostnaderna för provisoriskt dyrortstillägg för högskolan. Utgifterna för dyrtidstillägg skola däremot alltjämt utgå från ett för huvudtiteln uppfört gemensamhetsanslag.

I skrivelse den 15 september 1934 har *styrelsen för skogshögskolan och statens skogsförsöksanstalt*, med överlämnande av förslag till avlönings- och omkostnadsstat, gjort hemställan om medelsanvisning för nästa budgetår. Förslagen innebära, förutom sådana avvikelser från vad nu gäller, som sammanhånga med de nya grunderna för anslags- och statuppställning, ytterligare den ändringen i nuvarande stat, att vissa befattningshavare, vilka hittills åtnjutit årsarvoden med bestämda belopp, upptagits såsom extra ordinarie. Till stöd härför har styrelsen framhållit, att det vore av vikt, att ifrågavarande befattningar reglerades i samband med beslutade eller föreslagna åtgärder för beredande av tjänste- och familjepension åt extra ordinarie statstjänstemän.

Beträffande förslaget till avlöningsstat torde med ledning av innehållet i styrelsens skrivelse och därvid fogade handlingar få lämnas följande redogörelse.

Såsom första post upptagas avlöningar till befattningshavare å ordinarie stat med 81,800 kronor. Motsvarande belopp i gällande stat utgör 78,500 kronor. Skillnaden, 3,300 kronor, beror på uppräknings av avlöningarna efter högsta förekommande löneklass.

För avlöningar till befattningshavare å extra stat har beräknats ett belopp av 9,540 kronor, avseende lön efter näst högsta löneklassen i lönegraden B 26 åt förut omförmälda såsom extra ordinarie betecknade lektor. Då för honom för närvarande är beräknat ett belopp av allenast 8,124 kronor

föreligger här en ökning med 1,416 kronor, som helt är att tillskriva de nya grunderna för avlöningsposternas beräkning.

Under en anslagspost för avlöningar till andra icke-ordinarie befattningshavare m. m. hava upptagits dels för grundavlöningar m. m. 58,500 kronor, dels ock för avlöningsförhöjningar m. m. 4,000 kronor. Beräkningarna sammanhånga med vad nyss anförts angående placering av vissa befattningshavare å ordinarie stat. Vad till en början angår grundavlöningsbeloppet har sålunda för en överassistentbefattning vid skogshögskolans förläggning vid Garpenberg (B-ort) beräknats 6,954 kronor, motsvarande avlöning till befattningshavare i 25:e löneklassen av lönegraden B 26. Nuvarande innehavaren av befattningen har enligt styrelsens uppgift varit anställd vid skogshögskolan såsom assistent sedan 1919 och såsom överassistent sedan 1930. För sagde överassistent utgår för närvarande ett arvode av 7,500 kronor. Två assistenter vid Garpenberg och en vid skogshögskolan i Stockholm tjänstgörande assistent föreslås skola placeras i lönegraden B 21 med grundlön efter 20:e löneklassen. För de två förstnämnda assistenterna har i statförslaget uppförts tillhopa 10,116 kronor och för assistenten i Stockholm har beräknats 6,048 kronor. Motsvarande belopp i gällande stat äro beräknade till 12,240 kronor och 6,300 kronor samt utgå, beloppet 12,240 kronor ur anslagsposten till praktiska övningar och beloppet 6,300 kronor med 1,500 kronor ur nämnda anslagspost samt till återstående del, 4,800 kronor, ur anslagsposten till assistenter. För kamrerarbefattningen vid skogshögskolan och statens skogsförsöksanstalt har i förslaget beräknats lön efter 20:e löneklassen i lönegraden B 21 med 6,048 kronor. I nuvarande stat är för kamreraren uppfört ett arvode med 4,800 kronor, varjämte till den nuvarande innehavaren av befattningen, som varit förordnad sedan 1921, utgått cirka 864 kronor såsom inkomstfyllnad från anslaget till ordinarie tjänstemän vid högskolan. För en gårdskarlar vid Garpenberg har i statförslaget uppförts lön efter 3:e löneklassen i lönegraden B 5 med 1,818 kronor. Befattningshavaren i fråga åtnjuter för närvarande ett arvode av 1,800 kronor samt ett ålderstillägg å 126 kronor, vilka belopp utgå ur anslaget till expenser. Befattningen är enligt styrelsens uppgift jämförlig med en eldares eller expeditionsvakts; den nuvarande innehavaren har varit anställd i 18 år. Vidare är i det föreliggande statförslaget i beloppet för grundavlöningar inräknad ersättning åt extra befattningshavare, tillfällig personal och renskrivning m. m. med tillhopa 27,516 kronor, nämligen för extra lärare 20,000 kronor, för assistenter vid högskolan 920 kronor, för assistenter vid sommarövningarna 3,600 kronor, för amanuenser 1,600 kronor, för biträde åt vaktmästare och maskinist 800 kronor, för renskrivningshjälp 450 kronor och för övertid ersättning m. m. 146 kronor. Av dessa belopp äro de vilka avse extra lärare, amanuenser, biträde åt vaktmästare och maskinist samt renskrivningshjälp med enahanda belopp beräknade i nu gällande stat. Det för assistenter vid högskolan upptagna beloppet, 920 kronor, bestrides för närvarande ur anslagsposten till assistenter å 5,720 kronor, och ersättningen åt assistenter vid sommarövningarna, 3,600 kronor, utgår för närvarande ur det till praktiska övningar avsedda beloppet. Ej heller i dessa båda fall är det sålunda fråga om anslagsökning. Det för övertid ersättning m. m. beräknade beloppet, 146 kronor, saknar däremot motsvarighet i gällande stat.

Det för avlöningsförhöjningar m. m. upptagna beloppet, 4,000 kronor, avses av styrelsen skola ungefärligen motsvara två löneklassuppflyttningar för de föreslagna extra ordinarie befattningshavarna. Emellertid hemställer

styrelsen, att, vid bifall till förslaget, bestämmelser måtte meddelas om inkomstfyllnad åt sådana befattningshavare, som genom löneregleringen eljest skulle lida minskning i nu utgående löneförmåner.

Såsom särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare har styrelsen i statförslaget uppfört dels ålderstillägg åt docenten Grönberg med 1,200 kronor, dels ock provisoriskt dyrortstillägg med 2,620 kronor. Förstnämnda belopp överensstämmer med motsvarande i gällande stat upptagna. För dyrortstillägg beräknas däremot under innevarande budgetår allenast 2,180 kronor.

Slutligen har under en anslagspost för arvoden och dylika ersättningar beräknats 15,340 kronor, nämligen dels arvoden med till rektor 1,500 kronor, till styrelsens sekreterare 1,440 kronor och till bibliotekarien 400 kronor dels ock för två docentstipendier å 6,000 kronor vardera 12,000 kronor. Samtliga ifrågavarande kostnader äro till samma belopp, som de av styrelsen nu föreslagna, beräknade i gällande stat. Arvodet till sekreteraren utgår ur det för »utgifter för styrelsen» beräknade beloppet 2,400 kronor.

Styrelsens förslag till avlöningsstat slutar sålunda å ett belopp av 173,000 kronor. Då, såsom av det anförda framgår, de för innevarande budgetår för ifrågavarande ändamål beräknade anslagsmedlen uppgå till allenast $(78,500 + 8,124 + 7,500 + 12,240 + 6,300 + 4,800 + 1,926 + 27,370 + 1,200 + 2,180 + 15,340 =)$ 165,480 kronor, skulle bifall till förslaget innebära en anslagsökning med 7,520 kronor.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har i infordrat utlåtande den 19 oktober 1934 tillstyrkt, att de i styrelsens förslag angivna arvodestagarna bereddes anställning såsom extra ordinarie befattningshavare. Beträffande den löneställning, som föreslagits för de olika befattningshavarna, har nämnden framställt erinringar allenast i följande hänseenden.

I enlighet med vad nämnden i utlåtande den 3 oktober 1933 föreslagit angående beredande av extra ordinarie anställning åt vissa assistenter vid statens skogsförsöksanstalt förordade nämnden, att assistenterna vid skogshögskolan placerades i en lönegrad för extra ordinarie tjänstemän, motsvarande den 21:a för ordinarie tjänstemän och — liksom i övriga liknande fall — omfattande löneklasserna 19—23.

I fråga om löneställningen för kamreraren ansåge nämnden, att för närvarande saknades anledning att uppföra denne befattningshavare i högre lönegrad än 19:e i den för extra ordinarie befattningshavare gällande löneplanen. Någon löneminskning för nuvarande innehavaren behövde däri-genom ej uppstå. Dels komme han nämligen att på grund av sin långvariga tjänstgöring å befattningen att bli berättigad att tillgodoräkna sig en avsevärd tid för uppflyttning i högre löneklass, dels vore att märka, att enligt de föreslagna övergångsbestämmelserna kamreraren torde bli tillförsäkrad att även efter tjänstens omändring till extra ordinarie få uppbära avlöningsförmåner till minst samma belopp, som han ägt uppbära enligt nu gällande bestämmelser.

*Departements-
chefen.*

I statsverkspropositionen till 1934 års riksdag framhöll jag, i samband med äskande om anslag för statens skogsförsöksanstalt, att specialbefattningar sådana som förevarande assistenttjänster icke borde givas någon

fastare form utan hava karaktären av passagetjänster. Denna uppfattning vidhåller jag i princip fortfarande. Sedan numera antagits nya pensionsbestämmelser, enligt vilka anställning å extra ordinarie eller därmed jämförlig befattning medför rätt till tjänstepension, har dock spørgsmålet kommit i ett delvis annat läge. Jag vill med hänsyn härtill icke motsätta mig, att en reglering av anställningsvillkoren för de tjänstemän, varom nu är fråga, i antytt syfte kommer till stånd. Emellertid anser jag, vad skogshögskolan beträffar, att för närvarande allenast kamrerarbefattningen och överassistenttjänsten vid Garpenberg böra ombildas. Vidkommande övriga assistentbefattningar må erinras, att likartade tjänster finnas vid ett flertal verk under nionde huvudtiteln. Det torde vara lämpligt, att reglering av dessa äger rum i ett sammanhang. En dylik reglering torde icke kunna ske vid 1935 års riksdag av bland annat det skälet, att ett av förenämnda verk, centralanstalten för försöksväsendet på jordbruksområdet, är föremål för omorganisatoriska åtgärder och överväganden, vilkas resultat ännu icke står klart. Vad angår gårdskarlen å Garpenberg torde han komma i åtnjutande av pensionsrätt enligt för arbetare gällande särskilda bestämmelser utan att någon reglering av hans tjänsteställning därför behöver vidtagas.

I fråga om den löneställning, som bör tillkomma nyssnämnda överassistent- och kamrerarbefattningar, förordar jag, att överassistentbefattningen placeras å extra stat i lönegraden B 26 i anslutning till vad som redan gäller beträffande en dylik befattning vid statens skogsförsöksanstalt, samt att kamreraren, på sätt lönenämnden föreslagit, uppföres i 19:e lönegraden för extra ordinarie tjänstemän. Med avseende å övergången till de nya lönebestämmelserna bör tillses, att de nuvarande innehavarna av ifrågasvarande befattningar icke genom berörda övergång lida minskning i sina omedelbart dessförrinnan innehavda löneförmåner.

I anslutning till det sagda samt med beaktande av att vid avlöningsanslagets bestämmande hänsyn bör tagas till den minskning av medelsbehovet, som föranledes av de å ifrågakommande befattningar enligt civila tjänstepensionsreglementet belöpande pensionsavdragen, torde avlöningsstaten för skogshögskolan böra erhålla följande utseende. Bruttolönen för befattningshavarna å ordinarie stat, beräknad efter högsta förekommande löneklass, uppgår till 81,834 kronor. De å samma befattningar belöpande pensionsavdragen utgöra tillhopa 2,577 kronor. Anslagsposten för avlöningar till ifrågasvarande befattningshavare bör sålunda upptagas med i runt tal 79,300 kronor. Under anslagsposten för avlöningar till befattningshavare å extra stat böra, förutom det av styrelsen föreslagna beloppet 9,540 kronor för den hittills såsom extra ordinarie betecknade lektorsbefattningen, ytterligare beräknas medel för omförmälda överassistent i lönegraden B 26 å B-ort. Tillhopa skulle sålunda — efter näst högsta löneklassen i förevarande lönegrad å vederbörande ort — erfordras $(9,540 + 8,340 =)$ 17,880 kronor, vilket belopp emellertid till följd av pensionsavdragen bör minskas med 606 kronor till 17,274 kronor eller i runt tal 17,300 kronor. Den lönefyllnad, som i anslutning

till vad tidigare anförts kan behöva utgå till nuvarande överassistenten för att hindra, att han till följd av löneregleringen lider minskning i honom förut tillkommande avlöning, torde böra avföras å denna post. Beträffande avlöningar till andra icke-ordinarie tjänstemän framgår av tidigare redogörelse att för de av styrelsen under denna anslagspost upptagna ändamål — fränsett arvodena till överassistenten och kamreraren — enligt nu gällande stat beräknas tillhopa $(12,240 + 6,300 + 1,926 + 27,370 =)$ 47,836 kronor. Detta belopp bör för nästa budgetår ökas med grundavlöning till kamreraren, beräknad efter 19:e lönegraden och 17:e löneklassen, minskad med pensionsavdraget, eller således $(4,932 - 174 =)$ 4,758 kronor. Till avlöningsförhöjning för ifrågavarande befattningshavare, vilken enligt inhämtad upplysning innehaft förordnande såsom kamrerare vid högskolan sedan 1921, samt för läkarvård och dylikt torde böra förslagsvis uppföras 2,000 kronor. Vidare torde det av styrelsen under anslagsposten till arvoden och dylika ersättningar upptagna beloppet för arvode till sekreterare 1,440 kronor och till bibliotekarie 400 kronor, böra i stället beräknas under nu ifrågavarande anslagspost för övrig icke-ordinarie personal. Sistnämnda anslagspost skulle sålunda avse ett sammanlagt belopp av $(47,836 + 4,758 + 2,000 + 1,440 + 400 =)$ 56,434 kronor. Lägges härtill det av styrelsen för övertidsersättning m. m. beräknade beloppet 146 kronor, erhålles en summa av 56,580 kronor, som torde böra avrundas uppåt till 56,600 kronor. Härav torde beräknas 54,600 kronor för grundavlöningar m. m., vilket belopp ej bör få överskridas, samt 2,000 kronor till avlöningsförhöjning m. m.

De av styrelsen under anslagsposten till arvoden och dylika ersättningar upptagna beloppen för rektorsarvode, 1,500 kronor, och för docentstipendier, 12,000 kronor, tillhopa sålunda 13,500 kronor, böra redovisas under en anslagspost, betecknad »Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t».

Under en anslagspost för särskilda löneförmåner till befattningshavarna bör, såsom föreslagits, beräknas provisoriskt dyrortstillägg. Härför erforderligt belopp synes kunna bestämmas till förslagsvis 2,400 kronor. Enär docenten Grönberg avlidit, kan det för honom hittills upptagna personliga ålderstillägget utgå ur staten.

Sammanlagda medelsbehovet för avlöningar vid skogshögskolan uppgår enligt det anförda till $(79,300 + 17,300 + 56,600 + 13,500 + 2,400 =)$ 169,100 kronor. På sätt tidigare nämnts utgör motsvarande medelsanvisning för innevarande budgetår 165,480 kronor. Skillnaden 3,620 kronor, är, med undantag av dels sådan kostnadsökning, som föranledes av den beträffande överassistent- och kamrerarbefattningen företagna löneregleringen, dels ock en mindre anslagsökning för övertidsersättning m. m., helt att tillskriva de nya grunderna för anslagsberäkning.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

1) för skogshögskolan fastställa följande

Personalförteckning.		
Befattning		Lönegrad
Tjänstemän å ordinarie stat.		
4 professorer	B	30
2 lektorer	B	26
1 trädgårdsmästare och preparator	B	10
1 kanslibiträde	B	7
1 vaktmästare och maskinist	B	7
1 port- och planteringsvakt	B	5

Tjänstemän å extra stat.

1 lektor	B	26
1 överassistent	B	26;

2) godkänna följande avlöningsstat för skogshögskolan, att tillämpas tillsvidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor	79,300
2. Avlöningar till tjänstemän å extra stat, <i>förslagsvis</i>	»	17,300
3. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t	»	13,500
4. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:		
a) Grundavlöningar		
m. m.	kronor	54,600
b) Avlöningsförhöjning m. m., <i>förslagsvis</i>	»	2,000
		56,600
5. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän: provisoriskt dyrortstillägg, <i>förslagsvis</i>	»	2,400

Summa kronor 169,100;

3) till *Skogshögskolan*: *Avlöningar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag*

av kronor 169,100.

[141.] 2. Skogshögskolan: Omkostnader, förslagsanslag. I den av 1934 års riksdag godkända staten för skogshögskolan är bland annat upptagen en post för övriga¹ utgifter å 83,306 kronor, som enligt Kungl. Maj:ts beslut den 30 juni 1934 skall användas enligt följande uppställning (omkostnadsstat):

Resestipendier åt lärare	kronor	500
Stipendier åt elever vid jägmästarkursen	»	2,500
» » » » forstmästarkursen	»	500
Praktiska övningar vid jägmästarkursen	»	32,500
» » » » forstmästarkursen	»	9,900

Expenser:

bränsle, lyse, vatten, renhållning och städning, förslagsvis	kronor	17,000
skrivmaterialier, papper, blankettryck och dylikt, förslagsvis	»	1,500
telegram, telefon och annonsering, förslagsvis	»	1,800
inköp och underhåll av möbler, skriv- och räknemaskiner m. fl. inventarier, förslagsvis	»	600
bokinköp, bindning av böcker och handlingar m. fl. ändamål, förslagsvis	»	12,906
Summa expenser högst	»	33,806
Studieunderstöd för vetenskaplig forskning	»	500
Kurs i förvaltningskunskap	»	700
Utgifter för styrelsen	»	2,400
Summa kronor		83,306.

Anm. Besparingar, som kunna uppkomma å någon i omkostnadsstaten upptagen utgifts-post må användas till täckande av brist å annan post i samma stat, därvid emellertid skall iakttagas, att anslagsposten till expenser ej må utan Kungl. Maj:ts tillstånd överskridas.

Såsom under nästföregående punkt angivits² skola enligt de nya grunderna för³ riksstatens uppställning från och med nästa budgetår skogshögskolans omkostnader bestridas från ett särskilt omkostnadsanslag.

Styrelsen för⁴ skogshögskolan och statens skogsförsöksanstalt har i sin omförmälda skrivelse den 15 september 1934 hemställt om anslag till omkostnaderna för nästa budgetår med 59,200 kronor. Vid skrivelsen har fogats förslag till omkostnadsstat, upptagande dels under särskilda anslagsposter utgifter till belopp av 62,600 kronor dels ock särskilda uppbördsmedel med 3,400 kronor.

I omkostnadsstaten har under anslagspost för reseersättningar upptagits 12,500 kronor. Utgiften beräknas för närvarande skola med enahanda belopp bestridas från de i nu gällande stat ingående posterna för praktiska övningar.

Under anslagspost för expenser beräknas för bränsle, lyse och vatten 11,300 kronor och för övriga expenser 21,500 kronor eller tillhopa 32,800 kronor.

Beloppet motsvarar i nuvarande stat *dels* det för expenser upptagna beloppet 33,806 kronor efter avdrag av det belopp om 1,926 kronor, som, på sätt tidigare nämnts, avser arvode till gårdskarl vid Garpenberg och inräknats i det nya avlöningsanslaget *dels ock* det för utgifter för styrelsen uppförda beloppet 2,400 kronor minskat med 1,440 kronor, vilket sistnämnda belopp, såsom avseende arvode åt styrelsens sekreterare, likaledes inräknats i avlöningsanslaget. Sammanlagt hava sålunda i gällande stat för nu ifrågasvarande ändamål beräknats $[(33,806 - 1,926) + (2,400 - 1,440) =]$ 32,840 kronor eller 40 kronor mer än i det föreliggande förslaget.

Under anslagspost för övriga utgifter beräknar styrelsen sammanlagt 17,300 kronor, nämligen för resestipendier åt lärare 500 kronor, för stipendier åt elever 3,000 kronor, för studieunderstöd för vetenskaplig forskning 500 kronor, för kurs i förvaltningskunskap 700 kronor samt för praktiska övningar för eleverna 12,600 kronor. Samtliga fem sistnämnda belopp med undantag för anslaget till praktiska övningar återfinnas i gällande stat. Sagda anslag motsvarar, efter avrundning uppåt med 40 kronor, de i nuvarande stat för samma ändamål uppförda beloppen å tillhopa 42,400 kronor sedan därifrån avdragits dels de belopp å 12,240 kronor, 1,500 kronor och 3,600 kronor, som användas till assistentarvoden och därför upptagits under det nya avlöningsanslaget, dels ock det av styrelsen under anslagsposten för reseersättningar redovisade beloppet 12,500 kronor.

De i statförslaget redovisade uppbördsmedel å 3,400 kronor, vilka vid beräklandet av anslagsbehovet avdragits utgiftssumman, avse dels hyror av vissa befattningshavare för bostäder dels ock avgifter för viss förbrukning av elektriskt ljus inom högskolan.

Styrelsen hemställer, att besparingar, som kunna uppkomma å någon i omkostnadsstaten upptagen utgiftspost måtte få användas till täckande av brist å annan post i samma stat, med iakttagande likväl av att anslagsposten till övriga expenser ej överskrides.

Jag har ej något att erinra mot styrelsens utgiftsberäkningar, vilka i allt väsentligt överensstämmer med motsvarande beräkningar för innevarande budgetår. Vad angår de i statförslaget redovisade uppbördsmedlen hänföra sig dessa med 1,116 kronor till hyror av skogshögskolans byggnader vid Experimentalfältet och 2,220 kronor till hyror av byggnaderna vid Garpenberg. Återstående uppbördsbeloppet, 64 kronor, avser avgifter för elektriskt ljus. I anslutning till vad chefen för finansdepartementet förut denna dag under »För flera huvudtitlar gemensamma frågor» anfört angående inrättande av en statens allmänna fastighetsfond, å vilken bland andra skogshögskolans fastigheter skola redovisas, böra inflytande hyresbelopp från dessa fastigheter tillföras sagda fond. Under anslaget till skogshögskolan torde sålunda icke böra redovisas andra uppbördsmedel än avgifterna för elektriskt ljus. Med upptagande av sagda avgifter till i runt tal 100 kronor skulle skogshögskolans omkostnadsanslag för budgetåret 1935/1936 beräknas enligt följande uppställning:

*Departements-
chefen.*

Utgifter:

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor	12,500
2. Expenser, <i>förslagsvis</i>	»	32,800
3. Övriga utgifter:		
a) Resestipendier å lärare, <i>förslagsvis</i>	kronor	500
b) Stipendier åt elever, <i>förslagsvis</i>	»	3,000
c) Studieunderstöd för vetenskaplig forskning, <i>förslagsvis</i>	»	500
d) Kurs i förvaltningskunskap, <i>förslagsvis</i>	»	700
e) Praktiska övningar för eleverna, <i>förslagsvis</i>	»	12,600
		» 17,300
	Summa kronor	62,600.

Särskilda uppbördsmedel:

Avgifter för elektriskt ljus	kronor	100
	Nettoutgift kronor	62,500.

Sistnämnda belopp torde alltså böra anvisas såsom förslagsanslag. Stat för anslaget användning torde i sinom tid böra fastställas av Kungl. Maj:t. Jag hemställer sålunda, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Skogshögskolan: Omkostnader* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av ... kronor 62,500.

[142.] 3. Ersättning till statens domäners fond för utgifter för statens skogsskolor m. m., *förslagsanslag*. (Jmf. IX H. T. 1934 p. 123—125.) Till ersättning till domänfonden för utgifter för statens skogsskolor hava från och med budgetåret 1923/1924 uppförts *dels* ett ordinarie förslagsanslag till avlöningar, *dels* ett ordinarie reservationsanslag till övriga utgifter, *dels ock* ett extra förslagsanslag för genom dyrtidstillägg ökade utgifter för samma skolor. Ifrågavarande anslag — vilka beräknas för kalenderår och uppföras i budgeten för den period, som börjar den 1 juli det kalenderår, vederbörligt anslag avser — hava för budgetåret 1934/1935 uppförts med respektive 62,000 kronor, 35,000 kronor och 5,800 kronor. För budgetåren 1933/1934 och 1934/1935 hava därjämte för byggnadskostnader vid Bjurfors skogsskola anvisats extra reservationsanslag av tillhoppa 96,000 kronor, motsvarande de för ändamålet beräknade utgifterna.

Vidare hava med undantag för budgetåret 1932/1933, då på grund av uppkommen behållning någon medelsanvisning till övriga utgifter icke erfordrades, årligen från och med budgetåret 1923/1924 till ersättning till domänfonden för utgifter för fortsättningsskolan vid Kloten uppförts *dels* ett extra förslagsanslag till avlöningar m. m., *dels* ett extra reservationsanslag till övriga utgifter, *dels ock* ett extra förslagsanslag för genom dyrtidstillägg ökade utgifter för nämnda skola. För innevarande budgetår äro

anslagen uppförda med respektive 19,450, 8,500 och 1,050 kronor. Anslaget till övriga utgifter fastställdes med hänsyn till en beräknad reservation av 6,100 kronor å motsvarande anslag för budgetåret 1933/1934.

Slutligen har från ordinarie reservationsanslaget till skogshushållning i allmänhet plägat utgå visst belopp till anordnande genom domänstyrelsens försorg av kolarskola vid Bispgården, vilket belopp för innevarande budgetår bestämts till 1,400 kronor.

Domänstyrelsen har i skrivelse den 31 augusti 1934 beräknat anslagsbehovet för budgetåret 1935/1936 för de i det föregående angivna ändamål — med undantag för byggnadskostnader vid Bjurfors skogsskola — till sammanlagt 118,800 kronor samt vidare anført:

Domänstyrelsen erinrade, att jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 15 juni 1934 undervisningen vid Ombergs skogsskola från och med den 1 oktober 1934 tillsvidare inställts. På grund av försening av byggnadsarbetena vid Bjurfors skogsskola borde jämväl där undervisningen inställas under läsåret 1 oktober 1934—15 september 1935. Under år 1935 komme sålunda fyra skogsskolor, nämligen de i Hällnäs, Bispgården och Kolleberga att vara i verksamhet hela året samt skolan vid Bjurfors att vara i verksamhet under tiden 1 oktober—31 december.

Styrelsen ansåge, att undervisningen vid fortsättningsskolan vid Kloten under läroåret 1935/1936 borde i likhet med vad som skett under läroåren 1930—1935 bedrivas såsom skogsmästarkurs.

På grund av att endast ett fåtal ansökningar inkommit till den under år 1934 planerade kolarskolan vid Bispgården hade densamma inställts. Styrelsen ansåge dock, att åtgärder borde vidtagas för anordnande av sådan undervisning under budgetåret 1935/1936.

Jag erinrar, att Kungl. Maj:t med anledning av framställning från domänstyrelsen genom beslut den 21 september 1934 förordnat, att undervisningen vid Bjurfors skogsskola skall inställas under det läroår, som börjat den 1 oktober 1934.

Domänstyrelsens beräkning av anslagsbehovet, fördelat på de olika ändamålen, framgår av följande uppställning, därvid för jämförelse medtagits motsvarande belopp för innevarande budgetår:

	1935/1936	1934/1935
<i>Ersättning till statens domäners fond för:</i>		
Statens skogsskolor:		
1. Avlöningar	49,200	62,000
2. Övriga utgifter:		
Expenser och underhåll	16,000	14,000
Elevstipendier å 250 kronor	15,000	17,500
Rese- och traktamentsersättning för skogsrättarna	1,000	1,100
Kostnader för underhåll av byggnader m. m.	5,800	8,500
3. Dyrtidstillägg	5,200	5,800
	92,200	108,900

Fortsättningsskolan vid

Kloten:

1. Avlöningar m. m.:

Avlöningar m. m.	15,500	16,400
-----------------------	--------	--------

Inspektörens rese- och trakta- mentsersättning....	300	300
---	-----	-----

Elevstipendier à 250 kronor	3,000	2,750
-----------------------------	-------	-------

2. Övriga utgifter:

Expenser och underhåll	4,300	4,300
------------------------------	-------	-------

Byggnads- och reparations- arbeten	800	4,200
---	-----	-------

3. Dyrtdistillägg	1,300	25,200	1,050	29,000
-------------------------	-------	--------	-------	--------

Kolarskola vid Bispgården....		1,400	1,400
-------------------------------	--	-------	-------

Summa kronor	118,800	139,300.
--------------	---------	----------

Höjningen, jämfört med innevarande budgetår, av det för skogsskolorna beräknade beloppet för expenser och underhåll har domänstyrelsen motiverat med hänsyn till nödvändig förnyelse och ökning av skogsskolornas inventarieförråd.

Domänstyrelsen har slutligen anfört, att byggnadsarbetena vid Bjurfors skogsskola på grund av blockad m. m. icke torde kunna fullbordas innevarande år samt att de till följd av framställda krav på högre arbetslöner än styrelsen tidigare ansett sig böra förutsätta komme att draga högre kostnader än de beräknade. Styrelsen torde senare, så snart underlag för en tillförlitlig beräkning av sagda kostnader stode att vinna, komma att begära det ytterligare anslag, som för arbetenas fullbordande kunde erfordras.

Departements-
chefen.

Jämlikt grunderna för den nya uppställningen av riksstatens utgiftssida skola de hittillsvarande anslagen till ersättning till domänfonden för utgifter för statens skogsskolor och fortsättningsskolan vid Kloten sammanföras till ett enda anslag av förslagsanslags natur, benämnt Ersättning till statens domäners fond för utgifter för statens skogsskolor m. m. Från anslaget böra jämväl gäldas de kostnader för anordnande av kolarskola vid Bispgården, vilken hittills avsetts skola bestridas från reservationsanslaget till skogshushållning i allmänhet. Mot den av domänstyrelsen verkställda beräkningen rörande medelsåtgången för nästa år har jag ej något att erinra.

Anslaget torde disponeras sålunda:

Avlöningar, <i>förslagsvis</i> (49,200 + 15,500 =)	kronor	64,700
--	--------	--------

Dyrtdistillägg, <i>förslagsvis</i> (5,200 + 1,300 =)	»	6,500
--	---	-------

Övriga utgifter, <i>högst</i> (16,000 + 15,000 + 1,000 + 5,800 + 300		
--	--	--

+ 3,000 + 4,300 + 800 =)	»	46,200
--------------------------------	---	--------

Kolarskolan vid Bispgården	»	1,400
----------------------------------	---	-------

Summa kronor	118,800.
--------------	----------

Jag erinrar, att anslaget avser ersättning för utgifter under kalenderåret 1935 med undantag av det för kolarskolan beräknade beloppet, vilket hänförs sig till utgifterna under budgetåret 1935 1936.

Jag får alltså hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Ersättning till statens domäners fond för utgifter för statens skogsskolor m. m.* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag*
av..... kronor 118,800.

[143.] 4.¹ **Statens skogsförsöksanstalt: Avlöningar, förslagsanslag.** (Jmf. IX H. T. 1934 p. 122.) I riksstaten är för statens skogsförsöksanstalt uppfört ett ordinarie förslagsanslag med för innevarande budgetår 213,000 kronor att användas enligt följande

Stat.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsanslag	kronor 50,000
Arvode till anstaltens chef	» 700
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare, förslagsanslag	» 96,300
Resersättningar, förslagsanslag	» 21,000
Övriga utgifter	» 45,000

Summa kronor 213,000.

Antalet befattningshavare å ordinarie stat vid anstalten är enligt Kungl. Maj:ts beslut den 11 juni 1926 bestämt sålunda:

Befattning	Lönegrad
3 avdelningsföreståndare	B 30
1 förste skogsbiträde	B 15
1 laboratoriebiträde	B 11
1 kanslibiträde	B 7
1 vaktmästare, tillika portvakt, maskinist och planteringsvakt	B 7.

Jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 30 juni 1934 må av den i staten upptagna anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare bestridas:

avlöning åt 1 extra ordinarie överassistent vid skogsavdelningen	kronor 8,124
» » 5 assistenter, arvode å 6,300 kronor	» 31,500
» » 1 extra assistent vid skogsavdelningen	» 6,300
» » 3 skogsmästare, arvode å 3,600 kronor	» 10,800
» » 2 skogsbiträden, arvode å 3,300 kronor	» 6,600
» » 1 biträde vid analyser vid naturvetenskapliga avdelningen	» 3,144
» » 1 räknebiträde vid skogsavdelningen	» 2,500
» » 1 extra räknebiträde vid skogsavdelningen	» 2,052
avlöningsförhöjningar åt skogsmästarna, skogsbiträdena m. fl. icke-ordinarie befattningshavare, förslagsvis	» 2,400

arvodesförhöjningar till 2 assistenter vid naturvetenskapliga	
avdelningen å 1,800 kronor	kronor 3,600
extra räkne-, laboratorie- och skrivhjälp	» 19,280
	Summa kronor 96,300.

Genom samma beslut föreskrives, att innehavaren av befattningen såsom extra ordinarie överassistent vid skogsavdelningen fortfarande skall äga åtnjuta avlöning enligt lönegraden B 26 i avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451) för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, samt att i övrigt i avseende å honom i tillämpliga delar skola lända till efter rättelse bestämmelserna i 33 § kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 356) med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid sagda verk.

Vid sidan av det ordinarie förslagsanslaget för anstalten bestridas vissa avlöningskostnader, nämligen provisoriskt dyrortstillägg och dyrtidstillägg, från nionde huvudtiteln's allmänna anslag för dessa ändamål.

Enligt de nya grunderna för riksstatens uppställning skola från och med nästa budgetår för skogsförsöksanstalten i riksstaten uppföras två anslag, nämligen ett avlönings- och ett omkostnadsanslag, båda av förslagsanslags natur. Från avlöningsanslaget skola förutom övriga till avlöningar hänförliga utgifter jämväl bestridas kostnaderna för provisoriskt dyrortstillägg. Kostnaderna för dyrtidstillägg skola däremot fortfarande utgå från ett gemensamhetsanslag för huvudtiteln.

I skrivelse den 15 september 1934 har *styrelsen för skogshögskolan och statens skogsförsöksanstalt* med överlämnande av förslag till avlönings- och omkostnadsstat gjort hemställan om medelsanvisning för anstalten för budgetåret 1935/1936. Styrelsens förslag till avlöningsstat slutar å en summa av 155,700 kronor. Förslaget innebär, utom sådana avvikelser från vad nu gäller, som sammanhånga med de ändrade grunderna för anslagsberäkning och statuppställning, ytterligare den ändringen i nuvarande stat, att för de icke-ordinarie befattningshavarna hos anstalten, vilka hittills åtnjutit avlöning i form av arvode, i stället beräknas lön såsom för extra ordinarie tjänstemän med placering i vissa angivna lönegrader. Härjämte föreslås överförande till extra ordinarie befattning av ett nu från posten »extra räkne-, laboratorie- och skrivhjälp» avlönat kvinnligt biträde.

Beträffande det närmare innehållet i styrelsens förslag till avlöningsstat torde få anföras följande.

Till avlöningar till befattningshavare å ordinarie stat har beräknats ett belopp av 52,400 kronor. Ökningen, jämfört med motsvarande post i gällande stat, (52,400—50,000 =) 2,400 kronor beror på uppräknings av lönerna efter högsta förekommande löneklass.

Under en anslagspost för befattningshavare å extra stat har upptagits ett belopp av 9,540 kronor, avseende lön efter näst högsta löneklassen i lönegraden B 26 åt förut omförmälda såsom extra ordinarie betecknade över-

assistent. Då för dennes avlöning för närvarande beräknats allenast 8,124 kronor, innebär förslaget i denna del en av de nya beräkningsgrunderna föranledd anslagsökning med 1,416 kronor.

För grundavlöningar m. m. till övrig icke-ordinarie personal föreslås 81,400 kronor. I detta belopp ingå dels lön till två överassistenter i 25:e löneklassen av lönegraden B 26 med 16,248 kronor, fyra förste assistenter i 19:e löneklassen av lönegraden B 21 med 22,704 kronor, tre skogsmästare i 13:e löneklassen av lönegraden B 15 med 9,594 kronor, två skogsbiträden i 7:e löneklassen av lönegraden B 9 med 5,664 kronor, ett laboratoriebiträde i 9:e löneklassen av lönegraden B 11 med 3,144 kronor, en kansliskrivare likaledes i 9:e löneklassen av lönegraden B 11 med 3,144 kronor, ett kanslibiträde i 7:e löneklassen av lönegraden B 7 med 2,520 kronor samt ett kontorsbiträde i 2:a löneklassen av lönegraden B 4 med 2,052 kronor eller löner om tillhopa 65,070 kronor, *dels* ersättning till extra befattningshavare, tillfällig personal, renskrivning m. m. med 16,000 kronor *dels ock* övertidsersättning m. m. med 330 kronor. Det sålunda för grundavlöningar beräknade beloppet motsvaras i gällande stat av posten för avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare å 96,300 kronor sedan därifrån avdragits det för överassistentens avlöning uppförda beloppet 8,124 kronor samt beloppet för avlöningsförhöjningar 2,400 kronor.

Till motivering av förslaget i denna del har styrelsen åberopat innehållet i ett av styrelsen den 5 september 1933 avgivet utlåtande med anledning av förslag av allmänna civilförvaltningens lönenämnd angående särskilda avlöningsbestämmelser för vissa icke-ordinarie befattningshavare med arvoden enligt stat. I detta utlåtande anför styrelsen bland annat, att assistentbefattningarna vid skogsförsöksanstalten från början varit avsedda som passage-tjänster, vilkas innehavare senare borde vinna anställning i skogsstaten eller vid andra verk. En dylik överflyttning till annat verk hade emellertid ägt rum endast i mycket ringa utsträckning. Av assistenterna hade de två, vilka åtnjöte i staten beräknad arvodesförhöjning med vardera 1,800 kronor, varit anställda vid anstalten den ene, filosofie doktorn Olof Tamm, sedan den 1 juli 1915 och den andre, filosofie doktorn Carl Malmström, sedan den 1 januari 1921. Övriga fyra assistenter hade antagits en 1926, en 1928, en 1929 och en 1933. Utvecklingen hade visat, att det vid anstaltens naturvetenskapliga avdelning föreläge ett permanent behov av högt kvalificerade, specialiserade forskare. Att överföra assistenterna Tamm och Malmström, vilka tjänstgjorde vid sagda avdelning och där hade sig anförtrodda ansvarsfulla och självständiga uppgifter, till befattningar i överassistentegrad skulle endast innebära ett yttre erkännande av deras nuvarande verkliga ställning. Med hänsyn till de små befodringsutsikterna vore det emellertid nödvändigt, att även övriga assistenter bereddes förbättrade anställningsvillkor. Vid överflyttning av såväl assistenter som övriga befattningshavare till extra ordinarie stat borde tillses, att ej någon finge vidkännas minskning i nuvarande förmåner. Härvid borde beaktas, att skogsmästarna för närvarande kunde erhålla fyra arvodestillägg om 276 kronor efter respektive 3, 6, 9 och 12 år jämte fri bostad samt att skogsbiträdena ägde rätt till två arvodestillägg om 186 kronor efter respektive 3 och 6 år. Beträffande skogsmästarna borde observeras, att deras inplacering i lönegraden B 15 för extra ordinarie tjänstemän medförde en sänkning icke enbart av begynnelselönen utan även av slutlönen. Två av de nuvarande befattningshavarna åtnjöte redan lön, obetydligt avvikande från 19:e löneklassen, medan den tredje åtnjöte lön, obetydligt avvikande från 18:e löneklassen. För att den sistnämnde ej skulle

erhålla försämrade framtida avlöningsförhållanden borde bestämmas, att han i sinom tid skulle kunna uppflyttas till 19:e löneklassen och sålunda komma i åtnjutande av en slutlön lika stor som de båda övriga nuvarande skogsmästarnas. Beträffande skogsbiträdena motsvarade deras begynnelselön för närvarande avlöning enligt 10:e löneklassen. Båda de nuvarande befattningshavarna hade erhållit ett ålderstillägg. I fråga om dem borde bestämmas, att de skulle anses hava från sin anställnings början tillhört 10:e löneklassen, och att de alltså finge erhålla uppflyttning till 12:e löneklassen som om nuvarande bestämmelser allttjämt gällde.

Under en anslagspost för avlöningsförhöjningar m. m. till icke-ordinarie personal har uppförts ett belopp av 8,000 kronor, motsvarande i avrundat tal två löneklassuppflyttningar för var och en av de föreslagna extra ordinarie befattningarna. Enligt gällande stat beräknas för avlöningsförhöjningar 2,400 kronor.

Såsom särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare har upptagits ett belopp av 3,660 kronor. Härei ingår dels provisoriskt dyrortstillägg med 3,460 kronor dels ock gratifikation till anstaltens vaktmästare med 200 kronor. För innevarande budgetår beräknas för provisoriskt dyrortstillägg skola från huvudtitelns gemensamhetsanslag utgå 1,920 kronor. Ersättningen till vaktmästaren, 200 kronor, bestrides för närvarande med enahanda belopp från anslagsposten för övriga utgifter.

Slutligen har under anslagspost för arvode till anstaltens chef beräknats samma belopp som det i gällande stat för sådant ändamål upptagna eller 700 kronor.

Det av styrelsen nu väckta förslaget om beredande av extra ordinarie anställning åt vissa befattningshavare framfördes redan i samband med anslagsäskandena till 1934 års riksdag. Över framställningen då avgävos efter remiss yttranden den 3 oktober 1933 av allmänna civilförvaltningens lönenämnd och den 23 oktober 1933 av statskontoret.

Lönenämnden hade ur principiell synpunkt ej någon erinran att göra mot de föreslagna åtgärderna. Beträffande detaljerna i förslaget anförde nämnden:

Lönenämnden tillstyrkte, att av de nuvarande sex assistenttjänsterna två förändrades till befattningar såsom överassistent med placering i lönegrad B 26 och med tillämpning å de blivande innehavarna av de s. k. extrastatsreglerna. Å de nya överassistenttjänsterna borde i första hand placeras de två assistenter å naturvetenskapliga avdelningen, vilka för närvarande åtnjöte särskilt tilläggsarvode av 1,800 kronor för år. Tilläggsarvodet borde givetvis samtidigt upphöra att utgå. Då överassistenttjänst framdeles bleve ledig, torde frågan, vilken ämnesgren inom anstalten den blivande tjänstinnehavaren skulle företräda, böra hänskjutas till Kungl. Maj:ts prövning.

I avseende å övriga fyra assistenter ville nämnden ifrågasätta, huruvida icke lämpligen en uppdelning i lönehänseende av dessa assistenttjänster borde ske, förslagsvis på det sätt, att två befattningar under benämningen förste assistent hänfördes till 21:a lönegraden och de två övriga under benämningen assistent till 18:e lönegraden för extra ordinarie tjänstemän. Lönenämnden erinrade, hurusom förste amanuenser vid de centrala ämbetsverken enligt gällande bestämmelser icke finge placeras i högre lönegrad än den 18:e. Vid bifall till vad nämnden nu ifrågasatt skulle grundlönen för assistent beräknas enligt 16:e löneklassen.

Skogsmästarna hade i förslaget placerats i 15:e lönegraden för extra ordinarie tjänstemän. Då ifrågavarande befattningshavare för närvarande uppbure lön närmast motsvarande 15:e lönegraden för ordinarie tjänstemän, ville nämnden nu icke däremot framställa någon erinran. Det förefölle nämnden, som om vid en jämförelse med löneförhållandena för vissa befattningar vid skogsstaten en placering av skogsmästarbefattningarna i 15:e lönegraden måhända vore väl hög, varför nämnden ansåge skogsmästarnas lönegradsplacering böra närmare övervägas vid en eventuell prövning framdeles av frågan om befattningarnas uppförande å ordinarie stat. De nuvarande innehavarna av skogsmästarbefattningarna åtnjöte förmån av fri bostad på grund av att denna förmån var dem tillförsäkrad före 1926 års lönereglering. Vid nyrekrytering av befattningarna borde självfallet förmånen i fråga i enlighet med principerna i det nya lönesystemet bortfalla.

Bland den personal, som enligt förslaget nu skulle inordnas å löneplanen för extra ordinarie tjänstemän, befunno sig även en befattningshavare, som före budgetåret 1933/1934 avlönats från anstaltens expensmedel men numera uppbure avlöning från anslagsposten för extra räkne-, laboratorie- och skrivhjälp. Denna befattningshavare tjänstgjorde såsom föreståndare för skogsavdelningens räknekontor. Under erinran, att för utförande av göromål liknande dem, som åvilade nu ifrågavarande befattningshavare, funnes vid vissa statens verk anställda kameralbiträden i 8:e lönegraden, ansåge sig nämnden böra föreslå, att föreståndaren för räknekontoret hänfördes till nyssnämnda lönegrad med tjänstebenenämning kameralbiträde.

Slutligen finge lönenämnden beträffande de föreslagna övergångsbestämmelserna anföra, att anledning icke föreläge att i fråga om assistenterna meddela några särskilda övergångsföreskrifter utöver det ifrågasatta generella stadgandet, att ingen finge genom övergången lida minskning i sina omedelbart dessförinnan innehavda löneförmåner. Beträffande såväl assistenter som övriga här avsedda icke-ordinarie befattningshavare vid skogsförsoксanstalten — med undantag dock för skogsmästare och skogsbiträden — torde sålunda de i 9—11 §§ av kungörelsen nr 356/1925 meddelade allmänna reglerna för löneklassplaceringen böra tillämpas. Därest härvid befattningshavare komme att hänföras till löneklass med lönebelopp, som understeg det av honom omedelbart före övergången innehavda arvudet, skulle han med tillämpning av berörda generella stadgande komma att bibehållas vid detta arvode, intill dess genom löneklassuppflyttning i vanlig ordning skillnaden i löneförmåner blivit utjämnad. I fråga om de för skogsmästare och skogsbiträden föreslagna särskilda övergångsstadgandena hade lönenämnden ingen erinran att framställa.

Jämväl *statskontoret* tillstyrkte i princip anstaltsstyrelsens förslag. I fråga om placeringen i lönehänseende av de två assistenter, vilka åtnjota särskilt arvodestillägg, anslöt statskontoret sig till lönenämndens uttalanden. Beträffande övriga fyra assistenter förordade statskontoret, att någon skillnad mellan dessa i lönegradsplacering ej skedde utan att de samtliga, på sätt styrelsen föreslagit, hänfördes till lönegraden B 21 för extra ordinarie befattningshavare. Mot styrelsens förslag till placering av övriga befattningshavare hade statskontoret ej annan erinran, än att ämbetsverket, i likhet med lönenämnden, ansåg, att den föreslagna kansliskrivarbefattningen borde

under benämningen kameralbiträde hänföras till 8:e lönegraden. Vidkommande slutligen övergångsbestämmelserna instämde statskontoret i vad lönenämnden anfört.

*Departements-
chefen.*

I anslutning till de synpunkter, jag uttalat i samband med anslagsäskandena för skogshögskolan, anser jag, att frågan om beredande av extra ordinarie anställning åt assistenterna vid skogsförsöksanstalten icke nu bör upptagas till slutlig prövning. Med hänsyn till den särställning, som, enligt vad anstaltsstyrelsen anfört, intages av två assistenter, vill jag dock tillstyrka, att visst undantag härifrån göres. Jag förordar sålunda, att två assistentbefattningar ombildas till överassistenttjänster å extra stat med placering i lönegraden B 26, på samma sätt som jag tidigare föreslagit beträffande en motsvarande befattning vid skogshögskolan. Givet torde, såsom lönenämnden framhållit, vara att, därest befattningarna beklädas med de båda assistenter, vilka för närvarande åtnjuta särskilt tilläggsarvode — och jag utgår i likhet med lönenämnden från att så blir fallet — detta arvode bortfaller. Beträffande övriga av anstaltsstyrelsens förslag omfattade icke-ordinarie befattningshavare, eller således tre skogsmästare, två skogsbiträden och fyra kvinnliga biträden, tillstyrker jag förslaget med de ändringar däri, som avses i lönenämndens utlåtande. För undvikande av att de nuvarande skogsmästarna och skogsbiträdena genom övergången till extra ordinarie anställning lida ekonomisk förlust, bör tillförsäkras dem dels att de icke skola vidkännas minskning i de löneförmåner, de omedelbart före övergången åtnjuta, dels ock rätt att komma i åtnjutande av den högre lön efter vissa år, vartill de enligt nuvarande grunder äro berättigade. Utöver det nu sagda har jag ej annan erinran att göra mot vad anstaltsstyrelsen föreslagit, än att vid beräkandet av avlöningarna för befattningshavarna viss nedsättning av beloppen bör göras med hänsyn till de pensionsavdrag, som belöpa å befattningarna enligt bestämmelserna i civila tjänstepensionsreglementet.

Med tillämpning av vad jag sålunda anfört torde avlöningsstaten för skogsförsöksanstalten böra beräknas på följande sätt. Såsom första anslagspost bör upptagas avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat med det av styrelsen föreslagna beloppet 52,400 kronor, minskat för pensionsavdrag med 1,587 kronor till i runt tal 50,800 kronor. Under anslagsposten för befattningshavare å extra stat böra beräknas, utom medel för avlönande av den nuvarande överassistenten, avlöning till ytterligare två överassistenter i samma löneställning. Efter näst högsta löneklassen i lönegraden B 26 skulle för detta ändamål erfordras 28,620 kronor, vilket belopp emellertid bör minskas med summan av pensionsavdragen för ifrågavarande tre befattningar, ($3 \times 303 =$) 909 kronor, till i runt tal 27,700 kronor. Vidare böra liksom nu upptagas arvoden till övriga fyra assistenter å 6,300 kronor med 25,200 kronor samt till anstaltens chef med 700 kronor eller tillhoppa arvoden med 25,900 kronor. För grundavlöningar m. m. till övrig icke-ordinarie per-

sonal böra beräknas i första hand de belopp, som erfordras till dylika avlöningar åt tre skogsmästare i lönegraden B 15, två skogsbiträden i lönegraden B 9, ett laboratoriebiträde i lönegraden B 11, ett kameralbiträde i lönegraden B 8, ett kanslibiträde i lönegraden B 7 och ett kontorsbiträde i lönegraden B 4, eller tillhopa $(9,594 + 5,664 + 3,144 + 2,676 + 2,520 + 2,052 =)$ 25,650 kronor, därvid lönerna beräknats för skogsmästarna efter B-ort samt för övriga befattningshavare efter G-ort. Ytterligare bör under anslagsposten för grundavlöningar m. m. upptagas det av styrelsen för extra befattningshavare, renskrivning och dylikt, föreslagna beloppet 16,330 kronor. Sammanlagt skulle sålunda ifrågavarande post komma att uppgå till $(25,650 + 16,330 =)$ 41,980 kronor. Då nedsättning bör ske med belopp motsvarande pensionsavdragen, 693 kronor, torde posten emellertid få uppföras med i runt tal 41,300 kronor, vilket belopp ej får överskridas. Till avlöningsförhöjningar m. m. för nu avsedda personal torde böra förslagsvis upptagas det av styrelsen för sådant ändamål beräknade beloppet 8,000 kronor. Det av styrelsen under anslagsposten för särskilda löneförmåner åt befattningshavarna beräknade beloppet för provisoriskt dyrortstillägg, 3,460 kronor, torde med hänsyn till de av mig förordade ändringarna i övrigt av styrelsens förslag kunna nedsättas till förslagsvis 2,600 kronor. Läggas härtill den hittills ur anslagsposten för övriga utgifter utgående ersättningen till anstaltens vaktmästare, 200 kronor, kommer summan av utgifterna för särskilda löneförmåner att uppgå till 2,800 kronor.

I överensstämmelse härmed bör medelsbehovet för avlöningar vid skogs-försöksanstalten för nästa budgetår beräknas till $(50,800 + 27,700 + 25,900 + 41,300 + 8,000 + 2,800 =)$ 156,500 kronor. Beloppet överstiger summan av de i nuvarande anslag till anstalten ingående avlöningsposterna $(50,000 + 700 + 96,300 + 200 =)$ 147,200 kronor med 9,300 kronor. Härav utgöra 2,600 kronor dyrortstillägg. Av redogörelsen för anstaltsstyrelsens stattförslag framgår vidare, att genom uppräknig av vissa nuvarande löner åt befattningshavare å ordinarie och extra stat enligt de nya grunderna för anslagsberäkning orsakats en höjning med $(2,400 + 1,416 =)$ 3,816 kronor, därifrån emellertid avräknats å samma löner belöpande pensionsavdrag med, i runt tal, $(1,600 + 300 =)$ 1,900 kronor. Ytterligare har anslaget för pensionsavdrag å extra ordinarie befattningshavares löner minskats med 680 kronor. Omläggningen av riksstaten och de nya grunderna för anslagets beräkning hava sålunda bidragit till den totala anslagsökningen med cirka $(2,600 + 3,816 - 1,900 - 680 =)$ 3,836 kronor.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

- 1) för statens skogsförsöksanstalt fastställa följande

Nionde huvudtiteln.

Personalförteckning.		Lönegrad
Befattning		
Tjänstemän å ordinarie stat.		
3 avdelningsföreståndare	B	30
1 förste skogsbiträde	B	15
1 laboratoriebiträde	B	11
1 kanslibiträde	B	7
1 vaktmästare, tillika portvakt, maskinist och plan- teringsvakt	B	7
Tjänstemän å extra stat.		
3 överassistenter	B	26;

2) godkänna följande avlöningsstat för statens skogs-
försöksanstalt, att tillämpas tillsvidare från och med
budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.			
1. Avlöningar till tjänstemän å ordi- narie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor	50,800	
2. Avlöningar till tjänstemän å extra stat, <i>förslagsvis</i>	»	27,700	
3. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t	»	25,900	
4. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:			
a) Grundavlöningar			
m. m.	kronor	41,300	
b) Avlöningsförhöj- ningar m. m., <i>för-</i> <i>slagsvis</i>	»	8,000	»
			49,300
5. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän:			
a) provisoriskt dyr- ortstillägg, <i>för-</i> <i>slagsvis</i>	kronor	2,600	
b) särskild ersättning till viss tjänsteman	»	200	»
			2,800
Summa kronor 156,500;			

3) till *Statens skogsförsöksanstalt*: *Avlöningar* för
budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslags-*
anslag av kronor 156,500.

[144.] 5. Statens skogsförsöksanstalt: Omkostnader, förslagsanslag. I gällande stat för statens skogsförsöksanstalt ingå dels för reseersättningar ett belopp av 21,000 kronor dels ock för »övriga utgifter» ett belopp av 45,000 kronor. Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 30 juni 1934 har föreskrivits, att anslagsposten till övriga utgifter skall användas enligt följande uppställning (omkostnadsstat):

Tryckningskostnader, högst	kronor 12,000
Lokalhyror	» 1,200
Expenser:	
bränsle, lyse, vatten, renhållning och städning, förslagsvis	kronor 6,150
skrivmaterialier, papper, blankettryck o. d., förslagsvis	» 2,700
telegram, telefon och annonsering, förslagsvis	» 1,250
inköp och underhåll av möbler, skriv- och räknemaskiner m. fl. inventarier, förslagsvis	» 2,600
bokinköp, bindning av böcker och handlingar m. fl. ändamål, förslagsvis	» 19,100
Summa expenser högst	» 31,800
	Summa kronor 45,000.

På sätt nämnts under nästföregående punkt böra enligt de nya grunderna för riksstatens uppställning omkostnaderna för statens skogsförsöksanstalt bestridas från ett särskilt anslag av förslagsanslags natur.

I sin skrivelse den 15 september 1934 har *anstaltsstyrelsen*, med bifogande av statförslag, hemställt om anvisande av medel under omkostnadsanslaget med 65,300 kronor.

Statförslaget upptager såsom första post reseersättningar med 21,600 kronor, motsvarande dels resekostnadsbeloppet enligt nu gällande stat, 21,000 kronor, dels ock ett under expenskostnaderna för närvarande inräknat belopp för fasta resebidrag till skogsmästarna å 600 kronor.

Såsom andra anslagspost uppföras expenser till sammanlagt belopp av 31,000 kronor, därav för bränsle, lyse och vatten 3,100 kronor samt till övriga expenser 27,900 kronor. Posten motsvaras av det nuvarande expensanslaget å 31,800 kronor, minskat med dels det belopp av 600 kronor som förts till anslagsposten för reseersättningar dels ock 200 kronor, som inräknats i den föreslagna nya avlöningsstaten såsom särskild ersättning till vaktmästaren.

Vidare upptagas för publikationstryck 12,000 kronor och för lokalhyra, avseende skogsmästarbostad i Siljansfors, 1,200 kronor eller samma belopp som i nuvarande stat beräknats för dessa ändamål.

Nyssnämnda anslagsposter uppgå till sammanlagt (21,600 + 31,000 + 12,000 + 1,200 =) 65,800 kronor. Från detta belopp skola emellertid enligt statförslaget avgå särskilda uppbördsmedel med tillhoppa 500 kronor, nämligen för hyra, som anstalten uppbär av vaktmästaren för bostad inom anstaltens område, 378 kronor, samt för försäljning av anstaltens meddelanden cirka 122 kronor.

Departements-
chefen.

Anstaltsstyrelsens beräkningar av utgiftsbeloppen, vilka överensstämman med motsvarande belopp för innevarande budgetår, torde böra godtagas. Vad uppbördsmedlen beträffar torde, i anslutning till vad chefen för finansdepartementet förut denna dag under »För flera huvudtitlar gemensamma frågor» anfört angående inrättande av en statens allmänna fastighetsfond, från skogsförsöksanstaltens fastigheter inflytande hyresbelopp böra tillföras sagda fond och alltså ej redovisas under förevarande anslag. På grund härav och med upptagande av inkomsterna av försäljning av anstaltens meddelanden till ett avrundat belopp av 100 kronor skulle omkostnadsanslaget för anstalten för budgetåret 1935/1936 beräknas enligt följande uppställning:

Utgifter:

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor 21,600
2. Expenser, <i>förslagsvis</i>	» 31,000
3. Publikationstryck, <i>förslagsvis</i>	» 12,000
4. Övriga utgifter	» 1,200
Summa kronor 65,800	

Särskilda uppbördsmedel:

Försäljning av anstaltens meddelanden	kronor 100
Nettoutgift kronor 65,700.	

Stat för anslaget användning torde få fastställas av Kungl. Maj:t sedan riksdagen beslutat i anslagsfrågan.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Statens skogsförsöksanstalt: Omkostnader* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 65,700.

[145.] 6. Statens skogsförsöksanstalt: Underhåll av norrlandsavdelningens provytor, *reservationsanslag*. Till utförande vid statens skogsförsöksanstalt av specialundersökningar rörande de norrländska skogarnas föryngring har riksdagen anvisat anslag under en följd av år till och med budgetåret 1932/1933. Enligt den ursprungliga planen beräknades ifrågavarande undersökningar skola utföras under tre särskilda femårsperioder räknade från våren 1916. Under en var av dessa perioder skulle utföras i huvudsak följande arbeten, nämligen under den första perioden anläggandet av erforderliga provytor och utförandet av andra förberedande arbeten, under den andra perioden viss revision och komplettering av provyterna samt under den sista perioden slutlig revision jämte utarbetande och publicering av resultatet.

I skrivelse den 15 september 1934 har *styrelsen för skogshögskolan och*

statens skogsförsöksanstalt, med bifogande av en framställning från anstaltens chef, hemställt om anslag för budgetåret 1935/1936 med 6,250 kronor för underhållsåtgärder beträffande de utlagda provytorna.

Anstaltens chef har åberopat en skrivelse från norrlandsavdelningens föreståndare, däri framhållits nödvändigheten av att hägnaderna kring försöksfälten underhölls samt att avdelningspålar, nummerstickor och andra märken, som vore nödvändiga för att i framtiden följa försökens utveckling vidmakthölles. Även anstaltschefen ansåge det erforderligt, att en dylik revision gjordes, då man eljest kunde befara, att de med stor omsorg utlagda, till ett 100-tal uppgående försöksfälten förlorade en väsentlig del av sitt värde. För revisionen vore det nödvändigt, att en person reste över de olika ytorna samt ombesörjde ditsättandet av nya märken och dylikt. Kostnaderna beräknades till för reseersättningar 2,500 kronor, för hantlangningskostnader 750 kronor och för hägnader, nummerstickor m. m. 3,000 kronor eller sammanlagt 6,250 kronor.

Resultatet av de föryngringsförsök, vilka på sätt nämnts verkställts av den s. k. norrlandsavdelningen vid skogsförsöksanstalten, har ännu ej hunnit slutgiltigt granskas. Då staten nedlagt betydande kostnader på försöken i fråga, synes det angeläget, att materialet ej äventyras genom att försöksytorna få förfalla. Med hänsyn härtill och då det för underhållet beräknade kostnadsbeloppet ej föranleder någon erinran från min sida, tillstyrker jag bifall till förevarande framställning.

*Departements-
chefen.*

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Statens skogsförsöksanstalt: Underhåll av norrlandsavdelningens provytor* anvisa för budgetåret 1935/1936 ett *reservationsanslag* av kronor 6,250.

[146.] 7. Ersättning till statens domäners foud för utgifter för övertalig personal, *förslagsanslag*. (Jmf. IX H. T. 1934 p. 126.) Till ersättning till domänfonden för utgifter för övertalig personal hava för innevarande budgetår uppförts *dels* ett extra förslagsanslag till avlöningar m. m. å 305,500 kronor *dels ock* ett extra förslagsanslag för genom dyrtidstillägg ökade utgifter å 13,000 kronor. Anslagen, vilka avse kalenderåret 1934, hava för- anletts av vissa av Kungl. Maj:t och riksdagen under 1932 genomförda ändringar på skogslagstiftningens område: lagen den 13 maj 1932 (nr 107) om häradsallmänningar, lagen den 1 juni 1932 (nr 180) om vård av vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden samt ecklesiastik boställsordning den 30 augusti 1932 (nr 400). Enligt de av riksdagen godkända grunderna för gäldande av kostnaderna för indragen personal skola samtliga ifrågavarande kostnader i första hand utgöras av domänfonden. De kostnader, som uppstå i samband med organisationsändringen rörande enskildas skogar i lappmarkerna samt härads-

allmänningarna skola ersättas domänfonden genom riksstatsanslag, medan den kostnad, som i detta hänseende åbelöper de ecklesiastika skogarna skola ersättas domänfonden ur kyrkofonden.

I skrivelse den 31 augusti 1934 har *domänstyrelsen* anmält, att styrelsen uppskattat det sammanlagda ersättningsbeloppet för 1935 till 303,400 kronor, varav 19,200 kronor till dyrtidstillägg. Av förstnämnda belopp utgjorde 12,300 kronor (varav 540 kronor dyrtidstillägg) ersättningar föranledda av 1934 års riksdags beslut (prop. nr 148; R. skr. nr 265) att till indragningsstat utan tjänstgöringsskyldighet från och med den 1 januari 1935 överflytta en skogsskoleföreståndare och en skogsrättare. Kostnaderna i övrigt för den övertaliga personalen eller för avlöningar m. m. 272,400 kronor och till dyrtidstillägg 18,700 kronor uppskattades av styrelsen sålunda:

P e r s o n a l	Nu- varan- de antal entledi- gade befatt- nings- havare	Total- kostnad för år 1935	Procentuell fördelning å			
			Häradsallm. lappm.- skogar		Ecklesiastika skogar	
			%	kronor	%	kronor
<i>Ordinarie personal.</i>						
Överjägmästare	1	10,632	—	—	100	10,632
Jägmästare	26	234,480	34,6	81,130	65,4	153,350
Skogstaxator	2	13,872	50,0	6,936	50,0	6,936
Överjäg.-ass.	2	12,546	—	—	100	12,546
Kronojägare.....	121	396,372	37,7	149,432	62,3	246,940
Kontorsbiträde	2	4,836	—	—	100	4,836
Summa ord. personal	154	672,738		237,498		435,240
Härav dyrtidstillägg		35,448		12,653		22,795
<i>Icke ordinarie personal.</i>						
Revir- och skogsindelningsass.:						
förtidspension	13	40,015	93,3	37,334	6,7	2,681
livränta	1	1,474		1,375		99
engångsersättning	1	2,706		2,525		181
Summa	15	44,195	93,3	41,234	6,7	2,961
Kronojägare:						
förtidspension	23	33,644	34,6	11,641	65,4	22,003
livränta.....	3	1,991		689		1,302
engångsersättning						
Summa	26	35,635	34,6	12,330	65,4	23,305
Summa icke ord. personal	41	79,830		53,564		26,266
Härav dyrtidstillägg		9,572		6,029		3,543
Summa srum	195	752,568		291,062		461,506
Härav dyrtidstillägg		45,020		18,682		26,338

Jämlikt grunderna för den nya uppställningen av riksstatens utgiftssida skola de förutvarande två anslagen för ersättning till domänfonden för utgifter för övertalig personal sammanföras till ett. Mot domänstyrelsens beräkning av ersättningsbeloppet för kalenderåret 1935 har jag intet att erinra. Departements-
chefen.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Ersättning till statens domäners fond för utgifter för övertalig personal* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av..... kronor 303,400.

[147.] 8. Skogsvård m. m.: Ersättning till statens domäners fond för utgifter för tillsyn å kronohemmans skogar samt busbehovsskogar. (Jmf. IX H. T. 1934 p. 127.) I riksstaten för budgetåret 1934/1935 hava uppförts dels ett ordinarie anslag å 40,500 kronor för ersättning till statens domäners fond för utgifter för tillsyn å kronohemmans skogar samt busbehovsskogar, dels ett extra anslag å 4,000 kronor för ersättning till samma fond för genom dyrtidstillägg ökade utgifter för nämnda tillsyn. Anslagen avse utgifter under kalenderåret 1934 för dels kronohemman och krononybyggen under stadgad åborätt i de sex norra länen dels busbehovsskogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker.

I skrivelse den 31 augusti 1934 har *domänstyrelsen* hemställt, att för budgetåret 1935/1936 anslag för ifrågavarande ändamål måtte upptagas med sammanlagt 48,700 kronor, därav för genom dyrtidstillägg ökade utgifter 2,700 kronor. Såsom motivering till denna hemställan har domänstyrelsen, under hänvisning till en skrivelsen vidfogad uppställning, anført, att styrelsen för kalenderåret 1935 beräknade kostnaderna för förevarande verksamhet till sammanlagt 53,975 kronor, varifrån dock borde dragas 5,250 kronor, motsvarande beräknade utsyningsavgifter för virke å kronohemman och kronobyggen under stadgad åborätt. Ersättningsbeloppet borde därför utgå med (53,975—5,250 =) 48,725 kronor.

Jag erinrar, att domänfonden, förutom ersättning för tillsynen över skogarna å kronohemman och krononybyggen under stadgad åborätt samt busbehovsskogar, sedan flera år genom särskilt anslag jämväl beredes ersättning för tillsyn å skyddsskogar. Anslagsbehovet i sistberörda hänseende kommer jag att under nästföljande punkt anmäla. I sin omförmälda skrivelse den 31 augusti 1934 har nu domänstyrelsen anhållit, att å riksstaten måtte uppföras anslag för beredande av gottgörelse åt domänverket för bestyret med ytterligare följande skogar, nämligen: vissa boställsskogar av ecklesiastik natur, städernas skogar samt skogar å allmänna inrättningars hemman. Styrelsen framhåller, att ifrågavarande uppgifter vore domänverkets affärsverksamhet ovidkommande samt att några särskilda kostnader

för statsverket icke skulle genom den föreslagna anordningen uppkomma, eftersom domänverkets å riksstaten redovisade överskott givetvis ökades i samma mån som ersättningsmedel anvisades. Vidkommande ersättningsbeloppens storlek hava dessa av domänstyrelsen beräknats för boställsskogar av ecklesiastik natur till 17,500 kronor, för städernas skogar till 13,500 kronor och för skogar å allmänna inrättningars hemman till 13,000 kronor.

I infordrat utlåtande den 26 september 1934 har *statskontoret* förklarat sig ej hava något att erinra mot domänstyrelsens förslag. Emellertid har statskontoret ansett det böra tagas under övervägande, huruvida icke domänverkets kostnader för bestyret med berörda skogar framdeles borde bestridas av skogarnas avkastning eller av desammas ägare.

*Departements-
chefen.*

Jämlikt de av riksdagen antagna grunderna för uppställning av riksstatens utgiftssida skola anslaget för ersättning till statens domäners fond för utgifter för tillsyn å kronohemmans skogar samt husbehovsskogar och anslaget för genom dyrtidstillägg ökade utgifter för sagda tillsyn sammanslås till ett anslag benämnt »Ersättning till statens domäners fond för utgifter för tillsyn å kronohemmans skogar samt husbehovsskogar». Mot domänstyrelsens anslagsberäkning, avseende kalenderåret 1935, har jag intet att erinra.

Vad angår domänstyrelsens förslag om upptagande å budgeten av anslag för ersättning till domänfonden för bestyret med vissa ecklesiastika skogar, städernas skogar och skogar å allmänna inrättningars hemman delar jag styrelsens uppfattning rörande det principiellt oriktiga i att domänverket, som är ett affärsdrivande verk, utan ersättning betungas med uppgifter, vilka ligga utanför dess egentliga arbetsfält. Emellertid torde tiden vara mogen för en allmän revision av gällande förvaltningsbestämmelser angående hithörande slag av skogar. Det är min avsikt att tillstyrka en utredning i sådant hänseende. I betraktande härav synes den av domänstyrelsen väckta frågan böra få tillsvidare anstå.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Skogsvård m. m.: Ersättning till statens domäners fond för utgifter för tillsyn å kronohemmans skogar samt husbehovsskogar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett anslag av kronor 48,700.

[148.] 9. *Skogsvård m. m.: Ersättning till statens domäners fond för utgifter för tillsyn å skyddsskogar, förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 128.) Av 1923 års riksdag uppfördes till ersättning till domänfonden för utgifter för tillsyn å enskildas skyddsskogar i anslutning till lagen den 24 juli 1903 angående skyddsskogar ett ordinarie förslagsanslag till avlöningar, varjämte till ersättning till domänfonden för genom dyrtidstillägg ökade utgifter för dylik tillsyn anvisades ett extra förslagsanslag. Anslagen

avse utgifter under det kalenderår, vars senare hälft ingår i det budgetår, för vilket anslaget uppförts i budgeten. Närmare redogörelse för anslagen och deras användning har lämnats under punkten 140 i nionde huvudtiteln av 1923 års statsverksproposition samt under punkten 130 i nionde huvudtiteln av 1931 års statsverksproposition. Anslagen hava för innevarande budgetår uppförts med respektive 54,300 kronor och 2,700 kronor. Enligt gällande, av Kungl. Maj:t den 24 november 1933 fastställda revirindelning äro de revir, i vilka skyddsskogar äro belägna, följande, nämligen Frostvikens, Åre³ och Hede revir av Jämtlands län samt Särna och Älvdalens östra revir av Kopparbergs län. Skyddsskogar jämte renbetesland inom de tre förstnämnda reviren hava från och med 1934 av domänstyrelsen sammanförts under förvaltning av särskild personal. Skyddsskogarna i övriga två revir förvaltas däremot av den ordinarie revirpersonalen.

I skrivelse den 31 augusti 1934 har *domänstyrelsen* hemställt, att för nästkommande budgetår anslag för ändamålet måtte uppföras med 68,600 kronor, varav 3,800 kronor till dyrtidstillägg. Domänstyrelsen anför i huvudsak följande.

Genom den för Jämtlands län tillämpade nya organisation beträffande renbetesland och skyddsskogar, enligt vilken dessa, som tidigare varit uppdelade på ett flertal revir, sammanförts under en gemensam förvaltning, hade, bland annat, vunnits möjlighet att mera noggrant än som tidigare varit fallet uträkna de kostnader, som belöpte på domänverkets arbetsutgifter med renbetesland och skyddsskogar. Av den å dessa tjänstgörande personalens tid — såväl ordinarie som extra — hade arbeten å skyddsskogarna beräknats tillsvidare draga omkring 70 % och arbeten å renbeteslanden omkring 30 %. Riksstatsanslag borde alltså anvisas för bestridande av 70 % av kostnaderna, under det att återstoden av kostnaderna borde gottgöras domänfonden av renbetesfonden. Domänstyrelsen hänvisade beträffande anslagsberäkningen till följande uppställning.

Jämtlands län:

Personal tjänstgörande dels å renbetesland (30 %) dels å skyddsskogar (70 %):

1 $\frac{1}{2}$	e. o. jägmästare	(70 %) kronor	6,800
6	o. kronojägare	» »	14,900
5	e. assistenter under tiden $\frac{1}{6}$ — $\frac{31}{10}$	» »	6,200
4	e. o. kronojägare	» »	8,200
6	e. » under tiden $\frac{1}{6}$ — $\frac{31}{10}$	» »	4,110

Summa kronor 40,200.

Rese- och traktamentsersättningar till förenämnda personal » 20,600

Dyrtidstillägg $\frac{40,200}{100} \times 9 =$ avrundat » 3,600

Skrivhjälp m. m. » 600

Summa kronor 65,000.

Kopparbergs län:

1 e. o. jägmästare 2 månader	kronor	1,000
1 ordinarie kronojägare 2 månader	»	500
1 e. o. » » »	»	450
	kronor	1,950
Rese- och traktamentsersättningar till förenämnda personal	»	1,450
Dyrtidstillägg $\frac{1,950}{100} \times 9 =$ avrundat	»	200
	Summa kronor	3,600.
	Summa summarum kronor	68,600.

*Departements-
chefen.*

Jag har intet att erinra mot domänstyrelsens beräkning av förevarande anslag, avseende ersättning för domänverkets kostnader under kalenderåret 1935. Enligt de nya grunderna för uppställningen av riksstatens utgifts-sida skola de hittills för ändamålet utgående två anslagen sammanföras till ett enda anslag: Ersättning till statens domäners fond för utgifter för tillsyn å skyddsskogar.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Skogsvård m. m.: Ersättning till statens domäners fond för utgifter för tillsyn å skyddsskogar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett förslagsanslag av kronor 68,600.

[149.] 10. *Skogsvård m. m.: Understödjande av skogsvård å kronohemmans skogar samt husbehovsskogar, reservationsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 129.) Alltsedan budgetåret 1924/1925 har till främjande av skogsvård å enskildas skogar i lappmarkerna samt Särna och Idre socknar varit å riksstaten uppfört ett extra reservationsanslag, avsett att disponeras av domänstyrelsen. Genom lagen den 1 juni 1932 (nr 180) om vård av vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden hava domänstyrelsens bestyr med ifrågavarande skogar av skattenatur upphört och övergått å skogsvårdsstyrelserna. Tillsynen å de av enskilda disponerade kronohemmanen i de sex nordligaste länen samt särskilda och samfällda husbehovsskogar av såväl skatte- som krononatur tillkomma där- emot alltjämt domänverket. Med hänsyn härtill har till skogsvård å kronohemmans skogar samt husbehovsskogar för budgetåret 1934/1935 anvisats ett extra reservationsanslag å 5,000 kronor.

I skrivelse den 31 augusti 1934 har *domänstyrelsen* hemställt, att för budgetåret 1935/1936 måtte för ändamålet uppföras ett anslag av 5,000 kronor, att av styrelsen disponeras enligt hittills gällande grunder.

Jag biträder domänstyrelsens förslag och hemställer, att Kungl. Maj:t *Departements-
chefen.* måtte föreslå riksdagen

att till *Skogsvård m. m.: Understödjande av skogsvård å kronohemmans skogar samt husbehovsskogar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 5,000.

[150.] 11. *Skogsvård m. m.: Skogsvårdens befrämjande, reservationsanslag.* (Jfr IX H. T. 1934 p. 130.) Anslaget till skogsvårdens befrämjande, att i mån av förefallande behov fördelas mellan skogsvårdsstyrelserna, har under senare år utgjort, för budgetåret 1927/1928 500,000 kronor, för budgetåret 1928/1929 750,000 kronor, för budgetåret 1929/1930 800,000 kronor, för ett vart av budgetåren 1930/1931—1933/1934 830,000 kronor samt för innevarande budgetår 1,680,000 kronor. Av sistnämnda belopp avse 850,000 kronor ersättning till skogsvårdsstyrelserna i Västerbottens, Norrbottens och Kopparbergs läns landstingsområden för de kostnader vilka för-
anleddes av ikraftträdandet den 1 januari 1934 av lagen den 10 juni 1932 (nr 180) om vård av vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden. För verksamheten i övrigt är anslaget sålunda beräknat till samma belopp som under vart och ett av de sistförflutna fyra budgetåren eller 830,000 kronor.

Närmare redogörelse för anslaget och dess användning har lämnats under punkten 123 i nionde huvudtiteln, 1929 års statsverksproposition.

I skrivelse den 29 augusti 1934 har *centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund* gjort framställning rörande anslagsbehovet för budgetåret 1935/1936, varav inhämtas huvudsakligen följande.

För att utröna skogsvårdsstyrelsernas anslagsbehov för budgetåret 1935/1936, d. v. s. medelsåtgången under kalenderåret 1935, hade centralrådet från de olika skogsvårdsstyrelserna infordrat provisoriska inkomst- och utgiftsstater för sagda år. Med ledning härav hade centralrådet låtit uppgöra tablåer, utvisande såväl för en var som för samtliga styrelser beräknade inkomster och utgifter för år 1935 (i följande tabell angivna med kursiv stil). Enligt dessa tablåer skulle skogsvårdsstyrelsernas sammanlagda utgifter och inkomster 1935 — om det bortsåges från skogarna under den nya lappmarkslagen — kunna uppskattas till följande belopp, därvid för jämförelse medtagits motsvarande siffror för 1934, sådana de av skogsvårdsstyrelserna vid fjolårets anslagsäskande beräknades:

			1935	1934
<i>Utgifter:</i>				
Kostnad för virkestaxering			11,150	11,550
Upplysande och skogsvårdsbefrämjande verksamhet:				
skogsupplysning	133,200	118,900		
biträde för avverkning m. m.	446,500	341,500		
skogsodling och markberedning:				
fröklängning och skogsströ	185,500	104,300		
plantor	203,300	206,300		
särskilda bidrag och arbetsledning	241,600	225,100		
diverse	23,100	33,250		
skogsutdikning	653,500	568,950		
reglering av skogsbetet	274,600	300,600		
reglering av skogsbetet	41,400	33,350	1,549,200	1,363,300
Övervakandet av skogslagarnas efterlevnad			237,700	221,300
Förvaltningen i övrigt:				
styrelse och revision	40,800	41,800		
löner och bidrag till pensionsavgifter	1,408,731	1,382,731		
personalens diverse resor	40,400	42,300		
underhåll av fastigheter och inventarier	65,900	59,750		
tjänstelokaler, expenser, annonser och tryck	201,300	188,750		
räntor och diverse utgifter	61,419	66,219	1,818,550	1,781,550
Nyanskaffning av fastigheter och inventarier			35,100	31,950
summa utgifter kronor			3,651,700	3,409,650
<i>Inkomster:</i>				
Medel för skogsvårdens befrämjande:				
av landsting	84,500	97,500		
hushållningssällskap	38,200	48,200		
direkt influtna skogsvårdsavgifter	694,500	781,800	817,200	927,500
Övriga inkomster:				
ersättning för skogsupplysning	1,770	1,200		
ersättning för biträde för avverkning m. m.	175,400	105,750		
ersättning för skogsodling och markberedning:				
fröklängning m. m.	4,600	4,800		
skogsströ	70,400	69,300		
plantor	133,600	122,400		
arbetsledning	96,000	43,350		
diverse	9,100	19,300		
ersättning för skogsutdikning	313,700	259,150		
ersättning för reglering av skogsbetet	148,700	181,300		
ersättning för besiktning samt syne- och rättegångskostnader m. m.	500	200		
ersättning för besiktning samt syne- och rättegångskostnader m. m.	3,750	5,200	643,820	552,800
räntor			94,000	126,200
inkomster av fastigheter och inventarier			34,010	31,280
diverse inkomster			15,600	10,500
summa inkomster kronor			1,604,630	1,648,280

Av tabellen framgår, att för samtliga skogsvårdsstyrelser beräknas för budgetåret 1935/1936 föreligga en brist av sammanlagt (3,651,700—1,604,630=) 2,047,070 kronor.

Genom hos statskontoret vid årsskiftet 1934/1935 redovisade skogsvårdsavgifter, utgörande 10 procent av under 1934 debiterade avgifter och be-

räknade till 77,167 kronor, skulle bristen nedgå till (2,047,070—77,167=) 1,969,903 kronor.

Vad angår de genom den nya lappmarkslagen uppkommande utgifterna för skogsvårdsstyrelserna i Västerbottens, Norrbottens och Kopparbergs län, vilka utgifter, såsom nämnts, ej medtagits i nyss återgivna tablå, framhåller centralrådet, att desamma vore av den storlek och beskaffenhet, att de lämpligen torde böra behandlas helt åtskilda från skogsvårdsstyrelsernas utgifter.

I anslutning till uppgifterna i tablåen anför centralrådet vidare i huvudsak följande.

De av skogsvårdsstyrelserna beräknade *inkomsterna* under sagda år uppginge, exklusive statsanslag och hos statskontoret redovisade skogsvårdsavgifter, till en summa av 1,604,630 kronor. Till jämförelse kunde nämnas, att skogsvårdsstyrelsernas motsvarande inkomster för år 1933 uppginge till 3,071,993 kronor. För år 1934 hade skogsvårdsstyrelserna beräknat samma inkomster till 1,648,280 kronor, eller till ett belopp som endast obetydligt överstege det för år 1935 beräknade. Den förutsedda inkomstminskningen för åren 1934 och 1935 vore sålunda högst betydande. Anledningen härtill vore i främsta rummet att söka i den nedgång i skogsvårdsavgifterna, som blivit en följd av den särskilt svåra lågkonjunkturen på virkesmarknaden under tiden andra halvåret 1931—första halvåret 1933. De direkta skogsvårdsavgifterna uppginge sålunda under år 1932 till 1,949,186 kronor och under 1933 till 1,398,669 kronor, medan de för åren 1934 och 1935 beräknades komma att belöpa på 843,039 respektive 694,500 kronor. Den beräknade genomsnittliga minskningen av de direkta skogsvårdsavgifterna från åren 1932—1933 till åren 1934—1935 uppginge alltså till icke mindre än cirka 900,000 kronor.

Centralrådet hade ingen anledning att betvivla riktigheten av skogsvårdsstyrelsernas beräkningar rörande inkomsternas storlek under år 1935, då skogsbrukets och träförädlingsindustriens bekymmersamma läge under den förflutna depressionsperioden måste leda till kraftigt minskade skogsvårdsavgifter.

Vad därefter anginge de av skogsvårdsstyrelserna för samma verksamhetsområde beräknade *utgifterna* för år 1935 uppginge dessa sammanlagt till 3,651,700 kronor. För år 1933 uppginge utgifterna till 3,794,895 kronor och för år 1934 hade de beräknats till 3,409,650 kronor. Sedan år 1932, då utgifterna uppginge till 4,176,554 kronor, vore den genomförda utgiftsminskningen betydande. Däremot syntes det ej hava varit skogsvårdsstyrelserna möjligt att nämnvärt pressa utgifterna under den nivå, som uppnåddes 1933.

Enligt centralrådets uppfattning hade skogsvårdsstyrelserna bemödat sig om att iakttaga sträng sparsamhet vid upprättande av det föreliggande utgiftsförslaget. Det syntes centralrådet därför vara svårt att framlägga förslag om ytterligare sänkning av utgifterna, då detta endast i ringa grad torde kunna ske utan äventyrande, i större eller mindre utsträckning, av skogsvårdsstyrelsernas verksamhet. Då emellertid det ekonomiska läget ofrånkomligt torde kräva, att utgifterna beskures än mera, än vad skogsvårdsstyrelserna föreslagit, hade centralrådet undersökt, huruvida de av skogsvårdsstyrelserna upprättade inkomst- och utgiftsförslagen gäve några hållpunkter för bedömande hur detta lämpligen borde ske.

Nettoutgiften för *skogssupplysning* hade för 1935 beräknats till (133,200—1,770=) 131,430 kronor. I samband med äskande av anslag till skogsvårdens befrämjande för budgetåret 1933/1934 hade centralrådet i skrivelse den 14 september 1932 uttalat som sin åsikt, att skogsvårdsstyrelsernas ifrågavarande upplysningsverksamhet borde kunna nödtorftigt uppehållas med en nettoutgift av 100,000 kronor per år. Med denna utgångspunkt skulle alltså nu kunna räknas med en möjlig besparing av 31,430 kronor.

Nettoutgifterna för *biträde med avverkning m. m.* hade för 1935 beräknats till (446,500—175,400=) 271,100 kronor. Centralrådet hade tidigare uttalat som sin mening, att ifrågavarande utgifter borde, med avseende på åren 1933 och 1934, kunna begränsas till netto 200,000 kronor per år. Ehuru, i jämförelse med år 1933, avverkningsarbetet med all sannolikhet komme att väsentligt öka under år 1935, räknade centralrådet ändock med att dessa utgifter skulle kunna begränsas till angivna belopp och sålunda en besparing kunna göras med 71,100 kronor.

För *skogssodling och markberedning* vore i 1935 års statförslag beräknad en nettoutgift av (653,500—313,700=) 339,800 kronor. Av samma skäl, som centralrådet anförde i tidigare skrivelser i ämnet, ansåge centralrådet det även nu vara möjligt att begränsa skogsvårdsstyrelsernas nettoutgifter för ifrågavarande verksamhetsgrenar till 200,000 kronor per år. För år 1935 skulle alltså kunna räknas med en besparing av 139,800 kronor.

För *skogsutdikningen* hade skogsvårdsstyrelserna i statförslagen för år 1935 beräknat nettoutgifterna till (274,600—148,700=) 125,900 kronor. Centralrådet ansåge, att skogsvårdsstyrelsernas årliga nettoutgifter för denna verksamhetsgren borde kunna stanna vid 100,000 kronor och att sålunda, med avseende på år 1935, borde kunna räknas med en besparing av 25,900 kronor.

Därest från och med år 1935 vissa nedsättningar komme att beslutas i fråga om befattningshavarnas hos skogsvårdsstyrelserna *rese- och traktamentsersättningar*, torde detta kunna tänkas föranleda viss minskning av de av skogsvårdsstyrelserna för detta år kalkylerade utgifterna. Hur stor besparing, som därigenom kunde vinnas, vore svårt att förutse. Centralrådet räknade med en summa av 50,000 kronor.

Efter avdrag med de belopp, centralrådet satt såsom möjliga besparingar i utgiftsförslaget, (31,430+71,100+139,800+25,900+50,000=) 318,230 kronor, kvarstode en brist av 1,651,673 kronor, som skulle behöva täckas med statsmedel.

Centralrådet ansåge, att då statsmakterna ständigt pålade skogsvårdsstyrelserna nya uppdrag, måste de också tillse att de utrustades med sådana ekonomiska resurser, att de kunde på ett tillfredsställande sätt fullgöra desamma. Då en av de inkomstkällor sinat, vilka av staten ställts till skogsvårdsstyrelsernas förfogande, nämligen skogsvårdsavgifterna, vore det nödvändigt, att skogsvårdsstyrelserna kompensades här för. Följande siffror visade, vilka inkomstbelopp, i form av statsanslag och skogsvårdsavgifter, skogsvårdsstyrelserna uppburit eller beräknades få uppbära för år alltsedan år 1930:

År	Statsanslag	Skogsvårds- avgifter	Summa
1930	830,000	2,270,432	3,100,432
1931	830,000	2,042,320	2,872,320
1932	830,000	2,158,078	2,988,078
1933	830,000	1,564,601	2,394,601
1934	830,000	936,710	1,766,710
1935	(830,000)	(771,667 ¹)	1,601,667.

Centralrådet ansåge den ekonomiska situationen för skogsvårdsstyrelserna med avseende på 1935 års verksamhet vara så allvarlig, att centralrådet vågade hävda, att denna i betydande omfattning icke i behörig ordning kunde upprätthållas, med mindre ökade statsmedel ställdes till skogsvårdsstyrelsernas förfogande. Samtidigt insåge centralrådet till fullo, att det statsfinansiella läget ej vore sådant, att statsanslag kunde ställas till förfogande i den utsträckning, att hela det beräknade underskottet i 1935 års utgiftsstat kunde täckas. Centralrådet inskränkte därför sitt äskande för år 1935 till det belopp, som begärdes för år 1934, eller till 1,200,000 kronor, varvid centralrådet sålunda samtidigt förutsatte, att ett belopp av cirka 450,000 kronor skulle fyllas av de behållningar, varöver vissa skogsvårdsstyrelser disponerade. För år 1936 torde skogsvårdsstyrelserna kunna räkna med ökade skogsvårdsavgifter. Centralrådet trodde, att denna ökning skulle bli av sådan storlek, att skogsvårdsstyrelsernas behov av statsmedel för nu ifrågavarande ändamål skulle kunna i tillfredsställande omfattning täckas av ett anslag till lägre belopp, än varom nu gjorts framställning.

Centralrådet har därefter avhandlat frågan om vissa skogsvårdsstyrelsernas behov av ytterligare statsmedel för fullgörande av de uppgifter, som jämlikt 1932 års lappmarkslag åvila dem. Härom anför centralrådet:

För år 1934 hade skogsvårdsstyrelserna i Kopparbergs, Västerbottens och Norrbottens län för ifrågavarande ändamål sammanlagt uppburit 850,000 kronor. Av detta belopp vore 250,000 kronor avsedda att tjäna som rörelsekapital för verksamheten under första halvåret 1935, innan statsanslaget för året erhöles.

På grund av de inom skogsbruket under senare delen av år 1933 inträdda förbättrade konjunkturerna hade skogsvårdsstyrelsernas i Västerbottens och Norrbottens län lagstadgade verksamhetsuppgifter inom lappmarksskogarna för år 1934 fått en omfattning, som ej tidigare förutsetts. Ansökningar om utsyningar och skogsindelningar hade alltså inkommit i väsentligt större utsträckning, än vad beräknats. Detta hade lett till stegrade utgifter och till ett nödvändigt anlitande av de anvisade för år 1935 avsedda kassareserverna.

De ifrågavarande skogsvårdsstyrelsernas äskanden för nu avsedda verksamhet under år 1935 uppginge till följande belopp:

Skogsvårdsstyrelsen i Kopparbergs län		kronor	22,600
»	» Västerbottens »		» 411,000
»	» Norrbottens »		» 378,700

Summa kronor 812,300.

¹ Uppskattat belopp.

Av skogsvårdsstyrelsernas uppgifter syntes framgå, att av dessa anslagsbelopp för skogsvårdsstyrelsen i Västerbottens län 130,000 kronor och för skogsvårdsstyrelsen i Norrbottens län 76,700 kronor vore avsedda att täcka uppkomna brister i för verksamhetens bedrivande erforderliga tillgångar på rörelsekapital. Sammanlagt uppginge alltså anslagsbehovet för detta ändamål till 206,700 kronor. Med avdrag för detta belopp från det angivna totala medelsbehovet, 812,300 kronor, återstode cirka 600,000 kronor, eller ett belopp lika med det, som för den ifrågavarande verksamhetens bedrivande under 1934 blivit till skogsvårdsstyrelserna anvisade.

Centralrådet, som kunde vitsorda, att ifrågavarande skogsvårdsstyrelsernas arbetsuppgifter jämlikt 1932 års lappmarkslag under år 1934 blivit betydligt mera omfattande än vad tidigare kunnat förutses, hade för sin del icke funnit anledning till erinran mot de för angivna verksamhet upprättade statförlagen för år 1935. Intet tydde nämligen på att under detta år en minskning i arbetet skulle inträda. Då emellertid även beträffande skogsvårdsstyrelsernas verksamhet i lappmarkerna m. fl. områden ett beslut om nedsättning av de till skogsvårdsstyrelsernas befattningshavare utgående rese- och traktamentsersättningarna kunde komma att medföra vissa besparingar, ansåge centralrådet viss mindre nedsättning av anslagsäskandet kunna ske. Med hänsyn härtill tillstyrkte centralrådet, att för budgetåret 1935/1936 till ifrågavarande skogsvårdsstyrelser anvisades ett särskilt belopp av 800,000 kronor, att dem emellan fördelas i proportion till de summor, varom de nu gjort framställning.

Det totala behovet av medel med avseende på anslaget till skogsvårdens befrämjande för budgetåret 1935/1936 har centralrådet alltså beräknat till $(1,200,000 + 800,000 =) 2,000,000$ kronor.

Statskontoret har den 6 oktober 1934 avgivit infordrat utlåtande i ärendet och därvid anfört bland annat följande.

Beträffande det belopp av 800,000 kronor, som avsåges för fullgörande av de uppgifter, som jämlikt 1932 års lappmarkslag åvilade skogsvårdsstyrelserna i Kopparbergs, Västerbottens och Norrbottens län, hade statskontoret intet att erinra.

I fråga om den återstående delen av det begärda anslaget, 1,200,000 kronor, som skulle fördelas mellan samtliga skogsvårdsstyrelser i och för deras allmänna verksamhet, hade statskontoret vid bedömandet av framställningen i denna del icke kunnat undgå att, i likhet med centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund, finna, att den ekonomiska situationen för skogsvårdsstyrelserna måste ingiva allvarliga bekymmer. Att åtgärder i anledning därav vore påkallade funne ämbetsverket uppenbart. Dessa åtgärder borde enligt statskontorets mening i första hand gå ut på en allsidig och ingående undersökning, i vad mån och på vilka vägar skogsvårdsstyrelsernas förvaltningskostnader samt kostnader i övrigt för verksamheten kunde nedbringas.

Vad anginge de nuvarande kostnaderna för skogsvårdsstyrelsernas verksamhet erinrade statskontoret om att 1934 års riksdag beslutat att som villkor för skogsvårdsstyrelsernas åtnjutande av statsbidrag från och med år 1935 föreskriva, att rese- och traktamentsersättning till skogsvårdsstyrelsernas befattningshavare icke finge utgå efter förmånligare grunder än till statens befattningshavare i enahanda tjänsteställning och

med motsvarande tjänstgöringsförhållanden. Enligt vad statskontoret inhämtat, hade skogsvårdsstyrelserna vidare i åtskilliga fall tillerkänt sina befattningshavare väsentligt gynnsammare löneförmåner än som utginge till statens jämförliga befattningshavargrupper. En besparingsgranskning av skogsvårdsstyrelsernas förvaltning borde kunna giva beaktansvärda resultat. Innan en dylik granskning skett, förefölle det statskontoret näppeligen vara möjligt att tillförlitligt överblicka skogsvårdsstyrelsernas medelsbehov för olika ändamål samt att taga ställning till frågan i vad mån detta medelsbehov borde tillgodoses genom bidrag från staten. I avvaktan på den ifrågasatta utredningen förordade statskontoret, att statsbidraget bibehölles vid nuvarande belopp.

Jag får i detta sammanhang erinra, att riksdagen i skrivelse den 5 juni 1934 (nr 307 p. 4) i anledning av riksdagens år 1933 församlade revisorers berättelse anmält, att riksdagen beslutat, att såsom villkor för skogsvårdsstyrelsernas åtnjutande av statsbidrag från och med år 1935 föreskriva, att särskilda bestämmelser skulle införas i fråga om rese- och traktamentsersättning åt där anställda befattningshavare. Revisorerna hava i förenämnda berättelse ansett, att sagda ersättning ej borde utgå efter förmånligare grunder till skogsvårdsstyrelsernas befattningshavare än till statens befattningshavare i samma tjänsteställning och med motsvarande tjänstgöringsförhållanden. Sedan centralrådet på grund av anbefallning inkommit med förslag till bestämmelser i ämnet samt yttrande över förslaget avgivits av statskontoret, har Kungl. Maj:t den 14 december 1934 utfärdat kungörelse (nr 602) om resekostnads- och traktamentsersättning åt befattningshavare hos skogsvårdsstyrelse. I kungörelsen, som länder till efterrättelse från och med den 1 januari 1935, hava de av riksdagens revisorer gjorda uttalandena beaktats.

I det av centralrådet begärda anslaget ingår dels ett belopp av 800,000 kronor motsvarande de beräknade ökade kostnader, som 1932 års lappmarkslag föranleder för skogsvårdsstyrelserna i Kopparbergs, Västerbottens och Norrbottens läns landstingsområden, dels ock ett belopp av 1,200,000 kronor såsom bidrag till bestridande av kostnaderna för skogsvårdsstyrelsernas verksamhet i övrigt. Förstnämnda utgiftspost, ehuru av betydande storlek, synes icke kunna undvikas. Jag tillstyrker därför centralrådets förslag i denna del.

*Departements-
chefen.*

Beträffande anslaget i övrigt har centralrådet ansett en höjning ofrånkomlig med hänsyn till de starkt minskade inkomsterna av skogsvårdsavgifter. Resultaten av de under hösten 1934 förrättade auktionerna å virke från kronans och ecklesiastika skogar synas emellertid tyda på en fortsatt förbättring av läget å trävarumarknaden, en förbättring som visserligen icke förrän längre fram kommer skogsvårdsstyrelserna till godo i form av ökade skogsvårdsavgifter. Oavsett den lättnad i skogsvårdsstyrelsernas ekonomiska ställning, som härav kan föranledas, anser jag mig, särskilt i nuvarande budgetära läge, icke kunna förorda

högre anslagsbelopp än det för innevarande budgetår bestämda, 830,000 kronor. Det torde ankomma på skogsvårdsstyrelserna att söka begränsa sina utgifter efter medelstillgången. Ett steg i kostnadsbesparande riktning har tagits genom förenämnda kungörelse.

Anslaget till skogsvårdens befrämjande torde sålunda böra för budgetåret 1935/1936 uppföras med $(800,000 + 830,000 =)$ 1,630,000 kronor. Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Skogsvård m. m.: Skogsvårdens befrämjande*
anvisa för budgetåret 1935/1936 ett
reservationsanslag av kronor 1,630,000.

[151.] **12. Skogsvård m. m.: Statens skogsutdikningsanslag, reservationsanslag.** (Jmf. IX H. T. 1934 p. 131.) Till understödjande medelst statsbidrag utan återbetalningsskyldighet av torrlägningsföretag, vilka avse höjande av alstringsförmågan hos mark med hänsyn till dess utnyttjande för skogsbörd, har riksdagen (se 1927: prop. nr 156; R. skr. nr 235) under benämning statens skogsutdikningsanslag anvisat ett extra reservationsanslag, vilket för ett vart av budgetåren 1927/1928—1934/1935 uppförts med respektive 200,000, 300,000, 500,000, 700,000, 800,000, 1,000,000, 750,000 och 750,000 kronor. Riksdagen har medgivit, att för vardera av budgetåren 1933/1934 och 1934/1935 av anslaget må användas 10,000 kronor för undersökning rörande den av skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet bedrivna statsunderstödda dikningsverksamheten. Undersökningen, vilken förutsatts skola pågå under cirka tre år och draga en årlig kostnad av omkring 10,000 kronor, igångsattes jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 22 september 1933.

För bidrag från ifrågavarande anslag lända till efter rättelse bestämmelserna i kungörelsen den 27 juni 1927 (nr 270) angående villkoren för statsbidrag från statens skogsutdikningsanslag med däri genom kungörelserna nr 365 1928, 273/1930 och 581/1933 gjorda ändringar. Vidare har Kungl. Maj:t nämnda dag utfärdat cirkulär (nr 273) till samtliga skogsvårdsstyrelser och skogssällskapet med vissa föreskrifter rörande tillämpningen av förstberörda kungörelse, vilket cirkulär ändrats i vissa delar genom cirkulär den 27 juni 1930 (nr 275) och den 30 april 1931 (nr 79).

Vidkommande den med ifrågavarande anslag under 1933 bedrivna verksamheten torde böra meddelas följande uppgifter.

Statsbidrag har under året anvisats samtliga skogsvårdsstyrelser ävensom skogssällskapet. Av de i dikningsredogörelserna för år 1933 lämnade uppgifter framgår, att under sagda år 2,812 dikningsföretag kontrakterats med en sammanlagd båtnadsareal av 23,733 hektar och sammanlagt beviljade statsbidrag av 856,562 kronor. Statens bidrag per hektar mark, som på detta sätt beredes båtnad, uppgår sålunda, exklusive förvaltningsbidragen till skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet, till 36 kronor. Under år 1933 avsynades och godkändes 2,116 företag med en sammanlagd båtnadsareal av 17,059

hektar och sammanlagt beviljade statsbidrag av 612,534 kronor. Det beviljade statsbidraget för dessa företag uppgår till cirka 36 kronor per hektar. Den å de avsynade företagen utförda nydikningen omfattar 2,547,269 meter, motsvarande en grävd kubikmassa av 1,509,410 kubikmeter. Den å samma företag utförda bäckrensningen belöper på 211,477 meter. Under året hava sammanlagt 29 företag förverkat rätten till statsbidrag.

Sedan verksamhetens början 1928 till och med år 1933 hava sammanlagt kontrakterats 8,437 företag med en båtnadsareal av 87,516 hektar samt avsynats och godkänts 5,971 företag med en båtnadsareal av 59,440 hektar.

Med avseende på de under år 1933 avsynade och godkända företagen må vidare meddelas, att den sammanlagda godkända kostnaden per hektar samt grävningskostnaden per meter nydikning, per kubikmeter nydikning och per meter bäckrensning i medeltal för samtliga de bidragsbeviljande myndigheterna uppgått till respektive 90:—, 0.53, 0.90 och 0.28 kronor.

Centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund har i skrivelse den 29 augusti 1934 gjort framställning om anslag å 1,000,000 kronor för ändamålet för budgetåret 1935/1936 samt därvid anfört huvudsakligen följande.

Hos skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet föreläge den 15 augusti 1934 3,526 ansökningar med ett sammanlagt bidragsbelopp av 1,109,250 kronor. Av skilda anledningar torde emellertid före den 1 mars 1935 komma att äskas statsbidrag till allenast 2,936 företag med sammanlagt 912,800 kronor, exklusive förvaltningsbidrag. Med tillägg för sagda bidrag, som kunde beräknas till 18 procent av de belopp, som förutsatts skola utgå till markägarna, syntes alltså vid nämnda tidpunkt komma att föreligga ett äskande från skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet av sammanlagt (912,800 + 164,304 =) 1,077,104 eller avrundat till 1,075,000 kronor. Då det för budgetåret 1934/1935 anvisade anslaget uppginge till 750,000 kronor, skulle alltså vid 1935 års anslagsfördelning de ansökningar om stats- och förvaltningsbidrag, vilka ej kunde tillgodoses, uppgå till cirka 325,000 kronor.

För ett icke ringa antal skogsvårdsstyrelser gällde, att endast en del av de den 15 augusti 1934 föreliggande ansökningarna kunde bli föremål för sådan behandling att de kunde läggas till grund för bidragsframställning före den 1 mars 1935. Av de den 15 augusti 1934 inneliggande 3,526 ansökningarna torde ett antal av 735 motsvarande ett uppskattat bidragsbehov av 243,000 kronor, icke komma att beredas i och för bidragsframställning 1935. Beträffande dessa ansökningar måste man förutsätta, att ett jämförelsevis stort antal vore av beskaffenhet att ej kunna beviljas statsbidrag. Centralrådet utginge ifrån, att ungefär hälften av sagda belopp avsåge dylika ansökningar, i följd varav bidragsbehovet reducerades till 120,000 kronor. Inklusive förvaltningsbidrag av 18 procent steg detta till (120,000 + 21,600 =) 141,600 kronor eller avrundat till 140,000 kronor.

Skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet beräknade vidare, att markägarna komme att under tiden 15 augusti 1934—31 december 1935 göra framställning om bidrag med sammanlagt 1,103,900 kronor. Då vissa skogsvårdsstyrelser samt skogssällskapet räknat med, att en del efter den 15 augusti 1934 inkommande ansökningar skulle kunna handläggas i sådan ordning att de kunde föranleda framställning om bidrag år 1935, borde från sistnämnda summa avdragas ett belopp av 46,550 kronor, gällande 127 ansökningar. Centralrådet ansåge sig vidare böra räkna med, att 25 procent av det kalkylerade ansökningsbeloppet avsåge företag av beskaffenhet, att bidrag ej kunde utgå, och att följaktligen summan 1,103,900 ytterligare

borde minskas med 264,338 kronor. Behovet av anslag till de bidragsberättigade ansökningar, som beräknades inkomma under tiden 15 augusti 1934—31 december 1935 skulle alltså, inklusive 18 procents förvaltningsbidrag, kunna uppskattas till $(1,103,900 - 46,550 - 264,338 =) 793,012 + 142,742 = 935,754$ kronor eller avrundat till 935,000 kronor.

Skogsvårdsstyrelsernas och skogssällskapets behov av medel för utdelning 1936 av statsbidrag till skogsutdikningsföretag, upprättade enligt för statens skogsutdikningsanslag gällande bestämmelser, ävensom för täckande av därmed förenade förvaltningskostnader kunde således på grundval av de gjorda beräkningarna uppskattas till $(325,000 + 140,000 + 935,000 =) 1,400,000$ kronor.

I någon utsträckning torde detta medelsbehov kunna minskas därigenom att till vissa företag, för vilka bidrag beräknats böra utgå från statens skogsutdikningsanslag, i stället toges i anspråk statsmedel, som anvisats för understödjande av vissa tillfälliga skogsvårdsåtgärder å enskildas skogar. Med den minskade arbetslöshet, som nu vore rådande och med de bestämmelser, som gällde med avseende på användandet av arbetslösa personer vid de företag, som komme till utförande med bidrag från dessa medel, kunde dock detta icke förutsättas kunna ske i mera betydande omfattning. Om man utginge ifrån, att 200,000 kronor av ifrågakvarande medelsbehov skulle kunna tillgodoses på nu angivet sätt, torde detta vara högt räknat. Om vidare ansökningar, motsvarande ett belopp av samma storlek, balanserades till nästföljande budgetår, vilket enligt centralrådets mening torde kunna ske utan allvarligare olägenheter, skulle alltså under angivna förutsättningar statens skogsutdikningsanslag böra i riksstaten för budgetåret 1935 1936 uppföras med ett belopp av 1,000,000 kronor.

För fortsatt undersökning rörande den av skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet bedrivna statsunderstödda dikningsverksamheten torde av anslaget få under nästa budgetår användas intill 10,000 kronor utöver hittills för ändamålet medgivna belopp.

*Departements-
chefen.*

På sätt jag under nästföljande punkt kommer att närmare beröra hava sedan några år tillbaka statsbidrag för skogsvårdsfrämjande åtgärder utbetalats förutom från nu förevarande anslag jämväl från statens skogsodlingsanslag. Jämsides med anvisningarna under skogsutdiknings- och skogsodlingsanslagen hava för budgetåren 1932/1933—1934/1935 under utgifter för kapitalökning, fonden för förslag till statsverket, medel i stor omfattning anvisats under ett anslag benämnt vissa tillfälliga skogsvårdsåtgärder å enskildas skogar. Sistnämnda anslag är avsett att tjäna två ändamål, nämligen dels främjande av skogsvården, dels — och i första rummet — beredande av ökade arbetstillfällen inom skogsbruket (se kungörelsen nr 437/1933, ändrad genom kungörelserna nr 548/1933 och 198 1934, ävensom cirkulär nr 438/1933). Ur skogsvårdssynpunkt fyller anslaget i huvudsak samma uppgift som de båda förstnämnda. Med hänsyn till anslagets ändamål att motverka arbetslösheten fordras såsom villkor för erhållande av statsbidrag från anslaget, att vid vederbörande företag huvudsakligen kommer till användning annan arbetskraft än hos deltagare i företaget fast anställd personal, samt att arbete därvid i största möjliga omfattning beredes arbetslösa personer eller personer som hotas av arbetslöshet. Tillika har föreskrivits,

att företag, som i högre grad än annat är ägnat att lindra eller motverka arbetslöshet inom orten, skall äga företräde till erhållande av bidrag. I mån av arbetslöshetens nedgång minskas givetvis behovet av ifrågavarande anslag. Ur skogsvårdssynpunkt kvarstår emellertid angelägenheten av att skogsvårdande åtgärder i önskvärd utsträckning kunna med bidrag av statsmedel utföras. Det synes antagligt, att den avlastning av skogsutdiknings- och skogsodlingsanslagen, som under rådande arbetslöshet kunnat i tämligen stor utsträckning äga rum genom anvisning under anslaget till tillfälliga skogsvårdsåtgärder, i fortsättningen blir mindre. Det ur skogsvårdens intresse betingade bidragsbehovet kan alltså förväntas komma att ställa ökade krav på anslagen till skogsutdikning och skogsodling. Denna synpunkt kommer ock till uttryck i centralrådets anslagsäskanden, enligt vilka, vad angår statens skogsutdikningsanslag, en ökning av anslaget, jämfört med anslagsbevollningen för innevarande budgetår, begäres för nästa budgetår med 250,000 kronor. Även med beaktande av vad jag nyss anfört synes mig berörda ökning kunna begränsas till 150,000 kronor. Jag tillstyrker alltså, att statens skogsutdikningsanslag för instundande budgetår uppföres med 900,000 kronor.

För fortsatt undersökning rörande den av skogsvårdsstyrelserna och skogs-sällskapet understödda dikningsverksamheten torde efter Kungl. Maj:ts närmare bestämmande av anslaget få under nästa budgetår liksom under de senaste två budgetåren användas 10,000 kronor.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen,

att under titeln *Skogsvård m. m.: Statens skogsutdikningsanslag* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av..... kronor 900,000.

[152.] **13. Skogsvård m. m.: Statens skogsodlingsanslag, reservationsanslag.** (Jmf. IX H. T. 1934 p. 132.) Till understödjande medelst statsbidrag utan återbetalningsskyldighet av företag, som avser skogsodling eller annan åtgärd för vinnande av ändamålsenlig skogsproduktion å vissa marker med otillfredsställande skogsbestånd, har riksdagen (se 1930: prop. nr 134; R. skr. nr 324) under benämning statens skogsodlingsanslag anvisat ett extra reservationsanslag, vilket för budgetåren 1930/1931—1934/1935 uppförts med respektive 600,000, 400,000, 350,000, 350,000 och 350,000 kronor.

Bestämmelser om anslagets användning hava meddelats i kungörelsen den 27 juni 1930 (nr 270) angående villkoren för statsbidrag från statens skogsodlingsanslag med däri genom kungörelsen nr 582/1933 gjord ändring. Vidare har Kungl. Maj:t nämnda dag utfärdat cirkulär (nr 271) till samtliga skogsvårdsstyrelser och skogs-sällskapet med vissa föreskrifter rörande tillämpningen av sagda kungörelse, vilket cirkulär ändrats i viss del genom cirkulär den 30 april 1931 (nr 78).

Rörande den med anslaget under 1933 bedrivna verksamheten torde böra meddelas följande uppgifter.

Statsbidrag har under året anvisats samtliga skogsvårdsstyrelser — med undantag av skogsvårdsstyrelserna i Stockholms, Södermanlands, Gotlands, Älvsborgs, Värmlands, Örebro, Västmanlands och Gävleborgs läns landstingsområden — samt skogssällskapet till ett sammanlagt belopp av 467,691 kronor. 2,695 företag, omfattande en areal av sammanlagt 19,920 hektar, hava kontrakterats och har till dessa företag beviljats statsbidrag om 404,503 kronor eller till ett belopp av cirka 20 kronor per hektar. 2,154 företag, omfattande sammanlagt 16,199 hektar, hava avsynats och godkänts. Å företagen hava utförts hägnader om 147,025 meter. Den godkända bruttokostnaden belöper på 640,299 kronor, det avverkade virkets avsettningsvärde på 34,914 kronor och den godkända nettokostnaden på 605,385 kronor. Under året hava 3 företag förverkat rätten till statsbidrag.

Sedan verksamhetens början 1930 till och med 1933 hava sammanlagt kontrakterats 6,144 företag med en areal av 47,488 hektar, varav avsynats och godkänts 3,999 företag med en areal av 30,202 hektar.

I skrivelse den 29 augusti 1934 har *centralrådet för skogsvårdssyrelsernas förbund* gjort framställning om anslag å 600,000 kronor för ifrågasvarande ändamål för budgetåret 1935/1936 samt därvid anfört i huvudsak följande.

Till förfogande vid 1935 års anslagstilldelning stode dels en odisponerad behållning av 34,933 kronor av tidigare anslag, dels ock det för budgetåret 1934/1935 anvisade anslaget å 350,000 kronor eller tillhoppa 384,933 kronor.

Hos skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet föreläge den 15 augusti 1934 2,419 ansökningar med ett sammanlagt bidragsbelopp av 376,600 kronor. Skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet hade vidare tillkännagivit, att de före den 15 december 1934 sannolikt komme att äska statsbidrag till 3,224 företag, belöpande på ett sammanlagt belopp av 486,500 kronor, exklusive förvaltningsbidrag. Med tillägg av sagda förvaltningsbidrag, som kunde beräknas till 18 procent av begärda odlingsbidrag eller 87,570 kronor, syntes vid nämnda tidpunkt alltså komma att föreligga äskanden från skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet av sammanlagt 574,070 kronor. Då till bestridande härav stode till förfogande sammanlagt 384,933 kronor, komme alltså vid ifrågasvarande medelsfördelning att uppstå en brist av 189,137 kronor.

Skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet beräknade vidare, att markägarna komme att under tiden 15 augusti 1934 — 31 december 1935 göra framställning om bidrag med sammanlagt belopp av 648,400 kronor. För beräkning av 1936 års medelsbehov borde, enligt centralrådet, från detta belopp rätteligen göras vissa avdrag, nämligen i de fall då skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet angivit det sannolika äskandet före den 15 december 1934 till högre belopp, än som motsvarades av den 15 augusti 1934 föreliggande ansökningar. Därvid måste nämligen hava förutsatts, att en del efter sistsagda datum inkommande ansökningar redan under 1934 skulle göras till föremål för bidragsframställning. Berörda avdragsbelopp kunde angivas till 110,400 kronor. Det på de under tiden 15 augusti 1934 — 31 december 1935 inkommande ansökningar grundade medelsbehovet, i vad det ej komme att tillgodoses vid 1935 års anslagsfördelning, kunde alltså uppskattas till (648,400 — 110,400 =) 538,000 kronor. Lades härtill dels

förvaltningsbidragen om 18 procent eller 96,840 kronor och dels bristen vid 1935 års medelsfördelning, 189,137 kronor, skulle alltså medelsbehovet för 1936 komma att uppgå till $(538,000 + 96,840 + 189,137 =) 823,977$ kronor eller i avrundat tal 800,000 kronor.

I någon utsträckning torde detta medelsbehov kunna minskas därigenom, att till vissa företag, för vilka bidrag beräknades bära utgå från statens skogsodlingsanslag, i stället toges i anspråk statsmedel, som anvisats för understödjande av vissa tillfälliga skogsvårdsåtgärder å enskildas skogar. Med den minskade arbetslöshet, som nu vore rådande, och med de bestämmelser, som gällde med avseende på användandet av arbetslösa personer vid de företag, som komme till utförande med bidrag från dessa medel, kunde dock detta icke förutsättas kunna ske i mera betydande omfattning. Om man utginge ifrån, att 100,000 kronor av angivna medelsbehov skulle kunna tillgodoses på nu angivet sätt, torde detta vara högt räknat. Om vidare ansökningar, motsvarande ett belopp om samma storlek, balanserades till nästföljande budgetår, vilket enligt centralrådets mening torde kunna ske utan allvarligare olägenheter, skulle alltså under angivna förutsättningar statens skogsodlingsanslag bära i riksstaten för budgetåret 1935/1936 uppföras med ett belopp av 600,000 kronor.

För egen del får jag rörande behovet av medelsanvisning från förevarande anslag åberopa vad jag under nästföregående punkt beträffande statens skogsutdikningsanslag anført. Centralrådets framställning innebär en ökning av anslaget för nästa budgetår med 250,000 kronor. För egen del anser jag, att anslagsökningen bör begränsas till 150,000 kronor och anslaget sålunda uppföras med 500,000 kronor.

*Departements-
chefen.*

Jag hemställer förty, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att under titeln *Skogsvård m. m.: Statens skogsodlingsanslag* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 500,000.

[153.] 14. Skogsvård m. m.: Vissa åtgärder på skogshushållningens område m. m., *reservationsanslag*. Vid 1933 års riksdag beslötos vidtagande av åtskilliga åtgärder för åstadkommande av ökad avsättning av inhemska skogsprodukter. I anledning av propositionen nr 189 och vissa i ämnet väckta motioner beslöt sålunda riksdagen (särskilda utskottets utl. nr 3; R. skr. nr 283), bland annat, att för budgetåret 1933/1934 till vissa åtgärder på skogshushållningens område m. m., under rubriken *fonden för förslag till statsverket*, anvisa ett *reservationsanslag* av 475,000 kronor. Av detta belopp avsågos 75,000 kronor för bestridande av kostnader för anordningar vid eller omändringar av statliga stationära värmeanläggningar, som kunde vara nödvändiga eller eljest lämpliga vid en övergång till vedeldning, samt 150,000 kronor för understödjande av anläggning av fabriker för brikettering av träkol. Återstoden av anslaget, eller 250,000 kronor, skulle stå till Kungl. Maj:ts förfogande för diverse åtgärder på skogshushållningens område.

På förslag av Kungl. Maj:t (prop. nr 163; R. skr. nr 241) har för innevarande budgetår under utgifter för kapitalökning, fonden för förslag till statsverket, under förberörda anslagsrubrik anvisats ett reservationsanslag av 900,000 kronor. Härav äro förslagsvis 500,000 kronor avsedda till pannbyten m. m. vid vissa under statens förvaltning stående anläggningar samt 400,000 kronor till Kungl. Maj:ts förfogande för tillgodoseende av sådana behov på skogshushållningens område, som kunna yppa sig och för vilkas tillgodoseende medel i övrigt ej finnas tillgängliga eller lämpligen kunna användas.

I avseende å användningen av förstnämnda anslagspost har Kungl. Maj:t den 30 juni 1934 utfärdat cirkulär (nr 431) till de myndigheter, vilka handhava förvaltningen av statens stationära värmeanläggningar, angående utbyte av kokspannor mot vedpannor, m. m. Enligt detta skall vid sagda anläggningar verkställas utbyte av förefintliga kol- eller kokspannor och kaloriferer (eldstadsanordningar för varmluftsvärmeledning) mot vedpannor eller genom inmontering av förugnar, där sådan åtgärd är för staten förmånlig. Tillika stadgas att, vederbörande myndighet skall, därest kostnaderna för pannbytet icke kunna bestridas från till myndighetens förfogande stående anslag eller för myndigheten eljest tillgängliga medel, hos Kungl. Maj:t göra framställning om medelsanvisning för ändamålet, vilken skall vara åtföljd av erforderlig utredning samt yttrande av byggnadsstyrelsen (värmetekniska avdelningen).

I skrivelse den 13 september 1934 rörande anslagsbehovet för budgetåret 1935/1936 har *byggnadsstyrelsen* anfört, att för pannbyten m. m. torde erfordras ett belopp av 500,000 kronor. Något behov av medelsanvisning till särskilda åtgärder i övrigt på skogshushållningens område, föreläge, såvitt anginge styrelsens förvaltningsområde, däremot icke. Genom beslut den 30 juni 1934 hade Kungl. Maj:t för smärre omändringar m. m. i statliga värmecentraler ställt till byggnadsstyrelsens förfogande vad som den 1 juli 1934 återstode odisponerat av den för budgetåret 1933/1934 anvisade anslagsposten för ändamålet å 75,000 kronor. Behållningen utgjorde 58,302 kronor 19 öre, vilket belopp vore tillfyllest för såväl innevarande budgetår som budgetåret 1935/1936.

*Departements-
chefen.*

Det för innevarande budgetår anvisade anslaget å 900,000 kronor till vissa åtgärder på skogshushållningens område har hittills allenast i tämligen ringa utsträckning tagits i anspråk. Vad angår den del därav, 400,000 kronor, som avsetts skola stå till Kungl. Maj:ts förfogande för speciella ändamål, för vilka medel ej eljest kunde beredas, hava tillsvidare ej mer än 25,000 kronor behövt användas. Visserligen torde ökade krav på ersättning för med pannbyten förenade kostnader vara att emotse, sedan vid ett flertal inrättningar för närvarande pågående undersökningar angående det ekonomiska resultatet av dylika utbyten blivit slutförda. Med hänsyn till den kvarvarande medelstillgången å anslaget för innevarande budgetår torde det emellertid kunna ifrågasättas, om ett anslag av den storlek, som byggnads-

styrelsen föreslagit, är erforderligt för budgetåret 1935/1936. Anslagsbeloppet torde enligt min mening kunna begränsas till 300,000 kronor. Skulle det visa sig, att de sålunda för pannbyten avsedda medlen icke förslå, torde Kungl. Maj:t vara oförhindrad att för ändamålet anvisa erforderligt belopp ur nyssberörda anslagspost å 400,000 kronor, i den mån sagda post därtill lämnar tillgång.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Skogsvård m. m.: Vissa åtgärder på skogshushållningens område m. m.* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 300,000.

[154.] **Skogsvård m. m.: Vissa tillfälliga skogsvårdsåtgärder å enskildas skogar.** För utlämnande av statsbidrag för vissa tillfälliga skogsvårdsåtgärder å enskildas skogar har riksdagen anvisat för budgetåret 1932/1933 under nionde huvudtiteln ett extra reservationsanslag av 2,000,000 kronor (se prop. nr 29; R. skr. nr 30) och för budgetåren 1933/1934 och 1934/1935 under utgifter för kapitalökning, fonden för förlag till statsverket, reservationsanslag av resp. 5,000,000 och 3,500,000 kronor. Anslaget är avsett att samtidigt tjäna två ändamål, nämligen beredande av ökade arbetstillfällen inom skogsbruket och främjande av skogsvården.

Senaste bestämmelser om anslagets användning återfinnas i kungörelsen den 30 juni 1933 (nr 437) angående statsbidrag till understödjande av vissa tillfälliga skogsvårdsåtgärder å enskildas skogar med däri genom kungörelse nr 548/1933 och 198/1934 vidtagna ändringar. Vidare har Kungl. Maj:t förstnämnda dag utfärdat cirkulär (nr 438) till domänstyrelsen, samtliga skogsvårdsstyrelser och skogssällskapet med vissa föreskrifter rörande tillämpningen av sagda kungörelse.

Med avseende å den med anslaget under 1933 bedrivna verksamheten torde böra meddelas följande uppgifter.

Genom den av skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet bedrivna skogsutdikningsverksamheten hava under året kontrakterats 3,242 företag med en sammanlagd båtnadsareal av 43,768 hektar och sammanlagt beviljade statsbidrag av 1,551,032 kronor. Statsbidraget per hektar mark, som genom de kontrakterade företagen beredes båtnad, utgör, oberäknat förvaltningsbidragen till skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet, cirka 35 kronor. Under året hava avsynats och godkänts 2,043 företag med en sammanlagd båtnadsareal av 28,461 hektar och sammanlagt beviljade statsbidrag av 931,250 kronor. Det till dessa företag genomsnittligt beviljade statsbidraget uppgår till cirka 33 kronor per hektar. Den å de avsynade företagen utförda nydikningen omfattar 3,853,510 meter, motsvarande en grävd kubikmassa av 2,557,819 kubikmeter. Den å samma företag utförda bäckrensningen belöper på 484,107 meter. Under året hava 3 företag förverkat rätten till statsbidrag. Med avseende på de under 1933 avsynade och godkända företagen må vidare meddelas, att den sammanlagda godkända kostnaden per hektar uppgått till 81 kronor samt att grävningsekostnaden belöpt

sig per meter nydikning till 0.51 kronor, per kubikmeter nydikning till 0.78 kronor och per meter bäckrensning till 0.26 kronor, alla kostnader i medeltal för samtliga de bidragsbeviljande myndigheterna.

Sedan verksamhetens början 1932 till och med 1933 har, domänstyrelsens verksamhet inbegripen, sammanlagt kontrakterats 5,968 företag med en båtnadsareal av 87,504 hektar, varav avsynats och godkänts 3,535 företag med en båtnadsareal av 48,959 hektar.

Genom den av skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet bedrivna skogsodlingsverksamheten hava under året kontrakterats 2,870 företag omfattande en areal av sammanlagt 66,858 hektar. Till dessa företag har beviljats statsbidrag om 858,049 kronor eller cirka 13 kronor per hektar. 1,638 företag, omfattande sammanlagt 37,111 hektar, hava avsynats och godkänts. Under året har intet företag förverkat rätten till statsbidrag.

Sedan verksamhetens början 1932 till och med 1933 har, domänstyrelsens verksamhet inbegripen, sammanlagt kontrakterats 4,480 företag med en areal av 108,518 hektar, varav avsynats och godkänts 2,723 företag med en areal av 66,275 hektar.

I skrivelse den 29 augusti 1934 har *centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund* anfört följande.

I syfte att utröna behovet av medel för ifrågavarande ändamål under budgetåret 1935/1936 hade centralrådet hos skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet begärt uppgifter rörande storleken av de belopp, varom nämnda myndigheter efter den 15 augusti 1934 sannolikt komme att hos Kungl. Maj:t göra framställning dels före den 1 juli 1935 dels och under tiden mellan den 1 juli 1935 och den 1 juli 1936. Av inkomna uppgifter framginge, att anslagsäskande sannolikt komme att uppgå till under tiden 15 augusti 1934—1 juli 1935 1,618,000 kronor samt under tiden 1 juli 1935—1 juli 1936 1,818,000 kronor eller tillhoppa 3,436,000 kronor. Om härtill lades de belopp, sammanlagt uppgående till 89,296 kronor, vilka hittills icke beviljats men varom vissa skogsvårdsstyrelser hos Kungl. Maj:t gjort framställning före den 15 augusti 1934, erhöles en summa av $(3,436,000 + 89,296 =) 3,525,296$ kronor, vilken kunde anses utgöra det för ifrågavarande ändamål uppskattade medelsbehovet från och med den 15 augusti 1934 intill utgången av budgetåret 1935/1936.

Av redan av riksdagen för ändamålet anvisade anslag torde förefinnas en behållning av 4,240,165 kronor. Det för tiden t. o. m. budgetåret 1935/1936 beräknade medelsbehovet, 3,525,296 kronor, torde sålunda, tillika med de bidragsansökningar, sammanlagt uppskattade till 300,000 kronor, vilka jämlikt centralrådets beräkningar rörande medelsbehovet för budgetåret 1935/1936 med avseende på statens skogsutdikningsanslag och statens skogsodlingsanslag förutsatts skola behöva täckas av till understödjande av vissa tillfälliga skogsvårdsåtgärder anvisade statsmedel, kunna i sin helhet tillgodoses av den behållning, som förefunnes.

Anledningen till att efterfrågan på bidrag från anslaget ifråga blivit så väsentligt mycket mindre, än vad för ett år sedan syntes antagligt, vore givetvis att söka i den allmänna förbättringen av landets näringsliv, som sedan dess inträtt, och som bland annat medfört en betydande minskning av arbetslösheten icke minst på landsbygden. Då för anslaget gällande bestämmelser bland annat innebure, att vid de företag, till vilka bidrag utginge från anslaget, huvudsakligen skulle användas annan arbetskraft än respektive gårdars fasta personal ävensom att arbete därvid i största möj-

liga omfattning skulle beredas arbetslösa personer eller personer som hotades av arbetslöshet, komme självfallet en mera väsentlig minskning i arbetslösheten att omedelbart påverka den ifrågavarande verksamheten och att leda till en inskränkning av denna. Centralrådet ansåge sig emellertid icke hava anledning föreslå någon ändring i grunderna för bidrag från anslaget.

Statens bidragsverksamhet till tillfälliga skogsvårdsåtgärder å enskildas skogar äger nära samband med den verksamhet, som bedrives med anlitan-Departements-
chefen.de av statens skogsutdikningsanslag och statens skogsodlingsanslag. På sätt framgår av vederbörande punkter i det föregående har jag hemställt om anvisande av medel för budgetåret 1935/1936 under sistnämnda båda anslag med respektive 900,000 kronor och 500,000 kronor, innebärande en ökning i förhållande till medelsanvisningen för innevarande budgetår av för varterda anslaget 150,000 kronor. Under återopande av vad jag vid berörda punkter framhållit och i betraktande av vad centralrådet anfört såväl beträffande förefintlig reservation å tidigare till vissa tillfälliga skogsvårdsåtgärder å enskildas skogar anvisade anslag som rörande medelsåtgången — hittillsvarande och i fortsättningen beräknad — finner jag, lika med centralrådet, något sådant anslag icke behöva äskas för nästa budgetår.

[155.] Skogsvård m. m.: Väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo. I anledning av väckta motioner anvisade 1933 års riksdag (Särsk. utsk. utl. nr 17 s. 83; R. skr. nr 356) för budgetåret 1933/1934 under utgifter för kapitalökning, fonden för förlag till statsverket, ett reservationsanslag av 500,000 kronor att utgå såsom statsbidrag till vissa väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo. För budgetåret 1934/1935 anvisades för ändamålet ett reservationsanslag av enahanda storlek. De med anslaget avsedda arbetena ingå som ett led i åtgärderna till arbetslöshetens motverkande.

För anslagets användning har Kungl. Maj:t meddelat bestämmelser i kungörelse den 16 september 1933 (nr 549) samt i cirkulär samma dag (nr 550).

Enligt kungörelsen beslutar Kungl. Maj:t på framställning av skogsvårdsstyrelse, efter hörande av centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund och statens arbetslöshetskommission, om anvisande till styrelsen av dels medel att av styrelsen utdelas såsom statsbidrag, dels ock särskilt förvaltningsbidrag. Statsbidrag kan utgå allenast till företag, som avser nybyggnad av väg eller flottled eller sådan omläggning eller förbättring av förut befintlig väg eller flottled, att denna först genom sagda åtgärd kan fylla det med vägen eller flottleden avsedda ändamål, och som tillika finnes ägnat att lindra eller motverka arbetslösheten inom orten. Statsbidrag utgår ej till företag, som kan förväntas även utan statsbidrag komma till utförande på den öppna arbetsmarknaden inom den närmaste framtiden, och i regel ej heller till sådant företag, vartill annat statsunderstöd i form av bidrag

eller lån eller bidrag från skogsvårdskassa förut utgått eller utgår. Statsbidrag utgår ej till företag, som avser inrättande, utvidgande eller förbättrande av allmän flottled. Statsbidrag kan beviljas till högst 25 procent av den utav skogsvårdsstyrelsen godkända kostnaden för företaget.

I skrivelse den 29 augusti 1934 har *centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund* anfört huvudsakligen följande.

Med ledning bland annat av från skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet inhämtade uppgifter uppskattade centralrådet medelsbehovet för ifrågasvarande ändamål under tiden från den 29 augusti 1934 intill utgången av budgetåret 1935/1936 till ett sammanlagt belopp av 918,329 kronor. Å de under budgetåren 1933/1934 och 1934/1935 anvisade anslagsmedlen förefunnas nämnda dag 1934 en behållning av 886,540 kronor. Det beräknade medelsbehovet för tiden intill den 1 juli 1936 överstege sålunda med allenast 31,789 kronor den å anslaget förefintliga behållningen. Med hänsyn till att de av skogsvårdsstyrelserna och skogssällskapet rörande medelsbehovet lämnade uppgifterna vore synnerligen approximativa torde kunna förutsättas, att det beräknade medelsbehovet skulle kunna tillgodoses medelst det belopp, som för ändamålet stode till förfogande. För nästa budgetår skulle alltså enligt centralrådets förmenande icke erfordras någon ny anslagstilldelning.

*Departements-
chefen.*

Såsom centralrådet anmärkt torde anslag för ändamålet icke behöva äskas av 1935 års riksdag. För att emellertid bereda riksdagen tillfälle att taga del av anslagsfrågans läge har jag här velat anmäla ärendet.

[156.] 15. **Skogsvård m. m.: Skogsvårdsstyrelsernas förbund, reservationsanslag.** (Jmf. IX H. T. 1934 p. 133.) Stadgar för skogsvårdsstyrelsernas förbund hava fastställts av Kungl. Maj:t den 14 augusti 1925. Förbundet företrädes av ett centralråd, bestående av åtta ledamöter, varförutom Kungl. Maj:t äger utse en ledamot jämte suppleant för denne i centralrådet. Förbundets beslutanderätt utövas, i den mån den ej tillkommer centralrådet, av förbundsstämma. Genom den 26 juni 1931 av Kungl. Maj:t fastställd stadgeändring omfattar från och med den 1 juli 1932 centralrådets räkenskapsår, som dittills utgjort kalenderår, samma tid som statsverkets budgetår.

Såsom bidrag till bestridande av kostnaderna för förbundet har å riksstaten uppförts anslag alltsedan budgetåret 1926/1927. För innevarande budgetår är anslaget, vilket har natur av extra reservationsanslag, upptaget med 32,000 kronor.

Centralrådet har i skrivelse den 29 augusti 1934 framlagt följande förslag till utgifts- och inkomststat för budgetåret 1935/1936. För jämförelse medtages jämväl staten för innevarande budgetår.

Utgifter

	1935/1936	1934/1935
Sekreterararvode	12,750	12,500
Sekreterarens resor	1,000	1,000
Avlöning till skrivbiträde	2,700	2,700
Kostnader för centralrådet och arbetsutskottet	11,000	11,000
Kostnader för utredningar och andra uppdrag	4,000	4,000
Lokalhyra, städning, lyse m. m.	3,500	3,500
Diverse expenser	2,050	2,300
Kostnader för 1934 års förbundsstämma ..	—	2,000
Summa kronor	37,000	39,000.

Inkomster

Bidrag från skogsvårdsstyrelserna	7,000	7,000
Brist att fyllas av statsmedel	30,000	32,000
Summa kronor	37,000	39,000.

I skrivelsen har centralrådet härjämte bland annat anført, att den föreslagna höjningen av sekreterararvodet med 250 kronor vore föranledd därav att centralrådet vid sekreteraretjänstens reglering utfäst sig att efter viss tids tjänstgöring bevilja sekreteraren ålderstillägg. Centralrådet hade i övrigt vid upprättandet av statförslaget vinnlagt sig om iakttagandet av den största möjliga sparsamhet.

Jag har ej funnit anledning till erinran mot centralrådets anslagsberäkning, varför jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen *Departements-
chefen.*

att till *Skogsvård m. m.: Skogsvårdsstyrelsernas förbund* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 30,000.

[157.] 16. *Skogsvård m. m.: Bidrag till vissa föreningar, reservationsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 125.) Till skogshushållning i allmänhet är för innevarande budgetår uppfört ett ordinarie reservationsanslag med 15,000 kronor. Ur anslaget har Kungl Maj:t den 20 juli 1934 anvisat medel till följande ändamål:

Anordnande genom domänstyrelsens försorg av kolarskola vid	
Bispgården	kronor 1,400
Svenska Skogsvårdsföreningen	» 9,000
Norrlands skogsvårdsförbund	» 2,400
Svenska Jägarförbundet	» 2,000
Summa kronor	14,800.

I skrivelse den 31 augusti 1934 har *domänstyrelsen* — utöver en påräknelig reservation å 1,600 kronor — beräknat anslagsbehovet för budgetåret 1935/1936 till 13,500 kronor.

Departements-
chefen.

Enligt vad jag under punkt 142 föreslagit skola kostnaderna för anordnande av kolarskola i fortsättningen bestridas från förslagsanslaget till ersättning till statens domäners fond för utgifter för statens skogsskolor m. m. Övriga ändamål, för vilka det ordinarie reservationsanslaget till skogshushållning i allmänhet är avsett, böra däremot alltjämt tillgodoses från sistnämnda anslag, vilket i fortsättningen torde böra betecknas »Skogsvård m. m.: Bidrag till vissa föreningar». Med hänsyn till den av domänstyrelsen beräknade reservationen, 1,600 kronor, och då för ifrågavarande ändamål under nästa budgetår torde böra få tagas i anspråk medel i samma utsträckning som genom anvisningsbeslutet den 20 juli 1934, eller (9,000 + 2,400 + 2,000 =) 13,400 kronor, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Skogsvård m. m.: Bidrag till vissa föreningar*
för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag*
av kronor 11,800.

[158.] 17. *Skogsvård m. m.: Släckning av skogseld, förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 sid. 185.) Till släckning av skogseld är å riksstaten uppfört ett ordinarie förslagsanslag, vilket enligt beslut av 1931 års riksdag (se IX H. T. p. 136) utgår med 20,000 kronor. Kungl. Maj:t har utfärdat den 14 oktober 1914 lag (nr 281) om förekommande och släckning av skogseld samt den 5 mars 1920 cirkulär till länsstyrelserna (nr 80) angående ersättande av kostnader för militärhändräckning för släckning av skogseld.

Utgifterna från anslaget hava under budgetåren 1931/1932—1933/1934 utgjort respektive 5,664, 23,373 och 576,820 kronor.

Departements-
chefen.

Utgifterna från anslaget äro av den art, att de undandraga sig varje säkrare förhandsbedömande. Vid sådant förhållande torde anslaget böra för nästa budgetår bibehållas vid 20,000 kronor.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Skogsvård m. m.: Släckning av skogseld* för
budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslags-*
anslag av kronor 20,000.

[159.] 18. *Belöningar för rovdjurs dödande, förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 sid. 193.) Till belöningar för rovdjurs dödande är å riksstaten uppfört ett ordinarie förslagsanslag, vilket enligt beslut av 1928 års riksdag utgår med 40,000 kronor. Från anslaget utbetalas ersättningar enligt 16 § jaktstadgan den 25 november 1927 (nr 439) och kungörelsen den 8 juni 1928 (nr 170) angående belöningar för dödande av sälhundar, ändrad genom kungörelsen nr 564/1933.

Utgifterna från anslaget hava under budgetåren 1931/1932—1933/1934 utgjort respektive 51,016, 34,530 och 58,100 kronor.

Anslaget synes mig kunna bibehållas vid 40,000 kronor och hemställer *Departementa-*
 jag förty, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen *chefen.*

att till *Belöningar för rovdjurs dödande* för budget-
 året 1935/1936 anvisa ett *förslagsan-*
slag av..... kronor 40,000.

[160.] 19. Merkostnader vid användning av inhemskt bränsle vid sta-
 tens stationära värmeanläggningar, *förslagsanslag*. (Jmf. IX H. T. 1934
 p. 134.). Vid 1933 års riksdag beslötos vidtagande av åtskilliga åtgärder
 för åstadkommande av ökad användning av inhemskt bränsle. I anled-
 ning av propositionen nr 189 och vissa i ämnet väckta motioner beslöt
 riksdagen (särskilda utskottets utl. nr 3; R. skr. nr 283) sålunda, bland
 annat, att för budgetåret 1933/1934 å nionde huvudtiteln uppföra dels ett
 extra förslagsanslag av 300,000 kronor till täckande av merkostnader vid
 användning av inhemskt vedbränsle vid statens stationära värmeanlägg-
 ningar, dels ock ett extra reservationsanslag av 170,000 kronor till täc-
 kande av merkostnader vid användning av inhemskt vedbränsle vid vissa
 kommunala och enskilda anläggningar. Anslagen hava för innevarande
 budgetår uppförts med respektive 170,000 och 70,000 kronor.

Jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 4 maj och den 7 juni 1934 har statens
 bränslekontrollerande verksamhet från och med den 1 juli 1934 överflyt-
 tats från socialstyrelsen till byggnadsstyrelsen, där den omhänderhaves
 av en särskild, vid sidan av den ordinarie byråindelningen stående avdel-
 ning, benämnd byggnadsstyrelsens värmetekniska avdelning.

Kungl. Maj:t har med anledning av anslagstilldelningen för inneva-
 rande budgetår den 30 juni 1934 utfärdat *dels* kungörelse (nr 394) angående
 upphandling av inhemskt bränsle för statens stationära anläggningar
 samt cirkulär (nr 412) till de myndigheter, som verkställa upphandling
 för statens behov, angående ökat företräde för inhemskt bränsle under
 budgetåret 1934/1935 m. m., *dels ock* kungörelse (nr 432) angående ved-
 eldningsbidrag till kommuner och enskilda bränsleförbrukare samt cirku-
 lär (nr 395) till länsstyrelserna angående upphandling av inhemskt
 bränsle för kommunala inrättningars behov.

I skrivelse den 13 september 1934 har *byggnadsstyrelsen* gjort fram-
 ställning i avseende å anslagsbehovet under förberörda båda anslag för
 budgetåret 1935/1936.

Beträffande anslaget till merkostnader vid statens statio-
 nära värmeanläggningar föreslår styrelsen ett oförändrat an-
 slagsbelopp av 170,000 kronor. Vidare ifrågasätter styrelsen dels sådan
 ändring av anslagets nuvarande rubrik att beteckningen »vedbränsle»,
 med hänsyn till att de svenska stenkolen i vissa fall åtnjuta samma för-
 månsställning som veden, utbytes mot »bränsle», dels ock att anslaget
 gives natur av reservationsanslag. Som motiv för sistnämnda förslag

åberopar byggnadsstyrelsen följande av socialstyrelsen i skrivelse i ämnet den 13 juni 1934 gjorda uttalande.

Trots av Kungl. Maj:t meddelad föreskrift att åtgärder för upphandling borde vidtagas i god tid i syfte att inverkan på skogsavverkningarna härigenom kunde ernås, hade svårighet förelegat att få avtalen träffade inom den avsedda tiden. En bidragande orsak härtill hade säkerligen varit, att det för ett visst budgetår anvisade förslagsanslaget till täckande av merkostnader vid användning av inhemskt vedbränsle vid statens stationära värmeanläggningar ej stode till förfogande för bestridande av sådana merkostnader, som hänförde sig till efter utgången av nämnda budgetår verkställda leveranser. En ändring härutinnan, som otvetydigt säkerställde vederbörande myndighets behörighet att under alla förhållanden träffa avtal om leverans av ved för påföljande budgetår, skulle otvivelaktigt befrämja möjligheten att få dessa avtal träffade inom i berörda stadgande avsedd tid. Bästa sättet att övervinna svårigheten syntes styrelsen vara, att ifrågavarande förslagsanslag framdeles gäves karaktären av reservationsanslag. En sådan åtgärd behövde heller icke medföra någon nackdel, då erfarenheten givit vid handen, att det för budgetåret 1934/1935 anvisade beloppet, 170,000 kronor, gott försloge för det avsedda ändamålet och säkerligen komme att tagas allt mindre i anspråk, ju mer det nya anslaget till pannbyten vid vissa statsanläggningar utnyttjades.

I fråga om anslaget till merkostnader vid kommunala och enskilda anläggningar anför byggnadsstyrelsen, att, då för budgetåret 1933/1934 anvisade anslagsmedel tagits i anspråk allenast i ringa omfattning och en icke obetydlig reservation kunde förväntas uppkomma även å anslaget för innevarande budgetår, någon anslagsanvisning icke erfordrades för budgetåret 1935/1936.

Departements-
chefen.

De av statsmakterna beslutade åtgärderna till främjande av användningen av inhemskt bränsle torde böra fortsättas även under nästa budgetår. Till täckande av härav föranledda merkostnader vid statens stationära värmeanläggningar torde i överensstämmelse med byggnadsstyrelsens förslag böra beräknas ett anslag av 170,000 kronor. Anslagets benämning torde böra ändras i enlighet med vad styrelsen föreslagit. Där emot synes anledning ej föreligga att omändra anslaget från förslagsanslag till reservationsanslag. Det torde bli Kungl. Maj:ts och riksdagens sak att framdeles träffa de åtgärder, som möjligen kunna erfordras med anledning av sådana av statsmakternas beslut föranledda merkostnader, som hänföra sig till leveranser, verkställda först efter utgången av det med anslaget avsedda budgetåret.

För bidragsverksamheten i vad den avser merkostnader vid användning av inhemskt bränsle vid vissa kommunala och enskilda anläggningar synes, på av byggnadsstyrelsen anförda skäl, någon anslagsanvisning icke erfordras för budgetåret 1935/1936.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Merkostnader vid användning av inhemskt bränsle vid statens stationära värmeanläggningar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förlagsanslag* av kronor 170,000.

K. Lantmäteriväsendet.

[161.] 1. Lantmäteristyrelsen: *Avlöningar, förlagsanslag*. (Jmf. IX H. T. 1934 sid. 194 o. f.) Under titeln lantmäteristyrelsen äro i riksstaten för innevarande budgetår uppförda följande anslag:

Lantmäteristyrelsen, ordinarie förlagsanslag	kronor 181,200
Arkivaliernas hos lantmäteristyrelsen förteckning och förvaring, extra reservationsanslag	» 13,500.

Under titeln lantmäterikontoren i länen äro för samma budgetår uppförda, bland andra, följande anslag:

Renovation av kartor för lantmäterikontoren i länen, ordinarie reservationsanslag	kronor 4,000
Anskaffande för lantmäterikontoret i Vänersborg av kopior av vissa kartor m. m., extra reservationsanslag	» 6,000.

Ordinarie förlagsanslaget till lantmäteristyrelsen är till angivna belopp av 181,200 kronor bestämt av 1933 års riksdag (se IX H. T. p. 153) samt disponeras enligt följande av Kungl. Maj:t den 12 maj 1933 fastställda

Stat.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förlagsanslag</i>	kronor 139,700
Vikariatsersättningar, <i>förlagsanslag</i>	» 2,500
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. ...	» 36,500
Till bestridande av kostnader vid inspektioner	» 2,500

Summa kronor 181,200.

Rörande användningen av anslagsposten till icke-ordinarie befattningshavare m. m. har Kungl. Maj:t

dels meddelat bestämmelser den 17 februari 1922 angående avlöning till icke-ordinarie befattningshavare hos lantmäteristyrelsen samt den 3 november 1922 angående ersättning åt vissa tjänstemän inom lantmäteristaten vid vikariat m. m.,

dels genom beslut den 18 juni 1927 och den 21 november 1930 förklarat, att under budgetåret 1927/1928 och tillsvidare, intill dess annorlunda kunde varda förordnat, hos lantmäteristyrelsen må anställas högst sju amanuenser samt att ersättningen till sådan amanuens må utgå med högst 3,200 kronor för år, under villkor dock att sammanlagda avlöningen till nämnda sju amanuenser ej överstiger 21,000 kronor,

dels ock den 8 maj 1931 bemyndigat lantmäteristyrelsen att, under iakttagande i övrigt av vad utav Kungl. Maj:t genom förberörda beslut den 18 juni 1927 föreskrivits, för ett av de hos styrelsen anställda icke-ordinarie kvinnliga biträdena bestämma avlöningen efter 11:te lönegraden i den löneplan, som finnes intagen i 6 § kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 356) med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen.

Vid sidan av ordinarie förslagsanslaget till lantmäteristyrelsen bestridas vissa avlöningskostnader för styrelsens befattningshavare, nämligen tillfällig löneförbättring åt vissa icke-ordinarie befattningshavare samt provisoriskt dyrortstillägg och dyrtidstillägg, från huvudtitelns allmänna anslag för dessa ändamål.

De för dispositionen av extra reservationsanslaget till arkivaliernas hos lantmäteristyrelsen förteckning och förvaring, 13,500 kronor, gällande grunderna hava av Kungl. Maj:t meddelats i brev den 8 maj 1931, vari föreskrivits, att vid pågående arbete inom lantmäteristyrelsen med förteckning av samt genomförande av ändrat sätt för förvaring av styrelsens arkivalier må anställas ett kvinnligt biträde med avlöning efter 11:te lönegraden samt ett kvinnligt biträde med avlöning efter 7:de lönegraden i den löneplan, som finnes intagen i 6 § förberörda kungörelse den 26 juni 1925 (nr 356), samt att avlöning till övrig kvinnlig arbetskraft, som erfordras för arbetet, må utgå högst efter 4:e lönegraden av samma löneplan.

Det för renovation av kartor för lantmäterikontoren i länen uppförda ordinarie reservationsanslaget är ställt till lantmäteristyrelsens förfogande för avlöning av med renovationsarbetet sysselsatt personal.

Vad slutligen angår extra reservationsanslaget till anskaffande för lantmäterikontoret i Vänersborg av kopior av vissa kartor m. m. avser detsamma kostnaderna för kartor och handlingar, vilka gingo förlorade vid eldsvåda i staden 1834. Kostnaderna hava, på sätt framgår av en framställning i ämnet av lantmäteristyrelsen den 2 september 1924 (se IX H. T. 1925 p. 140), beräknats till 104,000 kronor. För arbetets utförande hava hittills anvisats — förutom ett överskott å 3,375 kronor 68 öre av anslag för verkställande av motsvarande arbete för lantmäterikontoret i Karlstad — riksstatsanslag med tillhopa 77,000 kronor, därav för innevarande budgetår 6,000 kronor.

Enligt de nya grunderna för uppställningen av riksstatens utgiftssida böra utgifterna under förberörda fyra riksstatsanslag, så vitt de avse avlöningar, sammanföras under ett gemensamt avlöningsanslag för lantmäteristyrelsen av förslagsanslags natur. Under detta böra även beräknas medel för tillfällig löneförbättring och provisoriskt dyrortstillägg, varemot kostnaderna för dyrtidstillägg alltjämt böra bestridas från huvudtitelns gemensamhetsanslag för ändamålet. Anslaget i vad det gäl-

ler avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat och till grundavlöningar m. m. till icke-ordinarie personal böra minskas med de pensionsavdrag, som enligt civila tjänstepensionsreglementet uttagas av tjänstemännen.

I skrivelse den 27 augusti 1934, varöver statskontoret avgivit remissutlåtande den 29 september 1934, har *lantmäteristyrelsen* gjort framställning om beviljande av anslagsmedel för ifrågavarande ändamål för budgetåret 1935/1936. Vid beräkning av medelsbehovet har styrelsen härvid följt nyss angivna grunder för anslags- och statuppställningen, dock att hänsyn icke tagits till berörda pensionsavdrag. I fråga om beräkningen av anslaget till avlöningar framgår av skrivelsen och därvid fogade bilagor följande.

Till *avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat* hava upptagits 146,100 kronor. Posten svarar mot de i gällande stat uppförda beloppen till avlöningar till ordinarie tjänstemän och vikariatsersättningar, tillhoppa 142,200 kronor. Ökningen, 3,900 kronor, hänför sig till uppräknings enligt de nya grunderna av avlöningarna till högsta förekommande löneklass.

Under anslagsposten *avlöningar till icke-ordinarie personal m. m.* hava upptagits till grundavlöningar m. m. 63,800 kronor och till avlöningsförhöjningar m. m. 5,900 kronor eller sålunda sammanlagt 69,700 kronor. Sistnämnda belopp motsvaras i 1934/1935 års medelsanvisning av dels den i ordinarie anslaget till lantmäteristyrelsen ingående anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. 36,500 kronor, dels extra anslaget till arkivaliernas förteckning och förvaring 13,500 kronor, dels ordinarie anslaget till renovation av kartor för lantmäterikontoren 4,000 kronor, dels ock extra anslaget till anskaffande för lantmäterikontoret i Vänersborg av kopior av vissa kartor m. m. 6,000 kronor eller sålunda medelsanvisningar av tillhoppa 60,000 kronor. Utöver detta anvisningsbelopp stå emellertid för innevarande budgetår till förfogande reservationer å de tre sist angivna anslagen till belopp av sammanlagt (4,694 + 2,717 + 2,123 =) 9,534 kronor, vadan hela medeltillgången sålunda utgör 69,534 kronor eller ungefär samma belopp, som nu äskas för budgetåret 1935/1936. Jämfört med medelsanvisningen för innevarande budgetår innebär lantmäteristyrelsens äskande emellertid en ökning med 9,700 kronor.

I fråga om behovet av anslagsmedel till icke-ordinarie personal m. m. under budgetåret 1935/1936 har lantmäteristyrelsen anfört i huvudsak följande.

a) Befattningshavare inom styrelsen. Styrelsen hade vid upprepade tillfällen framhållit, att de för närvarande utgående anslagsmedlen å 36,500 kronor icke vore tillfyllest. Vad först angående styrelsens kassarörelse hade omfattningen av denna ökats väsentligt under de senare åren. Arbetsökningen vore närmast beroende dels på att statsbidrag till lantmäteriförrättningar, vilka beslötas och utbetalades genom

lantmäteristytelsen, förekommit i ökad utsträckning, dels därpå att lantmäterikontorens såväl samtliga expenskostnader som personalavlöningar, vilka förut utbetalats av länsstyrelserna, numera enligt Kungl. Maj:ts beslut den 8 maj 1931 och den 18 mars 1932 utbetalades genom lantmäteristytelsens försorg.

Allt fortfarande erfordrades för arbetena hos styrelsen minst sju amanuenser. Övriga icke-ordinarie befattningshavare utgjordes för närvarande av dels en extra ordinarie expeditionsvakt, dels två å kassakontoret helt sysselsatta extra ordinarie biträden, dels ock fyra kvinnliga extra ordinarie biträden. Å administrativa byråns kansli tjänstgjorde dessutom vid de löpande expeditionsarbetena stadigvarande ett extra kvinnligt biträde, varjämte en extra expeditionsvakt under året tidvis måste anställas.

Grundavlöningarna för sagda extra ordinarie personal uppginge till sammanlagt 16,080 kronor samt avlöningen av det extra biträdet till 1,800 kronor och till den extra vaktmästaren till lägst 300 kronor. Därtill komme, att jämväl framdeles — om ej i samma utsträckning som hittills — viss övertidsersättning måste beräknas, lägst 400 kronor. Sammanlagt skulle alltså till nu ifrågavarande personal i grundavlöningar m. m. åtgå (20,000 à 20,500 + 16,080 + 1,800 + 300 + 400) lägst 38,580 kronor eller avrundat 38,600 kronor. För avlöningsförhöjningar till samma personal komme att erfordras ett sammanlagt belopp av 2,253 kronor eller avrundat 2,300 kronor.

b) Förteckning och förvaring av arkivalierna. För att ifrågavarande arbete skulle kunna bedrivas efter den ungefärliga plan, som styrelsen i skrivelse den 3 september 1928 (se IX H. T. 1929 p. 127) framlagt, erfordrades årligen omkring 15,000 kronor. Vid utgången av budgetåret 1933/1934 förefanns en behållning av 4,694 kronor, varför med det för innevarande budgetår beviljade beloppet, 13,500 kronor, för ändamålet funnes tillgängligt ett belopp av 18,194 kronor. Besparingen från budgetåret 1933/1934 torde komma att till huvudsaklig del förbrukas under innevarande budgetår, så framt arbetet skulle bedrivas i erforderlig utsträckning och efter uppgjord plan, vilket åter, särskilt med hänsyn till färdigställandet genom pågående nybyggnad av arkivets nya lokaler, givetvis vore av vikt. Avlöningarna till den vid ifrågavarande arbete nu anställda personalen uppginge nämligen, därest denna helt utnyttjades för sagda arbete, till omkring 17,900 kronor.

Grundavlöningarna till extra ordinarie befattningshavare uppginge till sammanlagt 13,872 kronor och avlöningsförhöjningarna till samma personal komme för nästinstundande budgetår att uppgå till 2,088 kronor. Ehuru styrelsen ansett sig böra avstå från att upptaga särskild post för tillfälliga biträden, erfordrades alltså för budgetåret 1935/1936 till grundavlöningar en avrundad summa av 13,900 kronor och till avlöningsförhöjningar 2,100 kronor.

c) Renovation av kartor för lantmäterikontoren. Liksom vid upprepade tillfällen tidigare tillåte sig lantmäteristytelsen ånyo framhålla, att ett anslag, såsom för innevarande budgetår, av 4,000 kronor för detta ändamål vore för arbetets ändamålsenliga bedrivande alldeles otillräckligt. Ifrågavarande renovationer för ersättande av å lantmäterikontoren förvarade förslitna eller skadade arkivalier avsåge i allmänhet laga skifteskartor av relativt stor omfattning, och lågt räknat atginge för en person i medeltal omkring en månad att rita en dylik

karta. Alltsedan år 1931 förelåge rekvisitioner avseende renovering av sammanlagt 63 företrädesvis laga skifteskartor, vilket arbete icke ännu medhunnits. Enbart för färdigritande av sagda kartor skulle alltså åtgå över två och ett halvt år, därest två personer helt kunde sysselsättas därmed. Därtill komme, att det renovationsarbete, som för närvarande ifrågakomme, ingalunda som sig borde möjliggjorde en närmelsevis fullständig genomgång av lantmäterikontorens arkiv i syfte att i tid ersätta skadade kartor, innan de bleve obrukbara, utan endast att å de olika kontoren ersätta enstaka kartor, vilka vore särskilt illa medfarna och som flitigt komme till användning.

Av de två hittills vid arbetet sysselsatta biträdena hade — till följd av två från annat anslag avlönade biträdens avgång från tjänsten — ett måst överföras till sistnämnda anslag samt därför ersättas med annat, vilket emellertid, åtminstone för nästa budgetår, torde kunna bibehållas såsom extra. Redan avlönandet av dessa två biträden droge i grundavlöningar en kostnad av lägst $(2,364 + 2,052 =)$ 4,416 kronor. Ehuru av vad som framhållits otillräckligheten av endast två biträdens avdelande till här berörda arbete torde ligga i öppen dag, hade lantmäteristyrelsen likväl ansett sig, med hänsyn till det statsfinansiella läget, icke nu böra ifrågasätta högre anslagspost till grundavlöningar för erforderliga biträden under budgetåret 1935/1936 än 4,500 kronor. För avlöningsförhöjningar till det såsom extra ordinarie upptagna biträdet komme för nästa budgetår att erfordras 624 kronor eller avrundat 600 kronor.

d) Anskaffande för lantmäterikontoret i Vänersborg av kopior av vissa kartor. Lantmäteristyrelsen tillåte sig ånyo, liksom uti framställning den 17 augusti 1933, framhålla de stora olägenheter, som nu förorsakades såväl det allmänna som länets befolkning därigenom, att arbetet med kopiering av dessa kartor icke kunde bedrivas med erforderlig skyndsamhet, och ansåge styrelsen fortfarande ett belopp av 10,000 kronor årligen erforderligt, om kopiering av berörda kartor och avskrift av tillhörande handlingar skulle kunna ske någorlunda skyndsamt. Biträdespersonalen utgjordes av allenast två extra ordinarie och ett extra biträde jämte viss tillfällig arbetshjälp. Frånsett sistnämnda arbetshjälp uppginge grundavlöningarna till ifrågavarande personal till $(2,364 + 2,364 + 2,052 =)$ 6,780 kronor. Ehuru det med hänsyn till vad som anförts torde vara uppenbart, att för ifrågavarande ändamål rätteligen skulle tarvas avsevärt större medelstillgång, hade styrelsen med beaktande av det statsfinansiella läget ansett sig icke böra ifrågasätta högre anslagspost till grundavlöningar för erforderliga biträden under budgetåret 1935/1936 än 6,800 kronor. För avlöningsförhöjningar till nämnda två extra ordinarie biträden komme för nästa budgetår att erfordras 897 kronor eller avrundat 900 kronor.

Enligt lantmäteristyrelsens beräkningar skulle sålunda till avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. erfordras i grundavlöningar m. m. $(38,600 + 13,900 + 4,500 + 6,800 =)$ kronor 63,800 avlöningsförhöjningar m. m. $(2,300 + 2,100 + 600 + 900 =)$ » 5,900

Summa kronor 69,700.

Under anslagsposten *särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän* hava upptagits tillfällig löneförbättring med 5,000 kronor och provisoriskt dyrortstillägg med likaledes 5,000 kronor eller

sammanlagt 10,000 kronor. Motsvarande medelsanvisningar för innevarande budgetår beräknas utgöra 5,000 respektive 4,960 kronor, vadan posten företer en ökning med 40 kronor.

Lantmäteristyrelsens statförslag utvisar sålunda tillhoppa utgifter om $(146,100 + 69,700 + 10,000 =) 225,800$ kronor, innebärande i förhållande till motsvarande belopp för innevarande budgetår $(142,200 + 60,000 + 9,960 =) 212,160$ kronor, en ökning av utgifterna med 13,640 kronor.

Statskontoret har beträffande det sålunda förordade statförslaget anført följande:

Ämbetsverket ville erinra, att vid 1933 års riksdag anslagsposten till icke-ordinarie befattningshavare m. m. vid lantmäteristyrelsen fastställdes till 36,500 kronor, varav till avlöningsförhöjningar beräknades 2,000 kronor, vadan till grundavlöningar m. m. återstode 34,500 kronor. Vid bifall till styrelsens nu föreliggande förslag skulle styrelsen för sistberörda ändamål äga disponera 38,600 kronor eller sålunda 4,100 kronor mera än för innevarande budgetår. Enligt statskontorets mening syntes denna ökning kunna begränsas till ett lägre belopp, förslagsvis 2,500 kronor. Härfor talade jämväl den omständigheten, att besparingar på denna anslagspost, som uppstode till följd av vederbörande befattningshavares vikariat å ordinarie befattningar, sannolikt komme att bliva större än vad lantmäteristyrelsen beräknat.

Till anskaffande för lantmäterikontoret i Vänersborg av kopior av vissa kartor m. m. hade beräknats sammanlagt 7,700 kronor. Då anslaget i fråga under de senaste budgetåren endast upptagits med 6,000 kronor, innebure förslaget en höjning med 1,700 kronor. Även om statskontoret icke ville bestrida önskvärdheten av att förevarande kopieringsarbete kunde fullföljas i ett snabbare tempo än som med nuvarande anslagsmedel vore möjligt, syntes det ämbetsverket, att de sparsamhetsskäl, som under de senaste åren åberopats för en nedsättning av anslaget, borde föranleda, att även för nästkommande budgetår högst 6,000 kronor anvisades för ändamålet i fråga.

I övrigt hade statskontoret ej funnit anledning till erinran mot statförslaget.

*Departements-
chefen.*

På sätt förut anförts bör från anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat avdrag ske med ett mot pensionsavdragen svarande belopp, i runt tal 4,200 kronor, vadan posten sålunda bör uppföras med $(146,100 - 4,200 =) 141,900$ kronor.

För avlöande av icke-ordinarie personal m. m. hava, såsom tidigare erinrats, för innevarande budgetår ställts till förfogande anslag å tillhoppa 60,000 kronor. För budgetåret 1935/1936 äskas av lantmäteristyrelsen 69,700 kronor, vilket belopp statskontoret ansett böra begränsas till 66,400 kronor genom minskning av de för personalen inom styrelsen avsedda medlen med 1,600 kronor och de för kopieringsarbetet för lantmäterikontoret i Vänersborg avsedda med 1,700 kronor. För egen del har jag ansett en ytterligare mindre beskärning av anslagsposten kunna ske till 65,900 kronor. Enligt inhämtad uppgift från lantmäteristyrelsen rörande lämp-

ligaste fördelningen av ett anslagsbelopp av denna storlek, skulle dispositionen bliva följande:

P e r s o n a l	Grundav- löningar m. m.	Avlönings- förhöjningar m. m.	Summa kronor
a) Inom styrelsen	38,600	2,100	40,700
b) För arkivaliernas förteckning m. m.	12,800	1,600	13,900
c) För renovation av kartor för kontoren	4,500	800	5,300
d) För kartkopiering för Vänersborgskontoret ...	5,100	900	6,000
Summa kronor	60,500	5,400	65,900

Det i anslagsposten i fråga ingående beloppet till grundavlöningar m. m. bör emellertid minskas med ett belopp, svarande mot 60 procent av summan av pensionsavdragen för den från posten avlönade extra ordinarie personalen, eller med i avrundat tal 400 kronor. Posten i dess helhet bör sålunda uppföras med 65,500 kronor.

Med upptagande slutligen av anslagsposten till särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän i enlighet med lantmäteri-
relsens av statskontoret tillstyrkta förslag komma utgifterna under förevarande anslag att uppgå till $(141,900 + 65,500 + 10,000 =)$ 217,400 kronor. I förhållande till de för innevarande budgetår för avlöningar — tillfällig löneförbättring och provisoriskt dyrortstillägg medräknade — avsedda anslagsanvisningarna, 212,160 kronor, innebär detta ett ökat anslagsbehov av 5,240 kronor. Beloppet framkommer sålunda: I ökade utgifter, icke hänförliga till de nya grunderna för anslagsberäkningen, har av mig tillstyrkts 5,940 kronor. Enligt de nya grunderna åter hava avlöningsmedlen å ena sidan minskats med pensionsavdrag å tillhoppa $(4,200 + 400 =)$ 4,600 kronor och å andra sidan uppräknats med 3,900 kronor, varvid uppkommer en nettominskning av anslaget å 700 kronor. Vid avdrag av denna från angivna belopp av 5,940 kronor, återstår en reell utgiftsökning å anslaget av 5,240 kronor.

Avlöningsstaten torde böra fastställas av riksdagen. Fördelningen av det för grundavlöningar m. m. beräknade beloppet å olika därmed avsedda ändamål torde sedermera få bestämmas av Kungl. Maj:t.

Vid slutet av innevarande budgetår möjligen förefintlig behållning å reservationsanslagen till arkivaliernas hos lantmäteristyrelsen förteckning och förvaring, renovation av kartor för lantmäterikontoren i länen och anskaffande för lantmäterikontoret i Vänersborg av kopior av vissa kartor m. m. torde överföras till inkomstitel för i anspråk tagna reservationer.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

1) godkänna följande avlöningsstat för lantmäteristyrelsen, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor 141,900	
2. Avlöningar till icke-ordinarie personal:		
a) Grundavlöningar		
m. m.	kronor 60,100	
b) Avlöningsförhöjningar m. m., <i>förslagsvis</i>	» 5,400	» 65,500
3. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän:		
a) tillfällig löneförbättring, <i>förslagsvis</i>	kronor 5,000	
b) provisoriskt dyrtillägg, <i>förslagsvis</i>	» 5,000	» 10,000
Summa kronor 217,400;		

2) till *Lantmäteristyrelsen*: *Avlöningar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 217,400.

[162.] 2. *Lantmäteristyrelsen*: *Omkostnader, förslagsanslag*. (Jmf. IX H. T. 1934 sid. 194 och 202.) Under rubriken reseersättningar vid lantmäteriväsendet är i riksstaten för innevarande budgetår, jämte annat anslag, uppfört ett extra förslagsanslag å 25,000 kronor till reseersättningar åt befattningshavare vid lantmäteristyrelsen och vid lantmäterikontoren i länen. Genom beslut den 18 maj 1934 har Kungl. Maj:t föreskrivit, att från anslaget icke må utan Kungl. Maj:ts tillstånd bestridas kostnader för tjänsteresor, omförmälda i 7, 8 och 41 §§ lantmäteriinstruktionen, till högre belopp än 15,000 kronor.

Enligt beslut av Kungl. Maj:t den 7 juni 1934 äger lantmäteristyrelsen att för bestridande under innevarande budgetår av styrelsens expenser av nionde huvudtitelns allmänna anslag till skrivmaterialier och expenser, ved m. m. använda intill 66,000 kronor enligt följande uppskattning av kostnaderna:

Bränsle, lyse, vatten, renhållning och städning, <i>förslagsvis</i> ..	kronor	12,000
Skrivmaterialier, papper, blankettryck o. d., <i>förslagsvis</i>	»	9,000
Telegram, telefon och annonsering, <i>förslagsvis</i>	»	7,500
Inköp och underhåll av möbler, skriv- och räknemaskiner m. fl. inventarier, <i>förslagsvis</i>	»	14,500
Bokinköp, bindning av böcker och handlingar m. fl. ända- mål, <i>förslagsvis</i>	»	23,000

Summa kronor *högst* 66,000.

Jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 22 juni 1934 har lantmäteristyrelsen vidare medgivits att för bestridande av kostnader för tryckning av publikationer, vilka enligt kungörelsen nr 561/1932 må av vederbörande myndighet befordras till trycket utan Kungl. Maj:ts särskilda medgivande, av nionde huvudtiteln's allmänna anslag till tryckningskostnader under innevarande budgetår disponera ett belopp av högst 4,260 kronor.

Slutligen må erinras, att den under föregående punkt återgivna staten för lantmäteristyrelsen upptager bland annat en anslagspost å 2.500 kronor till bestridande av kostnader vid inspektioner.

Enligt de nya grunderna för uppställningen av riksstatens utgiftssida böra nu angivna utgifter för lantmäteristyrelsen sammanföras under ett gemensamt anslag med titel »Lantmäteristyrelsen: Omkostnader» av förslagsanslags natur.

I den under föregående punkt omförmälda skrivelsen rörande anslags-
äskanden för budgetåret 1935/1936 har *lantmäteristyrelsen* gjort framställning jämväl i avseende å nu ifrågavarande utgifter samt därvid följt nyss-
angivna grunder för anslagsuppställningen. Sammanlagt skulle omkostnadsanslaget enligt styrelsens förslag uppgå till 89,300 kronor. Beträffande de i anslaget ingående posterna må lämnas följande redogörelse.

Anslagsposten till reseersättningar upptages till 6.000 kronor. Styrelsen framhåller, att posten avser att täcka utgifterna för dels i 7 och 8 §§ lantmäteriinstruktionen omförmälda tjänsteresor dels ock tjänstgöringstraktamenten samt reseersättningar i samband med vikariatsförordnanden å befattningar inom styrelsen ävensom förekommande flyttningersättningar. Om ock lantmäteristyrelsen hade möjlighet att åtminstone i huvudsak reglera utgifterna för inspektionsresor, låge emellertid i sakens natur, att samma möjlighet icke stode till buds beträffande övriga med anslagsposten avsedda, av helt tillfälliga omständigheter beroende utgifter, varför posten uppenbarligen måste upptagas förslagsvis. Därför torde även, i likhet med vad hittills varit förhållandet, böra föreskrivas, att det under anslagsposten anvisade beloppet icke finge, utan Kungl. Maj:ts medgivande, överskridas för bestridande av kostnader för tjänsteresor, omförmälda i 7 och 8 §§ lantmäteriinstruktionen. Ehuru det givetvis, särskilt så långt i förväg, ställde sig snart sagt omöjligt att exakt beräkna under budgetåret 1935/1936 för ändamålet erforderligt belopp, syntes anslagsposten dock icke kunna sättas lägre än till 6,000 kronor.

Enligt de nya grunderna för uppställningen av utgifterna för *expenser* skola dessa uppdelas å ett förslagsvis betecknat belopp till bränsle, lyse och vatten samt ett maximerat belopp till övriga *expenser*. Med anslutning härtill upptagas i lantmäteristyrelsens statförslag för nästa budgetår till förstnämnda ändamål 5 000 kronor och till sistnämnda 71 500 kronor. Anslagsposten i dess helhet uppgår sålunda till 76,500 kronor. Då motsvarande anslagsanvisning för innevarande budgetår utgör 66,000 kronor, innebär framställningen krav på en ökad medelsanvisning av 10 500 kronor. Härav hänföra sig 500 kronor till posten bränsle, lyse och vatten samt 10,000 kronor till posten övriga *expenser*, varav 3,500 kronor till inköp och underhåll av möbler m. m. samt 6,500 kronor till bokinköp, bindning av böcker m. m. Lantmäteristyrelsen framhåller, att utgifterna under »övriga *expenser*» huvudsakligast äro beroende av pågående om-lägningsarbete i fråga om styrelsens arkiv. Då den med detta arbete sammanhängande nyanskaffningen av arkivinredning samt inbindningen och monteringen av kartor och handlingar varit och under innevarande budgetår alltjämt komme att bliva påverkade av ombyggnadsarbetet vid styrelsens hus samt därför icke kunnat i erforderlig utsträckning verkställas, komme under nästa budgetår, då styrelsens lokaler beräknades bliva färdigställda, att tarvas nyanskaffning m. m. i större utsträckning än vad för närvarande vore fallet. Givetvis mötte svårighet att exakt beräkna härför erforderlig medelstillgång. Med hänsyn emellertid till att utgifterna för dels inköp och underhåll av möbler m. m. dels bokinköp, bindning m. m. under budgetåren 1929/1930—1933/1934 i medeltal årligen uppgått till omkring 18,000 kronor respektive 29,500 kronor, hade styrelsen stannat vid att föreslå dessa belopp.

I avseende å anslagsposten till publikationer, för innevarande budgetår bestämd till 4,260 kronor, ifrågasätter lantmäteristyrelsen icke annan ändring än att posten för avrundning ökas med 40 kronor.

Posten *kostnader vid inspektioner* slutligen upptages oförändrat med 2,500 kronor.

Statförslaget har icke givit *statskontoret* anledning till erinran.

Departements-
chefen.

Lantmäteristyrelsens anslagsäskande föranleder från min sida allenast den erinran, att det för andra *expenser* än bränsle, lyse och vatten beräknade beloppet torde böra i besparingssyfte så nedbringas, att anslagets slutsumma blir 85,000 kronor. Ifrågavarande post bör sålunda ej bestämmas högre än till 67,200 kronor.

Enligt vad nu föreslagits skulle lantmäteristyrelsens omkostnadsanslag för budgetåret 1935/1936 beräknas enligt följande uppställning:

1. Reseersättningar, <i>förlagsvis</i>	kronor 6,000
2. <i>Expenser</i> , <i>förlagsvis</i>	» 72,200
3. Publikationstryck, <i>förlagsvis</i>	» 4 300
4. <i>Kostnader vid inspektioner</i> , <i>förlagsvis</i>	» 2.500

Summa kronor 85,000.

Stat för anslaget ävensom nödiga föreskrifter i övrigt beträffande anslagets disposition torde framdeles böra fastställas av Kungl. Maj:t.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Lantmäteristyrelsen*: *Omkostnader* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag*
av kronor 85,000.

[163.] 3. *Lantmäterikontoren i länen: Avlöningar, förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 139 och 140.) Under titeln lantmäterikontoren i länen äro i riksstaten för innevarande budgetår uppförda följande två anslag:
Lantmäterikontoren i länen, ordinarie förslagsanslag kronor 620,900
Avlöningar åt förste assistenter och assistenter » 78,100

Vid sidan av dessa anslag bestridas till härefter för budgetåret 1934/1935 beräknade belopp från huvudtiteln's allmänna anslag för ändamålen vissa avlöningskostnader, nämligen

ålderstillägg » 4,250
tillfällig löneförbättring » 15,200
provisoriskt dyrortstillägg » 2,200

Summa för budgetåret 1934/1935 tillgängliga anslagsmedel kronor 720,650.

Ordinarie förslagsanslaget till lantmäterikontoren i länen disponeras enligt följande av Kungl. Maj:t fastställda stater:

Ordinarie avlöningsstat
(fastställd den 18 mars 1932).

Avlöningar till ordinarie befattningshavare, förslagsanslag kronor 343,200
Vikariatsersättning, förslagsanslag » 10,000
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m.,
förslagsanslag » 241,300

Summa kronor 594,500.

Övergångsstat
(fastställd den 13 juni 1930).

Lön	Tjänstgöringspenningar	Orts- tillägg	Summa	T i t e l	Antal	Kronor	Summa
5,000	2,500	—	7,500	Överlantmätaren i Gotlands län	—	7,500	7,500
2,200	1,500	150	3,850	Assistenterna i Västernorrlands (2) och Jämtlands län	3	11,550	
2,200	1,500	—	3,700	Annan assistent	2	7,400	18,950
Summa kronor 26,450							

Anm.: 1. Överlantmätare åtnjuter ett ålderstillägg till lönen å 600 kronor efter 5 år.
2. Assistent åtnjuter tre ålderstillägg till lönen å 500 kronor efter respektive 5, 10 och 15 år.

Antalet ordinarie befattningar vid lantmäterikontoren i länen är enligt beslut av 1926 års riksdag (skr. nr 75 p. 43) bestämt på följande sätt:

Befattning	Lönegrad
9 överlantmätare (Stockholms, Älvsborgs, Värmlands, Kopparbergs, Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län)	B 30
14 överlantmätare (övriga län utom Gotlands län)	B 29
28 kanslibiträden	B 7
6 kontorsbiträden	B 4.

Beträffande de i ordinarie avlöningsstaten ingående anslagsposterna må anmärkas följande.

Från anslagsposten till avlöningar till ordinarie befattningshavare utgår enligt kungörelsen nr 267/1926 till överlantmätaren i Kopparbergs län, utöver honom enligt avlöningsreglementet tillkommande lön, avlöningsförstärkning med 900 kronor för år räknat.

Beträffande vikariatsersättning för distriktslantmätare eller extra lantmätare, som förordnas att uppehålla befattning som överlantmätare m. m., hava föreskrifter av Kungl. Maj:t meddelats den 11 juni 1926.

I fråga om användningen av anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. har Kungl. Maj:t

dels den 8 juni 1928 förordnat, att beträffande extra assistent å lantmäterikontoren i länen samt andra därstädes anställda examinerade biträden med undantag av dem, som åtnjöte ersättning av anslag å extra stat, skulle tills vidare anstå med tillämpning av kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 356) med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen,

dels ock den 18 mars 1932 föreskrivit, att av anslagsposten må bestridas till

grundavlöningar till extra ordinarie tjänstemän	kronor 122,421
avlöningsförhöjningar m. m. till extra ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	» 7,000
ersättning till extra assistenter och biträdande överlantmätare	» 65,000
extra befattningshavare och tillfällig personal, övertidserättning m. m.	» 46,879
summa kronor 241,300.	

samt att ersättning till extra assistent, som är distriktslantmätare, må utgå med högst 350 kronor för månad och till annan extra assistent med högst 225 kronor för månad.

Beträffande de från extra anslaget till avlöningar åt förste assistenter och assistenter avlönade befattningshavarna har

Kungl. Maj:t den 18 juni 1927 föreskrivit, att desamma skola jämlikt 2 avd. av kungörelsen nr 356/1925 med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare såsom befattningshavare å extra stat tillhöra de förra 24:e lönegraden och de senare 21:a lönegraden, att ifrågavarande befattningshavare icke äga, utan Kungl. Maj:ts efter prövning i varje särskilt fall lämnade tillstånd, utföra lantmåteriförrättningar åt enskilda, samt att den som förordnas att uppehålla befattning såsom förste assistent eller assistent mot åtnjutande av angivna avlöningar oavkortad, skall vara skyldig avstå samtliga med egen befattning förenade avlöningsförmåner, vilka lantmåteristyrelsen äger disponera för uppehållande av befattningen.

Det för innevarande budgetår anvisade anslaget jämte till detsamma överförd reservation från tidigare för ändamålet anvisade anslag disponeras enligt Kungl. Maj:ts beslut den 18 maj 1934 för avlöning av 3 förste assistenter och 10 assistenter, som skola anställas, en förste assistent å vart och ett av lantmåterikontoren i Stockholms, Kopparbergs och Västernorrlands län samt en assistent å vart och ett av lantmåterikontoren i Stockholms, Östergötlands, Kristianstads, Göteborgs och Bohus, Älvsborgs, Skaraborgs, Kopparbergs, Gävleborgs, Västerbottens och Norrbottens län.

Enligt de nya grunderna för uppställningen av riksstatens utgiftssida böra förberörda under titeln lantmåterikontoren i länen uppförda ordinarie och extra anslag sammanföras under ett gemensamt avlöningsanslag för lantmåterikontoren i länen av förslagsanslags natur. Under detta böra även beräknas medel för tillfällig löneförbättring och provisoriskt dyrtortstillägg, varemot kostnaderna för dyrtidstillägg allttjämt böra bestridas från huvudtitelns gemensamhetsanslag för ändamålet. Anslaget i vad det avser avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat och extra stat samt till grundavlöningar m. m. till övrig icke-ordinarie personal böra minskas med de pensionsavdrag, som enligt civila tjänstepensionsreglementet uttagas av tjänstemännen.

I skrivelse den 27 augusti 1934, varöver statskontoret avgivit remissutlåtande den 29 september 1934, har *lantmåteristyrelsen* gjort framställning om beviljande av anslagsmedel för ändamålet för budgetåret 1935/1936. Vid beräkning av medelsbehovet har styrelsen följt nyssangivna grunder för anslags- och statuppställning, dock att hänsyn icke tagits till berörda pensionsavdrag. I fråga om anslagsberäkningen framgår av skrivelsen och därvid fogade bilagor följande:

Till avlöningar åt tjänstemän å ordinarie stat hava upptagits 360,200 kronor. I detta belopp har inräknats till vissa tjänstemän utgående kallortstillägg med 510 kronor. Posten svarar mot de i gällande stat uppförda beloppen till avlöningar till ordinarie befattningshavare och vikariatsersättning med frändrag av det till överlantmätaren i Kopparbergs län utgående löneförstärkningsbeloppet 900

kronor, eller sålunda $(343,200 + 10,000 - 900 =)$ 352,300 kronor. Ökningen 7,900 kronor hänför sig till uppräknig enligt de nya grunderna av avlöningarna till högsta förekommande löneklass.

Till avlöningar till tjänstemän å övergångsstat hava upptagits 31,000 kronor, motsvarande det för innevarande budgetår i övergångsstaten redovisade belopp 26,450 kronor samt det ur huvudtiteln allmänna anslag för ålderstillägg utgående beloppet 4,250 kronor. Ökningen $(31,000 - 30,700 =)$ 300 kronor hänför sig med 250 kronor till ökade utgifter för ålderstillägg samt med 50 kronor till avrundning av anslagsposten.

Till avlöningar till tjänstemän å extra stat hava upptagits 83,000 kronor mot 78,100 kronor — anslaget till avlöningar åt förste assistenter och assistenter — för innevarande budgetår. Med tillämpande vid beräkningen av anslagsposten av de nya grunderna för beräkningen av avlöningsmedel, högsta förekommande löneklass, skulle posten komma att upptagas med i avrundat tal 93,000 kronor. Lantmäteristyrelsen anser emellertid sagda beräkningsgrund icke böra vinna tillämpning i förevarande fall. Som motiv härlör anför styrelsen, att ifrågavarande befattningar å extra stat i stort sett vore att betrakta såsom passageplatser, varför tjänsteinnehavarna endast undantagsvis komme att kvarstanna å befattningarna så länge, att ålderstillägg ifrågakomme. Även om i ett eller annat fall så skedde eller tillgodoräknande av föregående tjänstgöring någon gång medförde uppflyttning i löneklass, skulle ett belopp av 83,000 kronor förslå.

Under avlöningar till övrig icke-ordinarie personal m. m. hava upptagits följande belopp, därvid för jämförelse angivas motsvarande belopp för innevarande budgetår:

	Budgetåret 1935/1936		Budgetåret 1934/1935	
A. Grundavlöningar m. m.:				
1. Grundavlöningar till extra ordinarie tjänstemän	144,200		122,421	
2. Ersättning till extra assistenter och biträdande överlantmätare	65,000		65,000	
3 Extra befattningshavare och tillfällig personal, övertidsersättning m. m.	50,000	259,200	46,879	234,300
B. Avlöningsförhöjningar m. m.		10,000		7,000
Summa kronor		269,200		241,300.

Ökning har sålunda skett med $(269,200 - 241,300 =)$ 27,900 kronor, därav sammanlagt $(21,779 + 3,121 =)$ 24,900 kronor för grundavlöningar m. m. samt 3,000 kronor för avlöningsförhöjningar m. m. Till motivering av anslagsökningarna anför lantmäteristyrelsen:

I fråga om den alltsedan jorddelningslagens tillämpning i hög grad stegrade arbetsanhopningen å lantmäterikontoren finge framhållas, att antalet till nästpåföljande år såsom icke avgjorda balanserade ärenden utgjorde för åren 1928—1933 respektive 2,834, 3 232, 4,317, 5,232, 6,030 och 7,228. Trots det att icke mindre än närmast 9,000 flera ärenden blivit avgjorda under 1933 än under 1928, hade senaste balansen flerdubblats och visade en ökning av 4,394 ärenden. Härvid vore att märka, att huvuddelen av denna balans utgjordes icke av löpande mindre ärenden utan

av ärenden rörande granskning av på fastställelseprövning beroende laga skiften, avstyckningar och andra jorddelningar. Balansen representerade därför i själva verket betydligt större del av arbetsmängden än siffrorna gäve vid handen. Emellertid torde redan sagda siffror med tydlighet visa det otillfredsställande arbetsläget å lantmäterikontoren och det berättigade i de av överlantmätarna tid efter annan gjorda framställningarna om ökad biträdeshjälp, vilka framställningar emellertid, till följd av anslagets för ändamålet begränsning, måst av styrelsen i stor utsträckning avslås. Att så ej längre kunde låta sig göra torde ligga i öppen dag, främst därför, att det här ytterst gällde den av lantmäteriverksamheten i ett eller annat hänseende beroende allmänheten, vars berättigade krav på att icke genom ärendenas försenande å lantmäterikontoren få sina lagfarts-, låne- och inteckningsfrågor jämte dylikt oskäligt fördröjda icke torde i längden kunna — såsom nu dock å vissa kontor måste ske — åsidosättas i allt för hög grad. Klagomål i angivna avseende från jordägare hade jämväl försports. Med hänsyn till nybyggnader för vissa lantmäterikontor komme därjämte expeditionsvakter att där erfordras. Lantmäteristyrelsen funne sig alltså, med fullt beaktande av det statsinansiella läget, nu nödsakad att beräkna viss ökning av posten till icke-ordinarie befattningshavare m. m.

Av ifrågavarande post avlönades bland annat samtliga de å lantmäterikontoren anställda expeditionsvakterna, vilka å de större kontoren samt där kontoren vore inrymda i egna byggnader hade anställning såsom extra ordinarie. Lantmäteristyrelsen förmenade, att ytterligare sex expeditionsvakter borde beredas dylik anställning. Sammanlagda avlöningskostnaden för ifrågavarande sex expeditionsvakter komme med hänsyn till ortsgupperingen att uppgå till 12,273 kronor. Av de å kontoren stadigvarande anställda kvinnliga biträdena hade icke mindre än ett tiotal en tjänstetid såsom extra befattningshavare av mellan tre och fyra år och därav två biträden närmast sex år. Då fem biträden borde erhålla anställning såsom extra ordinarie erfordrades, efter E-ort räknat, ett sammanlagt avlöningsbelopp av 9,540 kronor. Den ökning, som på grund av vad nu anförts erfordrades i posten till grundavlönningar till extra ordinarie tjänstemän, uppginge till sammanlagt 21,813 kronor, vadan för ifrågavarande ändamål borde beräknas i runt tal 144,200 kronor. Genom den sålunda ifrågasatta ökningen av sagda avlöningspost skulle belastningen av avlöningsposten till extra befattningshavare och tillfällig personal komma att minskas med omkring 14,000 kronor. Lantmäteristyrelsen såge sig emellertid, med hänsyn till den lantmäterikontoren åvilande arbetsbördan och där föreliggande uppenbara trängande behov av ökad arbetshjälp, icke i stånd att räkna med möjligheten att minska det för närvarande med 46,879 kronor upptagna avlöningsbeloppet till extra befattningshavare, utan nödgades styrelsen hemställa om beloppets avrundande till 50,000 kronor. Vad anginge anslagsposten till avlöningsförhöjningar m. m. till extra ordinarie tjänstemän, nu 7,000 kronor, torde densamma med hänsyn till hittillsvarande belastning böra beräknas till 10,000 kronor.

Under särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän hava upptagits sammanlagt 18,300 kronor, nämligen dels tillfällig löneförbättring med 15,200 kronor, därav åt tjänstemän å övergångsstat 5,200 kronor och åt extra assistenter 10,000 kronor, dels löneförstärkningsbelopp åt överlantmätaren i Kopparbergs

län med 900 kronor, dels ock slutligen provisoriskt dyrortstillägg med 2,200 kronor. Beloppen överensstämma med motsvarande, för innevarande budgetår anvisade.

Statskontoret har i ärendet anfört följande.

I fråga om anslagsposten till avlöningar till befattningshavare å extra stat syntes det statskontoret böra ifrågasättas, huruvida icke med hänsyn till vad lantmäteristyrelsen anfört anslaget borde beräknas med ledning av föregående anslagsbelastning. I sådant avseende ville statskontoret framhålla, att utgifterna å anslaget under budgetåren 1932/1933 och 1933/1934 utgjort 77,437 respektive 78,045 kronor 70 öre eller sålunda något mindre än nu utgående anslagsbelopp 78,100 kronor. Statskontoret finge med hänsyn härtill förorda, att anslaget för budgetåret 1935/1936 upptoges med oförändrat belopp 78,100 kronor.

Vad anginge lantmäteristyrelsens hemställan om höjning av det till grundavlöningar till extra ordinarie tjänstemän anvisade beloppet för att kunna bereda extra ordinarie anställning åt 6 expeditionsvakter och 5 kvinnliga biträden finge statskontoret erinra, att lantmätarlönesakkunniga verkställt utredning och avgivit förslag beträffande lantmäterikontorens organisation. Detta förslag vore för närvarande föremål för utredning inom lantmäteristyrelsen. Då det alltså torde kunna förväntas, att frågan om lantmäterikontorens organisation inom en nära framtid komme att bliva föremål för statsmakternas prövning, syntes det icke vara lämpligt att nu, innan resultatet av den sålunda pågående utredningen föreläge, utöka antalet extra ordinarie befattningshavare. Statskontoret kunde därför icke biträda framställningen om höjning av ifrågavarande anslagspost. Däremot ansåge sig statskontoret med hänsyn till vad lantmäteristyrelsen anfört angående behovet av ökade arbetskrafter vid lantmäterikontoren icke böra motsätta sig, att ett med förslagsvis 15,000 kronor förhöjt belopp beräknades till extra befattningshavare och tillfällig personal, övertidsersättning m. m.

I övrigt hade lantmäteristyrelsens framställning icke givit statskontoret anledning till särskilt uttalande.

*Departements-
chefen.*

De av statskontoret anförda skälen för begränsning av medelsanvisningen under förevarande anslag finner jag vägande. Med hänsyn till angelägenheten av att största möjliga sparsamhet iakttages, förordar jag, att den av statskontoret tillstyrkta höjningen av det för avlöande av extra befattningshavare avsedda beloppet bestämmes till allenast 10,000 kronor. I övrigt ifrågasätter jag följande jämkningar i statförslaget, sådant det tillstyrkts av statskontoret. Posten avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, 360,200 kronor, torde dels minskas med ett mot pensionsavdragen svarande belopp av 11,232 kronor dels ock i syfte av postens avrundning påföras 32 kronor, vadan densamma bör uppföras med $(360,200 - 11,232 + 32 =)$ 349,000 kronor. Posten avlöningar till tjänstemän å extra stat bör beräknas till ett belopp av 78,100 kronor, minskat med pensionsavdrag av 2,685 kronor, samt sålunda uppföras avrundad till 75,400 kronor. Beträffande det under posten avlöningar till övrig icke-ordinarie personal upptagna beloppet till extra befattningshavare, tillfällig perso-

nal m. m. föranleder bifall till vad jag i det föregående anför, att för ändamålet i nu gällande stat beräknat belopp 46,879 kronor höjes till 56,879 kronor. Summan av de under ifrågavarande anslagspost upptagna beloppen skulle alltså — då jag i övrigt ej förutsätter annan ändring i gällande anslagsberäkning än att för avlöningsförhöjningar med hänsyn till belastningen beräknas 10,000 kronor i stället för såsom nu 7,000 kronor — komma att utgöra $(122,421 + 65,000 + 56,879 + 10,000 =)$ 254,300 kronor. Det häri ingående beloppet för grundavlöningar m. m., 244,300 kronor, bör emellertid med hänsyn till pensionsavdragen för extra ordinarie tjänstemän minskas med i runt tal 1,700 kronor till 242,600 kronor. Ifrågavarande anslagspost i dess helhet skulle sålunda uppgå till 252,600 kronor. Anslagsposten för särskilda löneförmåner, liksom också anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å övergångsstat böra uppföras med föreslagna belopp 18,300 kronor och 31,000 kronor.

Därest vad jag sålunda tillstyrkt vinner bifall, komma utgifterna under anslaget att uppgå till $(349,000 + 75,400 + 252,600 + 18,300 + 31,000 =)$ 726,300 kronor. I förhållande till de för innevarande budgetår disponibla medelsanvisningarna — enligt vad inledningsvis angivits 720,650 kronor — innebär detta ett ökat medelsbehov av 5,650 kronor. Beloppet framkommer sålunda: Genom att anslaget för innevarande budgetår icke ansluter sig till summan av de för anslagets användning fastställda staterna, uppstår ett skillnadsbelopp av 50 kronor. I ökade utgifter, icke hänförliga till de nya grunderna för anslagsberäkningen, hava av mig tillstyrkts sammanlagt 13,317 kronor, fördelade sig till angivna belopp å följande ändamål: avlöningar till tjänstemän å övergångsstat 300 kronor, grundavlöningar m. m. till övrig icke-ordinarie personal 10,000 kronor, avlöningsförhöjningar m. m. till samma personal 3,000 kronor samt avrundning av vissa anslagsposter $(32 - 15 =)$ 17 kronor. Den sammanlagda utgiftsökningen blir sålunda $(50 + 13,317 =)$ 13,367 kronor. Enligt de nya grunderna för anslagsberäkningen hava å ena sidan vissa avlöningsposter minskats med pensionsavdrag å tillhoppa $(11,232 + 2,685 + 1,700 =)$ 15,617 kronor men å andra sidan anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat uppräknats med 7,900 kronor. Härigenom uppkommer å anslaget en nettominskning av 7,717 kronor. Vid avdrag av denna från angivna belopp av 13,367 kronor återstår en reell utgiftsökning å anslaget av förberörda 5,650 kronor.

Personalförteckningen ävensom avlöningsstaten torde böra fastställas av riksdagen.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

- 1) för lantmäterikontoren i länen fastställa följande

Personalförteckning.

Befattning

Lönegrad

Tjänstemän å ordinarie stat:

9 överlantmätare (Stockholms, Älvsborgs, Värmlands, Kopparbergs, Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län)	B 30
14 överlantmätare (övriga län utom Gotlands län)	B 29
28 kanslibiträden	B 7
6 kontorsbiträden	B 4

Tjänstemän å extra stat:

3 förste assistenter	B 24
10 assistenter	B 21;

2) godkänna följande avlöningsstat för lantmäterikon-toren i länen, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, *förslagsvis* kronor 349,000
2. Avlöningar till tjänstemän å övergångsstat:
 - a) lön och tjänstgöringspenningar kronor 26,450

Lön	Tjänstgöringspenningar	Orts-till-lägg	T i t e l	An-tal	Kronor	Summa kronor
5,000	2,500	—	Överlantmätaren i Gotlands län.....	1	7,500	7,500
2,200	1,500	150	Assistenterna i Västernorrlands (2) och Jämtlands län (1)	3	11,550	—
2,200	1,500	—	Annan assistent	2	7,400	18,950
Summa kronor						26,450

Anm. 1. Överlantmätaren åtnjuter ett ålderstillägg till lönen å 600 kronor efter 5 år.

Anm. 2. Assistent åtnjuter tre ålderstillägg till lönen å 500 kronor efter resp. 5, 10 och 15 år.

- b) ålderstillägg, *förslagsvis* kronor 4,550 kronor 31,000

3. Avlöningar till tjänstemän å extra stat, <i>förslagsvis</i>	kronor	75,400
4. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:		
a) grundavlöningar		
m. m.	kronor	242,600
b) avlöningsförhöjningar m. m., <i>förslagsvis</i>	»	10,000
		» 252,600
5. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän:		
a) tillfällig löneförbättring, <i>förslagsvis</i>	kronor	15,200
b) avlöningsförstärkning åt överlantmätaren i Kopparbergs län	»	900
c) provisoriskt dyrtillägg, <i>förslagsvis</i>	»	2,200
		» 18,300
	Summa kronor	726,300;

3) till *Lantmäterikontoren i länen: Avlöningar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 726,300.

[164.] 4. **Lantmäterikontoren i länen: Omkostnader, *förslagsanslag*.** (Jmf. IX H. T. 1934 p. 145.) Såsom tidigare under punkt 162 angivits har å riksstaten för innevarande budgetår under rubriken reseersättningar vid lantmäteriväsendet upptagits ett extra *förslagsanslag* till reseersättningar åt befattningshavare vid lantmäteristyrelsen och vid lantmäterikontoren i länen å 25,000 kronor. Genom beslut den 18 maj 1934 har Kungl. Maj:t föreskrivit, att från anslaget icke må utan Kungl. Maj:ts tillstånd bestridas kostnader för tjänsteresor, omförmälda i 7, 8 och 41 §§ lantmäteriinstruktionen, till högre belopp än 15,000 kronor.

Enligt beslut av Kungl. Maj:t den 7 juni 1934 må för bestridande under innevarande budgetår av expenser för lantmäterikontoren i länen av nionde huvudtitelns allmänna anslag till skrivmaterialier och expenser, ved m. m. användas intill 153,500 kronor enligt följande uppskattning av kostnaderna:

bränsle, lyse, vatten, renhållning och städning, <i>förslagsvis</i>	kronor	51,500
skrivmaterialier, papper, blankettryck och dylikt, <i>förslagsvis</i>	»	18,000
telegram, telefon och annonsering, <i>förslagsvis</i>	»	16,000
inköp och underhåll av möbler, skriv- och räknemaskiner m. fl. inventarier, <i>förslagsvis</i>	»	43,000
bokinköp, bindning av böcker och handlingar m. fl. ändamål, <i>förslagsvis</i>	»	25,000

Summa *högst* kronor 153,500.

Enligt de nya grunderna för uppställningen av riksstatens utgiftssida böra förberörda kostnader för lantmäterikontoren i länen sammanföras under ett gemensamt omkostnadsanslag av förslagsanslags natur.

I den under föregående punkt omförmälda skrivelsen har *lantmäteristyrelsen* gjort framställning om medelsanvisning för budgetåret 1935/1936 jämväl i vad avser nu förevarande utgiftsbehov samt därvid följt nyssberörda grunder för anslaget uppställning. Styrelsens anslagsäskande slutar på en summa av 189,500 kronor.

Till reseersättningar hava upptagits 20,000 kronor, därvid styrelsen utgått från att av det för innevarande år uppförda, för styrelsen och lantmäterikontoren gemensamma anslaget å 25,000 kronor ett belopp av 19,000 kronor avsett kontorens befattningshavare. Ökningen med 1,000 kronor har vidtagits med hänsyn till anslagets belastning och i syfte av postens avrundning.

Styrelsen har i förevarande ämne anført följande: Utgifterna under anslaget till reseersättningar vid lantmäteristyrelsen och kontoren i länen hade för budgetåret 1933/1934 uppgått till 29,599 kronor, varav kostnader för i 7, 8 och 41 §§ lantmäteriinstruktionen avsedda tjänsteresor omkring 14,500 kronor. Av sistnämnda summa hade omkring 10,300 kronor belöpt på lantmäterikontoren. Motsvarande belopp för budgetåret 1932/1933 utgjorde respektive 31,140, 18,000 och 13,300 kronor. För de båda sistförflutna budgetåren hade således de av lantmäterikontorens inspektionsresor (41 § lantmäteriinstruktionen) föranledda utgifterna i medeltal uppgått till omkring 12,000 kronor, och, under iakttagande av vad för lantmäteristyrelsen åtgått, hade övriga med anslaget avsedda utgifter under samma år i medeltal uppgått till omkring 14,000 kronor för år. Dessa övriga utgifter utgjordes av reseersättningar till överlantmätare för deltagande i ägodelningsrättssammanträden, flyttningserättningar till vissa befattningshavare, tjänstgöringstraktamenten samt reseersättningar i samband med förekommande vikariatsförordnanden å överlantmätarbefattningar och dylikt. Då utgifterna vore dels direkt beroende av antal ägodelningsrättssammanträden, till vilka överlantmäterna under året kallades, dels reglerade genom bestämmelser i gällande författningar, låge det i sakens natur, att sagda utgifter icke kunde i förväg exakt beräknas. De för ändamålet anvisade medel måste därför, i likhet med vad förhållandet vore för närvarande, upptagas allenast förslagsvis, varemot de för lantmäterikontorens inspektionsresor avsedda kostnader, såsom nu, kunde maximeras och, med hänsyn till förekomna utgifter, borde begränsas till lägst 12,000 kronor. I anslutning härtill och efter en för anslagets avrundning skedd höjning av nuvarande totala anslagspost med 1,000 kronor, torde för budgetåret 1935/1936 till reseer-

sättningar böra upptagas förslagsvis 20,000 kronor samt föreskrivas, att från detta anslag icke finge, utan Kungl. Maj:ts medgivande, bestridas kostnader för i 41 § lantmäteriinstruktionen omförmälda tjänsteresor till högre belopp än 12,000 kronor.

Under posten *expens*er hava upptagits till bränsle, lyse och vatten förslagsvis 24,500 kronor samt till övriga *expens*er högst 145,000 kronor eller sålunda sammanlagt 169,500 kronor mot för innevarande budgetår 153,500 kronor. Av ökningen, 16,000 kronor, belöpa 2,000 kronor å telegram, telefon och annonsering samt 14,000 kronor å inköp och underhåll av möbler m. m.

Lantmäteristyrelsen har i avseende å beräkningen av ifrågavarande anslagspost anført följande: Av ifrågavarande kostnader vore, såsom lantmäteristyrelsen vid upprepade tillfällen tidigare framhållit, särskilt utgifterna för inköp och underhåll av möbler, skriv- och räknemaskiner m. fl. inventarier i stort sett att hänföra till sådana, som direkt sammanhänge med utvidgning av eller nya lokaler för lantmäterikontoren med till dem hörande arkiv. Jämväl den därav nödvändiggjorda arkivomläggningen samt arkivaliernas inbindning och iordningställande liksom den årliga tillväxten i arkivbeståndet krävde givetvis kostnader för såväl inventarieanskaffning som inbindning och monterning av handlingar och kartor. De lantmäterikontor, vilka närmast ifrågakomme till omändring vore lantmäterikontoren i Jönköpings, Värmlands och Västmanlands län, där nybyggnader av Kungl. Maj:ts numera beslutats, samt i Stockholms län, där ökade lokaler under närmaste tiden erfordrades. Såsom styrelsen i skrivelse den 24 maj 1934 anført, hade styrelsen räknat med att för dessa kontor erforderlig utrustning endast delvis skulle kunna anskaffas under nu löpande budgetår, och att därmed i stor utsträckning skulle anstå till budgetåret 1935/1936. Därtill komme, att för komplettering av de å övriga lantmäterikontor befintliga inredningarna erfordrades förvaringsskåp av olika slag samt vissa nya anordningar. Med hänsyn till att utgifterna för ifrågavarande ändamål under budgetåren 1929/1930—1933/1934 i medeltal årligen uppgått till omkring 56,800 kronor, hade styrelsen räknat med att minst denna summa avrundad till 57,000 kronor komme att erfordras.

Jämväl telefonkostnaderna torde komma att påverkas av nämnda nybyggnader, varför styrelsen räknade med en höjning av kostnaderna för telegram, telefon och annonsering till 18,000 kronor.

Med bibehållande av övriga *expens*ekostnadsbelopp oförändrade torde de för maximering avsedda *expens*ekostnaderna böra för budgetåret 1935/1936 upptagas till 145,000 kronor, sålunda fördelade:

för skrivmaterialier, papper, blankettryck och dylikt,	
<i>förslagsvis</i>	kronor 18,000
för telegram, telefon och annonsering, <i>förslagsvis</i>	» 18,000
för inköp och underhåll av möbler, skriv- och räknemaskiner m. fl. inventarier, <i>förslagsvis</i>	» 57,000
för bokinköp, bindning av böcker och handlingar m. fl. ändamål, <i>förslagsvis</i>	» 25,000
för renhållning och städning, <i>förslagsvis</i>	» 27,000

Summa *högst* kronor 145,000.

Framställningen har icke föranlett någon *statskontorets* erinran.

Departements-
chefen.

Det av lantmäteristyrelsen äskade anslagsbeloppet (20,000 + 169,500 =) 189,500 kronor överstiger motsvarande medelsanvisning för innevarande budgetår med sammanlagt (1,000 + 16,000 =) 17,000 kronor. Vad angår det för reseersättningar avsedda beloppet, 20,000 kronor, har jag ej någon invändning att göra mot styrelsens förslag. I överensstämmelse härmed torde av Kungl. Maj:t böra föreskrivas, att kostnaderna för tjänsteresor, varom förmäles i 41 § lantmäteriinstruktionen, icke må utan Kungl. Maj:ts tillstånd bestridas från förevarande anslag till högre belopp än 12,000 kronor.

Med hänsyn till pågående ombyggnader och utvidgningar vid lantmäterikontoren torde styrelsens anslagskrav jämväl i övrigt böra tillgodoses. Ökningen av anslagsbeloppen föranledes, såsom styrelsen framhållit, i allt väsentligt av berörda i enlighet med Kungl. Maj:ts beslut utförda arbeten och är sålunda till stor del att anse såsom engångskostnad.

Under erinran att stat för anslaget i sinom tid torde böra fastställas av Kungl. Maj:t hemställer jag nu, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Lantmäterikontoren i länen: Omkostnader*
för budgetåret 1935/1936 anvisa ett för-
slagsanslag av kronor 189,500.

[165.] 5. Distriktslantmätare och extra lantmätare m. fl.: *Avlöningar, förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 sid. 198—202.) Under titel lantmäteripersonal, som sysselsättes med lantmäteriförrättningar, äro i riksstaten för innevarande budgetår uppförda följande tre anslag:

Avlöningar, ordinarie anslag	kronor 747,300
Ersättning för publik renovation, ordinarie förslagsanslag	» 30,000
Tillskott till dyrtidstillägg till vissa lantmätare, extra förslagsanslag	» 235,000
Vid sidan av berörda avlöningsanslag bestridas vissa avlöningskostnader, nämligen ålderstillägg, från nionde huvudtiteln's allmänna anslag för ändamålet; för innevarande budgetår hava dessa kostnader beräknats till	» 155,000
Vidare är å riksstaten för samma budgetår under titeln reseersättningar vid lantmäteriväsendet till reseersättningar åt lantmäteripersonal, som sysselsättes med lantmäteriförrättningar, uppfört ett extra förslagsanslag av	» 600,000.

I avseende å förberörda ordinarie anslag till *avlöningar* må erinras, att Kungl. Maj:t utfärdat

den 11 november 1927 lantmäteriinstruktion (nr 407), ändrad genom kungörelsen nr 468/1932,

den 10 augusti 1920 kungörelse (nr 569) angående förnyad indelning av riket i lantmäteridistrikt, ändrad genom kungörelserna nr 333/1923, 463/1924, 358/1927, 255/1929, 338/1930, 351/1931, 97/1932 och 572/1933,

den 22 juni 1920 kungörelse (nr 377) angående villkor och bestämmelser för åtnjutande av fastställda avlöningar för distriktslantmätare m. m.,

den 25 november 1927 förordning (nr 416) angående den gottgörelse lantmätare äger uppbära av sakägare (lantmäteritaxa), samt

den 3 november 1922 brev angående ersättning åt vissa tjänstemän inom lantmäteristaten vid vikariat m. m.

Staten för den lantmäteripersonal, som sysselsättes med lantmäteriförrättningar, vilken av Kungl. Maj:t fastställts den 18 maj 1934, har följande lydelse:

Lön	Arvode	Orts- tillägg	Summa	T i t e l	An- tal	Kronor	Summa
3,000	—	400	3,400	Distriktslantmätare, stationerad i Stock- holm	7	23,800	599,800
3,000	—	—	3,000	Annan distriktslantmätare	192	576,000	
—	2,000	—	2,000	Extra lantmätare	30	60,000	
—	1,500	—	1,500		35	52,500	
—	1,000	—	1,000		35	35,000	
Summa kronor					—	—	747,300

Anm. Distriktslantmätare åtnjuter tre ålderstillägg till lönen å 500 kronor efter respektive 5, 10 och 15 år.

Extra förslagsanslaget till tillskott till dyrtidstillägg till vissa lantmätare regleras genom kungörelsen den 15 maj 1925 (nr 192), ändrad genom kungörelsen nr 470/1932.

Enligt de nya grunderna för uppställningen av riksstatens utgiftssida böra anslagen till avlöningar till lantmäteripersonal, som sysselsättes med lantmäteriförrättningar, och tillskott till dyrtidstillägg till vissa lantmätare sammanföras till ett gemensamt anslag med titel Distriktslantmätare och extra lantmätare m. fl.: avlöningar av förslagsanslags natur. Under detta böra även beräknas kostnaderna för ålderstillägg. Övriga av här berörda anslag, nämligen reseersättningar åt lantmäteripersonal, som sysselsättes med lantmäteriförrättningar och ersättning för publik renovation böra under angivna titel Distriktslantmätare och extra lantmätare m. fl. anvisas såsom särskilda anslag till reseersättningar respektive ersättning för publik renovation, båda anslagen av förslagsanslags natur.

I skrivelse den 27 augusti 1934 har *lantmäteristyrelsen* gjort framställning om medelsanvisning under det nya avlöningsanslaget med tillhopa 1,152,300 kronor.

Såsom första post under anslaget upptagas avlöningar till befattningshavare å ordinarie stat med 769,800 kronor, därav till löner 597,000 kronor, ortstillägg 2,800 kronor samt ålderstillägg 170,000 kronor. Under det att beloppen till löner och ortstillägg, sammanlagt 599,800 kronor, upptagits med enahanda belopp som enligt staten för innevarande budgetår, förete utgifterna till ålderstillägg i relation till de för innevarande budgetår beräknade medlen härför, 155,000 kronor, en ökning med 15,000 kronor. Denna hänför sig, enligt *lantmäteristyrelsen*, till nytillkommande ålderstillägg samt belastningen i övrigt av posten.

Under posten avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. upptagas till oförändrat belopp av 147,500 kronor de enligt nu gällande stat anvisade arvoden till extra lantmätare.

Slutligen upptagas under tillskott till dyrtidstillägg till vissa lantmätare samma belopp, 235,000 kronor, som för ändamålet anvisats för innevarande budgetår.

*Departements-
chefen.*

Anslagsberäkningen föranleder ej någon erinran från min sida. Ökningen, 15,000 kronor, hänför sig, såsom av redogörelsen framgår, helt till utgifter för ålderstillägg och är sålunda automatisk.

Tillskotten till dyrtidstillägg torde för nästa budgetår böra utgå å samma antagna inkomst som förut samt beräknas efter enahanda bestämmelser, som gälla i avseende å dyrtidstilläggen.

Under framhållande att avlöningsstaten torde böra fastställas av riksdagen hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

1) godkänna följande avlöningsstat för distriktslantmätare och extra lantmätare m. fl., att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat:		
a) lön	597,000	
b) ortstillägg	2,800	
c) ålderstillägg, <i>förslagsvis</i>	170,000	769,800
2. Avlöningar till icke-ordinarie personal		147,500
3. Tillskott till dyrtidstillägg till vissa lantmätare, <i>förslagsvis</i>		235,000

Summa kronor 1,152,300;

2) förklara,

a) att under tiden 1 juli 1935—30 juni 1936 må till distriktslantmätare och extra lantmätare med arvode, utöver dyrtidstillägg på grund av lön eller arvode, av statsmedel utgå tillskott därtill på grund av inkomster för arbete enligt gällande lantmäteri-

taxa beräknade för distriktslantmätare till 4,000 kronor, för extra lantmätare med arvode om 2,000 kronor till 3,200 kronor och för extra lantmätare med arvode om 1,500 eller 1,000 kronor till 2,400 kronor, allt för år räknat,

b) att för samma tid må till extra lantmätare utan arvode av statsmedel utgå tillskott till inkomster för arbete enligt lantmäteritaxan, motsvarande dyrtidstillägg å 2,400 kronor för år,

c) att vad under a) och b) sägs angående extra lantmätare skall i tillämpliga delar även gälla aspirant vid lantmäteristaten,

d) att beträffande tillskott, som nu nämnts, de angående dyrtidstillägg för motsvarande tid gällande bestämmelser skola i tillämpliga delar lända till efterrättelse, med rätt för Kungl. Maj:t att meddela de närmare föreskrifter, som kunna vara erforderliga för tillämpning av dessa bestämmelser,

e) att Kungl. Maj:t må äga att, med tillämpning i den mån så kan ske av de angående dyrtidstillägg gällande grunder, för samma tid medgiva tillskott av statsmedel jämväl åt kommissionslantmätare och vice kommissionslantmätare, som fortfarande utöva praktisk verksamhet;

3) till *Distriktslantmätare och extra lantmätare m. fl.: Avlöningar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 1,152,300.

[166.] 6. *Distriktslantmätare och extra lantmätare m. fl.: Reseersättningar, förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 145.) Från det i riksstaten för innevarande budgetår under titeln reseersättningar vid lantmäteriväsendet uppförda extra förslagsanslaget å 600,000 kronor till reseersättningar åt lantmäteripersonal, som sysselsättes med lantmäteriförrättningar, bestridas utgifterna för reseersättningar

dels enligt följande av Kungl. Maj:t utfärdade kungörelser, nämligen den 31 december 1920 (nr 909) angående distriktslantmätare m. fl. tillkommande resekostnads- och traktamentsersättning (resereglemente för lantmätare), ändrad genom kungörelserna nr 239/1923, 375/1925, 356/1926, 476/1927, 220/1929, 205/1931, 469/1932 och 304/1933,

den 29 juni 1926 (nr 357) angående gäldande av statsmedel av resekostnads- och traktamentsersättning, tillkommande vissa förrättningsmän för förrättning enligt lagen samma dag om enskilda vägar,

den 4 januari 1928 (nr 2) angående resekostnads- och traktamentsersätt-

ning vid avstyckningsförrättning enligt lagen den 18 juni 1926 (nr 326) om delning av jord på landet, samt

den 29 maj 1931 (nr 206) angående resekostnads- och traktamentsersättning i vissa fall åt tjänstemän vid lantmäteristaten,

dels ock enligt Kungl. Maj:ts brev den 13 juni 1930, varigenom lantmäteristyrelsen bemyndigats att för tiden från och med den 1 juli 1930 antaga och hos distriktslantmätare anställa tekniska biträden med en sammanlagd anställningstid av högst 750 månader för år, med rätt för dylikt biträde att av statsmedel åtnjuta, förutom traktamentsersättning, jämväl resekostnadsersättning enligt förberörda resereglemente för lantmätare.

De genom förenämnda kungörelse 304/1933 vidtagna ändringarna i rese-reglementet för lantmätare hava vidtagits i syfte att nedbringa trakamentena för distriktslantmätare m. fl. under de enligt allmänna rese-reglementet eljest utgående. Kungl. Maj:t har tillika i brev den 9 juni 1933 anbefallt lantmäteristyrelsen att ägna uppmärksamhet åt angelägenheten av att anslaget till reseersättningar åt lantmåteripersonal, som sysselsättes med lantmåteriförrättningar, så vitt möjligt ej komme att överskridas.

Vid behandlingen av anslaget under föregående punkt framhöll jag, att ifrågavarande utgifter borde enligt de nya grunderna för riksstatens uppställning uppföras såsom förslagsanslag under titeln »Distriktslantmätare och extra lantmätare m. fl.: Reseersättningar».

I skrivelse den 27 augusti 1934 har *lantmåteristyrelsen* i avseende å medelsbehovet för budgetåret 1935/1936 under anslaget anført följande.

Anslaget, som för ett vart av budgetåren 1931/1932 och 1932/1933 upptagits med respektive 820,000 och 800,000 kronor, hade för efterföljande budgetår sänkts till 600,000 kronor. Den till lantmåternas utgående resekostnads- och traktamentsersättningen vore direkt beroende av det antal förrättningar, som under året handlades, samt dessa förrättningars omfattning. Denna lantmåteriverksamhetens storlek kunde uppenbarligen icke regleras av förrättningsmännen utan berodde närmast av den förrättningsökande allmänheten. För att i någon mån belysa lantmåteriverksamhetens å distrikten omfattning under senare åren, hade gjorts följande sammanställning över dels den för distriktslantmätare och tjänstebiträden enligt avgivna årsredogörelser för respektive kalenderår utgående resekostnads- och traktamentsersättningen, dels det under motsvarande kalenderår slutförda antalet lantmåteriförrättningar, dels därför utgående, efter gällande taxa bestämda arvoden och dels det belopp, som av resekostnads- och traktamentsersättningen i genomsnitt belöpte på varje under året slutförd förrättning:

Å r	Sammanlagd resekostnads- och traktaments ersättning under kalenderåret i kronor	Antalet under kalenderåret av- slutade eller in- ställda förrätt- ningar	Arvode enligt taxa för under- kalenderåret av- slutade förrätt- ningar i kronor	R-sekostnads- och traktaments- ersättning i me- deltal å slutförd förrättning kronor
1928.....	784,895	15,776	1,492,314	49.8
1929.....	908,905	18,650	1,612,702	48.7
1930.....	1,007,175	21,509	1,822,526	46.8
1931.....	1,000,891	20,857	1,828,158	48.0
1932.....	922,618	21,796	1,890,468	42.3
1933.....	843,867	22,618	2,055,800	37.3

Av sammanställningen framginge, att under ifrågavarande sexårsperiod antalet förrättningar ökat med över 43 procent och influtna arvoden med närmast 38 procent. Arbetsbördan å distrikten hade sålunda ökats i synnerligen hög grad, varemot reseersättningen per förrättning avsevärt minskats. I sammanställningen hade 1928 tagits såsom utgångspunkt för beräkningarna. Emellertid hade lantmäteriverksamheten för detta år varit i viss mån lägre än normalt, med all säkerhet beroende därpå, att året var det första, under vilket den nya jorddelningslagen var i tillämpning. Om därför, för att i möjligaste mån ernå rättvisande resultat, år 1929, varunder angivna påverkan av den nya lagstiftningen i stort sett icke behövde räknas med, toges till utgångspunkt vid beräkningarna, utgjorde ökningen av antalet förrättningar över 21 procent och beloppet influtna arvoden över 27 procent. I anslutning härtill borde, med oförändrade reseersättningsbestämmelser, sagda ersättningar visat en ökning av, efter medeltal räknat, omkring 24 procent och alltså för 1933 hava uppgått till omkring 1,127,000 kronor eller till i runt tal 280,000 kronor mera än vad fallet i verkligheten varit.

Vare sig man utginge från 1928 eller 1929 torde alltså, om hänsyn toges till den å lantmäteridistriktens förekomna arbetsökningen, framgå, att — huvudsakligen till följd av de rörande reseersättningarna genom kungörelsen 304/1933 meddelade besparingsbestämmelserna — sagda ersättningar för sistförflutna kalenderår måste anses hava undergått en minskning av mellan två och trehundra tusen kronor. Härvid vore dessutom att märka, att den genom nämnda kungörelsen beslutade nedsättningen i lantmäteripersonalens traktamentsersättning icke varit gällande under hela kalenderåret 1933 utan först från och med den 1 juli samma år trätt i tillämpning, och att traktamentsreduceringen således endast till en del kommit till synes i den angivna sammanställningen, som med hänsyn därtill, att lantmätarnas arbetsredogörelser avsåge kalenderår, gjorts efter kalenderår.

Enligt från länsstyrelserna inhämtade uppgifter hade ifrågavarande resekostnads- och traktamentsersättningar för budgetåret 1933/1934 uppgått till 827,940 kronor, och uppginge motsvarande ersättningar för budgetåret 1932/1933 till 927,631 kronor. Då budgetåret 1933/1934 visade en ökning av lantmäteriverksamheten från nästföregående år med lågt räknat 6 procent, måste alltså ersättningarna för budgetåret 1933/1934 anses hava minskats från närmast föregående budgetår med något över 155,000 kronor, vilken minskning uppenbarligen helt vore att tillskriva verkningarna av omförmälda besparingsbestämmelser.

Ehuru lantmäteristyrelsen städse ägnat uppmärksamhet åt att söka hålla reseersättningarna i möjligaste mån nere samt därvid särskilt åt övervakandet av tjänsteresornas planläggning, saknade styrelsen uppenbarligen möjlighet att direkt reglera vare sig antalet förrättningar och tjänsteresor eller förrättningarnas omfattning och därav föranledda förrättningsdagar. Av vad sålunda och i övrigt anförts torde framgå, att stora svårigheter föreläge för ett exakt beräkande av det belopp, som för här ifrågavarande ändamål krävdes. Lantmäteristyrelsen hade emellertid, med hänsyn till under sistförflutna budgetår förekomna utgifter liksom till lantmäteriverksamhetens å distrikten omfattning, funnit sig icke kunna räkna med lägre belopp för budgetåret 1935/1936 till reseersättningar åt här ifrågavarande personal än 800,000 kronor.

Departements-
chefen.

Av lantmäteristyrelsens redogörelse framgår, att sedan bestämmelserna i kungörelsen nr 304/1933 om minskning av lantmäteripersonalens traktamentsersättning med ingången av juli 1933 trätt i kraft, statsverkets kostnader för ändamålet visserligen avsevärt nedgått, men att den beräknade kostnadsramen, 600,000 kronor om året, torde komma att väsentligen överskridas. Ytterligare besparingsbestämmelser synas i betraktande av den korta tid, varunder de nu gällande haft tillfälle att verka, icke lämpligen böra för närvarande övervägas. Jag förutsätter, att lantmäteristyrelsen i fortsättningen såvitt i dess förmåga står tillser, att kostnaderna i fråga hållas inom skäliga gränser. Med hänsyn till medelsåtgången under sistförflutna budgetår och då det är av vikt, att anslagen upptagas med belopp, som svara mot de verkliga utgifterna, vill jag icke motsätta mig den av styrelsen förslagna ökningen av anslagsbeloppet.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Distriktslantmätare och extra lantmätare m. fl.: Reseersättningar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 800,000.

[167.] 7. **Distriktslantmätare och extra lantmätare m. fl.: Ersättning för publik renovation, förslagsanslag.** (Jmf. IX H. T. 1934 sid. 200). Det i riksstaten för innevarande budgetår under titeln »Lantmäteripersonal, som sysselsättes med lantmäteriförrättningar» uppförda ordinarie förslagsanslaget å 30,000 kronor till ersättning för publik renovation disponeras enligt bestämmelserna i Kungl. Maj:ts brev till lantmäteristyrelsen den 4 februari 1921, däri ändringar vidtagits genom brev den 31 december 1924, den 15 januari 1926 och den 5 april 1928.

Vid behandlingen av anslaget under punkt 165 framhöll jag, att utgifterna för ersättning för publik renovation borde enligt de nya grunderna för uppställningen av riksstatens utgiftssida uppföras såsom förslagsanslag under titeln »Distriktslantmätare och extra lantmätare m. fl.: Ersättning för publik renovation».

I meranämnda skrivelse den 27 augusti 1934 har *lantmäteristyrelsen* be-
träffande medelsbehovet under detta anslag för nästa budgetår anført, att,
ehuru viss variation i medelsåtgången årligen förekomme — för budgetåren
1932/1933 och 1933/1934 hade utgifterna uppgått till 25,258 respektive 29,347
kronor — styrelsen dock med hänsyn till under närmaste åren väntade in-
levereringar av publik renovation beträffande de s. k. provskiftena i Kop-
parbergs län ansett sig icke böra föreslå någon ändring av anslagsbeloppet.

Även jag anser utgifterna för ändamålet böra oförändrat beräknas till 30,000 kronor och hemställer alltså, att Kungl. Maj:ts måtte föreslå riks-
dagen *Departements-
chefen.*

att till *Distriktslantmätare och extra lantmätare*
m. fl.: Ersättning för publik renovation för budgetåret
1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 30,000.

[168.] 8. Understöd åt jorddelningsväsendet m. m.: *Bidrag till jord-
delningsförrättningar, förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 146.) Till
bidrag till jorddelningsförrättningar är i riksstaten uppfört ett ordinarie
förslagsanslag, som för innevarande budgetår utgår med 160,000 kronor.
Bestämmelser om anslagets användning återfinnas i kungörelsen den 22 juni
1928 (nr 295) angående villkor för erhållande av statsbidrag till förrätt-
ningar enligt lagen den 18 juni 1926 (nr 326) om delning av jord å landet.

I skrivelse den 27 augusti 1934 har *lantmäteristyrelsen* meddelat, att
belastningen av anslaget under budgetåren 1927/1928—1933/1934 utgjort
respektive 139,834, 161,251, 125,378, 130,985, 161,012, 201,710 och 238,008
kronor. Lantmäteristyrelsen anför, att det förhållandet, att utgifterna
avsevärt överstigit det för innevarande budgetår anvisade beloppet, torde
sammanhånga med den ökade jorddelningsverksamheten och jordägarnas
under den nuvarande depressionen försvagade ekonomiska ställning. Under
framhållande, att någon förändring härutinnan knappast vore att vänta,
har styrelsen hemställt, att anslaget för budgetåret 1935/1936 måtte höjas
till 200,000 kronor.

Med skrivelse den 29 augusti 1934 har lantmäteristyrelsen vidare fram-
lagt förslag om vissa ändringar i nyssnämnda kungörelse. Därjämte må
erinras, att från Dalautredningen föreligger förslag om särskilda bestäm-
melser om statsbidrag till vissa lantmåteriförrättningar inom Kopparbergs
län. I yttrande den 29 september 1934 över Dalautredningens förslag har
lantmäteristyrelsen uttalat, att ett genomförande av detsamma för nästa
budgetår torde komma att draga en kostnad av 40,000 kronor, vilken kostnad
enligt styrelsens mening borde utgå från förevarande anslag.

Sist omförmälda båda ärenden äro för närvarande föremål för beredning inom jordbruksdepartementet. I avvaktan på dennas slutförande torde till *Departements-
chefen.*

bidrag till jorddelningsförrättningar för nästa budgetår böra beräknas ett anslagsbelopp av den storlek, lantmäteristyrelsen sammanlagt föreslagit, eller $(200,000 + 40,000 =)$ 240,000 kronor. Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att, i avvidan på den proposition i ämnet, som må varda riksdagen förelagd, till *Understöd åt jorddelningsväsendet m. m.: Bidrag till jorddelningsförrättningar* beräkna för budgetåret 1935/1936 ett
förslagsanslag av kronor 240,000.

[169.] 9. Understöd åt jorddelningsväsendet m. m.: Bidrag till utflyttnings-, väganläggnings- och odlingskostnader i sammanhang med skiften, *förslagsanslag*. (Jmf. IX H. T. 1934 p. 147.) Ifrågavarande anslag, som har natur av ordinarie förslagsanslag, är för innevarande budgetår uppfört med 250,000 kronor. Anslaget disponeras i enlighet med bestämmelserna i kungörelsen nr 295/1928.

Lantmäteristyrelsen har i skrivelse den 27 augusti 1934 dels meddelat, att anslagets belastning under budgetåren 1927/1928—1933/1934 utgjort respektive 372,592, 305,913, 309,168, 238,431, 284,095, 263,608 och 243,262 kronor, dels ock hemställt, att anslaget måtte för nästa budgetår upptagas med oförändrat belopp av 250,000 kronor.

Departements-
chefen.

Jämväl förevarande anslag beröres av de under nästföregående punkt omnämnda förslag, vilka för närvarande äro under beredning inom jordbruksdepartementet. Jag kan därför ej nu göra framställning om anvisande av medel för ändamålet till visst fixerat belopp. Ett anslagsbelopp av 250,000 kronor torde emellertid böra beräknas. Jag hemställer därför, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att, i avvidan på den proposition i ämnet, som må varda riksdagen förelagd, till *Understöd åt jorddelningsväsendet m. m.: Bidrag till utflyttnings-, väganläggnings- och odlingskostnader i sammanhang med skiften* beräkna för budgetåret 1935/1936 ett
förslagsanslag av kronor 250,000.

[170.] 10. Understöd åt jorddelningsväsendet m. m.: Bestridande i vissa fall med allmänna medel av kostnader, förenade med inlösen av under nyttjanderätt upplåtet område, *förslagsanslag*. (Jmf. IX H. T. 1934 p. 148.) För ifrågavarande ändamål är för innevarande budgetår i riksstaten uppfört ett extra förslagsanslag å 160,000 kronor. Bestämmelser om anslagets användning äro meddelade i kungörelsen i ämnet den 20 juli 1925 (nr 379).

I skrivelse den 27 augusti 1934 har *lantmäteristyrelsen* meddelat, att utgifterna från anslaget under budgetåren 1927/1928—1933/1934 utgjort respektive 171,719, 148,592, 151,371, 161,427, 161,172, 175,782 och 187,020 kronor. Under framhållande av att styrelsen icke ansett medelsåtgången motivera en höjning av anslaget, har styrelsen hemställt, att detsamma för nästa budgetår måtte upptagas med oförändrat belopp av 160,000 kronor.

Med biträdande av lantmäteristyrelsens förslag hemställer jag, att Kungl. *Departements-*
Maj:t måtte föreslå riksdagen *chefen.*

att till *Understöd åt jorddelningsväsendet m. m.:*
Bestridande i vissa fall med allmänna medel av kost-
nader, förenade med inlösen av under nyttjanderätt
upplåtet område, för budgetåret 1935/1936 anvisa ett
förslagsanslag av *kronor 160,000.*

[171.] 11. Understöd åt jorddelningsväsendet m. m.: Bidrag till förrättningar enligt lagen om enskilda vägar, *förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 149.) I riksstaten för innevarande budgetår är för detta ändamål upptaget ett extra *förslagsanslag* av 5,000 kronor. Rörande anslagets användning äro bestämmelser meddelade i kungörelsen i ämnet den 29 juni 1926 (nr 358).

Lantmäteristyrelsen har i skrivelse den 27 augusti 1934 dels meddelat, att anslagets belastning under budgetåren 1927/1928—1933/1934 utgjort respektive 841, 5,669, 5,402, 4,961, 4,332, 4,501 och 6,773 kronor, dels ock hemställt, att anslaget måtte för nästkommande budgetår upptagas med oförändrat belopp av 5,000 kronor.

I anslutning till lantmäteristyrelsens förslag hemställer jag, att Kungl. *Departements-*
Maj:t måtte föreslå riksdagen *chefen.*

att till *Understöd åt jorddelningsväsendet m. m.:*
Bidrag till förrättningar enligt lagen om enskilda
vägar för budgetåret 1935/1936 anvisa ett
förslagsanslag av *kronor 5,000.*

[172.] 12. Tilläggsavvittring i Västerbottens läns lappmark, *förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 150.) Tilläggsavvittringen, som pågått sedan 1922, utföres jämlikt bestämmelserna i kungörelsen den 30 december 1916 (nr 603) med däri sedermera gjorda ändringar. Genom avvittringsförrättningen indragas slätterängar till kronan, därvid vederlag lämnas enligt 19 § i kungörelsen i form av bidrag för odling av viss annan mark. För budgetåret 1934/1935 är för tilläggsavvittringen uppfört ett extra *förslagsanslag* av 60,000 kronor.

Med överlämnande av en från länsstyrelsen i Västerbottens län avgiven redogörelse för det sistförflutna budgetåret rörande den pågående tilläggsavvittringen samt utgiftsberäkning för nästkommande budgetår har lantmäteristylelsen i skrivelse den 20 november 1934 framlagt förslag rörande kostnaderna för avvittringen under budgetåret 1935/1936.

Länsstyrelsen i Västerbottens län har beräknat, att kostnaderna för tilläggsavvittringen under innevarande budgetår komme att uppgå till 32,754 kronor 75 öre. Under budgetåret har, enligt vad länsstyrelsen uppgiver, icke någon avvittringsnämnd varit i verksamhet. Länsstyrelsen har uppskattat kostnaderna för nästa budgetår till 51,900 kronor, därav 48,000 kronor till sådana ersättningar, som omförmälas i 19 § av förenämnda kungörelse. Sistnämnda ersättningar hava för innevarande budgetår beräknats uppgå till 29,951 kronor 10 öre.

Lantmäteristylelsen har meddelat, att avvittringsnämndens arbete vore slutfört, och att de sista förrättningararna rörande tilläggsavvittringen vunnit laga kraft redan under budgetåret 1931/1932. Lantmäteristylelsen har ansett sig böra vid beräkningen av medelsbehovet utgå från att den årliga summan av nyssberörda ersättningar hädaneftir komme att bliva allt lägre samt har med hänsyn härtill föreslagit, att förevarande anslag för nästa budgetår måtte uppföras med 40,000 kronor.

Departements-
chefen.

Med biträdande av lantmäteristylelsens förslag hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Tilläggsavvittring i Västerbottens läns lappmark* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett
förslagsanslag av kronor 40,000.

[173.] 13. *Ströängars indragande till kronan, förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 151.) Lagen den 22 juni 1921 (nr 378) om ströängars indragande till kronan äger tillämpning å Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med undantag av, utom annat, sådana trakter, som kunna bliva föremål för tilläggsavvittring. För ströäng, som indrages, utgår vederlag genom bekostande av odling å den fastighet, vartill ängen förut hört. Frågor om indragning och vederlag avgöras av särskild nämnd, kallad ströängsnämnd. Till bestridande av kostnaderna för ströängsindragningen har från och med 1922 av riksdagen anvisats anslag, som under senare år varit uppfört såsom extra förslagsanslag. Anslagets belopp uppgår för budgetåret 1934/1935 till 150,000 kronor.

I skrivelse den 20 november 1934 har lantmäteristylelsen, med överlämnande av yttranden av länsstyrelserna i Västerbottens och Norrbottens län, framlagt förslag rörande kostnaderna för ströängsindragningen under budgetåret 1935/1936.

Enligt *länsstyrelsernas* beräkningar komma kostnaderna för ströängsindragningen att under innevarande budgetår uppgå för Västerbottens län till 33,742 kronor 14 öre och för Norrbottens län till 86,812 kronor 79 öre eller tillsammans 120,554 kronor 93 öre.

För nästa budgetår hava länsstyrelserna beräknat ifrågavarande kostnader till för Västerbottens län 34,700 kronor, därav 33,000 kronor till odlingsersättningar, och för Norrbottens län 88,400 kronor, därav 85,000 kronor till odlingsersättningar. Sistnämnda ersättningar hava under budgetåret 1933/1934 uppgått till för Västerbottens län 30,052 kronor 56 öre och för Norrbottens län 100,873 kronor 86 öre samt beräknats för innevarande budgetår uppgå till för Västerbottens län 32,084 kronor 15 öre och för Norrbottens län 83,015 kronor 41 öre.

Med hänsyn till att arbetet med ströängsindragningen i stort sett avslutats, torde, framhåller *lantmäteristyrelsen*, summan av berörda ersättningar hädanefter bliva allt lägre. På grund härav och då *lantmäteristyrelsen* i övrigt icke hade något att erinra mot de gjorda beräkningarna föreslår styrelsen, att samtliga kostnader beräknades till för Västerbottens län 30,000 kronor och för Norrbottens län 80,000 kronor. I anslutning härtill hemställer styrelsen, att anslaget för nästa budgetår måtte uppföras med 110,000 kronor.

Jag har intet att erinra mot *lantmäteristyrelsens* förslag och hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen *Departements-
chefen.*

att till *Ströängars indragande till kronan* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 110,000.

[174.] 14. **Kostnader för provskiften i Kopparbergs län, förslagsanslag.** (Jmf. IX H. T. 1934 p. 152.) Med bifall till propositionen nr 131/1926 angående företagande av laga skiften enligt lagen den 30 april 1925 (nr 102) rörande vissa laga skiften inom de på bekostnad eller med understöd av staten storskiftade delarna av Kopparbergs län medgav riksdagen i skrivelse den 30 april 1926 (nr 180), att ett antal av högst 12 laga skiften finge verkställas enligt nämnda lag samt att det belopp, som vid utgången av budgetåret 1925/1926 kunde kvarstå å reservationsanslaget till åtgärder för skifteslagsindelning i vissa delar av Kopparbergs län, finge användas till bestridande av de kostnader för dessa skiften, som jämlikt sagda lag skulle gäldas av allmänna medel. Den sålunda till förfogande ställda reservationen uppgick till något över 80,000 kronor. Härutöver har riksdagen till bestridande av kostnaderna för ifrågavarande provskiften anvisat för vart och ett av budgetåren 1927/1928—1932/1933 ett extra förslagsanslag av 100,000 kronor. Med hänsyn till påräkneliga ökade kostnader har anslaget för budgetåren 1933/1934 och 1934/1935 uppförts med 250,000 kronor.

Utgifterna under budgetåret 1933/1934 hava uppgått till cirka 154,000 kronor.

I skrivelse den 27 augusti 1934 har *lantmäteristyrelsen* gjort framställ-

ning om anslag för ändamålet för nästa budgetår. Därvid har styrelsen överlämnat en skrift i ämnet av överlantmätaren i Kopparbergs län, som uppskattat kostnaderna för budgetåret 1935/1936 till 313,600 kronor. Lantmäteristylelsen har för egen del, med hänsyn till svårigheten att exakt beräkna medelsbehovet, föreslagit ett oförändrat anslag av 250,000 kronor.

*Departement-
chefen.*

Med bifall till lantmäteristylelsens förslag hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Kostnader för provskiften i Kopparbergs län*
för budgetåret 1935/1936 anvisa ett för-
slagsanslag av kronor 250,000.

L. Rikets allmänna kartverk, Sveriges geologiska undersökning och statens meteorologisk-hydrografiska anstalt.

[175.] 1. Rikets allmänna kartverk: *Avlöningar, förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 1 och 2.) I riksstaten äro för rikets allmänna kartverk uppförda två ordinarie anslag, nämligen ett förslagsanslag till avlöningsstat och ett reservationsanslag till kartarbeten m. m. För innevarande budgetår äro anslagen upptagna, anslaget till avlöningsstat med 380,000 kronor och anslaget till kartarbeten m. m. med 230,000 kronor. Därjämte stå till kartverkets förfogande inflytande kartförsäljningsmedel, för innevarande budgetår beräknade till 40,000 kronor.

Kungl. Maj:t har beträffande användningen av anslaget till avlöningsstat fastställt *dels* den 26 juni 1925 följande

Ordinarie avlöningsstat.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsanslag	kronor 316,800
Vikariatsersättningar, förslagsanslag	» 5,000
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. ..	» 30,030
Arvode åt chefen för rikets allmänna kartverk, då denne vid generalstaben innehar lägre beställning än överste..	» 2,520
Arvoden åt manliga ritare eller gravörer, som förordnas att biträda vid ritar- och gravörlarbetenas öfvervakande och ledning ävensom vid instruktion av yngre ritare och gravörer	» 450
Arvoden åt de statsgeodeter och statskartografer, vilka förordnas att biträda med ledning och tillsyn av fältarbeten ..	» 1,500
Arvoden åt militära avdelningsbefälhavare vid topografiska fältmätningar	» 2,000

Summa kronor 358,300,

dels ock den 1 juni 1923 följande

Övergångsstat.

Avlöningar till tre statstopografer, förslagsanslag kronor 21,700.

Antalet befattningshavare å ordinarie stat vid kartverket är för närvarande bestämt på följande sätt.

Befattning	Lönegrad
1. <i>Den geodetiska avdelningen.</i>	
2 observatorer	B 26
8 statsgeodeter	B 21
2. <i>Den topografiska avdelningen.</i>	
12 gravörer eller heliogravyrritare	B 15
3. <i>Avdelningen för ekonomiska arbeten och stomkartarbeten.</i>	
1 arbetschef	B 28
18 statskartografer	B 21
3 ritare	B 11
5 ritbiträden	B 7
3 expeditivsvakter	B 5.

Anm. Därest till arbetschef förordnas militär på aktiv stat eller i reserven (med pension), äger arbetschefen allenast uppbära arvode till belopp, som kan varda medgivet av Kungl. Maj:t, allt efter som arbetschefen är militär på aktiv stat eller på reservstat eller i reserven (med pension).

Genom Kungl. Maj:ts beslut den 18 mars 1932 har föreskrivits, att från den i ordinarie staten upptagna anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. skola bestridas till grundavlöning till två biträdande statskartografer samt en förste amanuens, samtliga med placering högst i 18:e lönegraden av den i 6 § kungörelsen nr 356/1925 upptagna löneplanen kronor 13,788 till avlöningsförhöjningar till nämnda tre extra ordinarie tjänstemän ävensom till avlöning åt extra arbetskraft i övrigt samt aspiranter, tillfällig rithjälp, gratifikationer till elever m. m. » 16,242

Summa kronor 30,030.

Vidare har beslutats,

att de för biträdande statskartografer avsedda avlöningsmedel må, i den mån befattningarna hållas vakanta, användas för avlöning åt extra arbetskraft vid kartverkets avdelning för ekonomiska arbeten och stomkartarbeten;

att chefen för kartverket må enligt gällande bestämmelser och med nyss angiven inskränkning besluta ej mindre rörande placering i lönehänseende av en var befattningshavare inom verket, för vilken lönen kommer

att utgå enligt den i kungörelsen nr 356/1925 för extra ordinarie tjänstemän gällande löneplanen, än även beträffande aspiranternas inordnande i densamma, samt

att omförmälda båda befattningar såsom biträdande statskartografer skola tillsvidare och intill dess Kungl. Maj:t på framställning av chefen för kartverket annorlunda förordnar hållas vakanta.

Genom Kungl. Maj:ts beslut den 26 juni 1925 har beträffande de i avlöningsstaten uppförda beloppen 1,500 kronor till arvoden åt de statsgeologer och statskartografer, vilka förordnats att biträda med ledning och tillsyn av fältarbeten, samt 2,000 kronor till arvoden åt militära avdelningsbefälhavare vid topografiska fältmätningar föreskrivits, att omförmälda arvoden icke må till någon befattningshavare eller beställningshavare utgå med högre belopp än 500 kronor för år räknat, ävensom att dyrtidstillägg icke må åtnjutas å sålunda utgående arvoden.

Vidare har genom Kungl. Maj:ts beslut den 26 juni 1925 beträffande statstopograferna å övergångsstat föreskrivits, att sådan befattningshavare må åtnjuta avlöning i form av arvode enligt löneklass, som är närmast lägre än den, som skulle hava gällt, därest vederbörande varit innehavare av ordinarie befattning i lönegraden B 21 av den i avlöningsreglementet för befattningshavare vid statsdepartementet och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, intagna löneplanen, samt att för statstopograf skola i övrigt i tillämpliga delar gälla enahanda avlöningsbestämmelser som för statskartograf.

Slutligen må nämnas, att Kungl. Maj:t genom beslut den 2 november 1934 förordnat, att en den 1 november 1934 ledigbliven befattning såsom statskartograf icke för närvarande skall återbesättas, ävensom medgivit, att de med ifrågakarande befattning förenade göromålen må tillsvidare på annat sätt bestridas mot särskild ersättning.

I anmälan till 1934 års statsverksproposition av kartverkets anslagsfråga erinrade jag, att *statens organisationsnämnd* den 16 december 1932 avgivit betänkande med förslag rörande arbetsuppgifterna för och organisationen av rikets landkarteverk (st. off. utr. 1932:28). Jag anförde därvid, att sedan infordrade utlåtanden över betänkandet avgivits av ett flertal myndigheter och sammanslutningar, ärendet inom jordbruksdepartementet varit föremål för överväganden, vilka framför allt inriktats på frågan, huruvida organisationsnämndens förslag kunde så till vida förverkligas, att rikets allmänna kartverk, utan kostnadsökning, bleve omvandlat till ett helt civilt verk samt vad härigenom skulle vara att vinna. I proposition till 1934 års riksdag, nr 207, förmäde jag sedermera, att jag styrkts i den uppfattningen, att kartverket borde organiseras såsom ett helt fristående civilt verk. Jag anmälde samtidigt, att inom jordbruksdepartementet upprättats utkast till personalorganisation för ett ci-

vilt kartverk samt verkställtts beräkning av kostnaderna för den i utkastet upptagna personalen m. m. Då det emellertid visat sig erforderligt, att vederbörande myndigheters yttrande inhämtades över utkastet, kunde ärendet ej hinna underställas 1934 års riksdag utan borde avlöningsanslaget till kartverket för budgetåret 1934/1935 upptagas med utgångspunkt från dittillsvarande organisation.

Förenämnda utkast har sedermera, i form av en *promemoria angående kartverkets omorganisation*, varit remitterat för yttrande till de av ärendet intresserade myndigheterna. Enligt promemorian skulle det nya kartverket liksom det nuvarande arbeta på tre avdelningar, vilka skulle benämnas: geodetiska byrån, byrån för ekonomiska kartor samt topografiska byrån, vardera under ledning av en byråchef. Chefen för kartverket borde givas ställning av överdirektör. Den nuvarande kartverkschefen, vilken är överste vid generalstaben och 1937 uppnår pensionsåldern, borde i samband med omorganisationen uppföras på indragningsstat. För uppehållande av samarbetet med försvarsväsendet borde vid det nya kartverket placeras en militärassistent i regementsofficers ställning. Militär personal borde jämväl i övrigt i viss utsträckning tagas i anspråk för utförande av kartverket tillkommande arbetsuppgifter. Avlöningsstaten för det sålunda omorganiserade kartverket beräknades sluta å ett belopp av 518,000 kronor. Under erinran att organisationsnämnden i dess betänkande behandlat jämväl åtskilliga spörsmål rörande de slag av kartor, som för närvarande utgivas av kartverket, samt framställningen av sagda kartor, därvid organisationsnämnden framfört erinringar och förslag i olika hänseenden, uttalades vidare i promemorian, att dessa spörsmål torde kräva ytterligare ingående utredning samt att det syntes lämpligt, att det ombildade kartverket finge till uppgift att förbereda och framlägga förslag i berörda frågor. Intill dess beslut hunnit fattas om grunderna för landets kartläggning och huru kartverkets framtida verksamhet skulle ordnas, borde det nya kartverkets arbete bedrivas i syfte att ernå i huvudsak samma arbetsresultat som varit möjliga med den hittills tillämpade organisationsformen.

Enligt grunderna för den nya riksstatsuppställningen bör medelsanvisningen till kartverket från och med nästa budgetår fördelas å tre anslag, ett för avlöningar, ett för expenser och publikationstryck samt ett för kartarbeten m. m., de två förstnämnda anslagen av förslagsanslags natur samt det sistnämnda med karaktär av reservationsanslag. Under avlöningsanslaget böra jämväl beräknas de för närvarande från gemensamhetsanslag under nionde huvudtiteln utgående kostnaderna för provisoriskt dyrortstillägg åt befattningshavarna vid verket. Kostnader för dyrtidstillägg böra däremot, liksom för närvarande sker, bestridas från ett under nionde huvudtiteln uppfört allmänt anslag. De inkomster av kartförsäljning, vilka hittills stått till kartverkets förfogande för bestridande av

utgifter, för vilka anslag ej beräknats, torde böra överföras till riksstatens inkomstsida. Sistberörda anordning torde föranleda motsvarande höjning av anslagsbeloppet.

I skrivelse den 14 september 1934 har *chefen för rikets allmänna kartverk* gjort framställning om anvisande av medel å nyssnämnda tre anslag för kartverket för budgetåret 1935/1936. Medelsberäkningen har verkställts på tre olika sätt, nämligen dels under förutsättning av oförändrad organisation jämväl nästa budgetår, dels med utgångspunkt från det i förenämnda promemoria framlagda organisationsförslaget dels ock under antagande att promemorians förslag modifierades enligt vissa av kartverkschefen i yttrande över promemorian angivna riktlinjer. Under förutsättning av oförändrad organisation har kartverkschefen beräknat för avlöningar 409,470 kronor, för expenser och publikationstryck 91,000 kronor och för kartarbeten m. m. 310,000 kronor eller tillhopa 810,470 kronor. Utgående från promemorians förslag föreslås respektive 560,900 kronor, 96,000 kronor och 288,400 kronor eller tillhopa 945,300 kronor. Enligt det av kartverkschefen modifierade förslaget slutligen skulle erfordras respektive 554,000 kronor, 96,000 kronor och 309,900 kronor eller sammanlagt 959,900 kronor.

Det under förutsättning av oförändrad organisation föreslagna avlöningsanslaget har beräknats enligt ett vid kartverkschefens framställning fogat, i anslutning till de nya grunderna för statuppställning uppgjort förslag till avlöningsstat.

I statförslaget upptages såsom första post för avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat ett belopp av 336,800 kronor. Posten motsvarar de i gällande stat angivna beloppen för avlöningar till ordinarie tjänstemän och vikariatsersättningar å $(316,800 + 5,000 =)$ 321,800 kronor. Skillnaden, 15,000 kronor, beror på uppräknig av befattningshavernas löner efter högsta förekommande löneklass i vederbörande lönegrad.

För avlöningar till tjänstemän å övergångsstat har uppförts ett belopp av enahanda storlek som det i nuvarande övergångsstat för kartverket redovisade eller 21,700 kronor.

Till icke-ordinarie befattningshavare hava beräknats för grundavlöningar m. m. 28,400 kronor och för avlöningsförhöjningar m. m. 2,700 kronor. Summan av dessa belopp, 31,100 kronor, motsvarar dels det i gällande avlöningsstat upptagna beloppet för avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. å 30,030 kronor dels ock ett belopp av 1,070 kronor för avlöning av bokförings- och räknehjälp åt kartverkets redogörare, för vilket ändamål medel hittills utgått från anslaget till kartarbeten m. m.

Till sjukvård, läkarvård, begravningshjälp m. m. har uppförts ett belopp av 900 kronor, som icke särskilt beräknats vid bestämmandet av kartverkets nuvarande anslag. Enligt uppgift av kartverkschefen hava utgifterna för ifrågavarande ändamål under budgetåret 1933/1934 uppgått till 861 kronor 70 öre.

Arvoden och dylika ersättningar beräknas till sammanlagt 6.970 kronor, därav till chefen för kartverket, då denne vid armén inne-

har lägre beställning än överste, 2,520 kronor, till statsgeodeter och statskartografer, vilka förordnas att biträda med ledning och tillsyn av fältarbeten 1,500 kronor, till manliga ritare och gravörer, som förordnas att biträda vid rit- och gravyrarbetenas övervakande och ledning ävensom vid instruktion av yngre ritare och gravörer 450 kronor, till militära avdelningsbefälhavare vid topografiska fältmätningar 2,000 kronor samt till manlig ritare, som förordnas att biträda vid tillsyn och vård av kartor 500 kronor. Samtliga arvodesbeloppen, med undantag av det sistnämnda, äro upptagna jämväl i nu gällande ordinarie avlöningsstat för kartverket. Beloppet 500 kronor utgår för närvarande från anslaget till kartarbeten m. m.

Under anslagspost för särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän har beräknats provisoriskt dyrortstillägg med 12,000 kronor. Motsvarande kostnader för innevarande budgetår beräknas till 11,676 kronor.

I en den 7 december 1934 dagtecknad skrivelse har kartverkschefen vidare fäst uppmärksamheten på den tjänsteställning, som intages av de tre statstopografer, för vilka avlöning beräknats å kartverkets övergångsstat. Kartverkschefens skrivelse, som närmast är föranledd av det nya civila tjänstepensionsreglementets ikraftträdande den 1 juli 1935, utmynnar i en framställning, att rätt till pension enligt sagda reglemente måtte tillförsäkras nämnda befattningshavare. Då detta spörsmål är av intresse för avlöningsanslagets bestämmande, torde jag här få i korthet redogöra för dels den behandling statstopografernas lönefråga tidigare undergått dels ock det huvudsakliga innehållet i omförmälda skrivelse.

Antalet å övergångsstat för kartverket uppförda civila topografer var ursprungligen fyra men har, sedan en av dem avgått, minskat till tre. Tillkomsten av civila topografer var från början att betrakta såsom ett försök, föranlett av svårighet att erhålla tillräckligt antal militära topografer. Sedan emellertid år 1907 anordningar vidtagits, varigenom denna svårighet undanröjdes, hava ej vidare civila topografer anställts. Vid sådant förhållande ansågs vid år 1912 genomförd lönereglering anledning ej förefinnas att å stat uppföra då tjänstgörande dylika topografer såsom ordinarie tjänstemän. Enär emellertid civila topografer varit i åtnjutande av enahanda fasta arvoden jämte ålderstillägg, som tillkommo geodeter och kartografer, medgav 1912 års riksdag, att civil topograf finge å övergångsstat åtnjuta avlöning i form av arvode med ålderstillägg till enahanda belopp, som i ordinarie avlöning bestämts för kartograf, minskat med så stort belopp — avrundat till närmast högre fem- eller tiotal kronor — som motsvarade den pensionsavgift, vilken skulle erläggas av kartograf i motsvarande lönegrad. Enahanda medgivande lämnades vid 1918 års riksdag i sammanhang därmed, att avlöningsförmånerna höjdes för kartografer och geodeter.

I utlåtande den 31 mars 1922 med förslag till lönereglering för kartverkets civila personal anförde 1902 års löneregleringskommitté, att då statstopograferna vid dittills genomförda löneregleringar fått sina avlöningsförmåner framförda till ungefär samma nivå som statskartograferna och då statstopograferna alltjämt skulle fullgöra tjänstgöring i samma omfattning som de med dem jämförliga ordinarie tjänstemännen vid verket,

det syntes kommittén billigt, att statstopograferna även vid då förevärande reglering komme i åtnjutande av löneförbättring i ungefär samma omfattning som statskartografer. Kommittén ansåg i sådant hänseende, att topograferna skulle å övergångsstat avlönas i likhet med å extra stat uppförda tjänstemän i samma lönegrad som statskartografer eller sålunda enligt löneklass, som vore närmast lägre än den, som skulle hava gällt, därest vederbörande varit innehavare av ordinarie befattning i 13:e lönegraden. Då samtliga tre kvarvarande statstopografer innehåft sina befattningar så länge, att de såsom ordinarie skulle hava uppnått högsta löneklassen inom graden eller den 20:e klassen, borde de alltså enligt kommitténs mening å övergångsstat åtnjuta avlöning enligt 19:e löneklassen.

I samband med förslag till 1923 års riksdag angående anslag till rikets allmänna kartverk (prop. nr 116) förklarade chefen för jordbruksdepartementet sig biträda den av löneregeringskommittén intagna ståndpunkten, vilken han funne, vad avlöningsbeloppen anginge, ansluta sig till i allmänhet tillämpad praxis beträffande befattningar å extra stat. Departementschefens uppfattning delades av Kungl. Maj:t och riksdagen, som beslöt i överensstämmelse med vad löneregeringskommittén föreslagit.

Till följd av omnumrering av lönegraderna gjordes vid 1925 års riksdag den ändringen i 1923 års riksdags beslut, att arvodet åt statstopograferna skulle beräknas som om befattningshavarna tillhörde lönegraden B 21. I övrigt vidtogs ej någon ändring i de tidigare bestämda grunderna för arvodets beräkning. Gällande bestämmelser i ämnet innefattas i Kungl. Maj:ts brev den 26 juni 1925, för vars innehåll redogörelse tidigare lämnats.

I sin förenämnda skrivelse den 7 december 1934 anför nu *kartverkschefen* bland annat följande.

Den ändring i statstopografernas avlöningsvillkor, som skedde vid 1923 års löneregering, innebure, att skillnaden mellan statstopografs och i tjänstår likställd statskartografs avlöning icke längre motsvarande den sistnämndes utgift för egen tjänstepensionering utan överstege densamma. För statstopograferna på övergångsstat hade på pensioneringsfrågan inverkan av lövningsförhållanden alltså gestaltat sig sålunda. Under de första anställningsåren, före 1913, hade årsarvode utgått på extra stat med samma belopp — 2,000 kronor — som för kartograf med lika tjänstår. Kartograf hade då icke att erlägga pensionsavgift. Under tiden 1913—30 juni 1923 hade utgått årsarvode, som understeg årslönen för likårig kartograf med ett belopp, motsvarande den sistnämndes årliga avgift för egen tjänstepensionering. Från och med den 1 juli 1923 utginge årsarvode, som med 456 kronor understeg årslönen för likårig kartograf, vilkens årsavgift för egen tjänstepensionering vore 213 kronor. Statstopograferna kunde således, ur statsekonomisk synpunkt, anses hava bestritt obligatoriska avgifter för egen pensionering från och med år 1913 samt dessutom från och med den 1 juli 1923 en årlig överavgift av 243 kronor. Sakliga skäl torde sålunda föreligga för förordnande jämlikt nya civila tjänstepensionsreglementet, 1 §, om sagda reglementes tillämplighet å statstopografer på övergångsstat såsom om de vore ordinarie tjänstemän.

Enligt 4 § i samma reglemente skulle statstopograf av rent formella skäl icke äga tillgodoräkna sig någon del av sin tjänstetid före den 1 juli 1935 såsom s. k. avgiftsår. Då, som förut visats, statstopograf från och med år 1913 fått vidkännas viss arvodesminskning, svarande mot obligatorisk

tjänstepensionsavgift och från och med budgetåret 1923/1924 mot mer än dubbel sådan avgift, syntes det skäligt att statstopograf finge tillgodoräknas i första hand 22 $\frac{1}{2}$ avgiftsår samt därutöver 7 $\frac{1}{2}$ avgiftsår, vilka mer än uppvägdes av nyssnämnd förhöjning av arvodesminskningen.

I händelse sådant medgivande lämnades, skulle statstopograferna icke hava att vidkännas pensionsavdrag efter den 1 juli 1935. För statskartografer av motsvarande tjänsteålder skulle däremot pensionsavdrag göras till den 1 juli 1943, varefter de skulle åtnjuta lön utan dylik avkortning. I analogi härmed och ur den jämställdhetssynpunkt, som från början anlagts i fråga om statstopografs och statskartografs förmåner, borde statstopografernas arvode, enär arvodesminskning, motsvarande 30 års pensionsavgifter, presterats före den 1 juli 1935, från och med sagda dag utgå med belopp motsvarande 24:e löneklassen.

För det fall att nya civila tjänstepensionsreglementet förklarades äga tillämplighet på statstopograf men avgiftsår tillerkändes sådan endast från och med år 1913, skulle statstopograf under tiden 1 juli 1935—31 december 1943 hava att vidkännas pensionsavdrag å sitt arvode jämlikt 4 § i sagda reglemente. Som arvodet utginge med ett belopp, som redan understeg lön enligt 24:e löneklassen med 456 kronor, bleve — om löneförhållandena lämnades orubbade — den ogynnsammare ställning i förhållande till statskartograf, vari statstopograferna genom 1923 års lönereglering försatts, ytterligare försämrad. Även för det nu nämnda fallet syntes en ökning av arvodet för statstopograf på övergångsstat till paritet med 24:e löneklassen påkallad.

Vid anmälan till 1934 års riksdag av kartverkets anslagsfråga av-
såg jag att för riksdagen 1935 kunna framlägga ett slutligt utformat
förslag till omorganisation av kartverket att tillämpas från och med
ingången av budgetåret 1935/1936. Med hänsyn till vissa på frågan in-
verkande omständigheter vill jag emellertid nu förorda, att med en dy-
lik omorganisation får ytterligare något anstå. Mitt ståndpunkttagan-
de härutinnan förestavas delvis av statsfinansiella skäl. Det torde näm-
ligen, om en ändamålsenlig nyorganisation skall erhållas, ej kunna und-
vikas, att kostnaderna bliva större än dem, vilka föranledas av den nu-
varande ordningen för kartarbetet. Ytterligare en anledning till upp-
skov med den ifrågasatta åtgärden torde emellertid kunna åberopas. På
sätt förut nämnts avsågs i det inom jordbruksdepartementet utarbetade
utkastet till omorganisation, att inom det nya kartverket skulle, liksom
för närvarande är fallet, finnas en särskild avdelning för ekonomiska
kartor. Den ekonomiska kartans betydelse har vitsordats av många.
Frågan hur denna karta lämpligast bör utföras samt vilka anspråk som
böra ställas på densamma ur olika synpunkter har emellertid varit före-
mål för skilda meningar. Förslag hava väckts om avsevärda förenk-
lingar beträffande kartans utseende och innehåll. I sitt förenämnda
betänkande framhöll statens organisationsnämnd, att den ekonomiska
nykartläggningen med dåvarande arbetssätt och personaltillgång fram-
skrede över en areal av endast 8 à 10 kvadratmil årligen, och att med
denna takt kartläggningen över de delar av Götaland och Svealand,

*Departements-
chefen.*

som vore avsedda att i första hand bliva föremål för dylik åtgärd skulle bliva fullbordad först efter mer än 100 år. I yttrande över det inom jordbruksdepartementet uppgjorda förslaget till omorganisation av kartverket har kartverkschefen anfört, att om arbetet från år 1935 genom vissa organisationsförändringar sålunda påskyndades, att en årlig arbetsproduktion av 20 kvadratmil medhunnas, grundkarta i skala 1: 10,000 med beskrivning över Göta- och Svealand utom Kopparbergs län skulle kunna vara upprättad omkring år 2006. Då skulle emellertid, påpekar kartverkschefen, de först upprättade grundkartorna hava en ålder av cirka 70 år samt sedan länge vara obrukbara, och Norrland och Kopparbergs län skulle alltjämt sakna ekonomisk karta. Kartverkschefen har beräknat, att en organisation av det slag, han sålunda åsyftat, skulle medföra, att enbart årsbeloppet av grundlönerna för befattningshavarna skulle stiga från i runt tal 160,000 kronor vid den ekonomiska avdelningens nuvarande organisation till närmare 373,000 kronor.

Det synes mig uppenbart, att, därest en ekonomisk kartläggning skall för landet i dess helhet bliva av betydelse, densamma måste slutföras inom avsevärt kortare tidrymd än nyss angivits. Å andra sidan står det klart, att kostnaderna för kartarbetet måste, särskilt i nuvarande läge, hållas inom ganska snäva gränser. Jag finner synpunkter av detta slag tala för, att en undersökning kommer till stånd rörande möjligheterna för sådan omläggning av det ekonomiska kartarbetet, att densamma kan antagas bliva inom rimlig tid och till skälig kostnad för statsverket verkställt inom de delar av landet, som anses böra bliva föremål för dylik kartläggning. Det är min avsikt att föreslå, att en utredning i angivna hänseenden ofördröjligen igångsättes. Med hänsyn till den betydelse, det ekonomiska kartarbetet har på frågan om kartverkets organisation, torde anledning finnas att avvakta resultatet av berörda utredning, innan förslag till omorganisation av kartverket slutligen utformas och provas.

På grund av vad sålunda anförts torde anslag för kartverket även för nästa budgetår böra beräknas med utgångspunkt från den nuvarande organisationen. Vad härvid först angår de i kartverkschefens skrivelse den 7 december 1934 omförmälda tre statstopograferna, synes det rimligt, att sådan tjänsteställning beredes befattningshavarna i fråga, att de kunna komma i åtnjutande av pension enligt civila tjänstepensionsreglementet. Av vad tidigare anförts framgår, att sagda befattningshavare icke äro ordinarie tjänstemän vid kartverket. Den omständigheten, att deras avlöningsförmåner bestämts en löneklass lägre än för innehavare av ordinarie statskartografjänst, torde icke kunna godtagas som anledning, varför de, därest de nu för att komma i åtnjutande av pension måste liksom andra pensionsberättigade befattningshavare vidkännas pensionsavdrag å lönen, skulle uppflyttas i högre löneklass än som i allmänhet är bestämd för tjänstemän å extra stat. Att uppföra omför-

mällda topografbefattningar å ordinarie stat torde ej kunna ifrågakomma. Jag förordar, att befattningarna i personalförteckning för kartverket upptagas å extra stat i lönegraden B 21, vilket för samtliga de tre innehavarna av befattningarna torde innebära, att deras avlöning liksom hittills beräknas efter 23:e löneklassen, d. v. s. den för tjänstemän å extra stat i förevarande lönegrad högsta möjliga. I samband med denna löneplacering torde föreskrivas, att befattning som statstopograf icke må vid nuvarande statstopografs avgång återbesättas.

Det av kartverkschefen framlagda förslaget till avlöningsstat föranleder i övrigt sakligt sett ej annan erinran från min sida än att anslagsposterna för avlöningar torde böra med hänsyn till de å ifrågakommande befattningar belöpande pensionsavdragen minskas med vissa belopp, varjämte anslagsposten för provisoriskt dyrortstillägg synes kunna nedsättas till större överensstämmelse med det för innevarande budgetår beräknade beloppet för sådant ändamål. Anslagsposterna torde sålunda böra upptagas enligt följande beräkningar.

Det av kartverkschefen för avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat upptagna beloppet 336,800 kronor bör minskas med pensionsavdrag å i runt tal 8,800 kronor till 328,000 kronor. Till avlöningar åt de tre statstopograferna å extra stat torde böra avses det av kartverkschefen för avlöningar åt tjänstemän å övergångsstat beräknade beloppet 21,700 kronor, minskat med å befattningarna belöpande pensionsavdrag, i runt tal 600 kronor, till 21,100 kronor. Under en anslagspost för arvoden och dylika särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, böra redovisas de i kartverkschefens statförslag upptagna arvodesposterna å tillhoppa 6,970 kronor. Anslagsposten för grundavlöningar till icke-ordinarie tjänstemän, 28,400 kronor, bör med hänsyn till pensionsavdragen för de extra ordinarie befattningshavarna nedsättas med 300 kronor till 28,100 kronor. Under anslagsposten för avlöningsförhöjningar m. m. torde böra redovisas såväl det av kartverkschefen härunder upptagna beloppet 2,700 kronor som det för sjukvård, läkarvård och begravningshjälp föreslagna beloppet 900 kronor. Posten bör sålunda uppföras med förslagsvis 3,600 kronor. Slutligen böra under anslagsposten för särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän beräknas medel för provisoriskt dyrortstillägg med ett, i anslutning till vad förut anförts angående den för innevarande år beräknade medelsåtgången samt för avrundning av anslagets slutsumma, till 11,730 kronor bestämt belopp.

Avlöningskostnaderna för nästa budgetår skulle sålunda beräknas till sammanlagt $(328,000 + 21,100 + 6,970 + 28,100 + 3,600 + 11,730 =)$ 399,500 kronor. Jämfört med motsvarande medelsanvisning under anslagen till kartverket för innevarande budgetår, nämligen dels avlöningsanslaget å 380,000 kronor, dels ock $(1,070 + 500 =)$ 1,570 kronor under anslaget till kartarbeten m. m., föreligger en anslagsökning å $(399,500 - 381,570 =)$ 17,930 kronor. Ökningen är, bortsett från ett belopp av 900 kronor, att

tillskriva de ändrade grunderna för anslagsberäkning och statuppställning. Sistnämnda belopp åter avser kostnader för sjukvård, läkarvård, begravningshjälp m. m. och har beräknats med hänsyn till avlöningsanslagets belastning för dessa ändamål under budgetåret 1933/1934. Den av de ändrade grunderna för anslagsberäkning och statuppställning för-
anledda ökningen, 17,030 kronor, hänför sig med 11,730 kronor till provisoriskt dyrortstillägg. I övrigt har, på sätt framgår av tidigare redogörelse, dels skett uppräknings av avlöningarna till befattningshavarna å ordinarie stat med 15,000 kronor, dels å andra sidan verkställts nedräkning för pensionsavdrag med $(8,800 + 600 + 300 =)$ 9,700 kronor, varvid framkommer en nettoutgift av 5,300 kronor.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

- 1) för rikets allmänna kartverk fastställa följande

Personalförteckning.

Befattning	Lönegrad
Tjänstemän å ordinarie stat.	
<i>1. Den geodetiska avdelningen.</i>	
2 observatorer	B 26
8 statsgeodeter	B 21
<i>2. Den topografiska avdelningen.</i>	
12 gravörer eller heliogravyrritare	B 15
<i>3. Avdelningen för ekonomiska arbeten och stomkartarbeten.</i>	
1 arbetschef	B 28
18 statskartografer	B 21
3 ritare	B 11
5 ritbiträden	B 7
3 expeditionsvakter	B 5

Anm. Därest till arbetschef förordnas militär på aktiv stat eller på reservstat eller i reserven (med pension) äger arbetschefen allenast uppbära arvode till belopp, som kan varda medgivet av Kungl. Maj:t.

Tjänstemän å extra stat.

3 statstopografer	B 21;
-------------------------	-------

Anm. Vid nuvarande statstopografs avgång må befattning såsom statstopograf icke tillsättas.

2) godkänna följande avlöningsstat för rikets allmänna kartverk, att tillämpas tillsvidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor 328,000
2. Avlöningar till tjänstemän å extra stat, <i>förslagsvis</i>	» 21,100
3. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t.....	» 6,970
4. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:	
a. Grundavlöningar	
m. m.....	kronor 28,100
b. Avlöningsförhöjningar m. m. <i>förslagsvis</i>	» 3,600
5. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän: provisoriskt dyrortstillägg, <i>förslagsvis</i>	» 11,730.
Summa kronor 399,500;	

3) till *Rikets allmänna kartverk*: *Avlöningar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 399,500.

[176.] 2. **Rikets allmänna kartverk: Expenser och publikationstryck, förslagsanslag.** Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 23 mars 1934 skall ordinarie reservationsanslaget till kartarbeten m. m., 230,000 kronor, jämte inflytande kartförsäljningsmedel — för innevarande budgetår beräknade till 40,000 kronor — användas i huvudsaklig överensstämmelse med följande fördelning å olika poster:

Fältarbeten	kronor 140,000
Flygfotografering i Göteborgs och Bohus län	» 15,000
Utgivnings- och byråarbeten	» 45,000
Ortsnamngranskning.....	» 3,000
Tillsyn och vård av kartor m. m.	» 500
Tryckningskostnader, högst.....	» 19,000

Expenser:

a) bränsle, lyse, vatten, renhållning och städning, <i>förslagsvis</i>	kronor 14,000
b) skrivmaterialer, papper, blankettryck och dylikt, <i>förslagsvis</i>	» 18,000
c) telegram, telefon och annonsering, <i>förslagsvis</i>	» 2,300
d) inköp och underhåll av möbler, skriv- och räknemaskiner m. fl. inventarier, <i>förslagsvis</i>	» 6,500

- e) bokinköp, bindning av böcker och handlingar m. fl. ändamål, förslagsvis kronor 6,700

Summa expenser högst kronor 47,500 kronor 47,500

Summa kronor 270,000.

Tillika har medgivits, att besparing å viss anvisning till kartarbeten m. m. må användas till bestridande av annan utgift för sådant ändamål ävensom att, därest inkomsten av kartförsäljning skulle komma att överskrida beräknat belopp, 40,000 kronor, jämväl överskottet må användas till bestridande av utgifter till kartarbeten m. m., därvid dock skall iakttagas, att anslagsanvisning, för vilken före beloppet införts ordet »högst», icke må utan Kungl. Maj:ts tillstånd överskridas. Vidare har föreskrivits, att anslagsposten till tryckningskostnader skall användas till bestridande av kostnader för tryckning av publikationer, vilka jämlikt kungörelsen den 2 december 1932 (nr 561) må av chefen för kartverket befordras till trycket utan Kungl. Maj:ts särskilda medgivande.

I sin förenämnda skrivelse den 14 september 1934 har *kartverkschefen* i anslutning till grunderna för den nya riksstatsuppställningen gjort framställning om anvisande för budgetåret 1935/1936 av särskilt anslag till expenser och publikationstryck med, under förutsättning av oförändrad organisation av kartverket, 91,000 kronor. Enligt bifogat förslag till stat för anslagets användning skall beloppet fördelas med 51,000 kronor på expenser samt 40,000 kronor på publikationstryck. Av det för expenser avsedda beloppet hänföra sig 8,900 kronor till bränsle, lyse och vatten samt 42,100 kronor till övriga till expenser hänförliga utgifter. Motsvarande medelsanvisningar för innevarande budgetår beräknas till sammanlagt 58,830 kronor, nämligen för expenser 39,830 kronor och för publikationstryck 19,000 kronor. Nämda expensbelopp, 39,830 kronor, erhålles genom att från det i Kungl. Maj:ts omförmälda beslut den 23 mars 1934 upptagna beloppet för expenser, 47,500 kronor, avräknas dels ett belopp av 1,070 kronor som, på sätt framgår av redogörelsen under närmast föregående punkt, från nuvarande anslaget till kartarbeten m. m. överflyttats till det föreslagna nya avlöningsanslaget att användas till avlöning av bokförings- och räknehjälp åt kartverkets redogörare dels ock ett belopp av 6,600 kronor, som avses skola överföras till ett nytt anslag för kartarbeten m. m., varom jag under nästföljande punkt kommer att göra framställning. Kartverkschefens förslag innebär sålunda en kostnadsökning med för expenser (51,000 — 39,830 =) 11,170 kronor och för tryckningskostnader (40,000 — 19,000 =) 21,000 kronor. Till motivering härav har kartverkschefen anfört i huvudsak följande.

Ökningen av anslagsposten för expenser föranleddes av följande orsaker. Sedan kartverkets topografiska hösten 1926 inflyttat i för densamma inredda lokaler i den nyuppförda militära stabsbyggnaden, hade kostnaden för centraluppvärmning och vattenförbrukning i nämnda lokaler icke påförts kartverket utan bestritts från arméns bränsleanslag. Enligt beslut av arméförvaltningens intendentsdepartement skulle emellertid kartverket för tiden

från och med den 1 juli 1925 debiteras sådana kostnader. Dessa beräknades för budgetåret 1935/1936 till för uppvärmning 1,837 kronor 50 öre och för vatten 90 kronor. Vid kartverkets båda andra avdelningar kunde beräknas en prisstegring för värme och vatten med omkring 640 kronor. I överensstämmelse härmed beräknades en ökning av utgifterna för expenser med 2,570 kronor. Vidare vore det önskvärt, att en sedan flera år uppskjuten anskaffning av tidsenliga vinkelmätningssinstrument för geodetiska arbeten nu kunde företagas. Tre stycken teodoliter borde sålunda anskaffas för en sammanlagd kostnad av 8,600 kronor.

Av den för innevarande budgetår anvisade anslagsposten för tryckningskostnader vore 9,700 kronor avsedda för tryckning av beskrivningar till ekonomiska kartor över Kristianstads län och 9,300 kronor avsedda till tryckning av beskrivningar till 3 socknar och därav berörda kvartsblad i skala 1:10,000, tillhörande den pågående ekonomiska försökskartläggningen i Göteborgs och Bohus län. Det vore angeläget, att beskrivningsutgivningen för Kristianstads län kunde hålla jämna steg med den av länet bekostade kartutgivningen. För att materialet ej skulle alltför mycket föråldras före publiceringen, vore det önskvärt, att för detta beskrivningstryck anvisades ett belopp av 14,000 kronor. Försökskartläggningen i Göteborgs och Bohus län väntades fortskrida så att beskrivningar över 8 socknar och 20 kvartsblad kunde utgivas under budgetåret 1935/1936. För möjliggörande härav fordrades ett belopp av 16,000 kronor. Ytterligare fordrades för utgivning under sistnämnda budgetår av nu föreliggande 35 blad, representerande ungefär en tredjedel av Gotland, 10,000 kronor.

Kartverkschefens hemställan om anslag för instrumentanskaffning för geodetiska avdelningen biträder jag så tillvida, att jag tillstyrker medelsanvisning för inköp under nästa budgetår av en teodolit till en beräknad kostnad av 2,900 kronor. Mot de för expenser i övrigt beräknade kostnaderna har jag ej något att erinra.

Vad beträffar de för tryckning av beskrivningar och kartor föreslagna beloppen delar jag kartverkschefens uppfattning angående önskvärdheten av att publiceringen av kartverkets arbeten icke onödigtvis fördröjes. Jag vill därför i så måtto tillmötesgå förslaget i denna del, att jag förordar en ökning av anslagsposten för publikationstryck från nuvarande 19,000 kronor till 30,000 kronor.

Anslaget för expenser och publikationstryck torde i anslutning till det nu sagda böra beräknas enligt följande uppställning:

1. Expenser		
a. Bränsle, lyse och vatten, <i>förslagsvis</i>	kronor	8,900
b. Övriga expenser	> 36,400 kronor	45,300
2. Publikationstryck, <i>förslagsvis</i>	»	30,000
	Summa kronor	75,300.

Sistnämnda belopp torde böra anvisas såsom förslagsanslag. Beloppet för publikationstryck torde ej få överskridas utan Kungl Maj:ts medgivande. Jämfört med kostnadsberäkningen för innevarande år innebär förslaget en ökad medelsanvisning av $[75,300 - (39,830 + 19,000) =]$ 16,470 kronor.

Departements-
chefen.

Jag hemställer sålunda, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Rikets allmänna kartverk: Expenser och publikationstryck* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förlagsanslag* av kronor 75,300.

[177.] **3. Rikets allmänna kartverk: Kartarbeten m. m., reservationsanslag.** På sätt under nästföregående punkt nämnts skola under innevarande budgetår enligt Kungl. Maj:ts beslut den 23 mars 1934 av ordinarie reservationsanslaget till kartarbeten m. m. å 230,000 kronor samt de till 40,000 kronor beräknade kartförsäljningsmedlen användas bland annat 140,000 kronor för fältarbeten, 15,000 kronor för flygfotografering i Göteborgs och Bohus län, 45,000 kronor för utgivnings- och byråarbeten samt 3,000 kronor för ortsnamngranskning.

Enligt grunderna för den nya riksstatsuppställningen skola utgifterna för nu angivna ändamål även efter utgången av innevarande budgetår bestridas från ett särskilt reservationsanslag för kartarbeten m. m. Till detta anslag torde vidare böra överföras visst belopp, som hittills utgått från ett under åttonde huvudtiteln upptaget extra reservationsanslag till Sveriges anslutning till den baltisk-geodetiska kommissionen m. m. (VIII D 3). Jag erinrar härutinnan, att Kungl. Maj:t — som genom beslut den 28 maj 1926 medgivit, att rikets allmänna kartverks längdbas på Öland finge tillsvidare stå till förfogande såsom jämförelsebas för de till den baltisk-geodetiska kommissionen anslutna länderna — den 20 april 1934 av sistnämnda anslag ställt högst 500 kronor till förfogande av kartverkschefen för bestridande av de med längdbasens upplåtande förenade kostnaderna. Sagda kostnader torde i fortsättningen böra utgå från det nya anslaget till kartarbeten m. m.

I sin skrivelse den 14 september 1934 har *kartverkschefen* hemställt om anvisande av medel till anslaget med — under förutsättning av oförändrad organisation — sammanlagt 310,000 kronor. Härav avses för fältarbeten 188,900 kronor, för flygfotografering 19,000 kronor, för utgivnings- och byråarbeten 58,600 kronor, för ortsnamngranskning 3,000 kronor och för baltisk-geodetiska kommissionen 500 kronor. Till summan av nämnda belopp, 270,000 kronor, har kartverkschefen lagt av honom för nästa budgetår beräknad inkomst av kartförsäljning, 40,000 kronor.

Vid en jämförelse mellan de sålunda beräknade kostnaderna och motsvarande belopp för innevarande budgetår framgår följande.

Det för fältarbeten beräknade beloppet innebär en ökning av (188,900—140,000=) 48,900 kronor. Såsom skäl härför har kartverkschefen anfört, att den betydande inskränkning i fältarbetena, som nödvän-

diggjorts åren 1932—1934 till följd av stark minskning av anslaget för kartarbeten m. m. ej kunde i längden fortgå, utan att de officiella kartornas föråldrade skick ytterligare förvärrades. Fortsatt inskränkning av fältarbetena medförde dessutom arbetsbrist för byråpersonalen vid de topografiska och ekonomiska avdelningarna. Fältarbetena borde bedrivas i sådan omfattning, att det under en sommar nådda resultatet motsvarade ett helt års utgivningskapacitet och att därutöver en lämplig reserv skapades för mötande av tillfälliga växlingar. Vad de geodetiska fältarbetena beträffade hade dessa de senaste åren varit så starkt inskränkta, att de ej kunnat undgå att verka deprimerande på personalen. Kartverkets kostnader för fältarbeten borde enligt kartverkschefens mening för budgetåret 1935/1936 beräknas till: vid geodetiska avdelningen 50,000 kronor, vid topografiska avdelningen 76,000 kronor och vid ekonomiska avdelningen 62,900 kronor, tillhopa 188,900 kronor.

För flygfotografering har beräknats ett belopp, som överstiger det för innevarande budgetår för detta ändamål avsedda beloppet med $(19,000 - 15,000 =) 4,000$ kronor. Beräkningen har verkställts under förutsättning att fotograferingen liksom hittills utfördes av flygvapnet, varvid härav föranledda extra kostnader för detta vapen bestredes av kartverkets anslag, under det att kostnaderna för materialets amortering samt ordinarie avlöning till flygvapnets med fotograferingen sysselsatta personal påfördes flygvapnet. Kartverkschefen framhåller, att flygfotograferingen i Göteborgs och Bohus län icke hade sådant förspång framför den ekonomiska kartläggningen på fältet, som erfordrades för att denna skulle kunna bedrivas med full arbetsstyrka, sedan fältmätningen i Kristianstads län med år 1934 avslutats. För ändamålet erfordrades, att under nästa sommar minst 15 kvadratmil fotograferades.

Det för utgivnings- och byråarbeten upptagna beloppet 58,600 kronor motsvaras för innevarande budgetår av 45,000 kronor. Sistnämnda belopp torde emellertid böra ökas med det belopp av 6,600 kronor, som, på sätt jag vid redogörelsen för expensanslaget under nästföregående punkt nämnt, avsetts skola överföras till nu förevarande anslag. Kartverkschefens förslag skulle sålunda innebära ett ökat anslagskrav av $[58,600 - (45,000 + 6,600) =] 7,000$ kronor. Denna utgiftsökning har motiverats därmed, att, sedan topografisk fältmätning åter nått normal omfattning, betingsarbetet med uppritning av fältmätningsskoncept kunde väntas draga en ökad kostnad med angivna belopp. Därest medel härför icke disponerades, måste, anför kartverkschefen, uppritningen verkställas av den för reproduktionsritning och gravyr specialutbildade personalen, vilket vore oekonomiskt och sänkte verkets utgivningskapacitet.

För ortsnamngranskning och till baltisk-geodetiska kommissionen slutligen hava upptagits belopp av enahanda storlek som de för innevarande budgetår för dessa ändamål beräknade.

I syfte att bereda tillräckligt material för byråarbete åt kartverkets personal höjdes anslagsposten för fältarbeten vid 1934 års riksdag från 105,500 kronor till förut angivna beloppet 140,000 kronor eller således med 34,500 kronor. Till grund för anslagshöjningen låg en framställ-

*Departements-
chefen.*

ning från kartverkschefen om anslag till fältarbeten med 160,000 kronor. Med anledning av kartverkschefens nu gjorda yrkande i förevarande hänseende förordar jag, att anslaget till fältarbeten för budgetåret 1935/1936 bestämmes till sistnämnda belopp, innebärande en höjning med 20,000 kronor.

Vad flygfotografering beträffar torde det påbörjade arbetet härmed inom Göteborgs och Bohus län böra bedrivas jämväl nästa budgetår. Jag tillstyrker, att för ändamålet anvisas 17,000 kronor eller således 2,000 kronor mer än det för innevarande budgetår upptagna beloppet.

För utgivnings- och byråarbeten, vartill för närvarande kunna disponeras sammanlagt $(45,000 + 6,600 =)$ 51,600 kronor, torde i anseende till den för fältarbeten tillstyrkta medelsanvisningen en anslagsökning med 3,400 kronor till 55,000 kronor få anses tillräcklig. Vad angår de beräknade kostnaderna för ortsnamngranskning och för baltisk-geodetiska kommissionen — 3,000 kronor och 500 kronor — vilka kostnader överensstämma med motsvarande belopp för innevarande budgetår, har jag ej något att erinra.

Utgifterna för nästa budgetår under förevarande anslag skulle sålunda beräknas till $(160,000 + 17,000 + 55,000 + 3,000 + 500 =)$ 235,500 kronor. Då inkomsterna av kartförsäljningen, vilka hittills fått, i den mån de därtill förslagit, användas för bestridande av utgifter av förevarande art, avses skola från och med nästa budgetår överföras till riksstatens inkomstsida, bör anslaget upptagas med hela det angivna beloppet. På sätt framgår av det anförda överstiger detta med $(20,000 + 2,000 + 3,400 =)$ 25,400 kronor beloppet av motsvarande, för innevarande budgetår beräknade kostnader.

Jag hemställer sålunda, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Rikets allmänna kartverk: Kartarbeten*
m. m. för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 235,500.

[178.] 4. Sveriges geologiska undersökning: Avlöningar, förslagsanslag. (Jmf. IX H. T. 1934 p. 155 och 162.) För Sveriges geologiska undersökning finnes i riksstaten uppfört ett ordinarie förslagsanslag, vilket enligt beslut av 1933 års riksdag utgår med 273,600 kronor.

Härjämte har under en följd av år anvisats ett extra reservationsanslag till de i den hydrogeologiska undersökningen av Sveriges färskvatten ingående, genom Sveriges geologiska undersökning utförda hydrogeologiska specialundersökningarna. Anslaget har för innevarande budgetår uppförts med 9,000 kronor.

Anslaget till Sveriges geologiska undersökning disponeras enligt följande av Kungl. Maj:t den 18 maj 1934 fastställda

Stat.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsanslag	kronor	127,240
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., förslagsanslag	»	47,200
Reseersättningar, förslagsanslag	»	36,000
Övriga utgifter	»	63,160
Summa kronor		273,600.

Kungl. Maj:t har tillika sagda den 18 maj 1934 förordnat, att anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare må disponeras sålunda:

till grundavlöningar till extra ordinarie tjänstemän	kronor	18,880
till avlöningsförhöjningar till extra ordinarie tjänstemän, kostnader för läkarvård jämte läkemedel o. d. samt be- gravningshjälp till sådan personal, förslagsanslag	»	4,000
till extra befattningshavare, tillfällig personal m. m.	»	24,320
Summa kronor		47,200.

I berörda beslut har vidare föreskrivits viss fördelning av anslagsposten »Övriga utgifter» å olika utgiftsändamål. Jag återkommer härtill under nästföljande punkt. Här torde blott böra nämnas, att enligt förenämnda fördelning ett belopp av 29,160 kronor må användas för expenser.

Beträffande anslaget till hydrogeologiska specialundersökningar skall detsamma jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 18 maj 1934 användas i huvudsaklig överensstämmelse med följande fördelning å olika poster:

Fältarbeten	kronor	2,000
Arvode åt biträde	»	5,676
Instrument, materiel, tryckningskostnader	»	1,324

Summa kronor 9,000.

Vid sidan av anslagen till Sveriges geologiska undersökning och till hydrogeologiska specialundersökningar bestridas en del avlöningskostnader för med undersökningarna sysselsatt personal från andra anslag, nämligen vissa avlöningsförhöjningar till icke-ordinarie befattningshavare från sjunde huvudtitelns anslag till avlöningsförhöjningar åt vissa icke-ordinarie befattningshavare inom den civila statsförvaltningen samt provisoriskt dyrtortstillägg och dyrtidstillägg från nionde huvudtitelns allmänna anslag för dessa ändamål.

Enligt Kungl. Maj:ts brev den 27 november 1925 och den 8 juni 1928 har förordnats, att följande icke-ordinarie befattningshavare vid Sveriges geologiska undersökning, nämligen en extra ordinarie geolog avlönad från undersökningens ordinarie förslagsanslag, fem biträdande geologer avlönade från reservationsanslaget till fältarbeten m. m. vid un-

dersökningen samt en biträdande geolog avlönad från reservationsanslaget till hydrogeologiska specialundersökningar, må räknat fr. o. m. den 1 juli 1925 placeras högst i en lönegrad för extra ordinarie tjänstemän, motsvarande den 21:a lönegraden för ordinarie tjänstemän och omfattande 19—23 löneklasserna, samt att bestämmelserna i 2 kap. kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 356) med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, skola för ifrågavarande befattningshavare i tillämpliga delar lända till efterrättelse.

Enligt grunderna för den nya riksstatsuppställningen torde de under anslagen till Sveriges geologiska undersökning och till hydrogeologiska specialundersökningar upptagna för avlöningar avsedda beloppen bära sammanföras till ett särskilt avlöningsanslag av förslagsanslags natur under rubriken »Sveriges geologiska undersökning». Under avlöningsanslaget bära även beräknas samtliga medel för avlöningsförhöjningar och dyrtidstillägg åt befattningshavarna. Kostnaderna för dyrtidstillägg bära däremot alltjämt utgå från huvudtitelns gemensamhetsanslag för ändamålet. Vid avlöningsanslagets beräkning bör hänsyn tagas till de pensionsavdrag, som belöpa å vederbörande ordinarie och extra ordinarie befattningar enligt civila tjänstepensionsreglementet. Vidare bör under nyssnämnda rubrik uppföras ett särskilt anslag till omkostnader, likaledes av förslagsanslags natur.

I skrivelse den 31 augusti 1934 har *Sveriges geologiska undersökning* gjort framställning om beviljande av anslagsmedel för budgetåret 1935/1936, varvid undersökningen åberopat, bland annat, ett vid skrivelsen fogat, av undersökningen upprättat förslag till avlöningsstat. Vid beräkandet av medelsbehovet har undersökningen följt nyss angivna grunder för anslags- och statuppställning, dock att hänsyn icke tagits till pensionsavdragen.

Förslaget till avlöningsstat upptager såsom första post avlöningar till befattningshavare å ordinarie stat med ett belopp av 133,000 kronor, vilket i förhållande till gällande stat, 127,240 kronor, innebär en ökning med 5,760 kronor. Ökningen hänför sig helt till uppräknade av avlöningarna efter högsta ifrågakommande löneklass.

För grundavlöningar m. m. till icke-ordinarie befattningshavare har beräknats ett belopp av 51,060 kronor, motsvarande i nu gällande stater dels det belopp å (18,880 + 24,320 =) 43,200 kronor, som står till förfogande för grundavlöningar till extra ordinarie tjänstemän samt för extra befattningshavare, tillfällig personal m. m., dels av de för expenser avdelade medlen (29,160 kronor) den del, som belöper å avlöningar till vid undersökningens museum anställda vakter, dels det till en biträdande geolog vid de hydrogeologiska specialundersökningarna utgående arvodet 5,676 kronor, dels ock av den för specialundersökningarna anslagna posten »Instrument, materiel, tryckningskostna-

der» det belopp, som för närvarande disponeras för avlöning åt biträde vid vissa laboratoriearbeten. Då avlöningarna till förenämnda museivakter och laboratoriebiträde för innevarande budgetår beräknats uppgå till 1,385 kronor respektive 800 kronor, motsvarar förevarande anslagspost sålunda en anslagsanvisning för innevarande budgetår av $(43,200 + 1,385 + 5,676 + 800 =)$ 51,061 kronor, vilket belopp i den nya avlöningsstaten allenast undergått en avrundning nedåt med en krona.

I statförslaget har vidare medelsbehovet för avlöningsförhöjningar m. m. åt icke-ordinarie befattningshavare uppskattats till 8,600 kronor. För ändamålet stå för närvarande till förfogande dels det belopp av 4,000 kronor, som på grund av Kungl. Maj:ts beslut den 18 maj 1934 må användas till avlöningsförhöjningar till extra ordinarie tjänstemän, kostnader för läkarvård jämte läkemedel o. d. samt begravningshjälp till sådan personal, dels ock 4,030 kronor från sjunde huvudtiteln förut omförmälda anslag till avlöningsförhöjningar. Sistnämnda belopp, 4,030 kronor, som utgår till avlöningsförhöjningar åt fyra biträdande geologer (därav en vid specialundersökningarna), har beräknats för ett vart av de närmaste tre åren utgå med ett till 4,600 kronor förhöjt belopp.

Under rubriken »Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare» har undersökningen för provisoriskt dyrortstillägg beräknat 5,200 kronor mot för innevarande budgetår 5,096 kronor.

Det sammanlagda medelsbehovet under förevarande avlöningsanslag skulle alltså enligt undersökningens beräkning utgöra $(133,000 + 51,060 + 8,600 + 5,200 =)$ 197,860 kronor, med vilket belopp undersökningen hemställt, att anslaget måtte uppföras för budgetåret 1935/1936. För innevarande budgetår har för de utgifter, som äro avsedda att bestridas från avlöningsanslaget, beräknats medel till ett sammanlagt belopp av $(127,240 + 51,061 + 8,030 + 5,096 =)$ 191,427 kronor.

Undersökningens förslag till beräkning av medelsbehovet för nästa budgetår möter ej annan erinran från min sida än som föranledes av vad förut sagts angående hänsynstagande till pensionsavdragen för ordinarie och extra ordinarie befattningar. Av sådan anledning bör det till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat beräknade beloppet minskas med 4,221 kronor till $(133,000 - 4,221 =)$ i runt tal 128,800 kronor. Posten för grundavlöningar till icke-ordinarie tjänstemän bör av samma skäl nedsättas med 886 kronor till $(51,060 - 886 =)$ efter viss avrundning 50,200 kronor.

Till avlöningsanslag för Sveriges geologiska undersökning för nästa budgetår torde sålunda böra beräknas ett belopp av sammanlagt $(128,800 + 50,200 + 8,600 + 5,200 =)$ 192,800 kronor. I jämförelse med summan av för innevarande budgetår under de båda anslagen till Sveriges geologiska undersökning och till hydrogeologiska specialundersökningar anvisade avlöningsmedel $(127,240 + 51,061 + 4,000 =)$ 182,301 kronor innebär detta en höjning med $(192,800 - 182,301 =)$ 10,499 kronor. Härav är ett belopp av 9,826 kronor att hänföra till omläggningen av riksstatens utgiftssida, vilket redovisas sålunda: Genom att avlöningarna till tjänste-

Departements-
chefen.

män å ordinarie stat å ena sidan uppräknats med 5,760 kronor och å andra sidan minskats med pensionsavdrag å i runt tal 4,200 kronor uppkommer en nettoökning av 1,560 kronor. Till anslaget hava vidare överförts dels 4,030 kronor från sjunde huvudtiteln anslag till avlöningsförhöjningar åt vissa icke-ordinarie befattningshavare dels ock 5,096 kronor från nionde huvudtiteln allmänna anslag till provisoriskt dyrortstillägg. Summan av sålunda angivna belopp utgör $(1,560 + 4,030 + 5,096 =)$ 10,686 kronor. Vid avdrag härifrån av det belopp av 860 kronor, varmed grundavlöningarna till icke-ordinarie personal nedsatts med hänsyn till pensionsavdrag, framkommer det till riksstatsomläggningen hänförliga beloppet 9,826 kronor. Anslagsökningen i övrigt hänför sig med 570 kronor till avlöningsförhöjningar åt biträdande geologer och med 104 kronor till provisoriskt dyrortstillägg. Slutligen har anslagsposten till grundavlöningar m. m. åt icke-ordinarie befattningshavare i avrundningssyfte minskats med 1 krona. Utöver anslagshöjningen på grund av riksstatens omläggning har sålunda medelsbehovet beräknats höjt med $(570 + 104 - 1 =)$ 673 kronor.

Vid slutet av innevarande budgetår möjligen förefintlig behållning å extra reservationsanslaget till hydrogeologiska specialundersökningar torde överföras till inkomsttitel för i anspråk tagna reservationer.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

- 1) godkänna följande avlöningsstat för Sveriges geologiska undersökning, att tillämpas tillsvidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor 128,800
2. Avlöningar till icke-ordinarie personal:	
a) Grundavlöningar	
m. m.	kronor 50,200
b) Avlöningsförhöjningar m. m.,	
<i>förslagsvis</i>	» 8,600
	» 58,800
3. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän: provisoriskt dyrortstillägg, <i>förslagsvis</i>	» 5,200
Summa kronor 192,800;	

- 2) till *Sveriges geologiska undersökning: Avlöningar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 192,800.

[179]. 5. Sveriges geologiska undersökning: Omkostnader, förslagsanslag. Såsom under föregående punkt nämnts ingår i nu gällande stat för Sveriges geologiska undersökning en anslagspost å 36,000 kronor till reseersättningar samt en post å 63,160 kronor till övriga utgifter. Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 18 maj 1934 må förstnämnda anslagspost icke utan Kungl. Maj:ts tillstånd överskridas. Genom samma beslut har beträffande posten till övriga utgifter föreskrivits följande fördelning å olika utgiftsändamål:

Inköp och underhåll av materiel	kronor	4,000
Tryckning av kartor, beskrivningar och uppsatser	»	30,000
Expenser	»	29,160
		Summa kronor 63,160.

I det för innevarande budgetår utgående anslaget till hydrogeologiska specialundersökningar äro vidare, såsom av föregående punkt framgår, beräknade medel för omkostnader, nämligen under anslagsposten »Fältarbeten» 2,000 kronor samt under posten »Instrument, materiel och tryckningskostnader» 1,324 kronor.

Härutöver stå emellertid för tryckningskostnader till undersökningens förfogande för försålda publikationer inflytande medel, vilka beräknats uppgå till 2,400 kronor för år.

Enligt den nya riksstatsuppställningen torde, såsom tidigare nämnts, de från de båda anslagen till geologiska undersökningar för närvarande bestridda omkostnaderna bära framdeles utgå från ett särskilt omkostnadsanslag av förslagsanslags natur.

Med sin förutnämnda framställning den 31 augusti 1934 angående beviljande av anslag för nästa budgetår har *Sveriges geologiska undersökning* även överlämnat förslag till omkostnadsstat för undersökningen.

Bland *utgifter* upptager förslaget såsom första post reseersättningar till ett belopp av 38,000 kronor. Detta motsvarar vad som för innevarande budgetår disponeras för ändamålet, nämligen dels omförmälda post å 36,000 kronor till reseersättningar, dels ock det för fältarbeten vid de hydrogeologiska specialundersökningarna avdelade beloppet 2,000 kronor.

För *expenser* upptages ett belopp av 32,300 kronor, vilket motsvarar de i gällande stater under posterna »Inköp och underhåll av materiel», »Expenser» samt »Instrument, materiel, tryckningskostnader» beräknade medlen, $(4,000 + 29,160 + 1,324 =)$ 34,484 kronor, efter avdrag av vad av sistnämnda två poster belöper å avlöningar eller såsom under föregående punkt anförts $(1,385 + 800 =)$ 2,185 kronor. Det för nästa budgetår beräknade expensanslaget har sålunda i jämförelse med innevarande budgetår, på grund av avrundning, ökats med $[32,300 - (34,481 - 2,185) =]$ 32,299 = 1 krona.

För publikationstryck har undersökningen beräknat ett belopp av 32,400 kronor eller samma belopp, som för innevarande budgetår är för ändamålet tillgängligt, om hänsyn toges till de medel, som inflyta för försålda publikationer.

Summan av utgifterna har undersökningen alltså beräknat till (38,000 + 32,300 + 32,400 =) 102,700 kronor. Såsom särskilda uppbördsmedel har undersökningen å omkostnadsstaten uppfört försäljningsmedel för publikationer med ett belopp av 2,400 kronor. I anslutning härtill har undersökningen hemställt, att omkostnadsanslaget måtte uppföras i riksstaten med 100,300 kronor.

Departements-
chefen.

Jag har intet att erinra mot undersökningens förslag, som helt förändrades av de ändrade grunderna för statuppställning. I anslutning härtill torde undersökningens omkostnader för nästa budgetår beräknas sålunda:

Utgifter.

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor 38,000
2. Expenser, <i>förslagsvis</i>	» 32,300
3. Publikationstryck, <i>förslagsvis</i>	» 32,400
Summa kronor 102,700	

Särskilda uppbördsmedel.

Försälda publikationer	kronor 2,400
Nettoutgift kronor 100,300.	

Stat för anslaget torde i sinom tid få fastställas av Kungl. Maj:t.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Sveriges geologiska undersökning: Omkostnader* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett
förslagsanslag av kronor 100,300.

[180.] 6. Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt: Verksamheten i allmänhet: *Avlöningar, förslagsanslag*. (Jmf. IX H. T. 1934 p. 156.) I riksstaten är till avlöningar m. m. vid statens meteorologisk-hydrografiska anstalt uppfört ett ordinarie förslagsanslag, som enligt beslut av 1933 års riksdag utgår med 212,400 kronor. Anslaget disponeras enligt följande av Kungl. Maj:t den 7 april 1933 fastställda

Stat.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsanslag	kronor 134,400
Vikariatsersättningar, förslagsanslag	» 8,000
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., förslagsanslag	» 62,000
Expenser	» 8,000

Summa kronor 212,400.

I samband med fastställandet av staten har Kungl. Maj:t beträffande dispositionen av anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. medgivit, att därav må bestridas:

till grundavlöningar åt extra ordinarie tjänstemän	kronor	52,000
» avlöningsförhöjningar åt extra ordinarie tjänstemän, kostnader för läkarvård, läkemedel o. d. samt begravningshjälp till extra ordinarie personal, förslagvis	»	7,000
» extra befattningshavare, tillfälliga biträden m. m.	»	3,000
Summa kronor		62,000.

Vid sidan av ordinarie förslagsanslaget till avlöningar m. m. vid meteorologisk-hydrografiska anstalten bestridas vissa avlöningskostnader för anstaltens befattningshavare från andra anslag, nämligen ersättningar till arbetsbiträden vid issignalstjänst från anslaget till diverse behov vid statens meteorologisk-hydrografiska anstalt (1934/1935 IX N. 5) samt provisoriskt dyrortstillägg och dyrtidstillägg från huvudtitelns allmänna anslag för dessa ändamål.

Enligt de av riksdagen godkända grunderna för den nya riksstatsuppställningen bör under rubriken »Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt: verksamheten i allmänhet» uppföras ett särskilt avlöningsanslag av förslagsanslags natur. I anslaget bör såsom hittills ingå en post för avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, varvid nämnda avlöningar skola beräknas efter högsta förekommande löneklass men det sålunda erhållna beloppet minskas med summan av de enligt civila tjänstepensionsreglementet utgående pensionsavdragen. Den i nu gällande stat upptagna posten för vikariatsersättningar bortfaller härvid. Anslagsposten för avlöningar till icke-ordinarie personal bör enligt förenämnda grunder fördelas å ett maximerat belopp till grundavlöningar m. m. samt ett förslagsvis angivet belopp till avlöningsförhöjningar m. m. Under beloppet till grundavlöningar m. m. böra inräknas de förut omförmälda — för närvarande å annat anslag anvisade — medlen till arbetsbiträden vid issignalstjänst. Vid bestämmandet av det för grundavlöningar erforderliga beloppet bör avdrag göras för de pensionsavdrag, som belöpa å den extra ordinarie personalen. Å en särskild post med rubriken »Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän» böra vidare beräknas medel för provisoriskt dyrortstillägg, medan däremot kostnaderna för dyrtidstillägg äro avsedda att alltjämt bestridas från huvudtitelns allmänna anslag för ändamålet.

Det i gällande stat upptagna beloppet 8,000 kronor till expenser bör överflyttas till ett särskilt omkostnadsanslag, betecknat »Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt: Verksamheten i allmänhet: Övriga omkostnader».

I skrivelse den 13 september 1934 har *styrelsen för statens meteorologisk-hydrografiska anstalt*, med överlämnande av skrivelse från chefen för anstalten, gjort framställning om anslag för anstaltens verksamhet för budgetåret 1935/1936. Styrelsen har jämväl inkommit med statförslag, vilka upprättats i anslutning till nyss angivna grunder för anslags- och statupp-

ställning, varvid dock hänsyn icke tagits till pensionsavdragen. I fråga om beräkningen av förevarande avlöningsanslag framgår av nämnda skrivelse med därvid fogade bilagor följande.

Anslagsposten för avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat har av styrelsen upptagits med 151,000 kronor. Jämfört med gällande stat, vari uppförts, förutom 134,400 kronor till berörda avlöningar, jämväl ett belopp av 8,000 kronor till vikariatsersättningar, innebär styrelsens förslag en ökning av förevarande anslagsmedel med 8,600 kronor. Ökningen är till ett belopp av i runt tal 6,400 kronor föranledd av uppräknigen av avlönerna efter högsta löneklassen. Vidare har vid anslagspostens beräkande styrelsen utgått från att å ordinarie stat skulle uppföras två radiotelegrafister, för vilka i gällande stat under anslagsposten för grundavlöningar till extra-ordinarie tjänstemän beräknats lön efter 13:e respektive 12:e lönegraden i löneplanen för icke-ordinarie befattningshavare med $(3,486+3,300=)$ 6,786 kronor. Då ifrågavarande två radiotelegrafister av styrelsen avses skola placeras, den i tjänsten äldste av dem i 15:de lönegraden med benämning förste radiotelegrafist och den andre i 12:e lönegraden, föranleder styrelsens förslag i denna del en ökning av förevarande anslagspost med $(5,676+4,596=)$ 10,272 kronor, avrundat till 10,200 kronor. Till stöd för den sålunda föreslagna uppflyttningen å ordinarie stat har anstaltens chef anfört, att åtgärder i syfte att behålla de nuvarande förtjänta radiotelegrafisterna vore synnerligen påkallade samt att behovet av en förbättrad löneställning för den i tjänsten äldste radiotelegrafisten, som handhade ledningen av hithörande arbeten, ytterligare stegrats, sedan anstalten genom den ene förste statsmeteorologens fränfalle förlorat mycket av sin dittills innehavda sakkunskap på området.

Under anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie personal har för grundavlöningar m. m. uppförts 51,300 kronor, motsvarande dels det belopp å 52,000 kronor, som för närvarande står till förfogande för grundavlöningar åt extra ordinarie tjänstemän, med avdrag dock för 6,700 kronor, utgörande — i runt tal — för nyssnämnda två radiotelegrafister hittills i beloppet inräknade avlöningar, dels det belopp å 3,000 kronor, som enligt gällande stat disponeras för extra befattningshavare, tillfälliga biträden m. m., dels ock förut omförmälda från anslaget för diverse behov vid statens meteorologisk-hydrografiska anstalt till arbetsbiträden vid issignalstjänst utgående belopp av 3,000 kronor.

Därest av principiella skäl ett uppförande av förberörda radiotelegrafistbefattningar på ordinarie stat icke för närvarande skulle anses lämpligt, föreslår styrelsen, att avlöningen till den ene av de båda radiotelegrafisterna måtte utgå efter 15:e lönegraden i löneplanen för icke-ordinarie befattningshavare. För sådant fall har styrelsen beräknat anslagsposten för avlöningar åt ordinarie tjänstemän till 140,800 kronor samt posten för grundavlöningar m. m. åt icke-ordinarie personal till 58,600 kronor.

För avlöningsförhöjningar m. m. har styrelsen under anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie personal beräknat 9,000 kronor mot för innevarande budgetår 7,000 kronor. Höjningen är föranledd av hänsyn till belastningen av förevarande post. För budgetåret 1933/1934 uppgingo sålunda utgifterna under posten till 8,916 kronor 47 öre.

Under anslagsposten »Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän» har för provisoriskt dyrtorststillägg upptagits ett belopp av 7,000 kronor eller enahanda belopp, som under innevarande budgetår beräknas för ändamålet.

Styrelsens framställning går sålunda i första hand ut på en anslagsanvisning för nästa budgetår av $(151,000 + 51,300 + 9,000 + 7,000 =)$ 218,300 kronor. Alternativt begäres anslag med $(140,800 + 58,600 + 9,000 + 7,000 =)$ 215,400 kronor.

Frågan om uppförande å ordinarie stat av förenämnda två radiotelegrafister var även föregående år på grund av framställning från styrelsen för statens meteorologisk-hydrografiska anstalt föremål för övervägande. Jag fann då ej tillräckliga skäl föreligga för bifall till framställningen, och denna min uppfattning delades av Kungl. Maj:t och riksdagen. Några omständigheter av beskaffenhet att nu föranleda en ändrad ståndpunkt i ärendet hava ej förebragts. Ej heller kan jag biträda det alternativt framlagda förslaget om löneförbättring.

Anslagsposten för avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, sådan den av styrelsen beräknats, bör sålunda nedsättas med 10,200 kronor till 140,800 kronor. I överensstämmelse med vad förut nämnts bör vidare detta belopp minskas med ett mot pensionsavdragen svarande belopp av, i avrundat tal, 3,800 kronor, och posten således uppföras med $(140,800 - 3,800 =)$ 137,000 kronor. Under posten för grundavlöningar m. m. till icke-ordinarie personal torde böra upptagas ett belopp, motsvarande summan av de belopp, vilka för innevarande budgetår äro anslagna för grundavlöningar åt extra ordinarie tjänstemän, extra befattningshavare, tillfälliga biträden m. m. samt arbetsbiträden vid issignaltjänst eller $(52,000 + 3,000 + 3,000 =)$ 58,000 kronor, vilket belopp dock med hänsyn till pensionsavdragen torde nedsättas med 1,000 kronor till 57,000 kronor. Vidare bör emellertid under denna post beräknas medel för avlönande av den personal, vilken sysselsättes med den s. k. tredje väderlekstjänsten, och vars grundavlöning för närvarande bestrides från det inkomstbelopp å 4,000 kronor, som tillförts anstalten genom bidrag från aktiebolaget Radiotjänst enligt utfästelse den 22 december 1921. Då inkomstbeloppet hädanefter torde böra påföras riksstatens inkomstsida och där redovisas under särskild inkomstitel under rubriken »Uppbörd i statens verksamhet», torde anslaget för grundavlöningar m. m. böra höjas med motsvarande belopp till 61,000 kronor. Mot styrelsens beräkning av övriga anslagsposter — för avlöningsförhöjningar m. m. 9,000 kronor och för särskilda löneförmåner 7,000 kronor — har jag ej något att erinra.

Enligt de av mig förordade beräkningarna skulle sammanlagda medelsbehovet under anslaget komma att utgöra $(137,000 + 61,000 + 9,000 + 7,000 =)$ 214,000 kronor. En jämförelse mellan detta belopp samt de för innevarande budgetår under anslagen till avlöningar m. m. vid statens meteorologisk-hydrografiska anstalt och till diverse behov vid anstalten anvisade avlöningsmedlen, uppgående till $(134,400 + 8,000 + 62,000 + 3,000 =)$ 207,400 kronor, giver vid handen ett ökat anslagsbehov av $(214,000 - 207,400 =)$ 6,600 kronor. Denna ökning redovisas på följande sätt. Enligt de nya grunderna för anslagsberäkningen hava avlöningarna till tjänstemän å ordinarie

stat dels uppräknats med 6,400 kronor, varvid den nuvarande posten för vikariatersättning å 8,000 kronor bortfallit, och dels minskats med pensionsavdrag å 3,800 kronor. Härigenom orsakas en nedgång i anslagskravet å $(8,000 + 3,800 - 6,400 =) 5,400$ kronor. Enligt berörda grunder har vidare posten för grundavlöningar m. m. till icke-ordinarie personal å ena sidan minskats med pensionsavdrag å 1,000 kronor samt å andra sidan höjts med 4,000 kronor, motsvarande det till riksstatens inkomstsida överförda bidraget från aktiebolaget radiotjänst, varjämte jämlikt samma grunder från det allmänna anslaget till provisoriskt dyrortstillägg till förevarande anslag överförts ett belopp av 7,000 kronor. Av ökningen 6,600 kronor hänföra sig sålunda $(7,000 - 5,400 - 1,000 + 4,000 =) 4,600$ kronor till omläggningen av riksstatens utgiftssida, medan återstående beloppet, 2,000 kronor, utgör den verkliga ökningen av anslaget.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

1) godkänna följande avlöningsstat för statens meteorologisk-hydrografiska anstalt, att tillämpas tillsvidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor 137,000
2. Avlöningar till icke-ordinarie personal:	
a) Grundavlöningar m. m.	kronor 61,000
b) Avlöningsförhöjningar m. m., <i>förslagsvis</i>	» 9,000
	» 70,000
3. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän: provisoriskt dyrortstillägg, <i>förslagsvis</i> ..	» 7,000
	Summa kronor 214,000;

2) till *Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt: Verksamheten i allmänhet: Avlöningar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 214,000.

[181.] 7. **Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt: Verksamheten i allmänhet: Observatörer, reservationsanslag.** (Jmf. IX H. T. 1934 sid. 217.) I riksstaten finnes uppfört ett ordinarie reservationsanslag till arvoden åt observatörer vid statens meteorologisk-hydrografiska anstalt, vilket anslag enligt beslut av 1933 års riksdag utgår med 80,000 kronor. Kungl. Maj:t

har den 7 april 1933 medgivit, att anslaget må disponeras med i huvudsak följande fördelning å olika utgiftsändamål:

telegraferande barometerstationer	kronor 21,500
telegraferande stationer utan barometer	» 6,500
icke telegraferande barometerstationer	» 3,000
icke telegraferande temperaturstationer	» 6,500
nederbördsstationer	» 9,500
vattenståndsstationer	» 11,000
mareografstationer	» 2,500
stormvarningsstationer	» 18,000
specialstationer	» 1,500

Summa kronor 80,000.

Enligt den nya riksstatsuppställningen bör under rubriken »Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt: verksamheten i allmänhet» liksom hittills uppföras ett reservationsanslag till observatörer vid anstalten.

I sin under föregående punkt omförmälda skrivelse den 13 september 1934 har *styrelsen för anstalten* hemställt, att förevarande anslag för nästa budgetår måtte uppföras med 80,000 kronor eller samma belopp, som för innevarande budgetår anvisats för ändamålet. Med stöd av under föregående år vunna erfarenheter har styrelsen härjämte föreslagit, att anslaget måtte få disponeras enligt följande förändrade fördelning å olika utgiftsändamål:

telegraferande barometerstationer	kronor 21,000
telegraferande stationer utan barometer	» 6,500
icke telegraferande barometerstationer	» 2,500
icke telegraferande temperaturstationer	» 4,500
nederbördsstationer	» 11,500
vattenståndsstationer	» 11,000
mareografstationer	» 2,500
stormvarningsstationer	» 18,000
specialstationer	» 2,500

Summa kronor 80,000.

Jag biträder anstaltsstyrelsens förslag till medelsanvisning. Den närmare fördelningen av anslaget torde böra fastställas av Kungl. Maj:t, sedan riksdagens beslut i anslagsfrågan meddelats. Departements-
chefen.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt:*
Verksamheten i allmänhet: Observatörer för budgetåret
1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag*
av kronor 80,000.

[182.] 8. **Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt: Verksamheten i allmänhet: Telegramkostnader m. m., förslagsanslag.** (Jmf. IX H. T. 1934 p. 157). För telegramkostnader m. m. vid statens meteorologisk-hydrografiska anstalt har 1933 års riksdag anvisat ett extra förslagsanslag av 61,000 kronor. Såsom särskilda uppbördsmedel under anslaget redovisas härjämte vissa av aktiebolaget Radiotjänst erlagda avgifter. Bolaget har nämligen den 22 december 1931 utfäst sig att, under förutsättning att statens meteorologisk-hydrografiska anstalt liksom hittills dagligen tillhandahåller bolaget tre väderleksrapporter, avsedda för utsändning i rundradio, härför från och med den 1 januari 1932, så länge en mellan telegrafstyrelsen och bolaget den 8 juni 1927 träffad överenskommelse rörande rundradions i Sverige ordnande bestode, till statsverket erlagga ett belopp av 48,000 kronor för år räknat — därav 4,000 kronor för den s. k. tredje väderlektjänsten — att till statskontoret inbetalas månadsvis i efterskott. I anslutning här till har Kungl. Maj:t den 8 januari 1932 föreskrivit, att på grund av nämnda förbindelse inflytande medel skulle, så länge anslag till telegramkostnader m. m. vid statens meteorologisk-hydrografiska anstalt av riksdagen anvisades, tillgodoföras detta anslag.

Enligt de av riksdagen godkända grunderna för den nya riksstatsuppställningen bör alltjämt för ifrågavarande ändamål uppföras ett förslagsanslag. Förenämnda från aktiebolaget Radiotjänst utgående ersättning för tillhandahållande av väderleksrapporter torde däremot böra påföras riksstatens inkomstsida och där redovisas å en särskild inkomstitel under rubriken »Uppbörd i statens verksamhet».

I skrivelse den 13 september 1934 har *styrelsen för statens meteorologisk-hydrografiska anstalt* föreslagit, att anslaget måtte för nästa budgetår uppföras med oförändrat belopp, 61,000 kronor. Härjämte har styrelsen beräknat, att återstående medelsbehov under anslaget komme att täckas av det belopp å 44,000 kronor, som utav de från aktiebolaget Radiotjänst inflytande medlen finge disponeras för det med anslaget avsedda ändamålet.

Departements-
chefen.

Med hänsyn till överflyttningen till riksstatens inkomstsida av det ifrågavarande anslag hittills tillgodoförda bidraget från aktiebolaget Radiotjänst torde anslaget för nästa budgetår böra uppföras med $(61,000 + 44,000 =)$ 105,000 kronor. Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt: Verksamheten i allmänhet: Telegramkostnader m. m.* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett förslagsanslag av kronor 105,000.

[183.] 9. Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt: Verksamheten i allmänhet: Underhåll av stationer m. m., *reservationsanslag*. (Jmf. IX H. T. 1934 p. 158.) I riksstaten är för innevarande budgetår för diverse behov vid statens meteorologisk-hydrografiska anstalt uppfört ett extra reservationsanslag av 60,000 kronor. Av anslaget disponeras för närvarande bland annat 8,600 kronor för underhåll av stationer och utrustning, 3,500 kronor för observationer av de högre luftlagren samt 1,400 kronor för solstrålningsmätningar. Såsom särskilda uppbördsmedel skall därjämte för underhåll av stormvarningsstationer efter ingången av 1935 utgå ett bidrag av 6,000 kronor från handels- och sjöfartsfonden, att uppföras såsom tillökning av anslagsposten till underhåll av stationer och utrustning.

Enligt grunderna för den nya riksstatsuppställningen böra förenämnda tre under anslaget till diverse behov vid ifrågavarande anstalt upptagna anslagsposter — med undantag dock av ett belopp om 720 kronor av posten för observationer av de högre luftlagren, vilket är avsett att uppföras under ett särskilt anslag till internationella kommissionens för undersökning av de högre luftlagren internationella publikation — sammanföras till ett reservationsanslag till underhåll av stationer m. m. vid anstalten. Det hittills från handels- och sjöfartsfonden utgående bidraget å 6,000 kronor torde hädanefter böra påföras riksstatens inkomstsida för att därstädes redovisas å samma inkomsttitel som det under näst föregående punkt omförmälda bidraget från aktiebolaget Radiotjänst.

I enlighet härmed har *styrelsen för statens meteorologisk-hydrografiska anstalt* i skrivelse den 13 september 1934 beräknat medelsbehovet under förevarande anslag till — i runt tal — $(8,600 + 2,800 + 1,400 + 6,000 =)$ 18,800 kronor.

Med biträdande av anstaltsstyrelsens förslag till beräkning av medelsbehovet hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen *Departements-
chefen.*

att till *Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt:*
Verksamheten i allmänhet: Underhåll av stationer
m. m. för budgetåret 1935/1936 anvisa ett
reservationsanslag av kronor 18,800.

[184.] 10. Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt: Verksamheten i allmänhet: Övriga omkostnader, *förslagsanslag*. (Jmf. IX H. T. 1934 p. 158.) Såsom i det föregående erinrats, utgår för innevarande budgetår ett extra reservationsanslag av 60,000 kronor till diverse behov vid statens meteorologisk-hydrografiska anstalt. Enligt Kungl. Maj:ts brev den 18 maj 1934 må anslaget användas i huvudsaklig överensstämmelse med följande fördelning å olika poster:

Tillskott till expenser	kronor 10,500
Publikationer	» 19,500
Resekostnader	» 10,500
Bibliotek	» 2,000
Underhåll av stationer och utrustning	» 8,600
Observationer av de högre luftlagren	» 3,500
Solstrålningsmätningar	» 1,400
Bidrag till internationella meteorologiska sekretariatet	» 1,000
Arbetsbiträden vid issignalstjänst	» 3,000
Summa kronor 60,000.	

Erinras, må, att från anslaget till avlöningar m. m. vid meteorologisk-hydrografiska anstalten] bestridas expenskostnader till ett belopp av 8,000 kronor.

Enligt de nya grunderna för riksstatsuppställningen böra — såsom redan under punkterna[180 och 183 framhållits — de under anslaget till diverse] behov vid anstalten för närvarande upptagna posterna för underhåll av stationer och utrustning, för observationer av de högre luftlagren, för solstrålningsmätningar och för arbetsbiträden vid issignalstjänst tillföras andra anslag. Anslagsposten för bidrag till internationella meteorologiska sekretariatet är vidare avsedd att utbrytas till ett särskilt anslag till berörda sekretariat. Övriga poster — nämligen posterna »Tillskott till expenser», »Publikationer», »Resekostnader» och »Bibliotek» — ävensom de hittills från anstaltens avlöningsanslag bestridda expenskostnaderna böra sammanföras till ett särskilt omkostnadsanslag av förslagsanslags natur. Under sistnämnda anslag böra såsom särskilda uppbördsmedel redovisas till anstalten inflytande medel för försålda publikationer.

Styrelsen för statens meteorologisk-hydrografiska anstalt har i skrivelse den 13 september 1934 hemställt, att ifrågavarande omkostnadsanslag måtte för nästa budgetår uppföras med 50,500 kronor. Härjämte har styrelsen föreslagit, att staten för anslaget måtte erhålla följande utseende:

Utgifter.

1. Reseersättningar, förslagsvis	kronor 10,500
2. Expenser, förslagsvis	» 20,500
3. Publikationstryck, förslagsvis	» 20,500
Summa kronor 51,500.	

Särskilda uppbördsmedel.

Försäljning av publikationer	kronor 1,000
Nettoutgift kronor 50,500.	

Det för reseersättningar beräknade beloppet 10,500 kronor är av enahanda storlek, som det, vilket för innevarande budgetår står till förfogande för dylikt ändamål.

Det för expenser beräknade beloppet 20,500 kronor, motsvarar summan av de hittills under anstaltens avlöningsanslag och anslaget till diverse behov vid anstalten upptagna posterna för expenser (8,000 kronor), tillskott till expenser (10,500 kronor) samt bibliotek (2,000 kronor).

Det för publikationstryck uppförda beloppet å 20,500 kronor överensstämmer med det, som för innevarande budgetår är för ändamålet tillgängligt, om hänsyn toges till de medel, beräknade till 1,000 kronor, som inflyta för försålda publikationer.

Mot anstaltsstyrelsens förslag till anslagsberäkning har jag icke funnit *Departements-*
anledning till erinran. Staten för anslaget torde i sinom tid få fastställas *chefen.*
av Kungl. Maj:t.

Vid slutet av innevarande budgetår möjligen förefintlig behållning å anslaget till diverse behov vid statens meteorologisk-hydrografiska anstalt torde överföras till inkomsttitel för i anspråk tagna reservationer.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt:*
Verksamheten i allmänhet: Övriga omkostnader för
budgetåret 1935/1936 anvisa ett förslags-
anslag av..... kronor 50,500.

[185.] 11. Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt: Särskilda undersökningar: Geofysiska undersökningar i Riksgränsen, *reservationsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 159.) I riksstaten är för meteorologiska iakttagelser vid Riksgränsen för innevarande budgetår uppfört ett extra reservationsanslag av 6,000 kronor. För budgetåret 1932/1933 utgick anslaget med 11,200 kronor. Enligt Kungl. Maj:ts brev den 18 maj 1934 må anslaget för innevarande budgetår användas med följande fördelning å olika poster:

Arvode åt en tillsyningsman	kronor 3,432
Underhåll, utrustning, ved, lyse och expenser	» 2,568
	Summa kronor 6,000.

Enligt den nya riksstatsuppställningen bör för ifrågavarande ändamål under rubriken »Statens meteorologiska anstalt: Särskilda undersökningar» uppföras ett reservationsanslag till »Geofysiska undersökningar i Riksgränsen».

I sin förenämnda skrivelse den 13 september 1934 har styrelsen för *statens meteorologisk-hydrografiska anstalt* hemställt, att förevarande anslag måtte för nästa budgetår anvisas med ett till 11,000 kronor förhöjt belopp. Anstaltsstyrelsen har härvid anført, att den nuvarande provisoriska anordningen utan särskild observator icke syntes kunna fortgå, enär den för närvarande anställde tillsyningsmannen, åt vilken även vårderna av observationerna kunnat anförtros, icke torde vara villig kvarstå i sin tjänst, därest

han även i fortsättningen ensam skulle utföra jämväl observationsarbetet, samt att det torde vara synnerligen svårt att förvärva annan för denna uppgift kompetent person. På grund härav har styrelsen ansett sig böra upprepa sin för innevarande budgetår gjorda framställning om anvisande under anslaget av ett arvode om 4,800 kronor åt en observator. I anslutning härtill har styrelsen vidare uppskattat kostnaderna under nästa budgetår för underhåll, utrustning, ved, lyse och expenser till 2,768 kronor. Tillsyningsmannens arvode har styrelsen föreslagit skola utgå med oförändrat belopp.

Departements-
chefen.

Det statsfinansiella läget torde allttjämt utgöra ett hinder för att frångå den nuvarande begränsningen av ifrågavarande anslag till 6,000 kronor. Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt: Särskilda undersökningar: Geofysiska undersökningar i Riksgränsen* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 6,000.

[186.] 12. *Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt: Särskilda undersökningar: Väderlekstjänst för luftfarten, förslagsanslag.* (Jmf. VI. H. T. 1934 p. 30 och 31.) Under sjätte huvudtiteln är i riksstaten uppfört ett extra anslag till väderlekstjänst för luftfarten, vilket anslag enligt beslut av 1934 års riksdag utgår med 50,200 kronor (VI D. 2). Härjämte är under samma huvudtitel till telegramkostnader för väderlekstjänst för luftfarten i riksstaten uppfört ett extra förslagsanslag, som för innevarande budgetår bestämts till 10,000 kronor. (VI D. 3.) Genom beslut den 13 april 1934 har Kungl. Maj:t ställt förstnämnda anslag till förfogande för statens meteorologisk-hydrografiska anstalt att användas i huvudsaklig överensstämmelse med av Kungl. Maj:t samtidigt verkställd fördelning av anslaget å olika poster.

Enligt de av riksdagen godkända grunderna för den nya riksstatsuppställningen böra förenämnda två under sjätte huvudtiteln upptagna anslag överflyttas till nionde huvudtiteln samt där under rubriken »Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt: Särskilda undersökningar» sammanföras till ett gemensamt anslag till väderlekstjänst för luftfarten, vilket anslag bör vara av förslagsanslags natur. Inom det nya anslaget böra utgifterna specificeras under avlöningar respektive omkostnader.

Med skrivelse den 13 september 1934 har *styrelsen för statens meteorologisk-hydrografiska anstalt* överlämnat av anstalten i anslutning till nyssnämnda grunder uppgjort förslag till avlönings- och omkostnadsstat för väderlekstjänst för luftfarten under budgetåret 1935/1936, vilket förslag slutar å ett belopp av 81,900 kronor, samt hemställt, att sålunda såsom erforderligt beräknat belopp måtte för nämnda budgetår äskas av riksdagen.

Anstaltsstyrelsen har vid sina beräkningar utgått från ett av aktiebolaget Aerotransport uppgjort förslag till trafikprogram, innefattande bland annat ökning av nattpostflygningen med en månad på linjen Stockholm—Malmö till 6 månader och med 1 månad på linjen Malmö—Köpenhamn—Hannover till 8 månader, vartill — eventuellt — komme en nyinrättad nattposttrafik under 6 månader på linjen Malmö—Göteborg. Härtill komme ytterligare ett ökat antal turer på de från Malmö till kontinenten utgående linjerna. Den sålunda planerade ökningen av lufttrafiken har styrelsen ansett böra betinga en mot trafikperiodernas förlängning proportionell höjning av nu utgående anslag till arvoden åt personal och observatörer. Även det hittills för höjdvindobservationer (pilotballongsviseringar) anvisade beloppet, 2,500 kronor, har styrelsen av samma skäl ansett böra höjas till 3,000 kronor. Härjämte skulle erfordras, för komplettering av instrument och radioutrustning med nya radiomottagare 1,100 kronor, för meteorologiska instrument 900 kronor samt för anskaffande av molnhöjdmätare 6,000 kronor.

Anstaltsstyrelsen har med hänsyn till luftfartens starka utveckling vidare hemställt, att ytterligare en radiotelegrafist måtte få anställas för dagtrafiken vid Göteborgs flyghamn, varjämte anställningstiden för envar av följande befattningshavare föreslagits utökad, nämligen för en radiotelegrafist vid Malmö flygplats från 7 till 12 månader samt för en meteorologassistent och en radiotelegrafist vid Stockholms flyghamn från 8 till 12 månader.

Styrelsen har ytterligare föreslagit, att avlöningsbestämmelserna för icke-ordinarie befattningshavare inom civila statsförvaltningen måtte förklaras gälla även för vid ifrågavarande väderlektjänst anställda meteorologassistenter och radiotelegrafister. I anslutning härtill har styrelsen beräknat, att till avlöningsförhöjningar åt nyssnämnda tjänstemän skulle under anslaget behöva uppföras ett belopp av 1,250 kronor.

Med beaktande av nu anförda synpunkter har styrelsen i sitt statförslag beräknat för avlöningar 45,675 kronor — därav 1,250 kronor till avlöningsförhöjningar — samt för omkostnader 36,225 kronor. Detta innebär i jämförelse med anslagsanvisningen för innevarande budgetår en höjning av avlöningarna med 11,343 kronor samt av omkostnaderna med 10,357 kronor. Bland sistnämnda utgifter ingå för expenser 11,700 kronor eller summan av det nu utgående särskilda anslaget till telegramkostnader för väderlektjänst för luftfarten samt ett belopp av 1,700 kronor, som hittills under anslaget till väderlektjänst för luftfarten anvisats till expenser. För observationer har i omkostnadsstaten uppförts ett belopp av 13,500 kronor mot för innevarande budgetår för ändamålet beräknade 11,100 kronor. Vidare hava beräknats för utrustning 8,000 kronor samt för diverse utgifter 3,025 kronor. För innevarande budgetår hava för förstnämnda ändamål icke anvisats några särskilda medel, medan för diverse utgifter upptagits en post å 3,058 kronor.

Över anstaltsstyrelsens framställning hava den 23 oktober och den 16 november 1934 avgivits utlåtanden av *luftfartsmyndigheten*. Av följande tabellariska uppställning framgår fördelningen å olika anslagsposter av det för innevarande budgetår anvisade anslaget till väderlektjänst för luftfarten, de av styrelsen för nästa budgetår begärda anslagsposterna samt de belopp, vilkas äskande luftfartsmyndigheten ansett sig böra förorda. Till de i uppställningen angivna beloppen böra läggas telegramkostnader å 10,000 kronor, för vilka medel för närvarande beräknas under särskilt anslag.

	Använda belopp 1934/1935		Anstaltens förslag 1935/1936		Luftfartmyndig- hetens förslag 1935/1936	
	Kronor	Summa kronor	Kronor	Summa kronor	Kronor	Summa kronor
<i>Gemensamma utgifter.</i>						
Natt-, dim- och landningsobservationer	2,800		3,620		2,800	
Pilotballongvisering	2,500		3,000		3,000	
Utrustning	—		2,000		2,000	
Molnhöjdmätare	—		6,000		—	
Diverse utgifter	3,058		3,025		3,026	
Expenser	1,700		1,700		1,700	
Avlöningsförhöjning	—	10,058	1,250	20,595	1,250	13,776
<i>Stockholms flyghamn.</i>						
A. Dagtrafik.						
Arvode åt en meteorologassistent	3,536		5,304		5,304	
Arvode åt ett radiotelegrafiskt biträde	2,200		3,300		3,300	
B. Nattrafik.						
Arvode åt en meteorologassistent	1,915		2,298		1,915	
Arvode åt en meteorologassistent	1,915		2,298		1,915	
Arvode åt ett radiotelegrafiskt biträde	1,375		1,650		1,375	
Observationsarvoden	1,600	12,541	1,920	16,770	1,600	15,409
<i>Malmö flygplats.</i>						
A. Dagtrafik.						
Arvode åt en meteorologassistent	5,130		5,130		5,130	
Arvode åt en meteorologassistent	4,440		4,440		4,440	
Arvode åt ett radiotelegrafiskt biträde	3,180		3,180		3,180	
Arvode åt ett radiotelegrafiskt biträde	1,855		3,180		3,180	
Observationsarvoden	660		660		660	
B. Nattrafik.						
Arvode åt en meteorologassistent	1,850		2,960		2,960	
Arvode åt en meteorologassistent	1,480		2,220		1,850	
Arvode åt ett radiotelegrafiskt biträde	1,325		1,590		1,325	
Observationsarvoden	1,750	21,670	2,100	25,460	1,750	24,475
<i>Göteborgs flyghamn.</i>						
A. Dagtrafik.						
Arvode åt en meteorologassistent	1,655		1,920		1,920	
Arvode åt ett radiotelegrafiskt biträde	—		1,175		1,175	
Arvode åt ett radiotelegrafiskt biträde	—		1,175		1,175	
Observationsarvoden	1,000		1,000		1,000	
B. Nattrafik.						
Arvode åt en meteorologassistent	1,536		1,986		993	
Arvode åt en meteorologassistent	940		384		—	
Arvode åt ett radiotelegrafiskt biträde	—		235		—	
Observationsarvoden	800	5,931	1,200	9,075	240	6,503
Summa kronor		50,200		71,900		60,163

Luftfartsmyndigheten har anfört i huvudsak följande.

I likhet med anstaltsstyrelsen ansåge luftfartsmyndigheten det nödvändigt att bereda helårsanställning för en meteorologassistent och en radiotelegrafist vid Stockholms flyghamn.

Vad anginge nattpostflygningen bleve dennas längd å de olika lederna icke bestämd, förrän Kungl. Maj:t fastställt postverkets driftskostnadsstat för år 1935. Luftfartsmyndigheten hölle emellertid före, att man vid anslagets beräkning kunde utgå från att nattpostflygningen under 1935 å leden Stockholm—Malmö icke komme att överstiga fem månader samt att nattpostflygningen mellan Göteborg och Malmö, såframt densamma under sagda år igångsattes, kunde beräknas pågå tre månader. Därest sistnämnda flygtrafik komme till stånd, torde de för upprätthållande av väderlekstjänst under ifrågakvarande flygning erforderliga medlen, kunna beräknas till 993 kronor för avlöning av en meteorologassistent samt 240 kronor för observationsarvoden.

Till molnhöjdmätare hade anstaltsstyrelsen beräknat 6,000 kronor. Emellertid hade luftfartsmyndigheten i skrivelse den 22 september 1934 hemställt, att till belysningsanläggningar för luftfartsleder måtte för nästa budgetår anvisas ett kapitalökningensanslag å postverkets stat av 355,000 kronor, i vilken summa jämväl vore inräknad kostnaden för några molnhöjdmätare å luftfartsleden Stockholm—Malmö. Därest berörda kapitalökningensanslag beviljades av riksdagen, torde något belopp till molnhöjdmätare icke behöva upptagas under förevarande anslag.

Övriga av anstaltsstyrelsen föreslagna anslagsposter hade icke givit anledning till någon erinran från luftfartsmyndigheten.

Jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 15 december 1933 har chefen *Departements-*
chefen. för kommunikationsdepartementet tillkallat sakkunniga för utredning i fråga om anordnande och statligt understödjande av regelbunden luftfart för tid efter utgången av år 1936 jämte vad därmed äger sammanhang. Innan resultatet av denna utredning närmare övervägts är jag ej beredd tillstyrka någon förändring i den med väderlekstjänst för luftfarten sysselsatta personalens löneställning. Det av anstaltsstyrelsen till avlöningsförhöjningar föreslagna beloppet 1,250 kronor torde sålunda icke för närvarande behöva anvisas.

De i övrigt beräknade ökningarna av medelsbehovet under förevarande anslag för nästa budgetår sammanhånga med lufttrafikens väntade omfattning under året. Kostnadsökningarna i fråga torde emellertid kunna begränsas i anslutning till vad luftfartsmyndigheten anfört. Frånsett utgifterna för telegramkostnader, vilka torde få beräknas till samma belopp som för innevarande budgetår eller 10,000 kronor, torde sålunda erfordras en medelsanvisning av $(60,163 - 1,250 =)$ i runt tal 58,900 kronor. Till väderlekstjänst för luftfarten torde sålunda för nästa budgetår böra i ett för allt anvisas ett förslagsanslag av 68,900 kronor, vilket synes böra disponeras enligt följande uppställning:

Avlöningar.¹

Arvoden och dylika särskilda ersättningar kronor 41,137

Omkostnader.

1. Expenser, förslagsvis	»	11,700
2. Övriga utgifter:		
a. Observationer, högst	»	11,050
b. Utrustning, högst	»	2,000
c. Diverse, högst	»	3,013

Summa kronor 68,900.

Stat för anslaget torde få fastställas av Kungl. Maj:t, sedan riksdagen beslutat i anslagsfrågan.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

till *Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt:*
Särskilda undersökningar: Väderlekstjänst för luft-
farten för budgetåret 1935/1936 anvisa
 ett *förslagsanslag* av kronor 68,900.

[187.] 13. Bidrag till seismologiska och magnetiska iakttagelser i Abisko, *reservationsanslag*. (Jmf. IX H. T. 1934 p. 160.) För seismologiska och magnetiska iakttagelser vid naturvetenskapliga stationer i Abisko är i riksstaten uppfört ett extra reservationsanslag å 8,500 kronor. Jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 18 maj 1934 må anslaget användas i huvudsaklig överensstämmelse med följande fördelning å olika poster:

Arvode åt en observator	kronor 4,200
Handräkning och tillfälligt biträde åt denne	» 1,000
Bidrag till lyse och värme för observatoriet, expenser m. m.	» 600
För seismometriskä arbeten	» 1,500
För magnetiska arbeten	» 1,200

Summa kronor 8,500.

Anm.: Å arvodet till observatorn må ej utgå vare sig tillfällig löneförbättring eller dyrtids-tillägg.

Styrelsen för Abisko naturvetenskapliga station har hemställt, att före-varande anslag måtte för budgetåret 1935/1936 höjas till 9,150 kronor. Skillnadsbeloppet, (9,150—8,500 =) 650 kronor, har styrelsen ansett böra för-delas med 500 kronor å anslagsposten för handräkning och tillfälligt bi-träde åt observatorn samt med 150 kronor å posten för bidrag till lyse och värme för observatoriet, expenser m. m. Styrelsen har framhållit, att sta-tionens verksamhet under det sistförflutna budgetåret trots all sparsamhet kunnat bedrivas utan störande avbrott allenast därigenom att av enskilda medel tillskjutits betydande belopp.

I skrivelse den 13 september 1934 har *styrelsen för statens meteorologisk-hydrografiska anstalt* tillstyrkt, att anslaget uppföres med föreslaget belopp, 9,150 kronor.

I enlighet med det av anstaltsstyrelsen tillstyrkta förslaget hemställer jag, *Departements-
chefen.* att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Bidrag till seismologiska och magnetiska iakttagelser i Abisko* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 9,150.

M. Diverse.

[188.] 1. *Ersättning till statens allmänna fastighetsfond, förslagsanslag.* Under åberopande av vad chefen för finansdepartementet förut i dag vid anmälan av för flera huvudtitlar gemensamma frågor anfört angående inrättande av en statens allmänna fastighetsfond hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att, i avbidan på den proposition i ämnet, som kan vardas riksdagen förelagd, till *Ersättning till statens allmänna fastighetsfond* för budgetåret 1935/1936 beräkna ett *förslagsanslag* av kronor 659,000.

[189.] 2. *Internationella lantbruksinstitutet i Rom, förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934, p. 10.) Till bestridande av utgifterna för Sveriges deltagande i internationella lantbruksinstitutet i Rom hava årligen anvisats medel dels från och med 1907 till och med budgetåret 1931/1932 under ett anslag, dels ock för tiden därefter under två anslag, nämligen ett extra förslagsanslag till gäldande av Sveriges årsbidrag till institutet samt ett extra reservationsanslag till bestridande av övriga kostnader för Sveriges deltagande i institutet.

I fråga om årsbidraget till institutet torde jag få erinra, att, enligt år 1906 fattat beslut angående bidrag till verksamheten vid institutet, institutets utgifter efter avdrag av dess inkomster från andra källor än statsbidragen fördelas mellan de anslutna staterna i förhållande till för varje stat fastställt antal kvoter. På varje kvot kommer högst 4,000 guld-francs. Enär Sverige har två kvoter, utgör dess bidrag till institutet högst 8,000 guld-francs, vilket belopp före guldmyntfotens övergivande i Sverige motsvarade omkring 5,800 kronor. Anslaget till gäldande av årsbidraget till institutet är för innevarande budgetår upptaget med 8,000 kronor.

Anslaget till bestridande av övriga kostnader för Sveriges deltagande i institutet har för budgetåret 1934/1935 uppförts med 2,000 kronor. Härav avsågos 200 kronor till kostnader vid fullgörande av det lantbruksakademien meddelade uppdraget att för Sveriges del omhändervar de direkta förbindelserna med institutet, 1,200 kronor till ersättning åt ombud för inställelse vid institutet m. m. samt 600 kronor till ersättning åt en vid institutet anställd svensk person.

I skrivelse den 27 augusti 1934 har *lantbruksakademien* hemställt, att årsbidraget till institutet måtte för nästa budgetår upptagas med oförändrat belopp 8,000 kronor. För övriga kostnader yrkar akademien ett till 3,000 kronor förhöjt anslag. Till motivering av anslagsökningen anför akademien, att erfarenheten visat, att det med nuvarande begränsning av anslaget vore förenat med stora svårigheter att på ett nöjaktigt sätt upprätthålla kontakten med institutet. Bland annat hade akademien icke kunnat i önskvärd utsträckning tillhandagå institutet med översättningsarbeten.

Jämlikt de av riksdagen antagna grunderna för uppställningen av riksstatsens utgiftssida skola förenämnda två anslag sammanföras till ett anslag av förslagsanslags natur, benämnt »Internationella lantbruksinstitutet i Rom».

Departements-
chefen.

Jag förordar, att anslagsanvisningen för institutet för nästkommande budgetår begränsas till ett belopp, motsvarande summan av de för institutet nu utgående anslagen. Tillhoppa torde sålunda böra beräknas 10,000 kronor för ändamålet. Härav böra högst 2,000 kronor få användas för bestridande av sådana kostnader, vilka ej avse årsbidragets gäldande.

Å det nuvarande reservationsanslaget för institutet vid slutet av innevarande budgetår förefintlig behållning torde överföras till inkomsttitel för i anspråk tagna reservationer.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Internationella lantbruksinstitutet i Rom* för
budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag*
av kronor 10,000.

[190.] 3. *Internationella frysinstitutet i Paris, förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 11). Den 21 juni 1920 ingicks en internationell konvention rörande upprättandet i Paris av ett internationellt frysinstitut (Institut international du Froid). Sverige är sedan den 21 december 1921 anslutet till konventionen ifråga. Anslutningen skedde till en början för tio år (Sveriges överenskommelser med främmande makter nr 44/1921, art. 10), varefter den, då uppsägning ej verkställdes före den 21 december 1931, förlängdes på ytterligare fem år.

De årliga kostnaderna för deltagandet pläga bestridas från ett särskilt för ändamålet å riksstatens nionde huvudtitel uppfört anslag. Senast har för innevarande budgetår till bestridande av ifrågavarande kostnader anvisats ett extra reservationsanslag av 2,100 kronor.

I skrivelse den 27 augusti 1934 rörande anslagsbehovet för budgetåret 1935/1936 har *kommerskollegium* anfört följande.

Då Sverige tillsvidare vore bundet av konventionen till och med den 20 december 1936 torde anslag liksom tidigare böra uppföras för ifrågavarande ändamål å rikstaten för budgetåret 1935/1936.

Förslag till revision av konventionen hade i mars 1934 framlagts i Paris, vilket förslag enligt kollegium tillhandakommet meddelande skulle närmare diskuteras vid internationella frysinstitutets generalkonferens i nämnda stad den 15 juni 1934. Den konventionstext, som därvid bleve antagen, komme att för undertecknande tillställas de till konventionen anslutna regeringarna och enskilda organisationerna. Såvitt kollegium hade sig bekant, hade emellertid någon dylik ny konventionstext ännu icke förelagts Sverige.

I förslaget funnes upptagna vissa nya regler för bestämmande av de olika ländernas bidragsskyldighet till institutet. I avvaktan på nya bidragsgrunders eventuella fastställande hade emellertid kollegium ansett hittillsvarande normer böra läggas till grund för anslagsberäkningen för budgetåret 1935/1936, d. v. s. det budgetår, varunder anslag till bidrag för kalenderåret 1936 borde anvisas.

Då sistnämnda anslag borde ungefärligen motsvara samma francsbelopp, som det senaste året till institutet utbetalta, syntes i enlighet härmed å riksstaten för nästkommande budgetår böra för ändamålet uppföras ett belopp motsvarande värdet i svenska kronor av 8,148 francs. Enligt dagens växelkurs motsvarade detta francsbelopp i svenska kronor i runt tal 2,100 kronor.

Under åberopande av vad kommerskollegium anfört och under fram- *Departements-*
chefen.
hållande av att anslaget torde böra givas karaktär av förslagsanslag hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Internationella frysinstitutet i Paris* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag*

av kronor 2,100.

[191.] 4. **Internationell hydrografisk-biologisk anstalt, förslagsanslag.** (Jmf. IX H. T. 1934 p. 115.) Till täckande av Sveriges andel i kostnaderna för en internationell hydrografisk-biologisk centralanstalt i Köpenhamn, vilken kostnad för år utgör 10,000 kronor danskt mynt, är å riksstaten för innevarande budgetår uppfört ett extra anslag av 10,000 kronor. Erinras må, att Kungl. Maj:t med anledning av officiell hänvändelse från danska utrikesministeriet den 31 oktober 1930 förklarar, att Kungl. Maj:t, under förutsättning att riksdagen komme att bevilja det för varje år erforderliga beloppet för Sveriges deltagande i de internationella havsundersökningarna, för sin del biträdde framställt förslag om undersökningarnas fortsättande under ytterligare fem år, räknat från och med den 22 juli 1931, och Sveriges anslut-

ning för nämnda tid till det internationella rådet för ifrågavarande undersökningar.

Svenska hydrografisk-biologiska kommissionen har i skrivelse den 1 oktober 1934 hemställt om anslaget uppförande för nästa budgetår med oförändrat belopp, mot vilket förslag *lantbruksstyrelsen* i remissutlåtande den 19 oktober 1934 intet haft att erinra.

*Departements-
chefen.*

I anslutning till förslaget, som från min sida ej föranleder annan erinran än att anslaget torde böra erhålla karaktär av förslagsanslag, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Internationell hydrografisk-biologisk anstalt*
för budgetåret 1935/1936 anvisa ett för-
slagsanslag av kronor 10,000.

[192.] 5. **Internationella meteorologiska sekretariatet, förslagsanslag.**
Såsom under punkt 184 erinrats är för innevarande budgetår under anslaget till diverse behov vid statens meteorologisk-hydrografiska anstalt anvisat ett belopp av 1,000 kronor till bidrag till internationella meteorologiska sekretariatet. Nämnda anslagspost bör, på sätt tidigare nämnts, enligt grunderna för den nya riksstatsuppställningen utbrytas ur sagda anslag och bilda ett särskilt anslag för sig.

Styrelsen för statens meteorologisk-hydrografiska anstalt har i skrivelse den 13 september 1934 anfört följande:

Enligt beslut vid meteorologiska direktörskonferensen 1929 skulle Sveriges andel i bidraget till det internationella meteorologiska sekretariatet utgöra 1,000 guldfrancs (Schweizerfrancs). I förhoppning att den svenska kronans depreciering skulle vara av övergående natur hade anstalten emellertid dittills fullgjort betalningen i svenska kronor, dock så att det utbetalade beloppet från och med 1933 höjts till 1,000 kronor per år. Med det fortsatta priset på den svenska kronan syntes det styrelsen oundvikligt att åvägbringa större överensstämmelse mellan det fixerade beloppet och det belopp, som utbetalades. Därför ville styrelsen föreslå, att Sveriges bidrag till internationella meteorologiska sekretariatet måtte för budgetåret 1935/1936 bestämmas till 1,200 svenska kronor.

*Departements-
chefen.*

Jag biträder anstaltsstyrelsens förslag till anslagsberäkning för nästa budgetår. Med hänsyn till medelsbehovets beroende av fluktuationerna på valutamarknaden, synes anslaget böra givas karaktär av förslagsanslag. Jag hemställer förty, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Internationella meteorologiska sekretariatet*
för budgetåret 1935/1936 anvisa ett för-
slagsanslag av kronor 1,200.

[193.] 6. **Internationella kommissionens för undersökning av de högre luftlagren internationella publikation.** Såsom under punkt 183 framhållits skall enligt de nya grunderna för riksstatsuppställningen det belopp av 720 kronor, vilket för närvarande under anslaget till diverse behov vid statens meteorologisk-hydrografiska anstalt från posten för observationer av de högre luftlagren utgår såsom bidrag till internationella kommissionens för undersökning av de högre luftlagren internationella publikation, framdeles uppföras under ett särskilt anslag för berörda ändamål.

I skrivelse den 13 september 1934 har *styrelsen för statens meteorologisk-hydrografiska anstalt* föreslagit, att ifrågavarande anslag för nästa budgetår måtte uppföras med 720 kronor eller det belopp, som tidigare utgått för ändamålet.

Mot anstaltsstyrelsens förslag har jag ej annat att erinra, än att, då anslaget synes böra upptagas med jämnt hundratal kronor, för ifrågavarande ändamål bör i riksstaten för nästa budgetår beräknas ett belopp av 800 kronor. Jag hemställer sålunda, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

*Departements-
chefen.*

att till *Internationella kommissionens för undersökning av de högre luftlagren internationella publikation* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *anslag* av kronor 800.

[194.] 7. **Kommittéer och utredningar genom sakkunniga, reservationsanslag.** (Jmf. IX H. T. 1934 p. 165.) Till kostnader för kommittéer och utredningar genom sakkunniga är under nionde huvudtiteln uppfört ett ordinarie reservationsanslag, vilket enligt beslut av 1934 års riksdag utgår med 200,000 kronor.

Inom jordbruksdepartementets förvaltningsområde pågår allttjämt ett omfattande utredningsarbete. Till bestridande av de kostnader, som för utredningarna kunna komma att föranledas under nästa budgetår, torde enligt verkställd överslagsberäkning erfordras anslag till oförändrat belopp av 200,000 kronor.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Kommittéer och utredningar genom sakkunniga* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 200,000.

[195.] 8. **Utredning angående jordbrukets skuldsättning, reservationsanslag.** (Jmf. IX H. T. 1934 p. 94.) Vid 1933 års riksdag (IX H. T. p. 114; R. skr. nr 82) beslöts, att en utredning skulle verkställas angående jordbrukets skuldsättning vid slutet av 1933. Utredningen skulle grundas på en statistisk undersökning i samband med den allmänna självdeklarationen

1934. Kostnaderna för utredningen beräknades enligt viss specifikation till sammanlagt ungefär 96,000 kronor. Riksdagen har i anslutning härtill för ett vart av budgetåren 1933/1934 och 1934/1935 för ändamålet anvisat ett extra reservationsanslag å 48,000 kronor.

Den 10 november 1933 utfärdade Kungl. Maj:t kungörelse (nr 605) om uppgifter angående jordbrukets skuldsättning. Enligt denna kungörelse var med vissa undantag envar, som ägde jordbruksfastighet eller innehade dylik fastighet under sådana villkor, att han enligt 13 § kommunalskattelagen var att anse såsom ägare eller var i ägares ställe skattskyldig, ävensom envar, som eljest brukade jordbruksfastighet, skyldig att lämna vissa specificerade uppgifter angående sin skuldsättning och sina tillgångar för jordbrukets behov vid slutet av 1933 eller motsvarande räkenskapsår. Uppgifterna skulle avlämnas till taxeringsnämndsordförandena och av dessa efter granskning insändas till statistiska centralbyrån. Samtidigt med utfärdandet av denna kungörelse uppdrog Kungl. Maj:t åt centralbyrån att statistiskt bearbeta uppgiftsmaterialet. De av riksdagen anvisade beloppen hava ställts till centralbyråns förfogande.

I skrivelse den 10 december 1934 har *statistiska centralbyrån* hemställt, att ett ytterligare belopp av 60,000 kronor måtte ställas till centralbyråns förfogande till slutförande av utredningen. Centralbyrån anför, att av förut anvisade belopp återstode ungefär 20,000 kronor, motsvarande ej fullt tre månadsavlöningar för nuvarande personalstyrka. Ännu hade icke granskningsarbetet hunnit avslutas och tabelleringsarbetet hade icke påbörjats.

En av de omständigheter, som medverkat till att de preliminära kostnadsberäkningarna blivit för låga, vore att Kungl. Maj:t vid utfärdandet av kungörelsen i ämnet icke följt centralbyråns förslag att utesluta innehavare av de minsta jordbruksfastigheterna (med högst 2 hektar åkerjord) från uppgiftsskyldigheten, vilket ökat antalet uppgiftsskyldiga med över 100,000, motsvarande ungefär $\frac{1}{3}$ av primärmaterialet. Vidare hade materialet vid den slutliga granskningen inom centralbyrån visat sig behäftat med stora bristfälligheter, som det krävt ett omfattande och tidsödande arbete att i största möjliga utsträckning avlägsna. Slutligen hade till de ökade kostnaderna bidragit, att centralbyrån för jordbrukskreditutredningens räkning verkställt vissa preliminära sammanställningar.

*Departements-
chefen.*

Då anslag för ifrågavarande ändamål första gången begärdes av riksdagen, framhöll jag, att det med avseende å kostnaderna för undersökningen givetvis mötte svårigheter att göra annat än preliminära beräkningar. Olika omständigheter hava, såsom centralbyrån framhållit, medverkat till, att kostnaderna synas komma att med icke mindre än 60,000 kronor överstiga de beräknade. Då emellertid den igångsatta utredningen bör få slutföras, och jag icke har funnit anledning till erinran mot storleken av det äskade anslagsbeloppet, tillstyrker jag en medelsanvisning i enlighet med centralbyråns förslag för nästa budgetår. Jag förutsätter

dock härvid, att ytterligare anslag för ändamålet icke skall behöva ifrågakomma.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Utredning angående jordbrukets skuldsättning*
för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag*
av kronor 60,000.

[196.] 9. *Extra utgifter, reservationsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 167.) Till extra utgifter är under nionde huvudtiteln uppfört ett ordinarie reservationsanslag, vilket enligt beslut av 1934 års riksdag utgår med 75,000 kronor.

För ändamålet torde för budgetåret 1935/1936 böra uppföras anslag till oförändrat belopp; och hemställer jag alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Extra utgifter* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 75,000.

[197.] 10. *Dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst, förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 170.) I anslutning till vad chefen för finansdepartementet förut denna dag vid anmälan av för flera huvudtitlar gemensamma frågor anført beträffande dyrtidstillägg under budgetåret 1935/1936 åt befattningshavare i statens tjänst, torde för sådant ändamål böra för befattningshavare vid de till jordbruksdepartementet hörande ämbetsverk och kårer anslås ett belopp av samma storlek som det för innevarande budgetår beviljade anslaget till dylika utgifter eller 800,000 kronor. Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 800,000.

[198.] 11. *Reglering av vissa kursförluster, förslagsanslag.* (Jmf. IX H. T. 1934 p. 171.) I riksstaten har för vardera av budgetåren 1933/1934 och 1934/1935 uppförts ett extra förslagsanslag å 16,000 kronor för beredande av ersättning för kursförlust åt lantbruksattachéerna. Ersättningen utgår enligt Kungl. Maj:ts beslut den 30 oktober och den 31 december 1931. Härigenom har förordnats, att kursförluster, som, efter det riksbanken genom Kungl. Maj:ts beslut den 27 september 1931 befriats från skyldigheten att inlösa sina sedlar med guld, uppstode vid utbetalande av lön och expensmedel till innehavare av lantbruksattachébefattning,

skulle, i den mån sådan förlust överstege en kursmarginal av fyra procent, tillsvidare ersättas vederbörande.

Belastningen å anslaget har under sistförflutna budgetåret uppgått till närmare 22,000 kronor. För att bringa anslaget i större överensstämmelse med den faktiska medelsåtgången föreslår jag, att detsamma för budgetåret 1935/1936 uppföres med nämnda belopp.

Jag hemställer därför, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Reglering av vissa kursförluster* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 22,000.

För budgetåret 1935/1936 skulle, vid bifall till av mig gjorda förslag, under nionde huvudtiteln uppföras kronor 75,242,500

Då för budgetåret 1934/1935 under nionde huvudtiteln anvisats » 67,669,400
skulle således huvudtiteln slutsumma komma att ökas med » 7,573,100.

Vid jämförelse mellan utgifterna för de båda budgetåren är emellertid att märka följande. Till avsättning för prisreglering på jordbrukets område m. m. har beräknats ett anslag å 35,500,000 kronor, vilket ansluter sig till å riksstatens inkomstsida redovisade inkomsttitlar för marginaccis och avgifter för prisreglering m. m. till samma belopp. Då motsvarande anslag för innevarande budgetår utgöra tillhopa 28,000,000 kronor, föreligger här en ökning med 7,500,000 kronor, som icke hänför sig till egentliga utgifter under huvudtiteln. Vidare hava totalisatormedlen beräknats till 900,000 kronor för budgetåret 1935/1936 mot 800,000 kronor innevarande budgetår, vilket föranleder en anslagsökning med 100,000 kronor. Ytterligare har under huvudtiteln upptagits ett anslag för gottgörelse till fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt å 90,000 kronor att utgå av automobilskattemedel. Ett belopp av enahanda storlek beräknas även innevarande budgetår komma fiskerinäringen till godo av sagda medel, utan att något anslag härför upptagits å huvudtiteln. Anslagets uppförande innebär sålunda allenast en åtgärd av budgetteknisk art. Av huvudsakligen budgetteknisk innebörd är även uppförandet av anslaget för ersättning till statens allmänna fastighetsfond å 659,000 kronor. Nu angivna ökningsar av huvudtiteln slutsumma uppgå till sammanlagt $(7,500,000 + 100,000 + 90,000 + 659,000 =)$ 8,349,000 kronor. Härtill kommer, att under nionde huvudtiteln för nästa budgetår upptagas anslag för åtskilliga ändamål, för vilka medel för närvarande äro anvisade under utgifter för kapitalökning. Sålunda har jag föreslagit till byggnadsarbeten och vissa andra engångskostnader vid lantbrukshögskolan 211,100 kronor, till byggnadsarbeten

vid lantbruks-, mejeri- och trädgårdsinstitutet vid Alnarp 280,000 kronor, till bidrag till gödselvårdsanläggningar 350,000 kronor, till bidrag för uppförande av spannmålslagerhus 300,000 kronor, till byggande av nybyggesvägar 150,000 kronor, till bidrag till täckdikningar 1,500,000 kronor, till främjande av beredning och avsättning av fiske m. m. 500,000 kronor samt till vissa åtgärder på skogshushållningens område m. m. 300,000 kronor eller tillhopa, efter viss avjämning, 3,591,000 kronor. Slutligen föranledes viss anslagshöjning av de ändrade grunderna för anslagens beräkning, i det avlöningsanslagen dels uppräknats med i runt tal 165,000 kronor dels ock minskats för pensionsavdrag med, likaledes i runt tal, 149,000 kronor, innebärande en höjning av slutsumman med 16,000 kronor. Å andra sidan hava de nya grunderna för riksstatens uppställning medfört en minskning av nionde huvudtitelns anslagsbelopp med, efter viss avrundning, 91,000 kronor, i det dels från nionde huvudtiteln till andra huvudtitlar överförts utgiftsbelopp å tillhopa i runt tal 156,000 kronor dels ock från andra huvudtitlar till nionde huvudtiteln överflyttats kostnader å sammanlagt i runt tal 65,000 kronor. Sålunda hava förts till femte huvudtiteln från anslaget till åtgärder mot tuberkulos hos nötkreaturen ett belopp av 35,000 kronor, till sjätte huvudtiteln anslaget till rådgivande och kontrollerande verksamhet m. m. för vedeldningens främjande å 111,000 kronor, till åttonde huvudtiteln anslagen till vetenskapsakademien för förvaltning av nationalparker och naturskyddsärenden å tillhopa 8,500 kronor samt till elfte huvudtiteln från anslaget till lantbruks-, mejeri- och trädgårdsinstitutet vid Alnarp och anslaget till lantbruksskolan vid Ultuna pensionsavgifter å tillhopa 1,490 kronor. Till nionde huvudtiteln hava överförts från sjätte huvudtiteln anslag å 60,200 kronor, avseende väderlekstjänst för luftfarten, från sjunde huvudtiteln 4,030 kronor, avseende avlöningsförhöjningar åt icke-ordinarie befattningshavare vid Sveriges geologiska undersökning samt från åttonde huvudtiteln ett anslagsbelopp å 500 kronor avseende kostnader för bal-tisk-geodetiska kommissionen.

Bortser man från den av nu anförda grunder föranledda ökningen av anslagsbeloppen, sammanlagt $(8,349,000 + 3,591,000 + 16,000 - 91,000 =)$ 11,865,000 kronor, utvisar huvudtitelns slutsumma vid jämförelse med motsvarande belopp för innevarande budgetår i stället för ökning en minskning med $(11,865,000 - 7,573,100 =)$ 4,291,900 kronor. Denna minskning har huvudsakligen sin grund däri, att medan för innevarande budgetår redovisas ett anslag för ackordslån och stödlån åt jordbrukare å 8,000,000 kronor, den av mig för budgetåret 1935/1936 beräknade motsvarande medelsanvisningen avser ett belopp av allenast 2,000,000 kronor. Skillnadsbeloppet, 6,000,000 kronor, överstiger nyssnämnda belopp 4,291,900 kronor med 1,708,100 kronor. Till detta sistnämnda belopp torde sålunda den egentliga ökningen av utgifterna under huvudtiteln kunna beräknas. Mera avsevärda anslagshöjningar äro:

700,000 kronor till statens avdikningsanslag, 1,000,000 kronor till anslaget för nyodling, betesförbättring, stenröjning och jordkörning å ofullständiga jordbruk, 150,000 kronor till statens skogsutdikningsanslag och 150,000 kronor till statens skogsodlingsanslag. Vidare må erinras, att tillhoppa $(25,000 + 60,000 =)$ 85,000 kronor föranledas av automatiska kostnadsökningar för förvaltningsbidrag till förmedlare av lån från täckdikningslånefonden och till egnahemslåneförmedlare.

Vad föredragande departementschefen sålunda,
med instämmande från statsrådets övriga ledamöter,
hemställt behagar Hans Maj:t Konungen bifalla.

Ur protokollet:

Rune Thygesen.

Register

till

Nionde huvudtiteln för budgetåret 1935/1936.**A. Jordbruksdepartementet.**

Sid.		Kronor
	Jordbruksdepartementet:	
1	Avlöningar	223,900
11	Omkostnader	43,000
	Säger för jordbruksdepartementet	266,900.

B. Lantbruksstyrelsen m. m.

	Lantbruksstyrelsen:	
12	Avlöningar	306,000
23	Omkostnader	60,600
	Lantbruksingenjörer och deras biträden:	
27	Avlöningar	311,900
31	Reseersättningar	280,000
	Statskonsulenter m. m.:	
32	Avlöningar	38,600
35	Reseersättningar	7,000
	Fiskeriintendenter m. m.:	
35	Avlöningar	80,900
38	Omkostnader	35,400
	Lantbruksattachéer:	
39	Avlöningar	36,500
39	Omkostnader	26,000
	Säger för lantbruksstyrelsen m. m.	1,182,900.

C. Lantbruksakademien och försöksväsendet på jordbruksområdet.

	Lantbruksakademien:	
40	Avlöningar	13,400
42	Bidrag till museum, bibliotek m. m.	12,000
	Centralanstalten för försöksväsendet på jordbruksområdet:	
42	Avlöningar	147,600
50	Omkostnader	87,300
55	Byggnadsarbeten	35,300

Sid.		Kronor
	Fasta försöksgårdar för jordbruket:	
56	Lanna Borregården i Skaraborgs län.....	22,000
57	Offers gård i Västernorrlands län	24,000
58	Försök att förbättra hållbarheten m. m. hos smör.	
59	Avkastningsbedömning rörande avelssvin	25,000
	Statens växtskyddsanstalt:	
59	Avlöningar	78,000
65	Omkostnader	42,000
67	Försöksverksamhet med köksväxter vid Alnarps trädgårdar	18,000
70	Bidrag till fast försöksverksamhet vid statsunderstödda lantbruks- och lantmannaskolor	6,000
	Säger för lantbruksakademien och försöksväsendet på jord- bruksområdet	510,600.

**D. Undervisningsanstalter för jordbruk och lant-
mannanäringar m. m.**

	Lantbrukshögskolan:	
71	Avlöningar	289,700
79	Omkostnader	162,200
84	Undervisningsmateriel	50,000
85	Inredning och inventarier.	
86	Byggnadsarbeten och vissa andra engångskostnader	211,100
	Lantbruks-, mejeri- och trädgårdsinstitutet vid Alnarp:	
88	Avlöningar	160,600
94	Omkostnader	49,500
98	Byggnadsarbeten	280,000
100	Specialkurs för lantbruksstuderande m. m.	28,000
101	Understöd åt lantushållningsseminariet å Rimforsa	25,700
	Lägre lantbruksundervisning m. m.:	
103	Lantbruksskolan vid Ultuna	9,500
106	Hovbeslagsskolan vid Alnarp	5,800
109	Lägre mejeriskolor för kvinnor	27,000
109	Understöd åt lantmannaskolor	520,000
114	Understöd åt lantushållsskolor	300,000
120	Understöd åt lantbruksskolor	137,000
121	Bidrag till särskilda utbildningskurser	48,800
125	Understöd åt elever vid lägre lantbruksundervisnings- anstalter m. m.	268,000
	Trädgårdsundervisningen:	
127	Understöd åt lantbruksakademiens trädgårdsskola	10,000
128	Understöd åt trädgårdsskolorna i mellersta och norra Sverige	32,000
128	Bidrag till kurser i trädgårdsskötsel	26,000
129	Stipendier för högre utbildning i trädgårdsfacket	1,200
129	Reseunderstöd för lantbrukets studerande.	
	Säger för undervisningsanstalter för jordbruk och lant- mannanäringar m. m.	2,642,100.

E. Hästavel och boskapsskötsel m. m.

Statens hingstdepåer och stuteri:	
130	Avlöningar 161,100
135	Omkostnader 188,400
139	Hästavelns befrämjande 512,500
Nötboskapsavelns befrämjande:	
143	Befrämjande i allmänhet av nötboskapsaveln 215,000
144	Understöd åt kontrollföreningsverksamhet ¹ 137,000
145	Understöd åt avelscentra för nötboskap av fjällras 18,000
146	Svinavelns befrämjande 35,000
147	Fåravelns befrämjande 7,000
149	Getavelns befrämjande 3,700
150	Fjäderfäavelns befrämjande 35,000
151	Biskötselns befrämjande.
Säger för hästavel och boskapsskötsel m. m. 1,312,700.	

F. Veterinärväsendet m. m.

Veterinärhögskolan:	
152	Avlöningar 264,600
157	Omkostnader 21,200
162	Materiel m. m. 39,750
164	Bokinköp och bokbindning för högskolans bibliotek 8,400
166	Stipendier 4,000
166	Veterinärinrättningen i Skara 8,500
Statens veterinärbakteriologiska anstalt:	
168	Avlöningar 135,300
172	Omkostnader 99,600
Veterinärstaten:	
173	Avlöningar 1,422,800
178	Reseersättningar 27,000
Förekommande och hämmande av smittsamma husdjurs-	
sjukdomar:	
180	Karantänsanstalten i Haparanda för husdjur 2,750
181	Åtgärder mot tuberkulos hos nötkreaturen 275,000
182	Kontroll å uppvärmning av till kreatursföda avsedd mjölk m. m. 35,000
183	Statsbidrag vid försäkring 10,000
184	Övriga utgifter 200,000
Säger för veterinärväsendet m. m. 2,553,900.	

G. Lanthushållning i allmänhet.

184	Bidrag till hushållningssällskapen 3,319,000
195	Befrämjande i allmänhet av jordbruk och lantmannanäringar 90,000

¹ Beräknat belopp,

Sid.		Kronor
	Befrämjande av mindre jordbruk:	
196	Höjande av det mindre jordbruket	57,000
197	Ordnad bokföring vid mindre jordbruk	22,500
	Befrämjande av fröodlingen m. m.:	
	Statens centrala frökontrollanstalt:	
199	Avlöningar	207,900
204	Omkostnader	97,800
206	Understöd åt lokala frökontrollanstalter	6,000
206	Befordrande av inhemsk fröodling	22,000
207	Bidrag till Sveriges utsädesförening	224,000
209	Understödjande av den praktiskt vetenskapliga verksamheten å Weibullsholm	65,000
	Kemiska stationer m. m.:	
212	Understöd åt kemiska stationer	43,000
213	Understöd åt kemisk-växtbiologiska anstalten inom Norrbottens län	36,500
214	Bekämpande av växtsjukdomar	30,000
218	Bekämpande av ogräs.	
218	Understöd åt svenska mosskulturföreningen	110,000
220	Fraktlindring för kalk	470,000
220	Bidrag till gödselvårdsanläggningar	350,000
222	Bidrag till svenska betes- och vallföreningen	89,400
223	Bestridande med allmänna medel av vissa med betesreglering förenade kostnader	1,000
224	Bidrag till Sveriges pomologiska förening	14,000
	Befrämjande av mejerihanteringen m. m.:	
225	Bidrag till avlöande av mejerikonsulenter m. m.	92,000
227	Organisationsbidrag till mjölkbedömningsföreningar.	
228	Bidrag till svenska smörprovningarna	61,700
230	Statens lagerhus	139,500
234	Bidrag för uppförande av spannmålslagerhus	300,000
	Spannmålsregleringen:	
235	Statens spannmålsnämnd	58,000
237	Inventering av landets brödsädsförråd m. m.	22,000
237	Avsättning för prisreglering på jordbrukets område m. m.	135,500,000
	Jordbrukets kreditkassor:	
239	Revision av jordbrukskasserörelsen m. m.	50,000
240	Bidrag till jordbrukskasserörelsen	350,000
	Lån till jordbrukare för genomförande av ackord m. m.:	
241	Centralnämnden och länenämnderna för ackordslåneärenden m. m.	¹ 100,000
242	Ackordslån åt jordbrukare m. m.	¹ 1,900,000
243	Maskin- och redskapsprovningssanstalterna vid Ultuna och Alnarp	55,500
245	Bidrag till jordbrukstekniska föreningen	12,000
246	Befrämjande av landsbygdens elektrifiering	5,000
248	Bidrag till bestridande av kostnaderna för lantbruksmöten	25,000
249	Bidrag till jordbrukarungdomens förbund	84,900

Säger för lanthushållning i allmänhet 44,010,700

¹ Beräknat belopp.

H. Egnahemsbildning, kolonisation och grundförbättringar m. m.

Egnahemsbildning:

Statens egnahemsstyrelse:

251	Avlöningar	60,200
261	Omkostnader	21,000
262	Förvaltningsbidrag till egnahemslåneförmedlare	1,260,000
263	Bidrag till hushållningssällskap för jordanskaffningsverksamhet	1,000
263	Premielån till egnahemslåntagare för nyodlings- och nybyggnadsarbeten	700,000
264	Byggnadsav nybyggesvägar	150,000

Kolonisation:

265	Statens kolonisationsnämnder	23,800
269	Understödjande av kolonisation å vissa kronoparker	83,500
270	Understödjande av kolonisationsverksamheten å Alträsk kolonisationsområde	3,600
271	Särskild kolonisationsverksamhet inom Norrbottens län	25,000
273	Odlings- och byggnadshjälp åt innehavare av odlingslägenheter m. fl.	250,000

Grundförbättringar:

274	Statens avdikningsanslag	3,700,000
278	Bidrag till nyodling, betesförbättring, stenröjning och jordkörning å ofullständiga jordbruk	1,500,000
280	Bidrag till täckdikningar	1,500,000
282	Jordbrukskommissioner	20,000
282	Arrenderådgivning åt vissa arrendatorer	10,000

Säger för egnahemsbildning, kolonisation och grundförbättringar m. m.	9,308,100
--	-----------

I. Fiskeriväsendet.

Undersöknings- och försöksanstalt för sötvattensfisket:

283	Avlöningar	26,200
286	Omkostnader	13,200
288	Svenska hydrografisk-biologiska kommissionen	69,500
292	Statens fartyg för fiskeundersökningar	150,000
300	Fiskets befrämjande i de särskilda orterna	117,000
302	Befrämjande i allmänhet av fiskerinäringen	67,000
307	Befrämjande av fiske på avlägsna fiskevatten	29,000
307	Omplantering av rödspätta	15,000
309	Gottgörelse till fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt	90,000
309	Ersättning till strandägare för mistad fiskerätt m. m.	75,000
310	Bidrag åt fiskare vid förlust av eller skada å fiskredskap	¹ 45,000
311	Främjande av beredning och avsättning av fisk m. m.	500,000

Säger för fiskeriväsendet	1,196,900.
---------------------------------	------------

¹ Beräknat belopp.

Sid.

Kronor

J. Skogsväsendet.

Skogshögskolan:		
313	Avlöningar	169,100
320	Omkostnader	62,500
322	Ersättning till statens domäners fond för utgifter för statens skogsskolor m. m.	118,800
Statens skogsförsöksanstalt:		
325	Avlöningar	156,500
333	Omkostnader	65,700
334	Underhåll av norrlandsavdelningens provytor	6,250
335	Ersättning till statens domäners fond för utgifter för över- talig personal	303,400
Skogsvård m. m.:		
337	Ersättning till statens domäners fond för utgifter för tillsyn å kronohemmans skogar samt husbehovsskogar	48,700
338	Ersättning till statens domäners fond för utgifter för tillsyn å skyddsskogar	68,600
340	Understödjande av skogsvård å kronohemmans skogar samt husbehovsskogar	5,000
341	Skogsvårdens befrämjande	1,630,000
348	Statens skogsutdikningsanslag	900,000
351	Statens skogsodlingsanslag	500,000
353	Vissa åtgärder på skogshushållningens område m. m.	300,000
355	Vissa tillfälliga skogsvårdsåtgärder å enskildas skogar.	
357	Väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo.	
358	Skogsvårdsstyrelsernas förbund	30,000
359	Bidrag till vissa föreningar	11,800
360	Släckning av skogseld	20,000
360	Belöningar för rovdjurs dödande	40,000
361	Merkostnader vid användning av inhemskt bränsle vid statens stationära värmeanläggningar	170,000
Säger för skogsväsendet		4,606,350.

K. Lantmäteriväsendet.

Lantmäteristyrelsen:		
363	Avlöningar	217,400
370	Omkostnader	85,000
Lantmäterikontoren i länen:		
373	Avlöningar	726,300
381	Omkostnader	189,500
Distriktslantmätare och extra lantmätare m. fl.:		
384	Avlöningar	1,152,300
387	Reseersättningar	800,000
390	Ersättning för publik renovation	30,000

Nionde huvudtiteln.

449

Sid.		Kronor
	Understöd åt jorddelningsväsendet m. m.:	
391	Bidrag till jorddelningsförrättningar	¹ 240,000
392	Bidrag till utflyttnings-, väganläggnings- och odlings- kostnader i sammanhang med skiften	¹ 250,000
392	Bestridande i vissa fall med allmänna medel av kost- nader, förenade med inlösen av under nyttjanderätt upplåtet område	160,000
393	Bidrag till förrättningar enligt lagen om enskilda vägar	5,000
393	Tilläggsavvittring i Västerbottens läns lappmark	40,000
394	Ströängars indragande till kronan	110,000
395	Kostnader för provskiften i Kopparbergs län	250,000
	Säger för lantmåteriväsendet	4,255,500.

L. Rikets allmänna kartverk, Sveriges geologiska undersökning och statens meteorologisk-hydrografiska anstalt.

	Rikets allmänna kartverk:	
396	Avlöningar	399,500
407	Expenser och publikationstryck	75,300
410	Kartarbeten m. m.	235,500
	Sveriges geologiska undersökning:	
412	Avlöningar	192,800
417	Omkostnader	100,300
	Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt:	
	Verksamheten i allmänhet:	
418	Avlöningar	214,000
422	Observatörer	80,000
424	Telegramkostnader m. m.	105,000
425	Underhåll av stationer m. m.	18,800
425	Övriga omkostnader	50,500
	Särskilda undersökningar:	
427	Geofysiska undersökningar i Riksgränsen	6,000
428	Väderlekstjänst för luftfarten	68,900
432	Bidrag till seismologiska och magnetiska iakttagelser i Abisko	9,150
	Säger för rikets allmänna kartverk, Sveriges geologiska undersökning och statens meteorologisk-hydrografiska an- stalt	1,555,750.

M. Diverse.

433	Ersättning till statens allmänna fastighetsfond	¹ 659,000
433	Internationella lantbruksinstitutet i Rom	10,000
434	Internationella frysinstitutet i Paris	2,100
435	Internationell hydrografisk-biologisk anstalt	10,000

¹ Beräknat belopp.

Sid.		Kronor
436	Internationella meteorologiska sekretariatet	1,200
437	Internationella kommissionens för undersökning av de högre luftlagren internationella publikation	800
437	Kommittéer och utredningar genom sakkunniga	200,000
437	Utredning angående jordbrukets skuldsättning	60,000
439	Extra utgifter	75,000
439	Dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst	800,000
439	Reglering av vissa kursförluster	22,000
	Säger för diverse	1,840,100
	Summa	75,242,500.

Bilaga till

1935 års statsverksproposition.

Tionde huvudtiteln.

*Utdrag ur protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 4 januari 1935.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden
UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO,
ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för handelsdepartementet, statsrådet Ekman, redogör här efter
för de frågor, som tillhöra regleringen för budgetåret 1935/1936 av utgif-
terna under riksstatens tionde huvudtitel, innefattande anslagen till han-
delsdepartementet, och anför därvid:

A. Handelsdepartementet.

[1.] 1. Handelsdepartementet: Avlöningar, förslagsanslag. I riksstaten
för budgetåret 1934/1935 äro för handelsdepartementet uppförda följande
två anslag:

Departementschefen, ordinarie anslag	kronor	24,000
Departementets avdelning av Kungl. Maj:ts kansli, ordi- narie förslagsanslag	»	150,700
Summa kronor		174,700.

Gällande stater för handelsdepartementet, vilka fastställts av Kungl.
Maj:t den 2 juni 1933, hava följande lydelse:

Ordinarie avlöningsstat.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsanslag	kronor 104,300
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., förslagsanslag	» 35,700
	kronor 140,000.

Övergångsstat.

Avlöningar, förslagsanslag	» 10,700
	Summa kronor 150,700.

Å övergångsstaten äro för närvarande uppförda en registrator i lönegraden B 22 och en expeditiönsvakt i lönegraden B 5.

Beträffande dispositionen av anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. har Kungl. Maj:t i samband med fastställande av staterna medgivit, att av nämnda anslagspost må användas

till grundavlöningar till extra ordinarie tjänstemän högst kronor 28,581	
och till extra befattningshavare, tillfällig personal, renskrivning, övertidsersättning m. m. högst	» 3,300,

samt att därutöver må från ifrågavarande anslagspost utgå vad som erfordras till beredande av avlöningsförhöjningar åt extra ordinarie tjänstemän ävensom enligt gällande författningar uppkommande kostnader för läkarvård jämte läkemedel och dylikt samt begravningshjälp till sådan personal.

I det till extra befattningshavare m. m. fastställda beloppet hava inräknats kostnaderna för på departementet ankommande föredragning i regeringsrätten.

Vid sidan av de två för departementet uppförda anslagen bestridas vissa avlöningskostnader för departementets befattningshavare, nämligen provisoriskt dyrtidstillägg och dyrtidstillägg, från huvudtiteln's allmänna anslag för dessa ändamål.

Enligt de av riksdagen godkända grunderna för den nya riksstatsuppställningen skola de två förstnämnda riksstatsanslagen sammanföras till ett gemensamt avlöningsanslag för handelsdepartementet av förslagsanslags natur. Under detta anslag skola även beräknas medel för provisoriskt dyrtidstillägg åt befattningshavare i departementet, varemot kostnaderna för dyrtidstillägg alltjämt skola bestridas från ett å huvudtiteln uppfört gemensamhetsanslag.

Beträffande beräkningen av det nya avlöningsanslaget och statuppställningen för detsamma må anföras följande.

I anslaget bör såsom särskild post ingå avlöning till departementschefen med 24,000 kronor.

Anslagsposten för avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat skall enligt de nya grunderna för riksstatsuppställningen beräknas efter högsta

— i stället för såsom nu näst högsta — förekommande löneklass för i löneplanen inplacerade befattningar. Med tillämpning av detta beräkningsätt bör anslagsposten uppräknas från 104,300 kronor till i avrundat belopp 108,800 kronor; härvid bör uppmärksammas, att i sistnämnda belopp icke inräknats avlöningskostnaden, 5,300 kronor, för en å departementets ordinarie stat uppförd registratorsbefattning i lönegraden B 15, som skall hållas obesatt så länge den på övergångsstat uppförde registratorn kvarstår å registratorsbefattningen i lönegraden B 22. Då emellertid avlöningsanslagens belopp numera skola jämkas med hänsyn till de pensionsavdrag, som uttagas enligt civila tjänstepensionsreglementet, bör nyss angivna summa, 108,800 kronor, minskas med summan av pensionsavdragen för de ordinarie tjänstemännen, i runt tal 2,600 kronor. Nettobeloppet till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat bör sålunda upptagas med $(108,800 - 2,600 =) 106,200$ kronor, vilket innebär en ökning i förhållande till den i nu gällande stat upptagna anslagsposten med 1,900 kronor.

Anslagsposten för avlöningar till tjänstemän å övergångsstat bör — sedan den å övergångsstaten uppförde expeditionsvakten numera avlidit — enligt förut omförmälda grunder beräknas till 8,124 kronor. Efter minskning med vederbörligt pensionsavdrag, 234 kronor, bör nettolönebeloppet upptagas med i avrundat tal 7,900 kronor, vilket innebär en minskning i förhållande till den i nu gällande stat upptagna anslagsposten med 2,800 kronor.

I ordinarie avlöningsstaten för departementet är för närvarande uppförd en anslagspost å 35,700 kronor för avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. Från denna anslagspost bestridas dels grundavlöningar till extra ordinarie tjänstemän med högst 28,581 kronor, dels kostnader för extra befattningshavare, tillfällig personal, renskrivning, övertidsersättning m. m. med högst 3,300 kronor. De sålunda maximerade posterna uppgå till sammanlagt 31,881 kronor. Härav framgår, att för avlöningsförhöjningar m. m. inom anslagspostens ram för närvarande rymmes ett belopp av 3,819 kronor.

Från ifrågavarande anslagspost avlönas, bland andra befattningshavare, en extra förste kanslisekreterare i lönegraden B 26, vilken är föredragande av handelstraktat- och liknande frågor, och en extra andre kanslisekreterare i lönegraden B 21. Enligt medgivande av riksdagen har i fråga om avlöningarna till dessa båda befattningshavare förordnats om tillämpning av bestämmelserna i 33 § kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 356) med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk tillhörande den civila statsförvaltningen. Grundavlöningarna till ifrågavarande befattningshavare utgör 8,124 kronor respektive 6,048 kronor eller tillhoppa 14,172 kronor. Avlöningskostnaderna för dessa befattningshavare böra nu uppföras under en anslagspost för avlöningar till tjänstemän å extra stat och beräknas till $(9,540 + 7,212 =) 16,752$ kronor. Detta belopp bör minskas med summan av pensionsavdra-

gen för ifrågavarande tjänstemän, 495 kronor, till 16,257 kronor eller i avrundat tal 16,300 kronor, vilket innebär en ökning i förhållande till det i nu gällande stat för motsvarande ändamål beräknade belopp med 2,128 kronor.

I detta sammanhang får jag anmäla fråga om anställande i handelsdepartementet av viss personal för handhavande av statskontrollen över krigsmaterieltillverkningen inom landet. Härom ber jag att få anföra följande.

Den 29 november 1932 tillkallade jag, jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 4 i samma månad, vissa personer att såsom sakkunniga verkställa utredning av frågan, i vad mån och på vad sätt produktionen av krigsmateriel kunde underkastas effektiv statlig kontroll.

Den 3 mars 1934 hava dessa sakkunniga, vilka för sig antagit benämningen 1932 års krigsmaterielberedning, avgivit betänkande och förslag rörande kontrollen av krigsmaterielproduktionen inom Sverige. Efter att i betänkandet hava redogjort för krigsmaterieltillverkningen inom landet m. m. ävensom diskuterat olika alternativa förslag i fråga om anordnandet av statskontroll över ifrågavarande tillverkning, har beredningen för sin del förordat ett system, enligt vilket för rätten att bedriva dylik fabrikation skulle erfordras särskilt tillstånd av Kungl. Maj:t; och har beredningen i sådant avseende utarbetat och framlagt utkast till förordning om tillverkning av krigsmateriel.

Enligt den föreslagna förordningen förutsättes tillstånd såväl för fortsatt bedrivande av krigsmaterieltillverkning som för igångsättande av ny sådan tillverkning. Tillverkningstillstånden skulle i olika avseenden kunna begränsas för de särskilda företagen samt, i förekommande fall, kunna återkallas. Tillverkare, som erhållit tillstånd, skulle underkastas särskild tillsyn samt åläggas viss deklarationsplikt i avseende å tillverkningen m. m.

Det av beredningen sålunda framlagda förslaget, vilket varit föremål för yttranden från åtskilliga myndigheter, torde böra genom särskild proposition föreläggas innevarande års riksdag. För handhavande av de med den ifrågasatta kontrollen förenade statsuppgifterna torde böra å extra stat i handelsdepartementet uppföras en befattning i lönegraden B 30, vars innehavare bör benämnas krigsmaterielinspektör. Såsom biträde åt denne torde — likaledes å extra stat — böra anställas en assistent i lönegraden B 24.

Avlöningskostnaderna för dessa båda tjänstemän beräknas till $(11,460 + 8,580 =) 20,040$ kronor. Detta belopp bör minskas med summan av pensionsavdragen för ifrågavarande tjänstemän, 654 kronor, till 19,386 kronor eller i avrundat tal 19,400 kronor. Med tillägg av förut angivna avlöningskostnader till en extra förste och en extra andre kanslisekreterare bör således under anslagsposten för avlöningar till tjänstemän å extra stat uppföras ett belopp av $(16,300 + 19,400 =) 35,700$ kronor.

Anslagsmedlen för avlönande av övrig icke-ordinarie personal skola enligt de nya grunderna för statuppställningen fördelas på två poster: den ena avsedd för grundavlöningar till extra ordinarie tjänstemän, avlöningar till extra befattningshavare, ersättning till tillfällig personal, renskrivning, övertidsersättning och dylikt, den andra avsedd för avlöningsförhöjningar till extra ordinarie tjänstemän ävensom enligt gällande författningar uppkommande kostnader för läkarvård jämte läkemedel och dylikt samt begravningshjälp för personal med extra ordinarie anställning. För den förstnämnda gruppen av utgiftsändamål finnes, såsom nyss angivits, å det nuvarande ordinarie förslagsanslaget till departementets avdelning av Kungl. Maj:ts kansli beräknat tillhoppa $(28,581 + 3,300 =) 31,881$ kronor. Efter avdrag av grundavlöningarna, tillhoppa 14,172 kronor, för förenämnda extra förste kanslisekreterare och extra andre kanslisekreterare från de sammanlagda maximerade posterna för icke-ordinarie befattningshavare, 31,881 kronor, kvarstår ett belopp av 17,709 kronor för grundavlöningar m. m. Denna post torde nu böra undergå en mindre höjning. För beredande av erforderligt biträde med renskrivning och dylikt åt krigsmaterielinspektören och dennes assistent bör den i handelsdepartementet för skrivhjälp avsedda personalen ökas med ett extra kvinnligt biträde i lönegraden B 4. Nyssnämnda för grundavlöningar m. m. beräknade belopp, 17,709 kronor, bör således ökas med ett belopp av 2,052 kronor till 19,761 kronor. Enligt de nya grunderna för beräkningen av anslagsposterna till grundavlöningar bör sistnämnda belopp minskas med 60 procent av summan av pensionsavdragen för ifrågavarande tjänstemän, 348 kronor. Anslagsposten till grundavlöningar m. m. bör således upptagas till 19,413 kronor eller i avrundat tal 19,450 kronor.

Såsom förut nämnts, är i den nuvarande anslagsposten för avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare inberäknat ett belopp av 3,819 kronor för avlöningsförhöjningar m. m. För detta ändamål torde numera ett belopp av 1,950 kronor vara tillräckligt. Anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal bör följaktligen i staten uppföras med ett sammanlagt belopp av $(19,450 + 1,950 =) 21,400$ kronor, vilket innebär en minskning i förhållande till de i nu gällande stat för ifrågavarande ändamål beräknade belopp med $(1,869 - 1,741 =) 128$ kronor.

Enligt grunderna för den nya uppställningen av avlöningsstaterna skola, såsom nämnts, under förevarande anslag — å en särskild post med rubriken »Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän» — beräknas medel för provisoriskt dyrortstillägg. Kostnaden för dylikt tillägg åt departementets befattningshavare utgjorde för budgetåret 1933/1934 i runt tal 3,700 kronor. Med inberäkning av kostnaden för provisoriskt dyrortstillägg till krigsmaterielinspektören och dennes assistent, i runt tal 500 kronor, torde ifrågavarande anslagspost nu böra uppföras med ett belopp av 4,200 kronor.

Det sammanlagda medelsbehovet under förevarande anslag bör således

upptagas till (24,000 + 106,200 + 7,900 + 35,700 + 21,400 + 4,200 =) 199,400 kronor. Kostnaderna för statskontrollen å krigsmaterieltillverkningen inom landet äro avsedda att helt bestridas av vederbörande koncessionerade företag. Å riksstatens inkomstsida har för täckande av avlöningskostnaderna — däri jämväl inberäknat dyrtidstillägg — till krigsmaterielinspektören, assistenten och ett extra kontorsbiträde ävensom av med förevarande kontroll i övrigt förenade utgifter för expenser och reseersättningar, förslagsvis beräknade tillhoppa till 4,000 kronor, under titeln »Avgifter för statskontroll över krigsmaterieltillverkning» uppförts ett belopp av 28,300 kronor. Närmare förslag angående sättet för uttagande av berörda avgifter torde jag få anmäla i samband med frågan om avlätande av proposition angående kontroll över krigsmaterieltillverkningen inom landet.

I samband med inhämtande av riksdagens godkännande av nu ifrågasvarande avlöningsstat bör även personalförteckning vid departementet underställas riksdagens godkännande.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande personalförteckning vid handelsdepartementet:

Personalförteckning.

Befattning	Lönegrad
Tjänstemän å ordinarie stat.	
1 statssekreterare och expeditiionschef, arvode enligt 5 § avlöningsreglementet	—
2 kansliråd	B 30
3 förste kanslisekreterare	B 26
2 andre kanslisekreterare	B 21
1 registrator	B 15
1 kansliskrivare	B 11
1 förste expeditiionsvakt	B 7
1 kanslibiträde	B 7
1 expeditiionsvakt	B 5
3 kontorsbiträden	B 4

Anm. Registratorsbefattningen i lönegraden B 15 skall hållas obesatt så länge den på övergångsstat uppförde registratorn kvarstår på registratorsbefattningen i lönegraden B 22.

Tjänstemän å övergångsstat.

1 registrator	B 22
---------------------	------

Tjänstemän å extra stat.

1 krigsmaterielinspektör	B 30
1 förste kanslisekreterare	B 26
1 assistent	B 24
1 andre kanslisekreterare	B 21;

dels godkänna följande avlöningsstat för handelsdepartementet, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Avlöning till departementschefen	kronor	24,000	
2. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	»	106,200	
<i>Anm.</i> Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i> kronor 111,500			
Avgår: För en registratorsbefattning i lönegraden B15, som skall hållas obesatt, så länge den på övergångsstat uppförde registratorn kvarstår å registratorsbefattningen i lönegraden B 22, <i>förslagsvis</i>			
	»	5,300	
	kronor 106,200		
3. Avlöningar till tjänstemän å övergångsstat, <i>förslagsvis</i>	»	7,900	
4. Avlöningar till tjänstemän å extra stat, <i>förslagsvis</i>	»	35,700	
5. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:			
a. Grundavlöningar			
m. m.	kronor	19,450	
b. Avlöningsförhöjningar m.m., <i>förslagsvis</i>	»	1,950	
			21,400
6. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	»	4,200	

Summa förslagsanslag kronor 199,400;

dels ock till Handelsdepartementet: *Avlöningar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 199,400.

[2.] **2. Handelsdepartementet: Omkostnader, förslagsanslag.** Omkostnaderna för handelsdepartementet hava hittills bestritts från vissa å tionde huvudtiteln anvisade gemensamhetsanslag, nämligen kostnader för tjänsteresor från förslagsanslaget till rese- och traktamentspenningar, expens-kostnader från förslagsanslaget till skrivmaterialier och expenser, ved m. m. samt utgifter för tryckning från förslagsanslaget till trycknings-kostnader. Enligt grunderna för den beslutade omläggningen av rikssta-tens utgiftssida skola medel för samtliga hithörande utgifter för departe-mentet anvisas å ett för ändamålet uppfört särskilt riksstatsanslag. Be-träffande uppställningen av staten för detta anslag samt de allmänna regler, som böra gälla för dispositionen av medel från anslaget, ber jag att få hänvisa till vad chefen för finansdepartementet förut i dag under »För flera huvudtitlar gemensamma frågor» yttrat angående omkostnads-anslagen. I fråga om beräkningen av handelsdepartementets anslag till omkostnader torde få anföras följande.

Från det under tionde huvudtiteln uppförda anslaget å 2,000 kronor till rese- och traktamentspenningar bestridas för närvarande uppkommande resekostnader för befattningshavare inom departementet ävensom för extra instruktören i hemslöjd. Av anslagsbeloppet, 2,000 kronor, synes nu böra för departementet beräknas ett belopp av 1,000 kronor. Under hän-visning till vad jag under nästföregående punkt anfört torde emellertid härjämte för reseersättning ar åt krigsmaterielinspektören och dennes assi-stent böra beräknas ett belopp av 3,000 kronor. Denna anslagspost bör följaktligen upptagas till 4,000 kronor.

Enligt beslut den 2 juni 1933 har Kungl. Maj:t förklarat, att av han-delsdepartementet må för bestridande av expenser från förslagsanslaget till skrivmaterialier och expenser, ved m. m. användas sammanlagt ett belopp av högst 23,000 kronor. Av detta belopp beräknas omkring 3,100 kronor belöpa å kostnader för bränsle och lyse samt 19,900 kronor å övriga expenser. Enär även de av verksamheten för statskontroll över krigsma-terieltillverkningen föranledda expensutgifterna, förslagsvis beräknade till 1,000 kronor, synas kunna rymmas inom den nuvarande anslagspostens ram, torde posten böra upptagas med oförändrat belopp, 23,000 kronor.

Av det under tionde huvudtiteln under rubriken Tryckningskostnader uppförda förslagsanslaget å 70,000 kronor är ett belopp av 8,000 kronor beräknat för bestridande av departementets kostnader för tryckning. Uppenbarligen är medelsbehovet för ifrågavarande ändamål, vilket be-stämmas av propositionsarbetets omfattning, icke möjligt att med någon större grad av tillförlitlighet på förhand beräkna. Jag förordar, att för nästkommande budgetår upptages ett belopp av förslagsvis 7,000 kronor.

I anslutning till vad nu föreslagits skulle departementets omkostnads-anslag för budgetåret 1935/1936 beräknas enligt följande uppställning:

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor	4,000
2. <i>Expenser, förslagsvis</i>	»	23,000
3. Publikationstryck, <i>förslagsvis</i>	»	7,000
Summa kronor		34,000.

Sistnämnda belopp, 34,000 kronor, bör äskas såsom förslagsanslag. Stat för anslagets användning torde i sinom tid få fastställas av Kungl. Maj:t.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Handelsdepartementet: Omkostnader* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag*
av kronor 34,000.

B. Kommerskollegium med underlydande myndigheter och kårer.

Kommerskollegium.

[3.] 1. **Kommerskollegium: Avlöningar, förslagsanslag.** För kommerskollegium äro i riksstaten för budgetåret 1934/1935 under tionde huvudtiteln anvisade följande anslag:

Kommerskollegium, ordinarie förslagsanslag	kronor	527,900
Kommerskollegii verksamhet, extra förslagsanslag	»	21,800
Kostnader för viss låneverksamhet, extra anslag	»	15,000
Summa kronor		564,700.

Genom beslut den 2 juni 1933 har Kungl. Maj:t fastställt följande starter för kommerskollegium:

Ordinarie avlöningsstat.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsanslag	kronor	402,700
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., förslagsanslag	»	96,900
Summa kronor		499,600.

Övergångsstat.

Avlöningar, förslagsanslag	kronor	28,300.
----------------------------------	--------	---------

Å övergångsstat äro enligt Kungl. Maj:ts beslut den 14 juni 1929 uppförda en förste byråingenjör och en teknisk konsulent (båda i lönegraden B 24), en aktuarie (lönegraden B 21) och en kansliskrivare (lönegraden B 11).

Beträffande den i ordinarie avlöningsstaten ingående anslagsposten till icke-ordinarie befattningshavare m. m. har Kungl. Maj:t den 2 juni 1933 förordnat, att av denna anslagspost må användas

till grundavlöningar till extra ordinarie tjänstemän högst kronor 71,100 och till extra befattningshavare, sakkunniga, tillfällig per-

sonal, renskrivning, övertidsersättning m. m. högst » 19,600,

samt att därutöver må från ifrågavarande anslagspost utgå vad som erfordras till beredande av avlöningsförhöjningar åt extra ordinarie tjänstemän ävensom enligt gällande författningar uppkommande kostnader för läkarvård jämte läkemedel och dylikt samt begravningshjälp till sådan personal.

Under det extra förslagsanslaget till kommerskollegii verksamhet hava under en följd av år anvisats medel till förstärkning av kollegii arbetskrafter m. m. Det för innevarande budgetår under denna rubrik anvisade anslaget å 21,800 kronor är avsett till bestridande av dels grundavlöningar åt följande extra befattningshavare, nämligen ett kanslibiträde (lönegraden B 7) å kamrerar- och kassakontoret samt en förste byråingenjör (lönegraden B 24) och ett kontorsbiträde (lönegraden B 4) å industribyråns elektriska sektion, respektive 2,520, 7,212 och 2,052 kronor, eller tillhopa 11,784 kronor, dels ock utgifterna för resekostnads- och traktamentsersättningar åt hos kollegium anställda befattningshavare.

Det under rubrik »Kostnader för viss låneverksamhet» uppförda extra anslaget å 15,000 kronor har närmast tillkommit för förvaltningen av fonden för ackords- och förlagslån åt hantverkare, varjämte ur anslaget bestridas vissa kostnader, förbundna med kollegii handläggning av ärenden rörande sociallån (anslaget för lån till främjande av enskild företagsamhet). Genom beslut den 20 juli 1934 har Kungl. Maj:t förklarat, att det för löpande budgetår anvisade anslaget må av kommerskollegium användas i huvudsaklig överensstämmelse med följande av kollegium avgivna plan:

Avlöningar åt personal	kronor 11,500
Soliditetsupplysningar	» 2,000
Resekostnads- och traktamentsersättningar	» 500
Ackordslåneombud, expenser m. m.	» 1,000

Summa kronor 15,000.

Vid sidan av nu nämnda för kommerskollegium särskilt anvisade anslag stå — vad angår avlöningskostnader — huvudtiteln's allmänna anslag till provisoriskt dyrtidstillägg och till dyrtidstillägg till kollegii förfogande för bestridande av utgifter för dessa ändamål.

Omkostnaderna för kommerskollegium bestridas för närvarande, förutom av nyssnämnda i anslagen till kommerskollegii verksamhet och till kostnader för viss låneverksamhet för resekostnader m. m. upptagna poster, från följande båda gemensamhetsanslag å tionde huvudtiteln, nämligen expensutgifter från huvudtiteln's allmänna anslag till skrivmate-

rialier och expenser, ved m. m. och kostnader för publikationstryck från anslaget till tryckningskostnader.

Enligt den nya riksstatsuppställningen böra de för kommerskollegium avsedda anslagsmedlen upptagas å riksstaten enligt följande grunder. För bestridande av avlöningar åt den för det fortlöpande arbetet i ämbetsverket anställda ordinarie och icke-ordinarie personalen bör anvisas ett avlöningsanslag av förslagsanslags natur och för bestridande av omkostnader bör anvisas ett härför uppfört anslag, likaledes av förslagsanslags natur. Av praktiska skäl synes likväl anslaget till kostnader för viss låneverksamhet fortfarande böra upptagas såsom särskilt anslag.

Med skrivelse den 27 augusti 1934 har *kommerskollegium* gjort framställning om beviljande av anslagsmedel för budgetåret 1935/1936. Vid beräkning av medelsbehovet har kollegium följt nyss angivna grunder för anslags- och statuppställning. Under åberopande av den starka ökning i kollegii arbetsbelastning, som under senaste tid gjort sig gällande, har kollegium emellertid även framlagt förslag om *dels* utbyte av notarietjänsten i lönegraden B 21 å handels- och administrativa byrån mot en sekreteraretjänst i 24:e lönegraden, *dels* inrättande å industribyrån av en notarietjänst i lönegraden B 21, *dels ock* ökning av den för skrivhjälp avsedda personalen med ett extra kvinnligt biträde i lönegraden B 4. Beträffande den närmare motiveringen för berörda förslag får jag hänvisa till vad handlingarna i ärendet därutinnan innehålla.

Anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat beräknas av kommerskollegium på grundval av den för varje befattning förekommande högsta löneklassen — och med hänsyn tagen till kollegii förslag om utbyte av en notarietjänst å handels- och administrativa byrån mot en sekreterartjänst samt inrättande av en notarietjänst å industribyrån — till 428,700 kronor.

Anslagsposten till tjänstemän å övergångsstat upptages av kollegium enligt motsvarande grundval till 29,900 kronor.

Till avlöningar till tjänstemän å extra stat har kollegium beräknat ett belopp av 8,600 kronor. Denna anslagspost avser avlöning till den nu från extra anslaget till kommerskollegii verksamhet avlönade förste byråingenjören.

I ordinarie avlöningsstaten för kommerskollegium är, såsom redan nämnts, för närvarande uppförd en anslagspost å 96,900 kronor för avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., av vilken summa ett belopp om tillhopa 90,700 kronor avsetts för grundavlöningar till extra ordinarie tjänstemän m. m. För avlöningsförhöjningar m. m. rymmes sålunda inom anslagspostens ram för närvarande ett belopp av 6,200 kronor.

Av nyssnämnda för grundavlöningar m. m. avsedda totalbelopp, 90,700 kronor, avlönas för närvarande även amanuenser och skrivbiträden hos sprängämnesinspektionen och statens elektriska inspektion. Till grund-

avlöningar åt sådan personal vid nämnda båda inspektioner beräknar kollegium ett belopp av 10,383 kronor, varav för sprängämnesinspektionen 4,227 kronor, motsvarande grundavlöningarna till en e. o. tjänsteman i 4:e lönegraden och en halvtidsamanuens i 17:e lönegraden, och för elektriska inspektionen 6,156 kronor, motsvarande grundavlöningarna till tre e. o. tjänstemän i 4:e lönegraden. Efter avdrag av sistnämnda båda belopp, som i stället skulle upptagas å respektive inspektioners stater, kvarstår till bestridande av grundavlöningar m. m. åt icke-ordinarie tjänstemän hos kollegium ett belopp av $(90,700 - 10,383 =) 80,317$ kronor. Till sistnämnda summa har av kollegium lagts *dels* ett belopp av $(2,520 + 2,052 =) 4,572$ kronor, motsvarande kostnaderna för grundavlöningar till från anslaget till kommerskollegii verksamhet nu avlönade extra kanslibiträdet och extra kontorsbiträdet, *dels ock* ett belopp av 2,052 kronor, motsvarande grundavlöning till ytterligare ett extra ordinarie kontorsbiträde. Kollegium har alltså för nu ifrågavarande ändamål beräknat ett sammanlagt belopp av $(80,317 + 4,572 + 2,052 =) 86,941$ kronor, vilket belopp föreslagits skola avrundas uppåt till 87,000 kronor. Medelsbehovet för avlöningsförhöjningar m. m. har kollegium beräknat till 7,300 kronor. Anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal skulle alltså utföras med 94,300 kronor.

För provisoriskt dyrortstillägg har kommerskollegium under rubriken »Särskilda förmåner till ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare» beräknat ett belopp av 15,500 kronor.

Det sammanlagda medelsbehovet under förevarande anslag har kommerskollegium alltså upptagit till $(428,700 + 29,900 + 8,600 + 94,300 + 15,500 =) 577,000$ kronor.

Över kommerskollegii förslag om utbyte av den å ämbetsverkets handels- och administrativa byrå för närvarande befintliga ordinarie notariebefattningen mot en ordinarie sekreterartjänst och inrättande i samband därmed av en notariebefattning å kollegii industribyrå har *allmänna civilförvaltningens lönenämnd* den 9 november 1934 avgivit utlåtande och har lönenämnden därvid ansett sig kunna förorda kollegii förslag i berörda hänseenden.

Departements-
chefen.

I fråga om kommerskollegii av allmänna civilförvaltningens lönenämnd biträdda förslag om utbyte av en notarietjänst mot en sekreterartjänst och inrättande av en ny notarietjänst har jag funnit de omständigheter, som föranlett förslaget, i och för sig värda allt beaktande. Då det emellertid i nu rådande budgetära läge lär vara nödvändigt att begränsa inrättandet av nya tjänster eller uppflyttning i högre lönegrad av redan befintliga tjänster till sådana undantagsfall, där alldeles särskilda omständigheter göra sig gällande, och tillräckliga skäl för ett avsteg häri-

från i förevarande fall icke synts mig föreligga, har jag ej ansett mig kunna biträda kollegii förslag i denna del.

Anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat torde i överensstämmelse härmed böra beräknas med utgångspunkt från de å nu gällande stat upptagna tjänster. Med tillämpning av det i det föregående angivna beräkningssättet bör anslagsposten uppräknas från 402,700 kronor till 422,500 kronor; då emellertid jämlikt en vid nu gällande förteckning över befattningshavare å kollegii ordinarie stat fogad anmärkning en i staten inräknad kontorsbiträdesbefattning skall hållas obesatt, så länge den å övergångsstat uppförda kansliskrivaren kvarstår i tjänst, bör sistnämnda summa, 422,500 kronor, minskas med avlöningskostnaden för ett dylikt biträde, eller i runt tal 2,800 kronor, d. v. s. till 419,700 kronor. Detta bruttolönebelopp bör emellertid minskas med summan av pensionsavdragen för de ordinarie tjänstemännen, vilken summa enligt verkställda beräkningar uppgår till i runt tal 11,900 kronor. Nettobeloppet till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat utgör sålunda $(419,700 - 11,900 =)$ 407,800 kronor, vilket innebär en ökning i förhållande till den i nu gällande stat upptagna anslagsposten med 5,100 kronor.

Anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å övergångsstat har enligt vad förut nämnts beräknats till 29,900 kronor. Detta belopp bör minskas med summan av pensionsavdragen för ifrågavarande tjänstemän, 755 kronor, till 29,145 kronor, vilket belopp torde få avjämnas till 29,100 kronor, innebärande en ökning i förhållande till den i nu gällande stat upptagna anslagsposten med 800 kronor.

Under en anslagspost för avlöningar till tjänstemän å extra stat bör medel beräknas för avlöning åt den nu från extra anslaget till kollegii verksamhet avlönade förste byråingenjören i 24:e lönegraden. Den beräknade kostnaden för avlöning åt denne befattningshavare, 8,580 kronor, bör minskas med vederbörligt pensionsavdrag, 255 kronor, varefter nettolönebeloppet utgör i avrundat tal 8,300 kronor, vilket innebär en ökning i förhållande till för löpande budgetår för motsvarande ändamål beräknade belopp, 7,212 kronor, med 1,088 kronor.

Anslagsmedlen för avlöande av övrig icke-ordinarie personal skola enligt de nya grunderna för statuppställningen fördelas på två poster: den ena avsedd för grundavlöningar till extra ordinarie tjänstemän, avlöningar till extra befattningshavare, ersättning till tillfällig personal, renskrivning, övertidsersättning och dylikt, samt den andra avsedd för avlöningsförhöjningar till extra ordinarie tjänstemän ävensom enligt gällande författningar uppkommande kostnader för läkarvård jämte läkemedel och dylikt samt begravningshjälp för personal med extra ordinarie anställning. För den förstnämnda gruppen av utgiftsändamål har kommerskollegium beräknat en summa av 86,941 kronor, däri inberäknat ett belopp av 2,052 kronor för anställande av ytterligare ett e. o. kontors-

biträde i 4:e lönegraden. Då jag icke anser mig böra under nuvarande förhållanden förorda den sålunda begärda utökningen av kollegii icke-ordinarie arbetskrafter, skulle bruttoavlöningarna till nu ifrågavarande tjänstemän uppgå till (86,941 — 2,052 =) 84,889 kronor. Efter minskning av sistnämnda belopp med 60 procent av summan av pensionsavdragen för samma tjänstemän, 1,946 kronor, skulle anslagsposten till grundavlöningar m. m. komma att uppgå till 82,943 kronor eller i avrundat tal 82,900 kronor.

Mot kommerskollegii beräkning av kostnaderna för avlöningsförhöjningar m. m. åt extra ordinarie tjänstemän har jag ingen erinran. Anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal bör följaktligen i staten utföras med ett sammanlagt belopp av (82,900 + 7,300 =) 90,200 kronor, vilket innebär en minskning i förhållande till de för löpande budgetår för motsvarande ändamål beräknade belopp — (80,317 + 4,572 + 6,200 =) 91,089 kronor — med 889 kronor.

Kommerskollegii beräkning av det belopp, 15,500 kronor, som skall uppföras under rubriken »Särskilda förmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän» har icke givit mig anledning till erinran.

Såsom framgår av det anförda, föreslår jag vid beräkning av kommerskollegii avlöningsanslag icke andra ändringar än sådana, som betingas av den beslutade omläggningen av riksstatsuppställningen och anslagsberäkningen. Enligt de i det föregående av mig förordade beräkningarna skulle medelsbehovet å förevarande anslag uppgå till (407,800 + 29,100 + 8,300 + 90,200 + 15,500 =) 550,900 kronor.

I samband med avlåtande av förslag till riksdagen om godkännande av avlöningsstat för kommerskollegium lärer personalförteckning vid kommerskollegium böra underställas riksdagens godkännande.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande personalförteckning vid kommerskollegium:

Personalförteckning.	
Befattning	Lönegrad
Tjänstemän å ordinarie stat.	
1 generaldirektör, arvode enligt 5 § i avlöningsreglementet	—
6 byråchefer	B 30
1 byrådirektör och överinspektör	B 29
1 navigationsskoleinspektör	B 29
1 skeppsmättningsöverkontrollör och överinspektör	B 29
1 byrådirektör	B 28
3 förste aktuarier	B 24
3 förste byråingenjörer	B 24

Befattning	Lönegrad
1 förste byråinspektör	B 24
1 kamrerare	B 24
1 redaktör	B 24
4 sekreterare	B 24
1 sjöteknisk konsulent	B 24
1 byråinspektör	B 22
2 aktuarier	B 21
3 notarier	B 21
1 registrator	B 14
3 kansliskrivare	B 11
1 förste expeditionsvakt	B 7
8 kanslibiträden	B 7
5 expeditionsvakter	B 5
16 kontorsbiträden	B 4
2 skrivbiträden	B 2

Aum. 1. Kamrerartjänsten, lönegrad B 24, utbytes vid inträffande ledighet mot en befattning såsom revisor och bokhållare i lönegraden B 21.

2. En kontorsbiträdesbefattning skall hållas obesatt så länge den å övergångsstat uppförda kansliskrivaren kvarstår i tjänst.

Tjänstemän å övergångsstat.

1 förste byråingenjör	B 24
1 teknisk konsulent	B 24
1 aktuarie	B 21
1 kansliskrivare	B 11

Tjänstemän å extra stat.

1 förste byråingenjör	B 24;
-----------------------------	-------

dels godkänna följande avlöningsstat för kommerskollegium, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat,
förslagsvis kronor 407,800
Anm. Avlöningar till tjänstemän
å ordinarie stat,
förslagsvis kronor 410,600
Avgår för en kontorsbiträdesbefattning, som skall hållas obesatt, så länge den å över-

Tionde huvudtiteln.

gångsstat uppförda	
kansliskrivaren	
kvarstår i tjänst kronor	2,800
kronor 407,800	
2. Avlöningar till tjänstemän å övergångsstat, <i>förslagsvis</i>	kronor 29,100
3. Avlöningar till tjänstemän å extra stat, <i>förslagsvis</i>	» 8,300
4. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:	
a. Grundavlöningar	
m. m.	kronor 82,900
b. Avlöningsförhöjningar m. m., <i>förslagsvis</i>	» 7,300
	» 90,200
5. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	» 15,500
Summa förslagsanslag kronor 550,900;	
<i>dels ock till Kommerskollegium: Avlöningar för budgetåret 1935/1936 anvisa ett förslagsanslag av</i>	
	kronor 550,900.

[4.] 2. **Kommerskollegium: Omkostnader, förslagsanslag.** Under näst-föregående punkt har redan nämnts, att omkostnaderna för kommerskollegium för närvarande bestridas, förutom av det extra anslaget till kommerskollegii verksamhet, från vissa gemensamhetsanslag å tionde huvudtiteln. Sålunda har kollegium, genom Kungl. Maj:ts beslut den 27 april 1934, bemyndigats att från anslaget till kollegii verksamhet bestrida utgifterna för resekostnads- och traktamentsersättningar till hos kollegium anställda befattningshavare; till ifrågavarande ändamål må dock icke utan Kungl. Maj:ts medgivande användas högre belopp än 10,000 kronor. Vidare skola, enligt Kungl. Maj:ts beslut den 2 juni 1933, av det å tionde huvudtiteln uppförda ordinarie förslagsanslaget till skrivmaterialier och expenser, ved m. m. bestridas kostnader av hithörande slag, intill ett sammanlagt belopp av högst 64,000 kronor, för kommerskollegium, sprängämnesinspektionen och statens elektriska inspektion, varjämte från samma anslag må av kollegium bestridas kostnader för blankettryck för annat än eget behov till ett belopp av förslagsvis 5,000 kronor. Slutligen har genom beslut av Kungl. Maj:t den 22 juni 1934 föreskrivits, att från tionde huvudtiteln ordinarie förslagsanslag till tryckningskostnader må av

kommerskollegium för tryckning av vissa angivna publikationer m. m. användas högst 62,000 kronor.

I skrivelse den 27 augusti 1934 har *kommerskollegium* avgivit förslag i fråga om förevarande anslag för nästkommande budgetår.

För bestridande av reseersättningar har kollegium funnit en anslagsökning med 2,500 kronor påkallad. Under det senast förflutna budgetåret hade det för ifrågavarande ändamål bestämda beloppet 10,000 kronor visat sig otillräckligt; genom särskilt beslut den 4 maj 1934 hade Kungl. Maj:t också, efter framställning av kollegium, medgivit, att utöver sistnämnda belopp ytterligare ett belopp av högst 2,500 kronor finge för ändamålet användas. Under nu anförda förhållanden syntes anslagsposten till reseersättningar böra upptagas till 12,500 kronor.

Vid sin beräkning av anslagsposten till expenser har kollegium till en början framhållit, att den å kollegii lokaler belöpande andelen i kostnaderna för uppvärmning av gamla riksdagshuset icke medräknats vid bestämmande av det anslagsbelopp till expenser, som hittills ställts till kollegii förfogande. Denna uppvärmningskostnad, som för budgetåret 1933/1934 utgjorde i runt tal 7,500 kronor, hade emellertid av byggnadsstyrelsen med stöd av kungl. brev av den 22 december 1921 avförts å tionde huvudtiteln's ordinarie förslagsanslag till skrivmaterialier och expenser, ved m. m. Med tillägg av nämnda belopp, 7,500 kronor, till den för närvarande för kollegium, sprängämnesinspektionen och statens elektriska inspektion för expenser beräknade summan 69,000 kronor och efter avdrag av de belopp, tillhopa 6,000 kronor, som med utgångspunkt från den faktiska belastningen under sist förflutna budgetår beräknats belöpa för expenser till nämnda båda inspektioner, har kollegium i sitt förslag till stat för sitt eget omkostnadsanslag uppfört posten expenser med 70,500 kronor. Härav har kollegium beräknat skola belöpa å bränsle, lyse och vatten förslagsvis 9,500 kronor och å övriga expenser 61,000 kronor, därav 56,000 kronor för eget behov och 5,000 kronor för blankettryck för annat än eget behov.

För tryckningskostnader har kommerskollegium beräknat ett belopp av 62,000 kronor eller samma belopp, som för innevarande budgetår är för ändamålet tillgängligt.

Summan av utgifterna å omkostnadsanslaget har kommerskollegium följaktligen beräknat till $(12,500 + 70,500 + 62,000 =)$ 145,000 kronor. Såsom särskilda uppbördsmedel har kollegium å staten för anslaget uppfört försäljningsmedel för sjömansrullor och publikationer till belopp av 7,500 kronor. I anslutning härtill har kollegium hemställt, att för bestridande av kollegii omkostnader måtte anvisas ett förslagsanslag av 137,500 kronor.

Departements-
chefen.

Mot vad kommerskollegium föreslagit i fråga om anslaget till omkostnader för kollegium har jag icke annan erinran, än att posten till reseersättningar synes mig kunna även för nästkommande budgetår bibehållas vid nuvarande belopp av 10,000 kronor. Kollegii omkostnadsanslag för budgetåret 1935/1936 bör alltså beräknas enligt följande uppställning:

Utgifter:

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor 10,000
2. Expenser, <i>förslagsvis</i>	» 70,500
3. Publikationstryck, <i>förslagsvis</i>	» 62,000

Summa kronor 142,500.

Särskilda uppbördsmedel.

Försäljningsmedel för sjömansrullor och publikationer kronor 7,500

Nettoutgift kronor 135,000.

Sistnämnda belopp, 135,000 kronor, bör äskas såsom förslagsanslag. Stat för anslagets användning torde i sinom tid få fastställas av Kungl. Maj:t.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Kommerskollegium*: *Omkostnader* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 135,000.

[5.] 3. **Kommerskollegium: Kostnader för viss låneverksamhet.** Såsom under punkt 3 nämnts, är i riksstaten för löpande budgetår uppfört ett extra anslag å 15,000 kronor för bestridande av kostnader för viss låneverksamhet. Jämlikt beslut av Kungl. Maj:t den 20 juli 1934 må kommerskollegium använda ifrågavarande anslag enligt i huvudsak följande plan:

Avlöningar åt personal	kronor 11,500
Soliditetsupplysningar	» 2,000
Resekostnads- och traktamentsersättningar	» 500
Ackordslåneombud, expenser m. m.	» 1,000

Summa kronor 15,000.

I skrivelse den 27 augusti 1934 har *kommerskollegium* hemställt, att för budgetåret 1935/1936 måtte för enahanda ändamål äskas ett anslag av 12,000 kronor. Till stöd härför har kollegium anført i huvudsak följande:

Behov föreläge av anslag till ifrågavarande låneverksamhet jämväl för budgetåret 1935/1936; och finge kollegium i detta avseende hänvisa till den redogörelse rörande göromålens ökning på industribyrån, som lämnats i annan framställning av samma dag rörande erforderliga an-

slagsäskanden för kollegium. Från anslaget avlönades bland andra en förste amanuens, vilken befattningshavare kollegium i nyssnämnda framställning föreslagit skola ersättas genom återinrättande av en tidigare å industribyråns stat uppförd notariebefattning. Därigenom skulle å nu förevarande anslag direkt inbesparas cirka 4,800 kronor. Enär emellertid såväl anslagsposten till avlöningar som vissa andra i anslaget ingående poster visat sig knappt tilltagna, kunde kollegium ej tillstyrka större minskning i anslaget än med 3,000 kronor eller alltså från 15,000 kronor till 12,000 kronor.

Under punkt 3 har jag förklarat mig icke kunna tillstyrka kommerskollegii förslag om inrättande å kollegii stat av en notariebefattning å kollegii industribyrå. Med hänsyn härtill och då jag ej heller i övrigt finner tillräckliga skäl föreligga för att under nuvarande förhållanden ifrågasätta någon ändring i fråga om anslagsbeloppet, torde anslaget böra för nästkommande budgetår uppföras med oförändrat belopp av 15,000 kronor.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Kommerskollegium: Kostnader för viss låneverksamhet* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett anslag av kronor 15,000.

*Departements-
chefen.*

Bergsstaten.

[6.] 4. **Bergsstaten: Avlöningar, förslagsanslag.** Genom beslut den 27 april 1934 har Kungl. Maj:t fastställt följande stat för bergsstaten:

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsanslag	kronor	92,000
Expenser	»	5,000
Resekostnads- och traktamentsersättningar till bergsstatens befattningshavare, förslagsanslag	»	9,000
Summa förslagsanslag		kronor 106,000.

Enligt den nya riksstatsuppställningen böra de för bergsstaten avsedda anslagsmedlen upptagas under två särskilda anslag, avsedda det ena för avlöningar och det andra för omkostnader.

Med skrivelse den 13 augusti 1934 har *kommerskollegium* gjort framställning om beviljande av anslagsmedel åt bergsstaten för budgetåret 1935/1936. I fråga om beräkningen av anslaget till avlöningar framgår av nämnda skrivelse och därvid fogade bilagor följande.

Anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat beräknas av kollegium på grundval av den för varje befattning förekommande högsta löneklassen till 96,600 kronor.

För provisoriskt dyrortstillägg har kollegium under rubriken »Särskilda löneförmåner till ordinarie befattningshavare» beräknat ett belopp av 600 kronor.

Det sammanlagda medelsbehovet under förevarande anslag har kollegium alltså upptagit till $(96,600 + 600 =) 97,200$ kronor.

Departements-
chefen.

Den av kommerskollegium framlagda beräkningen rörande beloppet av förevarande anslag innefattar inga andra ändringar i nu utgående medelsanvisningar än sådana, som sammanhånga med den beslutade omläggningen av riksstatens utgiftssida. Mot vad kollegium i dessa delar föreslagit har jag icke annan erinran, än att anslagsposten till avlöningar åt tjänstemän å ordinarie stat bör minskas med summan av pensionsavdragen för ifrågavarande tjänstemän, i runt tal 3,200 kronor. Nettobeloppet till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat bör sålunda upptagas till $(96,600 - 3,200 =) 93,400$ kronor, vilket innebär en ökning i förhållande till den i nu gällande stat upptagna anslagsposten med 1,400 kronor.

Det sammanlagda medelsbehovet under förevarande anslag utgör alltså $(93,400 + 600 =) 94,000$ kronor.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande personalförteckning vid bergsstaten:

Personalförteckning.		Lönegrad
Befattning		
Tjänstemän å ordinarie stat.		
5 bergmästare		B 29
4 gruvingenjörer		B 22
5 kontorsbiträden		B 4

Anm. Vid inträffad ledighet å en bergmästar-, en gruvingenjör- och en kontorsbiträdesbefattning skall en dylik befattning indragas;

dels godkänna följande avlöningsstat för bergsstaten, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.	
1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor 93,400
2. Särskilda löneförmåner till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	» 600
Summa förslagsanslag kronor 94,000;	

dels ock till Bergsstaten: *Avlöningar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av... kronor 94,000.

[7.] 5. **Bergsstaten: Omkostnader, förslagsanslag.** Såsom redan nämnts, ingår i den senast fastställda staten för bergsstaten *dels* ett belopp av 5,000 kronor till expenser, vilket belopp icke får överskridas, *dels* ock ett belopp av förslagsvis 9,000 kronor för resekostnads- och traktementsersättningar till bergsstatens befattningshavare, vilket belopp icke får överskridas utan Kungl. Maj:ts medgivande.

I sin förenämnda skrivelse den 13 augusti 1934 har *kommerskollegium* för bestridande av reseersättningar beräknat ett oförändrat medelsbehov av 9,000 kronor.

För expenser har kollegium upptagit ett belopp av 5,000 kronor eller samma belopp, som för innevarande budgetår är för ändamålet tillgängligt. Härav har styrelsen beräknat skola belöpa å bränsle, lyse och vatten förslagsvis 600 kronor och å övriga expenser 4,400 kronor.

Summan av utgifterna å omkostnadsanslaget för bergsstaten har kollegium följaktligen beräknat till $(9,000 + 5,000 =) 14,000$ kronor.

Mot kommerskollegii förevarande förslag har jag icke funnit anledning till erinran. Bergsstatens omkostnadsanslag för budgetåret 1935/1936 bör alltså beräknas enligt följande uppställning:

*Departements-
chefen.*

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor	9,000
2. Expenser, <i>förslagsvis</i>	»	5,000
Summa kronor		14,000.

Denna summa, 14,000 kronor, bör äskas såsom förslagsanslag. Stat för anslagets användning torde i sinom tid få fastställas av Kungl. Maj:t.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Bergsstaten: Omkostnader* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 14,000.

Sprängämnesinspektionen.

[8.] 6. **Sprängämnesinspektionen: Avlöningar, förslagsanslag.** För sprängämnesinspektionen äro i riksstaten för budgetåret 1934/1935 under tionde huvudtiteln anvisade följande anslag:

Sprängämnesinspektionen, ordinarie förslagsanslag	kronor	10,500
Sprängämnesinspektionens verksamhet, extra förslagsanslag	»	8,800.

Genom beslut den 14 juni 1929 har Kungl. Maj:t fastställt följande ännu gällande stat för sprängämnesinspektionen:

Avlöning till den ordinarie tjänstemannen. förslagsanslag.. kronor 10,500.

Den ende ordinarie befattningshavaren vid inspektionen är sprängämnesinspektören (lönegraden B 28).

Enligt beslut av Kungl. Maj:t den 27 april 1934 må av anslaget till sprängämnesinspektionens verksamhet användas *dels* till grundavlöning åt en assistent i 21:a lönegraden högst 6,048 kronor, *dels* därutöver vad som erfordras till beredande av avlöningsförhöjning åt samme befattningshavare — beräknad till 752 kronor —, *dels* ock utgifterna för resekostnads- och traktamentsersättningar åt inspektionens befattningshavare. Till avlöning åt ifrågavarande befattningshavare har alltså avsetts tillhoppa 6,800 kronor.

Utöver nu nämnda för sprängämnesinspektionen särskilt anvisade anslag stå, vad avlöningskostnaderna angår, huvudtitelns allmänna anslag till provisoriskt dyrtortstillägg och till dyrtidstillägg till förfogande för bestridande av utgifter för dylika tillägg. Vidare bestridas för närvarande avlöningskostnader för en halvtidsamanuens i 17:e lönegraden och ett extra ordinarie kontorsbiträde i 4:e lönegraden från den i kommerskollegii ordinarie avlöningsstat ingående anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m.

Enligt den nya riksstatsuppställningen böra de för sprängämnesinspektionen avsedda anslagsmedlen upptagas å riksstaten under två anslag, ett avlöningsanslag och ett omkostnadsanslag.

Med skrivelse den 29 augusti 1934 har *kommerskollegium* gjort framställning om beviljande av anslagsmedel till sprängämnesinspektionen för budgetåret 1935/1936. Därvid har kollegium, bland annat, föreslagit, att nyssnämnda icke-ordinarie befattningshavare, en halvtidsamanuens och ett extra ordinarie kontorsbiträde, avföras från kollegii stat och i stället uppföras å sprängämnesinspektionens stat, kontorsbiträdet såsom ordinarie befattningshavare. I fråga om beräkningen av avlöningsanslaget framgår av nämnda skrivelse och vid densamma fogade bilagor följande.

På grundval av den för varje befattning förekommande högsta löneklassen beräknar kollegium anslagsposten till avlöningar åt tjänstemän å ordinarie stat till 13,812 kronor eller i runt tal 13,800 kronor, därav 10,980 kronor för sprängämnesinspektören och 2,832 kronor för kontorsbiträdet.

För bestridande av avlöning åt den nu från extra anslaget till inspektionens verksamhet avlönade assistenten föreslår kollegium uppförande å staten av en särskild anslagspost under rubriken Avlöningar till befattningshavare å extra stat till belopp av 7,200 kronor.

För grundavlöningar m. m. till andra icke-ordinarie befattningshavare har kollegium upptagit ett belopp av 2,180 kronor, avsett för en halvtidsamanuens i 17:e lönegraden. För avlöningsförhöjningar m. m. har kollegium icke beräknat något belopp.

För provisoriskt dyrortstillägg har kollegium under rubriken »Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare» beräknat ett belopp av 620 kronor.

Det sammanlagda medelsbehovet under förevarande anslag har kollegium alltså upptagit till $(13,800 + 7,200 + 2,180 + 620 =)$ 23,800 kronor. Av den utredning, som bifogats kollegii skrivelse, framgår, att för de utgifter, vilka skulle bestridas från anslaget, för innevarande budgetår beräknats medel till sammanlagt i runt tal 22,620 kronor.

Kommerskollegii förslag, att den extra ordinarie kontorsbiträdesbefattning, som nu är avsedd att överföras från kollegium till sprängämnesinspektionen, skall uppföras å ordinarie stat, finner jag ej skäl förorda. *Departementschefen.* Kostnaden för avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat bör sålunda beräknas till 10,980 kronor, vilket belopp emellertid bör minskas med vederbörligt pensionsavdrag, 378 kronor, varefter nettolönebeloppet utgör i avrundat tal 10,600 kronor, innebärande en ökning i förhållande till den i nu gällande stat upptagna anslagsposten med 100 kronor.

Under en anslagspost för avlöningar till tjänstemän å extra stat böra, såsom kommerskollegium föreslagit, medel beräknas för avlöning till den nu från extra anslaget till inspektionens verksamhet avlönade assistenten i 21:a lönegraden. Den beräknade kostnaden för avlöning till denne tjänsteman, som utgör 7,212 kronor, bör minskas med vederbörligt pensionsavdrag, 192 kronor. Nettobeloppet utgör alltså i avrundat tal 7,000 kronor, vilket innebär en ökning i förhållande till för löpande budgetår för motsvarande ändamål beräknade belopp med 200 kronor.

Under den i avlöningsanslaget till övrig icke-ordinarie personal ingående posten till grundavlöningar m. m. böra beräknas medel, förutom till en halvtidssamanuens i 17:e lönegraden, 2,175 kronor, även till ett extra ordinarie kontorsbiträde i lönegraden B 4, 2,052 kronor, d. v. s. tillhoppa 4,227 kronor. Efter minskning av sistnämnda belopp med 60 procent av summan av pensionsavdragen för ifrågavarande två tjänstemän, 70 kronor, skulle posten till grundavlöningar m. m. komma att uppgå till 4,157 kronor. Då till avlöningsförhöjningar till det extra ordinarie kontorsbiträdet bör beräknas ett belopp av 468 kronor, bör anslagsposten till övrig icke-ordinarie personal i staten utföras med ett sammanlagt belopp av $(4,157 + 468 =)$ 4,625 kronor, vilket innebär en minskning i förhållande till för löpande budgetår för motsvarande ändamål beräknat belopp med 70 kronor.

Då anslaget bör avrundas till jämnt hundratal kronor, torde posten till särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän böra avjämnas uppåt från 620 kronor till 675 kronor.

Det sammanlagda medelsbehovet under förevarande anslag bör således upptagas till $(10,600 + 7,000 + 4,625 + 675 =)$ 22,900 kronor.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande personalförteckning vid sprängämnesinspektionen:

Personalförteckning.		Lönegrad
Befattning		
Tjänstemän å ordinarie stat.		
1 sprängämnesinspektör		B 28
Tjänstemän å extra stat.		
1 assistent		B 21;

dels godkänna följande avlöningsstat för sprängämnesinspektionen, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.		
1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor	10,600
2. Avlöningar till tjänstemän å extra stat, <i>förslagsvis</i>	»	7,000
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:		
a. Grundavlöningar		
m. m.	kronor	4,157
b. Avlöningsförhöjningar		
m. m., <i>förslagsvis</i>	»	468
	»	4,625
4. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	»	675

Summa förslagsanslag kronor 22,900;

dels ock till Sprängämnesinspektionen: *Avlöningar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 22,900.

[9.] 7. Sprängämnesinspektionen: Omkostnader, *förslagsanslag*. Omkostnaderna för sprängämnesinspektionen bestridas för närvarande från olika anslag under tionde huvudtiteln. Såsom redan nämnts, har Kungl. Maj:t genom beslut den 27 april 1934 föreskrivit, bland annat, att från extra anslaget till sprängämnesinspektionens verksamhet skola bestridas utgifterna för resekostnads- och traktamentsersättningar åt inspektionens befattningshavare. Till ifrågavarande ändamål må dock icke, utan Kungl. Maj:ts medgivande, användas högre belopp än 2,000 kronor. Vidare har enligt Kungl. Maj:ts beslut den 2 juni 1933 till kommerskollegii,

sprängämnesinspektionens och statens elektriska inspektionens förfogande ställts ett belopp av 64,000 kronor från det å tionde huvudtiteln uppförda ordinarie förslagsanslaget till skrivmaterialier och expenser, ved m. m. Slutligen bestridas från tionde huvudtiteln ordinarie förslagsanslag till tryckningskostnader utgifter för tryckning av inspektionens cirkulär och meddelanden. Enligt av kommerskollegium meddelad uppgift hava för nu löpande budgetår inspektionens expenskostnader uppskattats till 1,600 kronor och dess tryckningskostnader till 400 kronor.

I sin förenämnda skrivelse den 29 augusti 1934 har *kommerskollegium* beräknat medelsbehovet för bestridande av sprängämnesinspektionens omkostnader till oförändrade belopp, tillhoppa 4,000 kronor. Härvid har kollegium i fråga om posten expenser beräknat skola belöpa å bränsle, lyse och vatten förslagsvis 100 kronor och å övriga expenser 1,500 kronor.

Mot vad kommerskollegium föreslagit i fråga om beräkningen av medelsbehovet för omkostnader för sprängämnesinspektionen har jag icke funnit anledning till erinran. Inspektionens omkostnadsanslag för budgetåret 1935/1936 skulle alltså beräknas enligt följande uppställning:

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor 2,000
2. Expenser, <i>förslagsvis</i>	» 1,600
3. Publikationstryck, <i>förslagsvis</i>	» 400
Summa kronor 4,000.	

Sistnämnda belopp, 4,000 kronor, bör äskas såsom förslagsanslag. Stat för anslagets användning torde i sinom tid få fastställas av Kungl. Maj:t.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

till *Sprängämnesinspektionen*: Omkostnader för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 4,000.

Statens elektriska inspektion.

[10.] 8. Statens elektriska inspektion: Avlöningar, *förslagsanslag*. För statens elektriska inspektion äro i riksstaten för budgetåret 1934/1935 under tionde huvudtiteln anvisade följande anslag:

Statens elektriska inspektion, ordinarie förslagsanslag .. kronor 30,100
 Statens elektriska inspektionens verksamhet, extra förslagsanslag » 26,600.

Enligt beslut av Kungl Maj:t den 27 april 1934 må av anslaget till statens elektriska inspektionens verksamhet användas *dels* till grundavlöningar åt två assistenter i 21:a lönegraden högst 12,096 kronor, *dels* där-

utöver vad som erfordras till beredande av avlöningsförhöjningar åt samma befattningshavare — beräknat till 1,504 kronor —, *dels ock* utgifterna för resekostnads- och traktamentsersättningar åt inspektionens befattningshavare. Till avlöningar åt ifrågavarande befattningshavare har alltså avsetts tillhopa 13,600 kronor.

Vid sidan av nu nämnda, för statens elektriska inspektion särskilt anvisade anslag bestridas vissa avlöningskostnader för inspektionens befattningshavare, nämligen provisoriskt dyrortstillägg och dyrtidstillägg, från huvudtitelns allmänna anslag för dessa ändamål samt avlöningar till tre å inspektionen tjänstgörande extra ordinarie kontorsbiträden i 4:e lönegraden från den i kommerskollegii ordinarie avlöningsstat ingående anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m.

Enligt den nya riksstatsuppställningen böra de för statens elektriska inspektion avsedda anslagsmedlen upptagas å riksstaten under två anslag, ett avlöningsanslag och ett omkostnadsanslag.

Med skrivelse den 24 augusti 1934 har *kommerskollegium* gjort framställning om beviljande av anslagsmedel till inspektionen för budgetåret 1935/1936. I fråga om beräkningen av anslaget till avlöningar framgår av nämnda skrivelse och därvid fogade bilagor följande.

Anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat beräknas av kollegium på grundval av högsta löneklassen för ifrågavarande befattningshavare till 31,500 kronor.

För bestridande av avlöningarna åt de två nu från extra anslaget till inspektionens verksamhet avlönade assistenterna föreslås uppförande å staten av en särskild anslagspost under rubriken avlöningar till befattningshavare å extra stat till belopp av 14,400 kronor.

För grundavlöningar m. m. åt tre e. o. kontorsbiträden, vilka hädanefter borde avlönas av medel anvisade å inspektionens stat, har kollegium upptagit ett avrundat belopp av 6,200 kronor. Medelsbehovet för avlöningsförhöjningar m. m. har kollegium beräknat till 1,000 kronor. Anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. skulle alltså utföras med 7,200 kronor.

För provisoriskt dyrortstillägg har kommerskollegium under rubriken »Särskilda förmåner till ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare» beräknat ett belopp av 1,400 kronor.

Det sammanlagda medelsbehovet under förevarande anslag har kollegium alltså upptagit till $(31,500 + 14,400 + 7,200 + 1,400 =)$ 54,500 kronor. Av den utredning, som bifogats kollegii skrivelse, framgår, att för de utgifter, vilka skulle bestridas från anslaget, för innevarande budgetår beräknats medel till 52,300 kronor.

Den av kommerskollegium framlagda beräkningen rörande beloppet av förevarande anslag innefattar inga andra ändringar i nu utgående medelsanvisningar än sådana, som sammanhånga med den beslutade omläggningen av riksstatens utgiftssida. *Departements-
chefen.*

Vad kollegium i dessa delar föreslagit har icke givit mig anledning till annan erinran, än att de olika anslagsposterna till avlöningar böra minskas med vederbörliga pensionsavdrag.

Anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat har enligt vad förut nämnts beräknats till 31,500 kronor. Efter frändragning av summan av pensionsavdragen för ifrågavarande tjänstemän, 1,062 kronor, återstår ett nettolönebelopp å 30,438 kronor eller i avrundat tal 30,400 kronor, vilket innebär en ökning i förhållande till den i nu gällande stat upptagna anslagsposten med 300 kronor.

Kostnaden för avlöningar till tjänstemän å extra stat — två assistenter i 21:a lönegraden — som utgör 14,424 kronor, bör minskas med summan av pensionsavdragen för ifrågavarande tjänstemän, 384 kronor, till 14,040 kronor eller i runt tal 14,000 kronor, vilket innebär en ökning i förhållande till för löpande budgetår för motsvarande ändamål beräknade belopp med 400 kronor.

Kostnaden för grundavlöningar åt tre e. o. kontorsbiträden uppgår till ett belopp av 6,156 kronor. Efter minskning av detta belopp med 60 procent av summan av pensionsavdragen för samma tjänstemän, 75 kronor, utgör posten till grundavlöningar m. m. 6,081 kronor eller i avrundat tal 6,100 kronor. Med tillägg av det av kollegium beräknade belopp, 1,000 kronor, till avlöningsförhöjningar m. m., bör anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal följaktligen i staten upptagas med ett sammanlagt belopp av $(6,100 + 1,000 =) 7,100$ kronor, vilket innebär en minskning i förhållande till det för löpande budgetår för ifrågavarande ändamål beräknade belopp med 56 kronor.

Det sammanlagda medelsbehovet under förevarande anslag bör således upptagas till $(30,400 + 14,000 + 7,100 + 1,400 =) 52,900$ kronor.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande personalförteckning vid statens elektriska inspektion:

Personalförteckning.

Befattning

Lönegrad

Tjänstemän å ordinarie stat.

3 statsinspektörer över elektriska starkströmsanläggningar B 27

Tjänstemän å extra stat.

2 assistenter B 21;

Tionde huvudtiteln.

dels godkänna följande avlöningsstat för statens elektriska inspektion, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor 30,400
2. Avlöningar till tjänstemän å extra stat, <i>förslagsvis</i>	» 14,000
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:	
a. Grundavlöningar	
m. m.	kronor 6,100
b. Avlöningsförhöjningar m. m., <i>förslagsvis</i>	» 1,000
	» 7,100
4. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	» 1,400
Summa förslagsanslag kronor 52,900;	

dels ock till *Statens elektriska inspektion: Avlöningar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 52,900.

[11.] **9. Statens elektriska inspektion: Omkostnader, förslagsanslag.** Omkostnaderna för statens elektriska inspektion bestridas för närvarande från olika anslag under tionde huvudtiteln. Såsom redan nämnts, har Kungl. Maj:t genom beslut den 27 april 1934 föreskrivit, att från extra anslaget till inspektionens verksamhet skola bestridas utgifterna för resekostnads- och traktamentsersättningar åt inspektionens befattningshavare; till ifrågavarande ändamål må dock icke, utan Kungl. Maj:ts medgivande, användas högre belopp än 13,000 kronor. Enligt beslut av Kungl. Maj:t den 2 juni 1933 bestridas vidare inspektionens expensutgifter — vilka enligt av kommerskollegium meddelad uppgift för löpande budgetår uppskattats till 5,000 kronor — från det å tionde huvudtiteln uppförda ordinarie förslagsanslaget till skrivmaterialer och expenser, ved m. m. Härvid är emellertid att märka, att kostnaderna för uppvärmning av inspektionens lokaler — vilka kostnader beräknats till i runt tal 600 kronor och inräknats i nyss angivna belopp av 5,000 kronor — hittills icke bestritts av det genom Kungl. Maj:ts beslut den 2 juni 1933 av sistnämnda anslag till kommerskollegii, sprängämnesinspektionens och statens elektriska inspektionens gemensamma förfogande ställda beloppet, 64,000 kronor, utan av byggnadsstyrelsen, med stöd av Kungl.

Maj:ts beslut den 18 mars 1932, avförts å samma å tionde huvudtiteln uppförda allmänna anslag.

I sin förenämnda skrivelse den 24 augusti 1934 har *kommerskollegium* beräknat medelsbehovet för bestridande av statens elektriska inspektions omkostnader till oförändrade belopp. Härvid har kollegium i fråga om posten expenser beräknat skola belöpa å bränsle, lyse och vatten förslagsvis 700 kronor och å övriga expenser 4.300 kronor.

Kommerskollegii beräkning av medelsbehovet för omkostnader för statens elektriska inspektion har icke givit mig anledning till erinran. *Departements-
chefen.*

Ifrågavarande omkostnadsanslag för budgetåret 1935/1936 skulle alltså beräknas enligt följande uppställning:

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor 13,000
2. Expenser, <i>förslagsvis</i>	» 5,000
Summa kronor 18,000.	

Nämnda belopp, 18,000 kronor, bör äskas såsom förslagsanslag. Stat för anslaget användning torde i sinom tid få fastställas av Kungl. Maj:t. Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Statens elektriska inspektion: Omkostnader* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 18,000.

Fartygsinspektionen.

[12.] 10. **Fartygsinspektionen: Avlöningar, förslagsanslag.** För fartygsinspektionen äro i riksstaten för budgetåret 1934/1935 under tionde huvudtiteln anvisade följande anslag:

Fartygsinspektionen, ordinarie förslagsanslag	kronor 187,100
Fartygsinspektionens verksamhet, extra anslag	» 62,300.

Genom beslut den 6 maj 1932 har Kungl. Maj:t fastställt följande ännu gällande stat för fartygsinspektionen:

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsanslag kronor 187,100.

Det extra anslaget till fartygsinspektionens verksamhet är jämlikt av Kungl. Maj:t den 27 april 1934 meddelade föreskrifter avsett att användas på följande sätt: till avlöningar åt två extra funktionärer (lönegraden B 18) 9,864 kronor samt åt tre extra skrivbiträden (lönegraden B 2) 5,442 kronor — tillhopa 15,306 kronor **eller** i avrundat tal 15,300 kronor —, till sakkunniga biträden vid förrättningar inom Sverige 1,000 kronor, till expenser 10,000 kronor samt till resekostnads- och traktamentsersätt-

ningar åt fartygsinspektörerna och extra funktionärerna 35,994 kronor.

Vid sidan av nämnda för fartygsinspektionen särskilt anvisade anslag bestridas vissa avlöningskostnader för inspektionens befattningshavare, nämligen provisoriskt dyrortstillägg och dyrtidstillägg, från huvudtitelns allmänna anslag för dessa ändamål samt avlöningsförhöjningar till extra funktionärerna och extra skrivbiträdena från det under sjunde huvudtiteln till avlöningsförhöjningar åt vissa icke-ordinarie befattningshavare inom den civila statsförvaltningen anvisade extra förslagsanslaget.

Enligt den nya riksstatsuppställningen böra de för fartygsinspektionen avsedda anslagsmedlen upptagas å riksstaten under två anslag, ett för avlöningar och ett för omkostnader.

Med skrivelse den 24 augusti 1934 har *kommerskollegium* gjort framställning om beviljande av anslagsmedel till fartygsinspektionen för budgetåret 1935/1936. Därvid har kollegium föreslagit, att de två extra funktionärsbefattningarna skulle såsom andre fartygsinspektörsbefattningar överflyttas till inspektionens ordinarie stat. Till stöd för sitt förslag härutinnan har kollegium framhållit, bland annat, att ifrågavarande funktionärsbefattningar bestått i omkring 15 år samt att det nuvarande antalet befattningshavare inom fartygsinspektionen måste anses utgöra ett absolut minimum, därest icke effektiviteten av förhandskontrollen skulle äventyras. Behovet av de extra funktionärerna i fråga vore av den stadigvarande art, att befattningarnas ombildande till ordinarie andre fartygsinspektörsbefattningar vore till fullo befogat.

I anslutning härtill och på grundval av den för varje befattning förekommande högsta löneklassen beräknar kollegium anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat till 210,400 kronor, därav belöpa å nuvarande befattningshavare å ordinarie stat 196,800 kronor.

För grundavlöningar m. m. till icke-ordinarie befattningshavare har kollegium upptagit ett belopp av 5,500 kronor. Medelsbehovet för avlöningsförhöjningar m. m. åt icke-ordinarie befattningshavare har kollegium beräknat till 700 kronor. Anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie personal skulle alltså utföras med 6,200 kronor.

För provisoriskt dyrortstillägg har kollegium under rubriken »Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare» beräknat ett belopp av 1,500 kronor.

Slutligen har kollegium till sakkunniga biträden vid förrättningar inom Sverige upptagit ett belopp av 1,000 kronor.

Departements-
chefen.

Kommerskollegii förslag om överflyttande av de två extra funktionärsbefattningarna såsom andre fartygsinspektörsbefattningar å fartygsinspektionens ordinarie stat anser jag mig i nu rådande budgetära läge icke kunna biträda. Anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordi-

narie stat torde i överensstämmelse härmed böra beräknas med utgångspunkt från de å nu gällande stat upptagna tjänster. Med tillämpning av det i det föregående angivna beräkningssättet bör anslagsposten uppräknas från 187,100 kronor till 196,800 kronor. Detta bruttolönebelopp bör emellertid minskas med summan av pensionsavdragen för de ordinarie tjänstemännen, i runt tal 5,600 kronor. Nettobeloppet till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat utgör sålunda $(196,800 - 5,600 =)$ 191,200 kronor, vilket innebär en ökning i förhållande till den i nu gällande stat upptagna anslagsposten med 4,100 kronor.

Under anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie personal böra medel beräknas för grundavlöningar till, förutom tre extra skrivbiträden i lönegraden B 2, de båda extra funktionärerna i lönegraden B 18. Den beräknade kostnaden för dessa grundavlöningar, 14,634 kronor, bör minskas med 60 procent av summan av pensionsavdragen för ifrågasvarande tjänstemän, 252 kronor, varefter nettobeloppet utgör 14,382 kronor eller i runt tal 14,400 kronor. Till denna summa böra läggas medel, 1,000 kronor, till arvoden till sakkunniga biträden vid förrättningar inom Sverige. Medelsbehovet för avlöningsförhöjningar m. m. — för vilket ändamål för innevarande budgetår beräknats ett belopp av 4,300 kronor — torde nu böra beräknas till 2,100 kronor. Anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie personal bör följaktligen i staten utföras med ett sammanlagt belopp av $(15,400 + 2,100 =)$ 17,500 kronor, vilket innebär en minskning i förhållande till för löpande budgetår för motsvarande ändamål beräknade belopp med 3,100 kronor.

Kollegii beräkning rörande anslagsposten till särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän har icke givit anledning till erinran.

Det sammanlagda medelsbehovet under förevarande anslag bör alltså upptagas med $(191,200 + 17,500 + 1,500 =)$ 210,200 kronor.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande personalförteckning vid fartygsinspektionen:

Personalförteckning.

Befattning	Lönegrad
Tjänstemän å ordinarie stat.	
6 förste fartygsinspektörer	B 27
3 andre fartygsinspektörer (med ingenjörsutbildning)	B 20
15 andre fartygsinspektörer (med annan utbildning)	B 18
6 kontorsbiträden	B 4;

Tionde huvudtiteln.

dels godkänna följande avlöningsstat för fartygsinspektionen, att tillämpas tillsvidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor 191,200
2. Avlöningar till icke-ordinarie personal:	
a. Grundavlöningar	
m. m.	kronor 15,400
b. Avlöningsförhöjningar m. m., <i>förslagsvis</i>	» 2,100
	» 17,500
3. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	» 1,500
Summa förslagsanslag kronor 210,200;	

dels ock till *Fartygsinspektionen*: *Avlöningar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 210,200.

[13.] 11. **Fartygsinspektionen: Omkostnader, förslagsanslag.** Såsom redan nämnts, må jämlikt beslut av Kungl. Maj:t den 27 april 1934 från det extra anslaget till fartygsinspektionens verksamhet användas *dels* till expenser ett belopp av 10,000 kronor, *dels ock* till resekostnads- och traktementsersättningar åt fartygsinspektörerna och extra funktionärerna ett belopp av 35,994 kronor. Det till expenser avsedda beloppet äger kommerskollegium fördela mellan fartygsinspektörerna och extra funktionärerna enligt grunder, som av collegium bestämmas.

I sin förenämnda skrivelse den 24 augusti 1934 har *kommerskollegium* beräknat medelsbehovet för bestridande av fartygsinspektionens omkostnader till 48,000 kronor.

I fråga om anslagsposten till reseersättningar har collegium föreslagit en avrundning uppåt med 6 kronor till 36,000 kronor.

Vad angår medelsbehovet för bestridande av expensutgifter har collegium framhållit, att under sist förflutna budgetår det trots största möjliga sparsamhet icke lyckats hålla hithörande utgifter inom ramen för anslagsposten; efter därom av Kungl. Maj:t lämnat bemyndigande hade besparingar å andra i inspektionens anslag ingående poster måst för ändamålet tagas i anspråk. På grund härav och då enligt den nya uppställningen av riksstatens utgiftssida posten till andra expenser än sådana för bränsle,

lyse och vatten avsåges bliva begränsad, syntes det kollegium oundvikligt, att posten till expenser höjdes till åtminstone 12,000 kronor.

Vad kostnaderna för bränsle, lyse och vatten beträffar, har kommerskollegium meddelat, att för fartygsinspektionens del bränsle- och vattenkostnaderna numera ingå i hyrorna — vilka bestridas från visst anslag under sjätte huvudtiteln — samt att för lyse under budgetåret 1933/1934 åtgått allenast i runt tal 300 kronor.

Med hänsyn till nödvändigheten av största möjliga utgiftsbegränsning anser jag mig icke kunna förorda kommerskollegii förslag om höjning av anslagsposten för expenser. Gentemot kollegii förslag i övrigt har jag ej någon erinran. Fartygsinspektionens omkostnadsanslag för budgetåret 1935/1936 skulle alltså beräknas enligt följande uppställning:

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor 36,000
2. Expenser, <i>förslagsvis</i>	» 10,000
Summa kronor 46,000.	

Sistnämnda belopp, 46,000 kronor, bör äskas såsom förslagsanslag. Stat för anslagets användning torde i sinom tid få fastställas av Kungl. Maj:t.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Fartygsinspektionen: Omkostnader* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 46,000.

Skeppsmättningsväsendet.

[14.] 12. Skeppsmättningsväsendet: *Avlöningar, förslagsanslag*. Det ordinarie förslagsanslaget till skeppsmättningskostnad är i riksstaten för budgetåret 1934/1935 upptaget till 30,000 kronor.

Från anslaget bestridas *dels* arvoden å 5,000 kronor till envar av rikets tre skeppsmättningskontrollörer, placerade i Stockholm, Göteborg och Malmö, jämte vikariatsersättningar, *dels* arvoden åt skeppsmätarna vid vissa kontrollmätningar av fartyg, *dels* ock resekostnader m. m.

I skrivelse den 30 augusti 1934 har *kommerskollegium* beräknat medelsbehovet för arvoden till skeppsmättningskontrollörerna jämte vikariatsersättningar till 17,000 kronor och för arvoden till skeppsmätarna till 9,000 kronor eller sammanlagt 26,000 kronor.

Med hänsyn till storleken av de utgifter av ifrågavarande slag, som under senare budgetår bestritts av det nuvarande anslaget till skepps-

mätningsskostnad, synes mig förevarande avlöningsanslag icke behöva upptagas till högre belopp än 23,500 kronor, därav 15,000 kronor till arvoden åt skeppsmätningsskontrollörerna, 1,500 kronor till vikariatsersättningar och 7,000 kronor till arvoden åt skeppsmätarna. Sistnämnda summa, 7,000 kronor, torde böra uppföras under en anslagspost till avlöningar till icke-ordinarie personal.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande avlöningsstat för skeppsmätningssväsendet, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Arvoden och särskilda ersättningar,
bestämda av Kungl. Maj:t:
 - a. Grundbelopp kronor 15,000
 - b. Vikariatsersättningar m. m.,
 förslagsvis » 1,500 kronor 16,500
2. Avlöningar till icke-ordinarie personal:

Grundavlöningar m. m.	»	7,000
----------------------------	---	-------

Summa förslagsanslag kronor 23,500;

dels ock till Skeppsmätningssväsendet: Avlöningar för budgetåret 1935 1936 anvisa ett förslagsanslag av kronor 23,500.

[15.] 13. Skeppsmätningssväsendet: Omkostnader, *förslagsanslag*. I sin förenämnda skrivelse den 30 augusti 1934 har *kommerskollegium* beräknat medelsbehovet för bestridande av skeppsmätningssväsendets omkostnader till 4,000 kronor, därav 2,500 kronor till reseersättningar, 800 kronor till expenser och 700 kronor till anskaffning av skeppsmätningssredskap.

*Departements-
chefen.*

Med hänsyn till belastningen under senare budgetår å anslaget till skeppsmätningsskostnad av utgifter till omkostnader förordar jag, att posterna till expenser och till anskaffning av skeppsmätningssredskap nedsättas från de av kommerskollegium föreslagna beloppen till 500 kronor respektive 400 kronor. Skeppsmätningssväsendets omkostnadsanslag för budgetåret 1935/1936 skulle alltså beräknas enligt följande uppställning:

1. Reseersättningar, *förslagsvis* kronor 2,500
2. Expenser, *förslagsvis* » 500
3. Anskaffning av skeppsmätningssredskap, *högst* » 400

Summa kronor 3,400.

Sistnämnda belopp, 3,400 kronor, bör äskas såsom förslagsanslag. Stat för anslaget användning torde i sinom tid få fastställas av Kungl. Maj:t.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Skeppsmättningsväsendet: Omkostnader* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 3,400.

Torvingenjörer.

[16.] 14. **Torvingenjörer: Avlöningar.** Det av 1934 års riksdag till arvoden åt torvingenjörer m. m. för budgetåret 1934/1935 anvisade anslaget å 14,000 kronor har jämlikt beslut av Kungl. Maj:t den 27 april 1934 disponerats på följande sätt:

Arvoden åt två torvingenjörer å 4,000 kronor	kronor	8,000
Alderstillägg å 1,000 kronor till vardera av dem	»	2,000
Resekostnads- och traktamentsersättningar jämte expens- ersättningar å högst 675 kronor för vardera av dem ..	»	4,000
Summa kronor		14,000.

I skrivelse den 29 augusti 1934 har *kommerskollegium* hemställt om åtgärds vidtagande för beredande å riksstaten för budgetåret 1935/1936 av ett anslag till avlöningar åt de båda torvingenjörerna å 10,000 kronor, därav 8,000 kronor såsom arvoden och 2,000 kronor — i form av särskilda löneförmåner — såsom personliga ålderstillägg åt dem.

Kommerskollegii ifrågavarande förslag har icke givit mig anledning till erinran. *Departements-
chefen.*

För åtnjutande av de särskilda löneförmånerna torde, i likhet med vad senast för löpande budgetår är fastställt, böra föreskrivas, att vederbörande torvingenjörer fortfarande med gott vitsord tjänstgöra i nämnda egenskap.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande avlöningsstat för torvingenjörerna, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Arvoden, bestämda av Kungl. Maj:t	kronor	8,000
2. Särskilda löneförmåner	»	2 000

Summa kronor 10,000;

*dels ock till Torvingenjörer: Avlöningar för budget-
året 1935/1936 anvisa ett anslag av .. kronor 10,000.*

[17.] 15. **Torvingenjörer: Omkostnader.** Såsom redan nämnts, bestri-
das för närvarande omkostnaderna för torvstaten från anslaget till ar-
voden åt torvingenjörer m. m.

I sin förenämnda skrivelse den 29 augusti 1934 har *kommerskollegium*
hemställt, att ett anslag till enahanda belopp som de för löpande bud-
getår för ifrågavarande ändamål beräknade medlen eller 4,000 kronor
måtte anvisas för budgetåret 1935/1936. Därvid har kommerskollegium
beräknat för reseersättningar ett belopp av 2,650 kronor och för expenser
ett belopp av 1,350 kronor.

*Departements-
chefen.*

Mot vad kommerskollegium föreslagit i fråga om beräkningen av me-
delsbehovet för omkostnader för torvingenjörerna har jag icke funnit an-
ledning till erinran. Därvid förutsätter jag emellertid, att expenser-
sättning till ett belopp av högst 675 kronor till envar av torvingenjörer-
na må, i likhet med vad senast för löpande budgetår är fastställt, utgå
vid budgetårets slut och allenast i den mån medel från anslaget icke
erfordras för reseersättningar. Torvingenjörernas omkostnadsanslag för
budgetåret 1935/1936 skulle alltså beräknas enligt följande uppställning:

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor 2,650
2. <i>Expenser, högst</i>	» 1,350
Summa kronor 4,000.	

Stat för anslagets användning torde i sinom tid få fastställas av
Kungl. Maj:t.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl.
Maj:t måtte föreslå riksdagen

*att till Torvingenjörer: Omkostnader för budget-
året 1935/1936 anvisa ett anslag av .. kronor 4,000.*

Instruktör i hemslöjd.

[18.] 16. **Instruktör i hemslöjd: Avlöning.** Å riksstaten för budget-
året 1934/1935 är till befrämjande av hemslöjden m. m. uppfört ett or-
dinarie anslag av 20,000 kronor. Jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 27
april 1934 har kommerskollegium bemyndigats att för innevarande bud-
getår förordna lämplig person att i egenskap av extra instruktör uppe-

hålla den å ordinarie stat uppförda befattningen såsom instruktör i hemslöjd ävensom att av nu ifrågavarande anslag till arvode åt denne extra instruktör använda ett belopp av högst 3,000 kronor. Återstoden av anslaget, 17,000 kronor, är avsett att disponeras såsom statsbidrag till olika hemslöjdssammanslutningar m. m.

På grund av den beslutade omläggningen av riksstaten torde detta anslag böra uppdelas på dels ett anslag för avlöande av en instruktör i hemslöjd, dels ock ett anslag till befrämjande av hemslöjden.

Instruktören i hemslöjd uppbär för närvarande, utöver nyssnämnda arvode, *dels* tillfällig löneförbättring med 500 kronor, *dels ock* dyrtidstilllägg, vilka avlöningstillägg utgå från vederbörande allmänna anslag å huvudtiteln.

I skrivelse den 24 augusti 1934 har *kommerskollegium* hemställt, att till avlöning åt instruktören i hemslöjd måtte för nästkommande budgetår anvisas ett anslag å 3,500 kronor, därav 3,000 kronor såsom arvode och 500 kronor såsom särskild löneförmån.

Mot kommerskollegii förslag i ifrågavarande hänseenden har jag icke *Departementets chefen.* funnit anledning till erinran.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande avlöningsstat för instruktören i hemslöjd, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Arvode, bestämt av Kungl. Maj:t .. kronor	3,000
2. Särskild löneförmån	» 500

Summa kronor 3,500;

dels ock till Instruktör i hemslöjd: *Avlöning* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett anslag av kronor 3,500.

[19.] 17. Instruktör i hemslöjd: *Reseersättningar, förslagsanslag.* Omkostnaderna för instruktörens i hemslöjd verksamhet utgöras endast av utgifter för tjänsteresor. Dessa kostnader bestridas för närvarande, såsom jag förut under punkt 2 framhållit, från tionde huvudtiteln förslagsanslag till rese- och traktamentspenningar. På grund av den beslutade omläggningen av riksstaten böra medel för bestridande av ifrågavarande kostnader nu anvisas å ett för detta ändamål uppfört särskilt rikstatsanslag.

I sin förenämnda skrivelse den 24 augusti 1934 har *kommerskollegium* beräknat kostnaderna för instruktörens tjänsteresor till 1,500 kronor.

Departements-
chefen.

För ifrågavarande reseersättningar synes mig högre anslag än 1,000 kronor icke behöva upptagas.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Instruktören i hemslöjd: Reseersättningar*
för budgetåret 1935/1936 anvisa ett för-
slagsanslag av kronor 1,000.

Navigationsskolorna.

[20.] 18. Navigationsskolorna: *Avlöningar, förslagsanslag.* I riksstaten för budgetåret 1934/1935 äro för navigationsskolorna uppförda följande sex anslag:

Navigationsskolorna, ordinarie anslag	kronor 189,200
Provisorisk avlöningsförbättring för lärare vid navigations- skolorna, extra förslagsanslag	» 8,700
Navigationslärarkursen, ordinarie reservationsanslag	» —
Ålderstillägg för personalen vid undervisningsanstalter för sjöfart, ordinarie förslagsanslag	» 17,000
Kompletteringskurs vid tekniskt läroverk, extra anslag	» 2,400
Fortsatt komplettering av vissa laboratorier, extra reserva- tionsanslag	» 8,000
Summa kronor 225,300.	

Vid sidan av de för navigationsskolorna uppförda anslagen bestridas vissa avlöningskostnader för skolornas befattningshavare, nämligen tillfällig löneförbättring och dyrtidstillägg, från huvudtitelns allmänna anslag för dessa ändamål.

Jämlikt meddelade föreskrifter är det ordinarie anslaget till navigations-
skolorna avsett att användas på följande sätt:

Till avlöningar åt rektorer och ordinarie lärare	kronor 135,900
» arvoden åt extra lärare	» 35,225
» bestridande av kostnader för laborationer i maskinlära och elektroteknik, därav arvodeskostnader 1,900 kro- nor och expenskostnader 3,200 kronor, tillhoppa	» 5,100
» böckers, undervisningsmateriells och andra inventariers underhåll och förökande samt till utgifter för bränsle, lyshållning m. m.	» 1,300
» arvode åt en examensledare å maskintekniska linjen...	» 1,500
» extra lärarkrafter vid behov, vikariatsarvoden m. m.	» 8,800
» Kungl. Maj:ts disposition	» 1,375
Summa kronor 189,200.	

För bestridande av utgifter för böcker, undervisningsmateriel m. m. samt andra expenser stå till förfogande — förutom de anvisade statsmedlen — inflytande elevavgifter.

Enligt de nya grunderna för riksstatsuppställningen skola anslaget till navigationsskolorna — i vad detta anslag innefattar avlöningar och arvoden — samt anslagen till provisorisk avlöningsförbättring och till ålderstillägg sammanföras till ett gemensamt avlöningsanslag för navigationsskolorna av förslagsanslags natur. Under detta anslag skola även beräknas medel för tillfällig löneförbättring åt skolornas befattningshavare, varemot kostnaderna för dyrtidstillägg alltjämt skola bestridas från det å huvudtiteln uppförda allmänna anslaget för detta ändamål.

I skrivelse den 27 augusti 1934 har *kommerskollegium* gjort framställning om beviljande av anslagsmedel till navigationsskolorna för budgetåret 1935/1936. I fråga om beräkningen av anslaget till avlöningar framgår av nämnda skrivelse och därvid fogade bilagor följande.

Anslagsposten till avlöningar till befattningshavare å ordinarie stat har av kollegium beräknats till 152,900 kronor, därav 135,900 kronor till löner, tjänstgöringspenningar och ortstillägg samt 17,000 kronor till ålderstillägg, d. v. s. samma belopp som för löpande budgetår beräknats för motsvarande ändamål.

För avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. har kollegium beräknat ett belopp av 58,000 kronor, därav till grundavlöningar m. m. avsetts ett belopp å 57,500 kronor och till avlöningsförhöjningar 500 kronor. Förstnämnda summa, 57,500 kronor, innefattar följande poster: arvoden åt extra lärare 35,225 kronor, extra lärarkrafter vid behov, vikariatsarvoden m. m. 10,000 kronor, avlöningar åt vaktmästare 9,000 kronor, arvoden för laborationer 1,900 kronor och till Kungl. Maj:ts disposition 1,375 kronor. Medelsbehovet till avlöningsförhöjningar, 500 kronor, är uteslutande avsett för vaktmästarpersonalen.

För provisorisk avlöningsförbättring och tillfällig löneförbättring har kollegium under rubriken »Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare» beräknat ett belopp av 8,700 kronor respektive ett belopp av 60,000 kronor eller tillhopa 68,700 kronor.

Slutligen har kollegium upptagit arvode till en examensledare i övermaskinist- och andra maskinistklasserna med oförändrat belopp, 1,500 kronor.

Det sammanlagda medelsbehovet under förevarande anslag har kollegium alltså upptagit till $(152,900 + 58,000 + 68,700 + 1,500 =)$ 281,100 kronor. Av den utredning, som bifogats kollegii skrivelse, framgår, att för de utgifter, vilka skulle bestridas från anslaget, å riksstaten för innevarande budgetår beräknats medel till sammanlagt belopp av 270,400 kronor. Ökningen, 10,700 kronor, har föranletts dels till ett belopp av 9,500 kronor av upptagandet i staten av kostnader för avlöningar och avlöningsförhöjningar till vaktmästare — vilka kostnader hittills bestritts av elevavgifter — dels ock till ett belopp av 1,200 kronor av höjningen av posten till extra lärar-

krafter vid behov, vikariatsarvoden m. m., varigenom avsetts att bereda medel för återupptagande av de för närvarande inställda föreläsningarna i handelsgeografi.

I sin förenämnda skrivelse har kommerskollegium vidare framhållit, att antalet sökande till sjökaptensklasserna för närvarande vore avsevärt större än antalet elever, som kunde mottagas i dessa klasser enligt nuvarande organisation. Ett utbyte av en styrmansklass mot en sjökaptensklass vore därför enligt kollegii mening av behovet påkallat samtidigt som detta utbyte skulle innebära en åtminstone för närvarande lämplig jämkning i de utbildningsmöjligheter, varom här vore fråga. Kollegium finge därför hemställa om utverkande av riksdagens medgivande om inställande framdeles, i mån så funnes erforderligt, av undervisningen i en av styrmansklasserna vid endera av navigationsskolorna i Stockholm eller Malmö samt om anordnande vid den navigationsskola, där undervisningen i en styrmansklass sålunda kunde komma att inställas, av ytterligare en sjökaptensklass. Den kostnadsökning, som härav skulle föranledas, kunde beräknas till endast omkring 570 kronor för ett läsår; detta belopp syntes kunna utan anslagsökning bestridas av posten till extra lärarkrafter vid behov, vikariatsarvoden m. m.

I en den 6 december 1934 dagtecknad skrift har Sveriges fartygsbefälsförening hemställt, att för budgetåret 1935/1936 antalet styrmansklasser måtte bestämmas till sex och antalet sjökaptensklasser till åtta eller, om detta icke skulle befinnas lämpligt, antalet av vardera klasserna bestämmas till sju.

*Departements-
chefen.*

Enär med återupptagandet av de av kommerskollegium åsyftade, under ett par år försöksvis anordnade föreläsningarna i handelsgeografi torde kunna anstå även under nästkommande läsår, förordar jag, att posten till extra lärarkrafter vid behov, vikariatsarvoden m. m. bibehålles vid nuvarande belopp, 8,800 kronor. För grundavlöningar m. m. till icke-ordinarie personal m. m. torde därför böra beräknas ett belopp av 56,300 kronor. Med tillägg av kostnaden för avlöningsförhöjningar m. m. torde anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie personal således upptagas till $(56,300 + 500 =) 56,800$ kronor. Häri ingår kostnaden, 9,500 kronor, för avlöningar och avlöningsförhöjningar till skolornas vaktmästarpersonal, vilken kostnad hittills bestritts av vid skolorna inflytande elevavgifter.

Från och med budgetåret 1931/1932 åtnjutes provisorisk avlöningsförbättring av lärarna vid navigationsskolor å F- och G-orter. Dylik avlöningsförbättring utgår till 19 lärare i landsorten med 300 kronor till varje lärare och till envar av 6 i Stockholm placerade lärare med 500 kronor. Under budgetåret 1935/1936 torde provisorisk avlöningsförbättring få utgå till dessa lärare enligt samma grunder, som föreskrivits för budgetåret 1934/1935. De för nästa budgetår härför erforderliga medlen torde

följaktligen böra beräknas till enahanda belopp som för innevarande budgetår eller 8,700 kronor.

Å riksstaten för löpande budgetår är för beredande av tillfällig löneförbättring åt viss personal inom den civila statsförvaltningen under tionde huvudtiteln anvisat ett förslagsanslag å 62,000 kronor. De förhållanden, som föranlett tillkomsten av ifrågavarande anslag, föreliggande beträffande navigationsskolornas lärarpersonal alltjämt, varför medel för ändamålet torde böra beräknas jämväl för budgetåret 1935/1936. Med hänsyn till att i tillfällig löneförbättring till navigationsskolornas lärarpersonal under nästförflutna budgetår utgått ett belopp av i runt tal endast 58,000 kronor, under det att kollegium för detta ändamål beräknat ett belopp av 60,000 kronor, torde anslagsposten till särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän böra nedsättas med 2,000 kronor till 66,700 kronor.

Förenämnda arvode å 1,500 kronor till en examensledare i övermaskinist- och andra maskinistklasserna bör upptagas under en särskild rubrik »Arvode, bestämt av Kungl. Maj:t».

De sammanlagda utgifterna under förevarande anslag uppgå således till $(152,900 + 56,800 + 66,700 + 1,500 =) 277,900$ kronor. Enär nyss omnämnda kostnader för vaktmästarpersonal, såsom redan nämnts, hittills bestritts av vid skolorna inflytande elevavgifter, torde ett mot samma kostnader svarande belopp av dessa inkomster nu böra tillgodoföras avlöningsanslaget såsom särskilda uppbördsmedel. Nettoutgiften under förevarande anslag bör således beräknas till och anslaget uppföras med $(277,900 - 9,500 =) 268,400$ kronor, vilket innebär en minskning med 2,000 kronor i förhållande till de för löpande budgetår för motsvarande ändamål beräknade belopp.

På de av kollegium anförda skäl anser jag mig böra tillstyrka utverkande av riksdagens medgivande till inställande, därest så skulle visa sig erforderligt, av undervisningen i en styrmansklass samt till anordnande i stället av ytterligare en sjökaptensklass.

I anslutning till vad sålunda anförts får jag, med åberopande av vad chefen för finansdepartementet förut denna dag till statsrådsprotokollet över finansärenden anfört i fråga om beredande av tillfällig löneförbättring för viss personal inom den civila statsförvaltningen, hemställa att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels besluta, att under budgetåret 1935/1936 må, utöver tillfällig löneförbättring, utgå provisorisk avlöningsförbättring till lärare vid navigationsskolorna enligt samma grunder, som föreskrivits för budgetåret 1934/1935;

dels godkänna följande avlöningsstat för navigations-skolorna, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Tionde huvudtiteln.

Avlöningsstat.

Utgifter:

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat:			
a. Lön, tjänstgöringspenningar och ortstillägg	kronor	135,900	
b. Alderstillägg, förslagsvis	»	17,000	kronor 152,900
2. Arvode, bestämt av Kungl. Maj:t, till en examensledare i övermaskinist- och andra maskinistklasserna	»		1,500
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:			
a. Grundavlöningar			
m. m.	kronor	56,300	
b. Avlöningsförhöjningar m. m., förslagsvis	»	500	» 56,800
4. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, förslagsvis	»		66,700
		Summa kronor	277,900

Särskilda uppbördsmedel:

Elevavgifter	kronor	9,500
	Nettoutgift kronor	268,400;

dels till Navigationsskolorna: Avlöningar för budgetåret 1935/1936 anvisa ett förslagsanslag av kronor 268,400;

dels ock medgiva, att Kungl. Maj:t må bemyndiga kommerskollegium att, därest så finnes erforderligt, inställa undervisningen i en av styrmansklasserna vid endera av navigationsskolorna i Stockholm och Malmö samt vid den navigationsskola, där undervisningen i en styrmansklass sålunda kan komma att inställas, anordna ytterligare en sjökaptensklass.

[21]. 19. Navigationsskolorna: Omkostnader, förslagsanslag. Såsom under nästföregående punkt redan nämnts, stå för bestridande av omkostnaderna för navigationsskolorna, förutom anvisade statsmedel, inflytande elevavgifter till förfogande. I det å riksstaten för innevarande budgetår till navigationsskolorna anvisade anslaget har för bestridande av expenser i allmänhet beräknats allenast ett belopp av 1,300 kronor, avsett för navigationsskolan i Härnösand. Av den i samma anslag ingående posten till bestridande av

kostnader för laborationer i maskinlära och elektroteknik, 5,100 kronor, äro 3,200 kronor avsedda för utgifter av expensnatur. För innevarande budgetår är alltså för navigationsskolornas omkostnader beräknat ett belopp om tillhoppa 4,500 kronor.

I sin förenämnda skrivelse den 27 augusti 1934 har *kommerskollegium* beräknat medelsbehovet för bestridande av navigationsskolornas omkostnader till 4,000 kronor. I fråga härom har kollegium anfört i huvudsak följande:

Det torde kunna förutses, att vid samtliga navigationsskolor med undantag av skolan i Göteborg elevavgifterna komme att förslå till täckande av utgifterna av expensnatur i allmänhet och därjämte lämna ett visst mindre överskott. Jämlikt föreskrift i navigationsskolestadgan komme den för vederbörande skola uppkomna besparingen att för skolans räkning reserveras för att under kommande år användas för bestridande av expenskostnaderna vid skolan. För budgetåret 1935/1936 beräknades uppbörden av elevavgifterna till 28,300 kronor, därav vid skolan i Göteborg ett belopp av 8,900 kronor. Utgifterna under samma budgetår uppskattades likaledes till 28,300 kronor, varav vid skolan i Göteborg 9,700 kronor. För denna skola kunde alltså förutses en brist å 800 kronor. Av nyssnämnda summa 28,300 kronor beräknades förslagsvis 11,800 kronor belöpa å bränsle, lyse och vatten samt 16,500 kronor å övriga expenser.

Till förenämnda utgiftssumma, 28,300 kronor, komme omkostnaderna för laborationer i maskinlära och elektroteknik, vilka senare kostnader kunde uppskattas till 3,200 kronor. Till täckande av samtliga utgifter av förevarande slag ($28,300 + 3,200 =$) 31,500 kronor kunde, på sätt nyss angivits, beräknas stå till förfogande elevavgifter till belopp av allenast ($28,300 - 800 =$) 27,500 kronor. Navigationsskolornas omkostnadsanslag torde följaktligen böra upptagas till 4,000 kronor.

Av från kommerskollegium sedermera införskaffade uppgifter framgår, att uppbörden av elevavgifter för budgetåret 1935/1936 bör beräknas till 28,150 kronor i stället för till 28,300 kronor, såsom skett i kollegii förenämnda skrivelse.

Under nästföregående punkt har jag föreslagit, att ett mot kostnaden, 9,500 kronor, för avlöningar och avlöningsförhöjningar till navigationsskolornas vaktmästarpersonal svarande belopp av vid skolorna inflytande elevavgifter skall tillgodoföras avlöningsanslaget såsom uppbördsmedel. Detta belopp, 9,500 kronor, bör således här avdragas från den av kommerskollegium för budgetåret 1935/1936 beräknade inkomstsumman, 28,150 kronor, och endast ett belopp av 18,650 kronor står följaktligen till förfogande för bestridande av skolornas expensutgifter.

Dessa utgifter hava, såsom nämnts, av kommerskollegium för nästföljande budgetår beräknats till sammanlagt 28,300 kronor, varjämte kollegium upptagit särskilda expensutgifter för laborationer i maskinlära och elektroteknik med 3,200 kronor; sammanlagda utgiftssumman för omkostnader har kollegium sålunda beräknat till 31,500 kronor. Av tillgängliga handlingar framgår, att av förstnämnda belopp, 28,300 kronor, beräknats tillhoppa i runt tal 10,000 kronor för inköp och underhåll av möbler m. m. För detta ända-

*Departements-
chefen.*

mål har under budgetåret 1933/1934 använts ett belopp av tillhoppa 14,300 kronor. Med hänsyn till den omfattande nyanskaffning av möbler m. m., som alltså helt nyligen måste hava ägt rum, lärer den för navigationsskolornas omkostnader beräknade utgiftssumman för nästkommande budgetår, 31,500 kronor, kunna minskas med förslagsvis 3,000 kronor till 28,500 kronor. Enär, såsom nyss nämnts, till bestridande av hithörande utgifter beräknats stå till förfogande under budgetåret 1935/1936 inflytande elevavgifter till belopp av endast 18,650 kronor eller i runt tal 18,700 kronor, lärer såsom anslag till navigationsskolornas omkostnader böra anvisas ett belopp av 9,800 kronor, innebärande en ökning i förhållande till de för löpande budgetår för motsvarande ändamål beräknade belopp med 5,300 kronor.

Navigationsskolornas omkostnadsanslag för budgetåret 1935/1936 bör alltså beräknas enligt följande uppställning:

Utgifter:

1. Expenser, <i>förslagsvis</i>	kronor 25,300
2. Kostnader för laborationer i maskinlära och elektroteknik, <i>högst</i>	» 3,200
Summa	kronor 28,500

Särskilda uppbördsmedel:

Elevavgifter	kronor 18,700
Nettoutgift	kronor 9,800.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Navigationsskolorna: Omkostnader* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 9,800.

[22.] 20. *Navigationsskolorna: Kompletteringskurs vid tekniskt läroverk.* Å riksstaten för löpande budgetår är uppfört ett extra anslag å 2,400 kronor för anordnande av kompletteringskurs vid tekniskt läroverk.

Rörande detta anslags historik hänvisas till tionde huvudtiteln, sid. 25 och 26, i 1932 års statsverksproposition.

Såsom av den där lämnade redogörelsen framgår, åsyftas med denna kurs, vartill medel första gången beviljades av 1931 års riksdag, att bereda möjlighet för elever vid vissa tekniska läroanstalter att efter avlagd examen omedelbart fullfölja utbildningen till övermaskinist vid det eller de tekniska läroverk, som i särskild ordning bestämmas.

I sin skrivelse den 27 augusti 1934 har *kommerskollegium*, under framhållande att erfarenheten från föregående kurser ådagalagt nyttan och behövligheten av att en dylik kurs bleve anordnad även år 1935, hemställt om anvisande jämväl för budgetåret 1935/1936 av ett anslag å 2,400 kronor för ifrågavarande ändamål.

Departements- Under åberopande härav hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå
chefen. riksdagen

att till *Navigationsskolorna: Kompletteringskurs vid tekniskt läroverk* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett anslag av kronor 2,400.

[23.] 21. *Navigationslärarkurs, reservationsanslag.* Den av 1932 års riksdag godkända staten för navigationslärarkursen, som omfattar en vårtermin och en hösttermin och som är avsedd att anordnas under de år Kungl. Maj:t bestämmer, slutar å 6,500 kronor (jmf. tionde huvudtiteln, sid. 19—32, i 1932 års statsverksproposition). Av detta belopp äro 6,000 kronor avsedda till arvoden åt lärare och 500 kronor till böcker, undervisningsmateriel m. m. Senast hölls navigationslärarkurs år 1930.

I sin förenämnda skrivelse den 27 augusti 1934 har *kommerskollegium* — under erinran om att å för ändamålet förut anvisade anslag funnes en behållning av 4,130 kronor samt att följaktligen endast ytterligare ett belopp av 2,370 kronor nu vore erforderligt för kursens anordnande — hemställt, att anslaget till navigationslärarkursen för budgetåret 1935/1936 upptoges till sistnämnda belopp.

Sedan kommerskollegium i skrivelse den 5 september 1934 framhållit, att det enligt kollegii uppfattning måste anses ofrånkomligt, med hänsyn till intresset av navigationslärarkårens behöriga rekrytering, att navigationslärarkurs bleve anordnad under år 1935, har Kungl. Maj:t genom beslut den 21 september 1934 i enlighet med kollegii hemställan förklarat, att sådan kurs skall anordnas under år 1935.

Mot vad kommerskollegium föreslagit i fråga om medelsbehovet för navigationslärarkursen har jag icke funnit annan anledning till erinran, än att anslaget torde böra avjämnas till närmast högre hundratal kronor eller till 2,400 kronor.

Jag hemställer sålunda, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Navigationslärarkurs* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 2,400.

[24.] 22. *Praktisk lärarkurs, reservationsanslag.* Med bifall till av Kungl. Maj:t i propositionen nr 124 till 1931 års riksdag gjord framställning anvisade samma års riksdag till bestridande av kostnaderna för s. k. praktisk lärarkurs — avsedd för de nautiska lärarnas vid navigationsskolorna pedagogiska utbildning — ett extra anslag av 2,500 kronor. Detta anslag är i sin helhet beräknat för arvoden. Den praktiska lärarkursen är avsedd att försiggå jämsides med den senare delen av navigationslärarkursen. Enär emellertid, såsom redan nämnts, navigationslärarkurs icke varit anordnad sedan år 1930, har hittills icke heller någon praktisk lärarkurs avhållits.

I sin förenämnda skrivelse den 27 augusti 1934 har *kommerskollegium*

*Departement-
chefen.*

hemställt, att till praktisk lärarkurs måtte å riksstaten för budgetåret 1935/1936 uppföras ett reservationsanslag av 2,500 kronor.

I samband med sitt under näst föregående punkt omförmälda beslut den 21 september 1934 om anordnande av navigationslärarkurs under år 1935 har Kungl. Maj:t förklarat, att praktisk lärarkurs skall anordnas i anslutning till navigationslärarkursen.

Departements-
chefen.

För budgetåret 1935/1936 erfordras medel till det av kommerskollegium föreslagna beloppet för anordnande av praktisk lärarkurs. Mot kollegii förslag att anslaget skulle förlänas reservationsanslags natur, har jag icke någon erinran att göra.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Praktisk lärarkurs* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 2,500.

C. Bergsbruk, industri, hantverk och slöjd.

Statens provningsanstalt.

[25.] 1. Statens provningsanstalt: *Avlöningar, förslagsanslag*. Utgifterna för statens provningsanstalt bestridas från ett under tionde huvudtiteln för detta ändamål upptaget ordinarie förslagsanslag, som under löpande budgetår är uppfört till ett belopp av 354,100 kronor. Dyrtidstillägg och provisoriskt dyrortstillägg till anstaltens personal utgå dock från huvudtitelns allmänna anslag för nämnda ändamål. Inkomsterna från anstalten uppföras å riksstatens inkomstsida under titeln »Inkomster vid statens provningsanstalt».

Genom beslut den 27 april 1934 har Kungl. Maj:t fastställt följande stat för statens provningsanstalt:

Avlöningsstat.

Avlöningar till ordinarie befattningshavare,	
förslagsanslag	kronor 165,000
Avlöningar till icke-ordinarie befattnings-	
havare m. m., förslagsanslag	» 42,000
Tillfälliga biträden, förslagsanslag	» 50,000
Inspektörens arvode.....	» 1,000 kronor 258,000

Övergångsstat.

Avlöningar, förslagsanslag	kronor 30,600
----------------------------------	---------------

Omkostnadsstat.

Till gas och elektrisk ström, förslagsanslag	kronor 9,000
» värme, förslagsanslag	» 4,500

Till tekniska inventarier och maskiner m. m.	kronor	4,000	
» bibliotek.....	»	2,000	
» glasvaror, förslagsanslag	»	4,000	
» laboratorieutensilier, kemikalier, materialier, förbrukningsartiklar, provningsanordningar m. m., förslagsanslag	»	18,000	
» expenser, förslagsanslag	»	17,500	
» resor, förslagsanslag	»	4,000	
» publikationer, förslagsanslag	»	1,000	
» underhåll av tomten m. m., förslagsanslag	»	1,500	kronor 65,500
Summa förslagsanslag kronor 354,100.			

För statens provningsanstalt torde en uppdelning av anslagsmedlen på två anslag — ett avlöningsanslag och ett omkostnadsanslag — nu böra genomföras.

Med skrivelse den 30 augusti 1934 har *styrelsen för statens provningsanstalt* gjort framställning om beviljande av anslagsmedel för budgetåret 1935/1936.

I fråga om beräkningen av medelsbehovet för bestridande av avlöningar framgår av nämnda skrivelse och därvid fogade bilagor följande.

Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat har av styrelsen på grundval av den för varje befattning förekommande högsta löneklassen beräknats till 166,200 kronor. Härutöver har för vikariatsersättning m. m. beräknats ett belopp av 1,000 kronor. Totalsumman under denna utgiftspost har sålunda upptagits till 167,200 kronor.

Posten till avlöningar till tjänstemän å övergångsstat har på motsvarande grundval beräknats till 30,700 kronor.

För grundavlöningar till icke-ordinarie befattningshavare har styrelsen upptagit ett belopp av 37,000 kronor samt för avlöningsförhöjningar och övertidsersättning ett belopp av 5,000 kronor. Ifrågavarande anslagspost skulle alltså utföras med 42,000 kronor.

För provisoriskt dyrortstillägg har styrelsen under rubriken »Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare» beräknat ett belopp av 6,100 kronor.

Beträffande posten för avlöningar till tillfälliga biträden — som i nu gällande stat upptagits till 50,000 kronor — har styrelsen uppgivit, att avlöningarna till dylika biträden under budgetåret 1933/1934 uppgått till omkring 51,400 kronor. Med hänsyn härtill och för möjliggörande av en höjning med en krona för dag åt fem av de lägst avlönade av dessa biträden har styrelsen föreslagit, att posten nu upptages till 53,000 kronor.

Arvodet till inspektören har föreslagits skola utgå med oförändrat belopp eller med 1,000 kronor.

Det sammanlagda medelsbehovet till avlöningar har anstaltens styrelse alltså upptagit till $(167,200 + 30,700 + 42,000 + 6,100 + 53,000 + 1,000 =)$ 300,000 kronor. Av den utredning, som bifogats styrelsens skrivelse, framgår, att för enahanda utgifter för innevarande budgetår beräknats medel till 294,700 kronor.

*Departements-
chefen.*

Då något särskilt belopp icke behöver beräknas för vikariatsersättningar m. m., bör anslagsposten för avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat icke upptagas till högre belopp än 166,200 kronor. Enär avlöningsanslagens belopp, såsom förut nämnts, numera skola jämkas med hänsyn till de pensionsavdrag, som uttagas enligt civila tjänstepensionsreglementet, bör nämnda belopp minskas med summan av pensionsavdragen för de ordinarie tjänstemännen, i runt tal 4,700 kronor. Nettobeloppet till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat bör sålunda upptagas med $(166,200 - 4,700 =)$ 161,500 kronor, vilket innebär en minskning i förhållande till den i nu gällande stat upptagna anslagsposten med 3,500 kronor.

Anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å övergångsstat har enligt vad förut nämnts beräknats till 30,700 kronor. Efter frändragning av summan av pensionsavdragen för ifrågavarande tjänstemän, 852 kronor, återstår ett nettolönebelopp å 29,848 kronor eller i avrundat tal 29,800 kronor, vilket innebär en minskning i förhållande till den i nu gällande stat upptagna anslagsposten med 800 kronor.

Anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie personal, 42,000 kronor, lärar böra fördelas med en efter belastningen utmätt siffra av 39,100 kronor till grundavlöningar m. m. och 2,900 kronor till avlöningsförhöjningar m. m. Enligt de nya grunderna för beräkning av anslagsposterna till grundavlöningar bör nyssnämnda belopp, 39,100 kronor, minskas med 60 procent av summan av pensionsavdragen för nu ifrågavarande tjänstemän, 498 kronor, till 38,602 kronor eller i avrundat tal 38,600 kronor. Då till avlöningsförhöjningar, såsom nyss nämnts, bör beräknas ett belopp av 2,900 kronor, bör anslagsposten till icke-ordinarie personal i staten utföras med ett sammanlagt belopp av $38,600 + 2,900 =$ 41,500, vilket innebär en minskning i förhållande till i nu gällande stat för ifrågavarande ändamål upptagna anslagsposten med 500 kronor.

På de av styrelsen för anstalten anförda skäl anser jag mig böra förorda en ökning av anslagsposten till tillfälliga biträden med 3,000 kronor till 53,000 kronor.

De av styrelsen framlagda förslag rörande förevarande anslag i övrigt ha icke givit anledning till någon erinran.

Det sammanlagda medelsbehovet under anslaget ifråga bör alltså upptagas med $(161,500 + 29,800 + 41,500 + 6,100 + 53,000 + 1,000 =)$ 292,900 kronor.

Under nästföljande punkt ämnar jag framlägga förslag om medelsanvisning till bestridande av omkostnader för statens provningsanstalt. Vad nu angår anstaltens avlöningsanslag, bör i samband med avlåtande av förslag till riksdagen om godkännande av avlöningsstaten även personalförteckning vid anstalten underställas riksdagens godkännande.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande personalförteckning vid statens provningsanstalt:

Personalförteckning.		Lönegrad
Befattning		
Tjänstemän å ordinarie stat.		
1 överdirektör	A	2
5 avdelningschefer	B	29
4 förste avdelningsingenjörer	B	24
1 kassör och räkenskapsförare	B	20
1 förste verkmästare	B	15
1 verkmästare	B	12
2 förste laboratoriebiträden	B	11
2 kansliskrivare	B	11
1 instrumentmakare	B	10
4 laboratoriebiträden	B	7
1 expeditionsvakt	B	5
1 kontorsbiträde	B	4
Tjänstemän å övergångsstat.		
4 avdelningsingenjörer	B	21;

dels godkänna följande avlöningsstat för statens provningsanstalt, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.		
1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, <i>förslagsvis</i>	kronor	161,500
2. Avlöningar till tjänstemän å övergångsstat, <i>förslagsvis</i>	»	29,800
3. Arvode, bestämt av Kungl. Maj:t, till inspektören	»	1,000
4. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:		
a. Grundavlöningar		
m. m.	kronor	38,600
b. Avlöningsförhöjningar m. m., <i>förslagsvis</i>	»	2,900
	»	41,500

5. Avlöningar till tillfälliga biträden, <i>förslagsvis</i>	kronor 53,000
6. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, för- <i>slagsvis</i>	» 6,100
Summa förslagsanslag kronor 292,900;	
<i>dels ock till Statens provningsanstalt: Avlöningar</i>	
för budgetåret 1935/1936 anvisa ett	
<i>förslagsanslag</i> av	kronor 292,900.

[26.] 2. **Statens provningsanstalt: Omkostnader, förslagsanslag.** Såsom av nästföregående punkt framgår, äro i nu gällande stat omkostnaderna för statens provningsanstalt beräknade till ett belopp av sammanlagt 65,500 kronor, därav för gas och elektrisk ström 9,000 kronor, för värme 4,500 kronor, för tekniska inventarier och maskiner m. m. 4,000 kronor, för bibliotek 2,000 kronor, för glasvaror 4,000 kronor, för laboratorieutensilier, kemikalier, materialier, förbrukningsartiklar, provningsanordningar m. m. 18,000 kronor, för expenser 17,500 kronor, för resor 4,000 kronor, för publikationer 1,000 kronor och för underhåll av tomten m. m. 1,500 kronor.

I sin förenämnda skrivelse den 30 augusti 1934 har *styrelsen för statens provningsanstalt* beräknat medelsbehovet för bestridande av anstaltens omkostnader på följande sätt.

För reseersättningar har *styrelsen* upptagit oförändrat belopp, 4,000 kronor.

För expenser har *styrelsen* beräknat ett belopp av 34,000 kronor. Därav har ansetts skola belöpa å bränsle, lyse och vatten 14,500 kronor, å bibliotek 2,000 kronor samt å övriga expenser 17,500 kronor. I fråga om förstnämnda post, 14,500 kronor, har *styrelsen* framhållit, att för bränsle och lyse beräknats 13,500 kronor — d. v. s. samma belopp, som för närvarande för dessa ändamål upptagits å anstaltens omkostnadsstat — samt att kostnaden för vatten, som under de senaste åren utgjort omkring 1,000 kronor för år, hittills förts under rubriken laboratorieutensilier m. m.

För publikationstryck har *styrelsen* beräknat ett belopp av 1,300 kronor, därvid emellertid samtidigt såsom inkomst av försålda publikationer upptagits ett belopp av 300 kronor.

Slutligen har *styrelsen* under rubriken övriga utgifter uppfört ett belopp av 29,500 kronor, därav beräknats för tekniska inventarier och maskiner 4,000 kronor, för glasvaror 4,000 kronor, för laboratorieutensilier, förbrukningsartiklar, provningsanordningar m. m. 20,000 kronor samt för underhåll av tomten 1,500 kronor; *styrelsens* förslag i denna del innebär sålunda en höjning av posten för laboratorieutensilier m. m. med 2,000 kronor.

Omkostnadsstatens slutsumma skulle alltså enligt styrelsens förslag uppgå till 68,800 kronor, d. v. s. en ökning i förhållande till omkostnaderna för löpande budgetår av 3,300 kronor, därav belöpa 1,000 kronor å bränsle, lyse och vatten, 300 kronor å tryckningskostnader och 2,000 kronor å laboratorieutensilier m. m.

Beträffande styrelsens förslag till omkostnadsstat för anstalten anser jag mig icke böra förorda bifall till den ifrågasatta ökningen av anslagsposten till laboratorieutensilier m. m. Mot styrelsens förslag i övrigt har jag ingen erinran.

*Departements-
chefen.*

Omkostnadsanslaget skulle sålunda beräknas enligt följande uppställning:

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor	4,000
2. <i>Expenser, förslagsvis</i>	»	34,000
3. Publikationstryck, <i>förslagsvis</i>	»	1,300
4. Övriga utgifter, <i>förslagsvis</i>	»	27,500

Summa kronor 66,800.

Nämnda belopp, 66,800 kronor, bör äskas såsom förslagsanslag. Stat för anslagets användning torde i sinom tid få fastställas av Kungl. Maj:t.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Statens provningsanstalt: Omkostnader* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 66,800.

Ingenjörsvetenskapsakademien.

[27.] 3. Ingenjörsvetenskapsakademien. Såsom bidrag till bestridande av kostnaderna för upprätthållande av en ingenjörsvetenskapsakademi beviljade 1919 års riksdag på Kungl. Maj:ts i propositionen nr 210 därom gjorda framställning för år 1920 ett ordinarie förslagsanslag, högst 40,000 kronor. Anslaget har sedermera utgått med, för år räknat, oförändrat belopp.

På sätt närmare framgår av nyssberörda proposition, förutsattes vid akademiens stiftande, att staten skulle bestrida grundavlöningarna, således icke dyrtidstilläggen, till akademiens befattningshavare ävensom de egentliga administrationskostnaderna, närmast lokalhyran. Från denna utgångspunkt beräknades det statsbidrag, varav akademien kom i åtnjutande. Då någon minskning i nyssberörda utgiftsposter icke lär kunna vidtagas för nu ifrågavarande budgetår, torde anslaget fortfarande böra upptagas med enahanda belopp, som förut utgått.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att såsom bidrag till *Ingenjörsvetenskapsakademien*
för budgetåret 1935/1936 anvisa ett an-
slag av kronor 40,000.

[28.] 4. Tekniskt-vetenskaplig forskningsverksamhet inom kraft- och bränsleområdet, *reservationsanslag*.

Budgetår	Anslag kronor	Nettoutgifter kronor
1932/1933	75,000	75,000
1933/1934	60,000	60,000
1934/1935	60,000	—
1935/1936 (<i>förslag</i>)	60,000	—

Beträffande anslagets historik hänvisas till tionde huvudtiteln, sid. 163 och 164, i 1932 års statsverksproposition.

I skrivelse den 14 september 1934 har *ingenjörsvetenskapsakademien* hemställt om anvisande av ett anslag till enahanda belopp som det för löpande budgetår beviljade anslaget eller 60,000 kronor för fortsättande under budgetåret 1935/1936 av akademiens forskningsverksamhet inom kraft- och bränsleområdet. Akademien har därvid anfört bland annat följande:

Den egentliga forskningsverksamheten under verksamhetsåret 1933/1934 hade liksom tidigare fördelat sig på två huvudgrupper, av vilka den ena vore inriktad på förädling av inhemska bränslen, framförallt trä, den andra på förbättringar inom förbrännings-, ång- och värmetekniken. Här- till anslöte sig en upplysningsverksamhet med syfte att dels göra i Sve- rige eller annorstädes uppnådda forskningsresultat tillgängliga för dem, som därav kunde draga nytta, dels avgiva yttranden till myndigheter över remitterade ärenden rörande bränslefrågor och tillhandagå allmän- heten med upplysningar och råd. I sistnämnda hänseende bedreves ett rationellt samarbete med byggnadsstyrelsens värmetekniska byrå.

På *bränsleförädlingens område* stode alltjämt veden som den för våra förhållanden mest löftesrika råvaran. Försöken hade från början inrik- tats på att på vedmaterial tillämpa och delvis modifiera de metoder, som i utlandet framkommit för hydrering av fasta bränslen. Under arbetet hade emellertid framkommit en metod, det s. k. kalkförfarandet, som ef- ter försök i liten skala att döma borde ha större ekonomiska förutsätt- ningar än hydreringen; förfarandet bleve nu föremål för prövning i in- dustriell försöksskala. De vid kalkförfarandet utvunna produkterna kunde ytterligare förädlas, oljorna bland annat genom hydrering. På detta område framkomna uppslag måste i regel undersökas i laboratorie- skala och senare i något större omfattning i Mariebergsanläggningen, innan de kunde överföras i industriskala. Hydreringsmetoden kunde även tillämpas på andra utgångsmaterial, såsom trätjära. Även den di- rekta hydreringen av trä påkallade fortsatt uppmärksamhet i anslutning till nyare rön.

En särskild grupp av de på bränsleförädling inriktade arbetena avsåge träkolningsteknikens förbättring och i samband därmed utvinning av värdefulla biprodukter. Arbetena bedreves sedan flera år i samarbete mellan akademien, järnkontoret och kolningsindustrien. — — —

Den andra huvudgruppen av forskningsuppgifter omfattade *bränslenas tillgodogörande för ångalstrings- och andra värmeändamål jämte därmed sammanhängande driftproblem*. En dylik uppgift, som bearbetades sedan några år tillbaka, avsåge matarvattnets lämpligaste behandling vid ångpannor. Olämpligt matarvatten medförde i talrika fall betydande ekonomiska förluster såväl direkt som indirekt, och gängse behandlingsmetoder visade sig ofta otillförlitliga och svårskötta. Utarbetandet av en tillförlitlig, enkel och billig metod för behandling av pannstensbildande matarvatten vore därför ett önskemål av största praktiska betydelse. Ett annat problem, som nu påkallade beaktande, föranleddes av de stora kvantiteter aska, som vid de stora moderna ångcentralerna besvärade omgivningarna. Behovet av förbättringar ifråga om mätinstrument och mätmetoder gjorde sig vidare gång efter annan gällande.

Det starka intresse för vedbränslets tillgodogörande i oförädlad eller kolad form, som under senare år gjort sig gällande, kunde även fortsättningsvis påräknas kräva statens medverkan i olika former. Besvarandet av remisser och förfrågningar och därav föranledda utredningar på detta område samt råd och upplysningar i hithörande frågor torde också bli en av huvudpunkterna i akademiens förenämnda upplysningsverksamhet. Som organ för dylika ärendens behandling verkade inom akademien dels den bränsletekniska kommittén, dels en kommission för träproduktfrågor med representanter för den skogliga sakkunskapen och för byggnadsstyrelsens värmetekniska byrå; denna senare vore jämväl representerad inom den särskilda vedeldningskommittén. Slutligen funnes en generatortorgaskommitté, som bland annat vore beredd att samarbeta med arméns myndigheter ifråga om de utvidgade försök med gasdrivna bilar, som nyligen föreslagits.

Det fortlöpande behovet av litteraturanskaffning och publicering av arbetsresultat erfordrade jämväl medel.

Akademien beräknade, att för de här berörda uppgifterna komme att erfordras ett belopp av 60,000 kronor.

Kommerskollegium har i ett den 29 oktober 1934 avgivet utlåtande tillstyrkt bifall till framställningen.

Den av ingenjörsvetenskapsakademien med statsbidrag bedrivna verksamheten inom kraft- och bränsleområdet åsyftar utfinnandet av möjligheter att effektivare än hittills utnyttja vårt lands kraft- och bränsletillgångar samt nedbringa kostnaderna för deras tillgodogörande. Med hänsyn till den stora betydelse dessa spörsmål äga för vår hushållning, anser jag det angeläget, att ifrågavarande forskningsverksamhet alltjämt hålles vid makt, och tillstyrker jag, att för detta ändamål anslag för budgetåret 1935/1936 upptages med enahanda belopp, som senast utgått, eller 60,000 kronor. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att bestämma, i vad mån anslaget må av akademien tagas i bruk, samt att,

Departement-
chefen.

sedan akademien inkommit med förslag i ämnet, meddela närmare föreskrifter rörande medlens användning.

På grund av vad jag sålunda anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att för *Tekniskt-vetenskaplig forskningsverksamhet inom kraft- och bränsleområdet* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av .. kronor 60,000.

[29.] 5. Undersöknings- och försvarsarbeten å områden, som genom Sveriges geologiska undersöknings försorg äro eller kunna varda för kronans räkning inmutade, m. m., *reservationsanslag*.

Budgetår	Anslag kronor	Nettoutgifter kronor
1932/1933	110,000	112,000
1933/1934	85,000	85,000
1934/1935	85,000	—
1935/1936 (<i>förslag</i>)	85,000	—

Rörande anslagets historik hänvisas till tionde huvudtiteln, sid. 152 och 153, i 1932 års statsverksproposition.

Det för löpande budgetår anvisade anslaget har genom brev den 20 juli 1934 ställts till Sveriges geologiska undersöknings förfogande.

Utöver detta anslag har Geologiska undersökningen genom brev den 30 juni 1934 erhållit till sin disposition det å riksstaten för löpande budgetår under Utgifter för kapitalökning: fonden för förlag till statsverket: A. anslag till allmänna arbeten, punkt 24, anvisade reservationsanslaget å 485,000 kronor till undersöknings- och förberedande gruvarbeten inom Västerbottens län.

I skrivelse den 14 september 1934 har *Sveriges geologiska undersökning* anmält, att ämbetsverket, med användning av de sålunda beviljade medlen, omedelbart igångsatt och bedrivit arbeten i överensstämmelse med de därför uppgjorda och gillade arbetsplanerna. Då dessa arbeten som bäst påginge och större delen av desamma återstode att utföra, kunde för närvarande icke lämnas vare sig närmare redogörelse för resultaten eller definitiv plan för fortsatta arbeten. Uppenbart vore dock, att medel komme att behövas jämväl under nästkommande budgetår för utredningar av malmförningens beskaffenhet, storlek och värde inom de ifrågakörande malmområdena. Ämbetsverket hade, så gott sig för närvarande läte göra, beräknat medelsbehovet för budgetåret 1935/1936 och därvid kommit till det resultatet, att under tionde huvudtiteln för undersöknings- och försvarsarbeten m. m. borde anvisas ett anslag av 160,000 kronor och under utgifter för kapitalökning för undersöknings- och förberedande gruvarbeten inom Västerbottens län ett anslag av 360,000 kronor.

I en den 24 november 1934 dagtecknad skrivelse har ämbetsverket sedermera hemställt, att Kungl. Maj:t ville vidtaga åtgärd för anvisande *dels* under tionde huvudtiteln av ett reservationsanslag å 85,000 kronor för undersöknings- och försvarsarbeten å områden, som genom Undersökningens försorg äro eller kunna varda för kronans räkning inmutade, m. m., *dels ock* under utgifter för kapitalökning av ett reservationsanslag å 435,000 kronor för undersöknings- och förberedande gruvarbeten inom Västerbottens län.

Ämbetsverket har i sistberörda skrivelse till en början anfört följande rörande undersöknings- och försvarsarbetena samt gruvarbetena inom de olika områden, varå sådana arbeten igångsatts:

Vad beträffade arbetena inom Skelleftefältsområdena inom Lycksele, Malå och Norsjö socknar, hade inom *Vindelgransele-Hornträskområdet* i Lycksele socken de i arbetsplanen för anslaget från tionde huvudtiteln upptagna elektriska undersökningarna blivit utförda. På grundval av dels dessa mätningar, dels tidigare påträffade magnetiska och elektriska drag hade med användning, enligt arbetsplanen, av anslaget från utgifter till kapitalökning grävningsarbeten pågått inom samma områden för möjliggörande av de ännu mera detaljerade geologiska undersökningar, vilka samtidigt utförts angående malmförningen inom området. Av de övriga under anslaget från utgifter till kapitalökning upptagna arbetena därstädes hade vägen från Säters by till Rävlidens malmfält blivit bruten, varefter bostadsbarack och anläggning för schakt- och ortdrivningsarbetet varit under arbete samt stode nu i huvudsak färdiga. En avsevärd del av avrymningen av koppar- och zinkmalmsfältet vore utförd; dock hade man ännu ej med de nya arbetena kommit ned på själva malmen.

Det som dittills under året tillkommit inom detta område, utöver vad redan i slutet av 1933 varit känt, vore nya elektriska indikationer samt flera geologiska fakta i form av malmblock m. m., vilka utvisade, att malmmineraliseringen i trakten vore mera utbredd än vad de förut utförda blottningarna direkt bevisat. Några nya malmfynd i fast klyft hade dock under sommaren och hösten ej kunnat göras. I allmänhet hade jorddjupet varit för stort för att möjliggöra bergytans blottning genom grävningar på de ställen, där möjligheter till nya malmkroppar under jordlagret syntes vara störst. Det vore därför nödvändigt att utföra ett relativt betydande antal diamantborrhål, om man ville få utrönt, huruvida bland de många icke blottade indikationerna i denna trakt funnes nya brytvärda malmkroppar.

Inom *Kuorbevaré-Adak-området* i Malå socken hade arbetet under året i första rummet bestått i neddrivning inom Adakgruvan av ett schakt till 40 meters djup, drivande från detta av undersökningsortsystem samt följande och studerande av malmens utbildning och geologiska uppträdande inom ortsystemet. Dittills vore här drivna sammanlagt något över 310 meter orter, vilka provtagits men ännu endast delvis hunnit analyseras. De dittills utförda djupundersökningarna överensstämde i stort sett med vad man kunnat vänta sig av förhållandena i dagen: kopparmineraliseringen vore mycket utbredd och delvis mycket rik, men också växlande och mindre regelbunden till uppträdandet. Det återstode därför ännu mycket arbete, innan de därvarande tillgångarna av bryt-

värd kopparmalm kunde till sin storlek angivas. — Av stort intresse vore att i ett djupborrhål, som nu vore under neddrivning inom Adakgruvan, under den i dagbrott, schakt och ortsystem följda kopparmalmen påträffats två över varandra liggande djupare kopparmalmsförande bälten, det ena beläget mellan cirka 30—cirka 55 meter under den tidigare kända malmzonen, det undre börjande cirka 35 meter djupare ned vid cirka 97 meters djup och fortsättande vid cirka 105 meter, vilket vore borrhningens nuvarande djup. Kopparhalterna hade ännu ej hunnit analytiskt fastställas men syntes i borrhningen så pass goda, att de givetvis påkallade undersökningarnas utsträckning, i första hand genom diamantborrningar, till jämväl de större djupen inom angränsande och andra delar av Adak-Kuorbevarefältet.

Mindre omfattande blottningsarbeten och provsprängningar på andra delar av Kuorbevarefältet hade påbörjats. En ny kopparmalmsblottning vore härvid bringad i dagen i närheten av den förut kända kopparmalmen på Kuorbevaregruvorna; dock hade ännu ej hunnit utrönas, om även denna motsvarade någon brytvärd malmkropp.

Inom Malånäsfältet i Norsjö socken hade under sommaren jordrymningsarbetena programenligt bedrivits på »Bjurfors Östra», *Bjurlidens* och *Östra Högkullas* malmfält. En del av dessa arbeten återstode att fullgöra instundande vår. Det framginge emellertid redan nu, att framför allt vid Östra Högkulla men också vid Bjurfors icke fullt hela malmarean i dagen kunde blottläggas med för innevarande år beviljade medel, på grund därav att malmutgåendena i dagen vore vidsträcktare än förut kunnat beräknas.

Vid »Bjurfors Östra» hade för övrigt huvudarbetet under budgetåret dittills bestått i neddrivandet av ett schakt samt utförandet av undersökningsorter från detta. Schaktet vore 40 meter djupt och från detta hade dittills drivits något mer än 165 meter ort, varav huvuddelen, 100 meter, komme på en tvärs över hela fältet gående tvärort, och övriga 65 meter på påbörjade längsorter i huvudmalmens liggande samt kortare tvärorter och stigorter från dessa. Det vore ännu för tidigt att yttra sig om malmtillgångarna därstädes, då de största och viktigaste delarna av arbetet återstode.

Mindre omfattande grävnings- och provsprängningsarbeten inom andra delar av Malånäsfältet hade lämnat nya upplysningar av vikt rörande malmförningens sätt att uppträda men i övrigt icke lett till nya malmfynd. — Diamantborrning påginge inom området på vissa elektriska indikationer. Någon förut oupptäckt malm hade dock ej påträffats genom de två borrhål, som dittills blivit utförda. — De i arbetsplanen upptagna elektriska undersökningarna hade blivit verkställda samt resulterat i, förutom vissa tämligen säkert ofyndiga skifferdrag, åtskilliga indikationer som påkallade närmare undersökning. —

Planen för innevarande budgetårs undersöknings- och förberedande gruvarbeten inom Västerbottens län upptog även vissa mindre omfattande arbeten för försvar och undersökningar å några sistlidet år inom *Vilhelmina*, *Tärna* och *Sorsele* socknar påträffade malmanledningar. Största delen av dessa arbeten vore nu utförda. Det hade av dem framgått, att svavelkis-kopparmalmsfyndigheten inom västligaste Vilhelmina, vilken under sommaren blottats på ett flertal ställen och dessutom fastställts på ytterligare ett ställe genom en lokal blocksamling, vore så anmärkningsvärd, särskilt genom sina betydande kopparhalter, att den för-tjänade ytterligare undersökning och utmålsläggning. Vad åter beträf-

fade den bly- och zinkförande förekomsten i Tärna socken samt bly-fluss-spatförekomsten i Sorsele socken, å vilka båda fyndigheter endast smärre arbeten blivit utförda, syntes dessa, trots lokalt anmärkningsvärt höga guld- och silverhalter, icke hava större betydelse och i varje fall icke vara aktuella. Såvida ej några mindre återstående kompletteringsarbeten under nästkommande sommar gäve gynnsammare resultat, föresloges därför tillsvidare inga fortsatta undersökningar av dessa sistnämnda.

Under året hade förfallna likvider för jordägareandelsförvärv jämlikt nådigt bemyndigande fullgjorts med tillhoppa 11,550 kronor för Adakgruvan och Kourbevaregruvorna nr:is 3 A, 14, 15, 15 a, 15 b, 15 c m. fl. i Malå socken samt för Granlundafältet nr:is 1—3 och Nagruvan i Lycksele socken.

I skrivelsen redogöres härefter för de arbeten av olika slag, som enligt ämbetsverkets mening borde komma till utförande under nästkommande budgetår. I sådant avseende har ämbetsverket framhållit följande:

Såsom Undersökningen redan anført i sin skrivelse den 14 september 1934 vore medel för ifrågavarande malmundersökningsarbeten erforderliga jämväl under budgetåret 1935/1936. Enligt Undersökningens förmenande torde det svårigen blija möjligt att på ett för det allmänna tillfredsställande sätt ordna frågorna om utnyttjandet av statens gruvegendom inom Västerbottens län utan att de nu pågående utredningarna finge kompletteras genom ytterligare undersökningar. Härtill komme, att den allra största delen av de nu föreslagna arbetena under alla förhållanden måste utföras för tillgodogörandet av de redan upptäckta fyndigheterna, medan å andra sidan den återstående mindre delen avsåge en ytterligare malmletning i omgivningarna till dessa fyndigheter, vilken uppenbarligen måste vara av stor betydelse för en rationell planläggning av dessas utnyttjande.

I skrivelsen den 14 september 1934 hade Undersökningen föreslagit, att det under tionde huvudtiteln utgående reservationsanslaget för undersöknings- och försvarsarbeten å områden, som genom Sveriges geologiska undersöknings försorg vore eller kunde varda för kronans räkning inmutade, m. m. måtte för budgetåret 1935/1936 höjas från 85,000 kronor innevarande år till 160,000 kronor, samt att under utgifter för kapitalökning skulle äskas ett reservationsanslag å 360,000 kronor för förberedande grubarbeten inom Västerbottens län. Undersökningen hade emellertid samtidigt framhållit, att därest det av budgetära skäl ansåges icke möjligt att nu höja det förstnämnda anslaget till 160,000 kronor, det i så fall syntes erforderligt att låta anslaget från utgifter till kapitalökning utgå med 360,000 kronor ökat med det belopp, varmed anslaget under tionde huvudtiteln till äventyrs komme att understiga 160,000 kronor.

Anledningen till den föreslagna höjningen av anslaget under tionde huvudtiteln låge däruti, att å ena sidan hittills alla diamantborrningar bekostats från detta anslag samt att å andra sidan under nästkommande budgetår betydligt mera omfattande diamantborrningar behövde utföras än tidigare.

Inom *Vindelgransele—Hornträsk—Rävliden-området* kvarstode sålunda sedan såväl tidigare år som efter innevarande års arbeten ett flertal indikationer, vilka på grund av för djup jordbetäckning icke kunde blottas genom grävningsarbeten. Detsamma gällde om flera djupt jordbetäckta elektriska indikationer inom och intill Högkullafältet i Norsjö socken.

Framför allt krävdes dock ett betydande antal borrhål inom *Adak—Kuor-bevare-området* i Malå socken. Resultaten i den nu pågående djupborrningen därstädes visade alldeles särskilt nödvändigheten av ett antal ytterligare borrhål för fastställandet av utsträckningen och läget av de djupare nya malmhorisonter, som påträffats därstädes.

Den ojämförligt största delen av de i det föregående omnämnda diamantborrningarna avsåge fastställandet av läge och utsträckning av de malmfyndigheter, på vilka redan utfördes förberedande gruvarbeten med anlitande av medel från anslag under utgifter för kapitalökning. Det torde vid sådant förhållande vara väl motiverat att låta jämväl nyssnämnda diamantborrningar bestridas från sistnämnda anslag. Undersökningen följde därför i föreliggande förslag det senare av de alternativ, som den framlagt i sin skrivelse den 14 sistlidne september. Den beräknade sålunda anslaget under tionde huvudtiteln till samma belopp som under innevarande budgetår, medan anslaget under utgifter för kapitalökning föresloges upptaget till 435,000 kronor.

Det begärda anslaget under *tionde huvudtiteln* hade beräknats på följande sätt:

För <i>gemensamma omkostnader</i> (arvoden till extra tjänstemän, rese- och traktamentsersättningar, materialinköp, bergskemiska analyser m. fl. expenser), förslagsvis	kronor 25,000
För fullgörandet av under budgetåret förfallna <i>likvider för inköpta jordägareandelar</i> , förslagsvis	» 13,000
För <i>elektriska mätningar inom Norsjö socken</i> , förslagsvis	» 6,000
För <i>elektriska mätningar inom Vindelgransele—Hornträsk-områdena</i> , förslagsvis	» 21,000
För <i>magnetiska undersökningar</i> , förslagsvis	» 14,000
För <i>diamantborrningar</i> å under budgetåret påträffade nya malmindikationer, förslagsvis	» 6,000
Summa kronor 85,000.	

Liksom vid tidigare tillfällen finge Undersökningen framhålla, att under arbetenas gång framkomna resultat kunde påkalla behov av jämkningar i de belopp, som beräknats för de särskilda posterna.

Anslaget under *utgifter för kapitalökning* för undersöknings- och förberedande gruvarbeten inom Västerbottens län hade beräknats på följande sätt:

A. Malånsgruppen i Norsjö socken.

På grund av de större jordmassor, vilka befunnits behöva bortföras från *kopparmalmsfyndigheten »Bjurfors Östra»*, föresloges fortsatta jordavrymningsarbeten å sistnämnda fyndighet för en kostnad av 40,000 kronor enligt följande förslagsberäkning:

Direkta arbetslöner	kronor 27,000
Körslor	» 4,000
Material	» 6,000
Oförutsedda utgifter och arbetsledning	» 3,000
kronor 40,000.	

Härmed beräknades 38 man och 2 hästar bliva sysselsatta i cirka 4 månader.

Då *zinkmalmsfyndigheten väster intill Östra Högkulla* syntes upptaga större yta än som förut antagits, föresloges fortsatt avrymning jämväl av denna för en kostnad av 25,000 kronor enligt följande beräkning:

Direkta arbetslöner	kronor 18,000
Körslor	» 2,500
Material	» 3,000
Oförutsedda utgifter och arbetsledning	» 1,500
	kronor 25,000.

Härmed beräknades 28 man och 1 häst sysselsatta i cirka 3 månader.

De nya erfarenheter, vilka år 1934 vunnits rörande omkostnader för schakt- och ortdrivningsarbeten inom Malånäs-området, visade, att dessa kostnader måste bliva något högre än vad som kunnat förutses vid uppgörandet hösten 1933 av beräkningen för *schaktsänkings- och ortdrivningsarbetena vid Östra Högkulla*. Dels av denna grund och dels emedan ett något mera omfattande ortsystem än det tidigare beräknade torde bliva behöfligt, finge Undersökningen föreslå ett tilläggsanslag av 21,000 kronor till de 65,000 kronor, vilka för löpande budgetår beviljats för detta arbete. Detta tilläggsanslag, vilket alltså helt skulle användas för fortsatt ortdrivning å zinkmalmsfälten vid Högkulla, beräknades på följande sätt:

Direkta arbetslöner	kronor 13,000
Körslor	» 500
Material	» 6,000
Oförutsedda utgifter och arbetsledning	» 1,500
	kronor 21,000.

20 man och 1 häst beräknades sysselsatta med detta arbete i 3 månader.

För *diamantborrningar inom Högkullaområdet* beräknades för cirka 5 borrhål förslagsvis 15,000 kronor.

B. Kuorbevarer—Adakgruppen i Malå socken.

De pågående underjordsarbetena i form av schakt- och ortdrivning inom *Adakgruvan och närmaste omgivning* borde under nästkommande budgetår få fortsättas för en beräknad kostnad av 84,000 kronor enligt följande förslagsberäkning:

Direkta arbetslöner	kronor 50,000
Körslor	» 3,000
Material	» 24,000
Oförutsedda utgifter och arbetsledning	» 7,000
	kronor 84,000.

Med detta arbete beräknades 24 man och 1 häst sysselsatta i 12 månader.

På grund av de rön, som gjorts beträffande kopparmalmsförningen såväl vid de dittills bedrivna djupundersökningarna inom Adakgruvan som genom blottnings- och provsprängningsarbetena på de öster därintill

gränsade utmålen Kuorbevaregruvorna, syntes det behöfvligt att jämväl de sistnämnda undersöktes genom ett schakt samt drivning av orter från detta. Med ledning av dittills vunnen erfarenhet beräknades kostnaderna härför på följande sätt:

Direkta arbetslöner	kronor 40,000
Körslor	» 2,000
Anläggning och material	» 33,000
Oförutsedda utgifter och arbetsledning	» 5,000
	kronor 80,000.

24 man och 1 häst beräknades sysselsatta med detta arbete i cirka 8 månader.

Såsom redan anförts i det föregående krävdes dessutom, särskilt efter de nyare rönen, inom Kuorbevare—Adakområdet ett betydande antal *diamantborrningar* för konstaterandet av kopparmalmsförningens utsträckning. Undersökningen finge föreslå utförande under instundande budgetår av sådana borrningar inom fälten i fråga för en total kostnad av förslagsvis 35,000 kronor.

C. Vindelgransele—Hornträskgruppen (Lycksele socken och en närliggande del av Malå socken).

I den förslagsberäkning, vilken legat till grund för innevarande budgetårs anslag under utgifter till kapitalökning, hade upptagits ett belopp av förslagsvis 65,000 kronor för anläggning, bostadsbarack, kraftledning och väg samt påbörjande av schakt- och ortdrivningsarbeten vid *Rävlidens malmfält*. I motiveringen för detta belopp beräknades vägen till c:a 10,000 kronor, samt anläggningen för underjordsarbete, bostadsbarack och kraft till c:a 35,000 kronor, vadan omkring 20,000 kronor skulle återstå för underjordsarbetets påbörjande under senare delen av innevarande budgetår. Det hade anförts, att under denna förutsättning ett belopp av c:a 38,000 kronor skulle bli erforderligt för underjordsarbetets fortsättande under budgetåret 1935/1936. Denna förslagsberäkning, vilken baserats på erfarenheter rörande likartade arbeten i mellersta Sverige, hade på grund av vissa omständigheter, vilka förra året icke kunde förutses, visat sig något för låg. Vägarbetet hade sålunda, på grund av oförutsedda svåra markförhållanden, dragit en merkostnad av cirka 5,000 kronor och ifråga om anläggning och arbetsbostad hade vissa förändringar i den ursprungliga planen måst vidtagas, vilka förorsakade en kostnadsökning av omkring 5,000 kronor. Slutligen visade de erfarenheter, vilka nu föreläge rörande arbetseffekten vid schakt- och ortdrivning under de förhållanden, som rådde på arbetsplatsen (med en ännu icke fullt uppövad arbetarstam), att omkostnaderna för schaktet till 50 meters djup och c:a 500 meter orter torde behöva ökas med omkring 22,000 kronor, för att arbetsplanen skulle kunna genomföras i full utsträckning.

Undersökningen föresloge därför schakt- och ortdrivningsarbetets fortsättande under budgetåret 1935/1936 på Rävlidens malmfält för ett belopp av 70,000 kronor enligt följande förslagsberäkning:

Direkta arbetslöner	kronor 40,000
Körslor	» 2,000
Anläggning och material	» 23,000
Oförutsedda utgifter och arbetsledning	» 5,000
	kronor 70,000.

24 man och 1 häst beräknades sysselsatta 8 månader.

I betraktande av den betydelse för en gruvindustri inom Kristineberg-Vindelgransele-distriktet, som Rävliiden-fältet kunde komma att spela, syntes det av vikt att denna undersökning finge genomföras.

Planen för löpande budgetår upptog en mindre djupundersökning av *Granlundafältet* för en beräknad kostnad av 16,000 kronor. Ifrågavarande undersökning vore avsedd att utföras under senare delen av innevarande budgetår och vore således ännu ej påbörjad. För erhållande av så goda upplysningar som möjligt av denna utredning vore det önskvärt, att den finge kompletteras under början av budgetåret 1935/1936 med en mindre utvidgning av arbetsprogrammet för innevarande år. Geologiska undersökningen föresloge alltså fortsättning av nämnda arbete för en kostnad av förslagsvis 9,000 kronor enligt följande beräkning:

Direkta arbetslöner	kronor 6,000
Material	» 2,000
Oförutsedda utgifter och arbetsledning	» 1,000
	kronor 9,000.

8 man beräknades sysselsatta 4 månader.

Såsom nämnts i det föregående funnes inom Vindelgransele-Hornträskområdet i omgivningarna till de redan påvisade fyndigheterna ett flertal misstänkta elektriska indikationer, vilka på grund av alltför besvärande jordbetyckning icke kunde blottas genom grävningar och icke heller kunde nås genom de föreslagna djupundersökningarna. Endast *diamantborrningar* kunde komma ifråga för avgörande av, huruvida dessa indikationer hyste malmer eller icke. I betraktande av den stora betydelse, som ett eller flera goda nya malmfynd här skulle få för utnyttjandet av de redan kända förekomsterna, föresloge Undersökningen inom detta område neddrivandet av diamantborrhål för en beräknad kostnad av förslagsvis 25,000 kronor.

D. Andra malmanledningar inom Lycksele, Malå och Norsjö socknar.

Även vid ingången av budgetåret 1935/1936 komme det att inom eller intill de i det föregående uppräknade malmområdena inom Lycksele, Malå och Norsjö socknar finnas ett antal elektriska eller magnetiska indikationer, vilka kunde och borde blottas genom grävningsarbeten. Undersökningen föresloge utförande under budgetåret av dylika blottningsarbeten å de anledningar, som syntes viktigast, för en beräknad kostnad av tillhoppa 25,000 kronor enligt följande beräkning:

Direkta arbetslöner	kronor 14,000
Körslor	» 2,000
Material	» 7,000
Oförutsedda utgifter och arbetsledning	» 2,000
	kronor 25,000.

15 man och 1 häst beräknades sysselsatta 5 månader.

E. Vilhelmina socken.

I överensstämmelse med vad som anförts i det föregående finge Undersökningen föreslå fortsatta blottnings- och provsprängningsarbeten i den omfattning, som kunde vara behövt, för utmålsläggning av den för

kronans räkning inmutade svavelkis-kopparmalmsförekomsten i västligaste delen av Vilhelmina socken. På grund av önskvärdheten, enligt Undersökningens uppfattning, att i görligaste mån koncentrera arbetena på de mera aktuella områdena i nedre Västerbotten, föresloges nämnda arbeten endast för ett belopp av 6,000 kronor enligt följande beräkning:

Direkta arbetslöner	kronor	4,000
Transporter och material	»	1,000
Oförutsedda utgifter och arbetsledning	»	1,000
		kronor 6,000.

10 man beräknades sysselsätta med detta arbete i cirka 2 månader.

Sammanfattningsvis finge Undersökningen alltså föreslå följande arbeten, att bestridas av anslag under utgifter för kapitalökning:

Inom Malånäsgruppen i Norsjö socken:

Fortsatt avrymning av kopparmalmsfyndigheten »Bjurfors Östra», förslagsvis	kronor	40,000
Fortsatt avrymning av zinkmalmsfyndigheten vid Östra Högkulla, förslagsvis	»	25,000
Fortsatt ortdrivning å samma zinkmalmsfält, förslagsvis	»	21,000
Diamantborrningar inom Högkulla-området, förslagsvis	»	15,000

Inom Kuorbevare-Adakgruppen i Malå socken:

Fortsatt schakt- och ortdrivning inom Adakgruvan och omgivning, förslagsvis	»	84,000
Schakt- och ortdrivning inom Kuorbevaregruvorna, förslagsvis	»	80,000
Diamantborrningar inom Kuorbevare-Adakområdet, förslagsvis	»	35,000

Inom Vindelgransele-Hornträskgruppen:

Fortsatt schakt- och ortdrivning å Rävlidens malmfält, förslagsvis	»	70,000
Fortsatt djupundersökning av Granlundafältet, förslagsvis	»	9,000
Diamantborrningar inom Vindelgransele-Hornträskområdet, förslagsvis	»	25,000

Andra malmanledningar i Lycksele, Malå och Norsjö socknar:

Blottningsarbeten, förslagsvis	»	25,000
--------------------------------------	---	--------

Inom Vilhelmina socken:

Blottning och provsprängning för utmålsläggning av kopparmalmsförekomst, förslagsvis	»	6,000
--	---	-------

Summa kronor 435,000.

Jämväl i fråga om dessa arbeten finge Undersökningen framhålla behövligheten av att inom anslaget ram få vidtaga de jämkningar mellan de enskilda posterna, vilka kunde påkallas genom de under arbetenas gång undan för undan framkomna resultaten.

De av Sveriges geologiska undersökning medelst anslag under tionde *Departement-
chefen.* huvudtiteln hittills bedrivna undersökningsarbetena ingå som ett led i den pågående utredningen rörande statens gruvegendom i Västerbotten, varom 1930 års riksdag gjort framställning.

Mot den av Geologiska undersökningen framlagda preliminära planen för dessa arbetens fortsatta bedrivande har jag icke någon erinran att göra. Ävenledes tillstyrker jag det av Undersökningen föreslagna anslagsbeloppet av 85,000 kronor.

Anslaget torde i mån av uppkommande behov och efter Kungl. Maj:ts närmare beprövande böra ställas till Undersökningens förfogande. Jag förutsätter även, att — på sätt nu är medgivet — anslaget må tagas i anspråk för likvid av jordägarandelar i av staten inmutade fyndigheter å enskild mark.

Såsom av den lämnade redogörelsen framgår, avser det av Undersökningen avgivna förslaget även utförande av vissa fortsatta undersökningar och arbeten å statens malmfyndigheter inom Västerbottens län dels såsom förberedelse för ett ekonomiskt utnyttjande av vissa av fyndigheterna, dels ock för utvidgande av kännedomen om malmtillgångarna i andra av dem.

Mot den av Undersökningen framlagda planen för dessa arbetens fortsatta bedrivande har jag i och för sig intet att erinra. Av statsfinansiella skäl torde emellertid en icke oväsentlig nedsättning böra göras i det för ändamålet begärda beloppet. Jag förordar därför, att anslagsbeloppet bestämmes till 360,000 kronor, att utgå av under tionde huvudtiteln för ändamålet uppfört särskilt anslag, som efter Kungl. Maj:ts närmare beprövande bör ställas till Undersökningens förfogande.

I likhet med Undersökningen förutsätter jag, att — efter beslut av Kungl. Maj:t — under arbetenas gång förskjutningar må kunna ske i de olika arbetsprogrammen och i samband därmed jämkningar vidtagas i kostnadsfördelningen mellan de olika anslagsposterna.

Under nästföljande punkt ämnar jag framlägga förslag om medelsanvisning till bestridande av kostnaderna för undersöknings- och förberedande gruvarbeten inom Västerbottens län.

Vad nu beträffar undersöknings- och försvarsarbetena hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att för *Undersöknings- och försvarsarbeten å områden, som genom Sveriges geologiska undersöknings försorg äro eller kunna varda för kronans räkning inmutade, m. m.* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 85,000.

[30.] 6. Undersöknings- och förberedande gruvarbeten inom Västerbottens län, *reservationsanslag*. Under återopande av vad jag under nästföregående punkt anfört, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Undersöknings- och förberedande gruvarbeten inom Västerbottens län* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 360,000.

[31.] 7. Vissa kostnader för statens gruvegendom, *förslagsanslag*. För bestridande av vissa kostnader för statens gruvegendom har för vartdera av budgetåren 1933/1934 och 1934/1935 av riksdagen anvisats ett extra förslagsanslag av 12,000 kronor.

Anslaget är avsett för bestridande av kostnaderna för kommerskollegii och Mertainens gruvaktiebolags förvaltning av kronans respektive bolagets gruvegendom, varjämte ur anslaget skola utgå arvoden m. fl. kostnader för uppskattning av arrendeavgift jämlikt kungörelsen den 15 november 1907 (nr 96) med föreskrifter i fråga om bestämmandet å kronans sida av beloppet av den arrendeavgift, som skall erläggas för kronans jordägarandel i gruva m. m.

I skrivelse den 30 augusti 1934 har *kommerskollegium* — med förmälan att nya medel för ifrågavarande ändamål bleve behövliga jämväl under budgetåret 1935/1936 — hemställt om åtgärds vidtagande för beredande å sagda års riksstat av ett anslag till enahanda belopp som det senast för löpande budgetår beviljade eller 12,000 kronor.

Departements-
chefen.

Under återopande härav hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att för bestridande av *Vissa kostnader för statens gruvegendom* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 12,000.

[32.] 8. Befrämjande av praktisk lärlingsutbildning hos hantverksmästare. För befrämjande av praktisk lärlingsutbildning hos hantverksmästare hava alltsedan år 1917 av riksdagen anvisats anslag. Dessa anslag hava avsett *dels* — och huvudsakligen — statsunderstöd åt hantverksmästare för utbildande av lärlingar samt därmed förbundna utlärlingspenningar och statspremier, *dels ock* statsunderstöd till hantverksföreningar, anslutna till Sveriges hantverksorganisation, för utdelande av penningpremier till därav förtjänta lärlingar.

Bestämmelser rörande de olika formerna för statsunderstöden hava av Kungl. Maj:t fastställts den 2 november 1917. Ändringar däri hava skett den 25 oktober 1918, den 9 juli 1920, den 3 maj 1929 och den 2 juni 1933.

Statsunderstöden till hantverksmästare avse en lärotid av tre år och

utgå enligt gällande bestämmelser i fråga om lärlingar, vilkas utbildning tager sin början efter den 1 juli 1933, med 300 kronor för varje lärling. För lärlingsgrupper, vilkas utbildning tagit sin början före den 1 juli 1933, utgå lärlingsunderstöden med ett sammanlagt belopp av 400 kronor. *Lärling*, för vars utbildande mästare erhållit statsunderstöd, är, om han efter avlagt prov undfått Sveriges hantverksorganisations utlärlingsbevis, berättigad till en utlärlingspenning av 20 kronor och kan, om han i utlärlingsbeviset tillerkänts högsta vitsord för skicklighet i yrket, dessutom erhålla statspremium av högst 100 kronor.

I fråga om planen för den praktiska utbildningens anordnande hänvisas till den redogörelse, som lämnats å sid. 139 av tionde huvudtiteln i 1932 års statsverksproposition.

Jämlikt medgivande av 1932 och 1933 års riksdagar uppgår lärlingsunderstödens antal för de lärlingsgrupper, vilkas utbildning påbörjats under budgetåren 1932/1933 och 1933/1934, till 100 respektive 75. För den lärlingsgrupp, vars utbildning tager sin början under löpande budgetår, utgör lärlingsunderstödens antal jämlikt beslut av 1934 års riksdag åter 100.

Sedan det visat sig, att av de lärlingar, som efter avlagda prov slutat sin utbildning, allenast ett mindre antal plägar erhålla högsta vitsord för skicklighet i yrket och i anledning därav tilldelats statspremium, har för löpande budgetår för statspremier beräknats ett belopp av 2,000 kronor, motsvarande premier till en femtedel av antalet lärlingar i den lärlingsgrupp, vars utbildning påbörjats under budgetåret 1931/1932.

Vad angår *statsunderstödet till hantverksföreningar* för utdelande av lärlingspremier, utgick detta för budgetåret 1932/1933 med 1,500 kronor. För innevarande — liksom för närmast föregående — budgetår är understödet bestämt till ett till 1,000 kronor nedsatt belopp.

Det å riksstaten för budgetåret 1934/1935 anvisade anslaget till befrämjande av praktisk lärlingsutbildning hos hantverksmästare slutar å 40,000 kronor.

Med skrivelse den 27 augusti 1934 har kommerskollegium överlämnat en till Kungl. Maj:t ställd skrift, däri *styrelsen för Sveriges hantverksorganisation* — under framhållande av betydelsen för såväl hantverk som industri av den statliga understödsverksamheten å ifrågavarande område — hemställt om avlåtande av förslag till riksdagen i syfte att dels antalet understöd för lärlingsutbildning måtte för budgetåret 1935/1936 sättas till 100 samt understödens belopp utgå med 400 kronor för varje lärling, dels ock ett belopp av 3,000 kronor måtte utgå såsom understöd åt hantverksföreningarna för utdelande av lärlingspremier.

För egen del anför *kommerskollegium* — under framhållande att till statspremier fortfarande icke behövde beräknas högre belopp än 2,000 kronor — bland annat följande:

Medelsbehovet för budgetåret 1935/1936 för ifrågavarande ändamål, motsvarande understöd enligt fastställda bestämmelser för de årsgrupper lärlingar, vilkas utbildning jämlikt medgivande av 1932, 1933 och 1934 års riksdagar redan påginge eller under den närmaste tiden komme att påbörjas, framginge av nedanstående tabell.

Läringsgrupp för budgetår	Anslaget användning	Anslagsbehov
1932/1933	3:e utbildningsåret	100 st. à 75 kronor 7,500
	Återstående belopp	100 » » 100 » 10,000
	Utlärlingspenningar	100 » » 20 » 2,000
	Statspremier	» » 2,000
1933/1934	2:a utbildningsåret	75 » » 75 » 5,625
1934/1935	1:a »	100 » » 100 » 10,000
		Summa kronor 37,125.

Efter omnämnande av hantverksorganisationens framställning anför kollegium vidare, bland annat, följande:

I de i den åberopade skrivelsen av styrelsen för Sveriges hantverksorganisation gjorda uttalandena angående den praktiska lärlingsutbildningen inom hantverket och betydelsen av densamma för såväl hantverk som industri kunde kommerskollegium för sin del instämma; gagnet av den ifrågavarande statliga understödsverksamheten hade städse av kollegium framhållits. Enligt kollegii mening vore det önskvärt, att understödsverksamheten återfördes till samma omfång som tidigare genom höjning av understödsbeloppen från 300 till 400 kronor eller samma belopp, med vilket desamma tidigare utgått. Upplýsningvis kunde kollegium meddela, att antalet inkomna ansökningar om lärlingsunderstöd, vilket eljest i allmänhet plägat uppgå till mellan 125 och 130 för år, under sistlidna budgetår, för vilket understöden sänkts från 400 kronor till 300 kronor, sjunkit till allenast 99. Denna minskade efterfrågan måste tvivelsutan också betraktas som ett motiv för lärlingsunderstödens höjande till det belopp av 400 kronor, varmed de tidigare utgått. Kollegium finge alltså tillstyrka, att riksdagens medgivande utverkades till beviljande av statsunderstöd å 400 kronor för utbildning, avsedd att påbörjas under budgetåret 1935/1936, av högst 100 lärlingar eller det antal, som bidragsverksamheten tidigare omfattat och vartill 1934 års riksdag utsträckt sitt medgivande. Något riksstatsanslag för detta ändamål behövde dock ej nu begäras, då första delen av understöden vore avsedda att utbetalas först under budgetåret 1936/1937.

Beträffande anslaget till hantverksföreningar för utdelande av lärlingspremier kunde kollegium icke förorda den av hantverksorganisationen begärda höjningen från 1,000 till 3 000 kronor, utan finge kollegium föreslå, att för ändamålet för nästkommande budgetår ansloges enahanda belopp som för innevarande budgetår.

Departements-
chefen.

I enlighet med kommerskollegii hemställan böra medel till ett belopp av 37,125 kronor — avseende understöd enligt de fastställda bestämmelserna för de årsgrupper lärlingar, vilkas utbildning jämlikt medgivande av

1932—1934 års riksdagar för närvarande pågår — under ifrågavarande anslag beräknas för budgetåret 1935/1936. Likaledes torde, såsom hittills varit fallet, medel böra ställas till förfogande att användas till understöd åt hantverksföreningar för utdelande av lärlingspremier. Mot det av kollegium i dylikt hänseende tillstyrkta beloppet 1,000 kronor har jag icke någon erinran att göra. Det sammanlagda medelsbehovet för nu ifrågavarande ändamål skulle alltså utgöra 38,125 kronor, vilken summa torde få jämnas uppåt till 38,200 kronor.

Ehuru, såsom kommerskollegium framhållit, ett bifall till den föreslagna höjningen av understödens belopp från 300 kronor till 400 kronor icke skulle behöva föranleda någon anslagsökning för nästkommande budgetår, finner jag mig dock under nuvarande förhållanden böra förorda, att understöden bibehållas vid ett belopp av 300 kronor.

Gentemot kommerskollegii hemställan i övrigt har jag ingen erinran.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels medgiva, att Kungl. Maj:t må bemyndiga kommerskollegium att enligt av Kungl. Maj:t föreskrivna grunder bevilja statsunderstöd åt hantverksmästare för utbildande av högst 100 lärlingar med utbildningstid från tidpunkt under budgetåret 1935/1936,

dels ock till Befrämjande av praktisk lärlingsutbildning hos hantverksmästare för budgetåret 1935/1936 anvisa ett anslag av kronor 38,200.

[33.] 9. **Befrämjande av hemslöjden.** Såsom jag under punkt 18 erinrat, är av det för innevarande budgetår anvisade ordinarie anslaget å 20,000 kronor till befrämjande av hemslöjden m. m. ett belopp av 17,000 kronor avsett att disponeras såsom statsbidrag till olika hemslöjdssammanslutningar m. m.

I skrivelse den 24 augusti 1934 har *kommerskollegium* hemställt, att till befrämjande av hemslöjden måtte för budgetåret 1935/1936 beräknas ett anslag till nyssnämnda belopp, 17,000 kronor.

Aven för nästkommande budgetår torde för ifrågavarande ändamål medel böra äskas av riksdagen till det av kommerskollegium ifrågasatta belopp, 17,000 kronor. *Departements-
chefen.*

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Befrämjande av hemslöjden* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett anslag av kronor 17,000.

Resestipendier för yrkesutbildning. I riksstaten för löpande budgetår äro under tionde huvudtiteln avdelning D. Bergsbruk, industri, hantverk och slöjd uppförda inalles fem särskilda ordinarie reservationsanslag till reseunderstöd åt personer, som önska i främmande länder förvärva ökad insikt och skicklighet i vad till bergshantering hör, åt arbetare i de särskilda näringsyrkena, åt idkare av hantverk och annan mindre industri, åt verkmästare och förmän inom industri och hantverk samt åt teoretiskt och praktiskt bildade tekniker, som icke ägna sig åt bergshantering.

För löpande budgetår — liksom för de båda nästföregående budgetåren — hava samtliga ifrågavarande fem anslag upptagits utan angivna belopp. Utdelning av bidrag från anslagen har emellertid i viss begränsad utsträckning kunnat fortgå på grund av å anslagen befintliga behållningar.

I skrivelse den 27 augusti 1934 har *kommerskollegium*, i anledning av en av styrelsen för Sveriges hantverksorganisation gjord framställning, hemställt, att för budgetåret 1935/1936 måtte för gemensamt tillgodoseende av de stipendieändamål, vartill bidrag hittills bestritts från förenämnda fem anslag, anvisas ett reservationsanslag å 5,000 kronor till resestipendier för yrkesutbildning.

Å ifrågavarande fem reservationsanslag till reseunderstöd fanns vid utgången av budgetåret 1933/1934 en sammanlagd behållning av i runt tal 20,900 kronor. I anslutning till den förändrade uppställningen av tionde huvudtiteln torde dessa anslag böra sammanslås till ett gemensamt reservationsanslag, benämnt resestipendier för yrkesutbildning.

Då med ett sparsamt utnyttjande av de vid innevarande budgetårs ingång förefintliga reservationerna dessa torde kunna förslå för tillgodoseende av de med anslagen avsedda ändamål jämväl under nästföljande budgetår, anser jag mig icke böra ifrågasätta att medel nu tillföras det nya anslaget; jag förutsätter därvid, att vid innevarande budgetårs utgång befintliga behållningar å meranämnda fem reservationsanslag få kvarstå å samma anslag.

[34.] 10. Bidrag till standardiseringsverksamheten.

Budgetår	Anslag kronor	Nettoutgifter kronor
1932/1933	30,000	30,000
1933/1934	17,000	17,000
1934/1935	17,000	17,000
1935/1936 (förslag)	17,000	—

Sveriges standardiseringskommission — vars stadgar fastställts av Kungl. Maj:t — har till uppgift, bland annat, att befordra en riktigt avvägd standardisering inom industriell produktion och teknisk verksamhet samt medverka till att härför erforderliga undersökningar och ar-

beten utföras ävensom att utgöra centralorganisation för standardiseringsarbetena inom landet.

Rörande utbetalningen av det för löpande budgetår beviljade anslaget å 17,000 kronor har Kungl. Maj:t meddelat bestämmelser genom beslut den 27 april 1934, varvid föreskrivits bland annat, att ena hälften skulle utbetalas efter den 1 juli samma år och återstoden, sedan kommissionen hos kommerskollegium på ett tillfredsställande sätt styrkt, att från enskilt håll till standardiseringsverksamhetens befrämjande lämnats antingen bidrag i penningar, utfört arbete eller annan antaglig form eller ock utfästelser om dylikt bidrag till belopp eller värde, motsvarande under nämnda budgetår minst 150 procent av statsanslaget, minskat med ett belopp av högst 3,000 kronor, motsvarande avgifter till vissa internationella sammanslutningar.

Utöver nyssberörda, av riksdagen beviljade anslag har Kungl. Maj:t såsom ytterligare understöd till uppehållande av ifrågavarande verksamhet under budgetåret 1934/1935 ur manufakturförlagslånefondens räntemedel anvisat ett belopp av 17,000 kronor att till kommissionen utbetalas under liknande villkor, som bestämts rörande utbetalningen av riksstatsanslaget. Till standardiseringsverksamheten utgår alltså för löpande budgetår statsbidrag till ett sammanlagt belopp av 34,000 kronor.

I en den 31 augusti 1934 dagtecknad skrift har *standardiseringskommissionen* anhållit, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder för anvisande av ett belopp av 55,000 kronor såsom bidrag till uppehållande av standardiseringsverksamheten under budgetåret 1935/1936.

Kommissionen har därvid framhållit, att på grund av standardiseringsverksamhetens utsträckning till vissa nya områden för kommissionens egen verksamhet samt för standardiseringsarbetet inom de olika branschområdena för budgetåret 1935/1936 erfordrades statsbidrag om tillhoppa 68,800 kronor. Därest emellertid av budgetära skäl icke hela detta belopp kunde beviljas, ansåge kommissionen i betraktande av de föreliggande behoven att statsunderstödet dock icke borde bestämmas till lägre belopp än 55,000 kronor.

Av en kommissionens skrift bilagd tablå framgår, att av de för löpande budgetår av statsmedel beviljade anslagen å sammanlagt 34.000 kronor ett belopp av 12,500 kronor avsatts för kommissionens egen räkning för standardiseringsarbetet i allmänhet samt att nedannämnda sammanslutningar i och för standardiseringsarbeten inom respektive branschområden tilldelats följande belopp, nämligen Sveriges maskinindustrieförening 9 000 kronor, Sveriges elektroindustrieförening 4,500 kronor, svenska avdelningen av internationella elektrotekniska kommittén 2,500 kronor, jordbruks-tekniska föreningen 3,000 kronor, svenska teknologföreningen 2,000 kronor och järnkontoret 500 kronor.

Över standardiseringskommissionens framställning har *kommerskolle-*

gium den 10 september 1934 avgivit infordrat utlåtande, därvid kollegium anført följande:

Standardiseringens betydelse för näringsliv och samfärdsel hade tidigare i olika sammanhang utförligt belysts. Det av Sveriges standardiseringskommission bedrivna arbetet syntes alltjämt förtjänt av statsmakternas alldeles särskilda intresse, och kollegium ville också vitsorda behövligheten av fortsatt statsbidrag till kommissionen. Goda skäl hade tivilsutan anförts för en utökning av statsbidraget från det belopp av 34.000 kronor, varmed bidrag för innevarande budgetår utginge, till det av kommissionen begärda anslagsbeloppet, 55.000 kronor.

Under rådande tidsläge torde emellertid ingen höjning av statsbidraget vara att påräkna. Kollegium ansåge sig därför böra föreslå, att statsbidrag till standardiseringsverksamheten bereddes för budgetåret 1935/1936 med oförändrat belopp 34.000 kronor, att utgå på oförändrade villkor. Därvid ville kollegium ej motsätta sig, att halva beloppet även för nästkommande budgetår utginge av manufakturförlagslånefondens räntemedel, därest av budgetära skäl så påkallades.

*Departements-
chefen.*

De skäl, som föranlett statsmakterna att lämna ekonomiskt stöd till standardiseringsverksamheten, gälla enligt min mening alltjämt. Jag finner mig sålunda böra tillstyrka, att även under nästinstundande budgetår bidrag av statsmedel beviljas för verksamhetens uppehållande.

Någon ökning av nu utgående statsbidrag anser jag mig emellertid, med hänsyn till den begränsning av statsutgifterna, som måste eftersträvas, icke kunna förorda, utan tillstyrker jag, i likhet med kommerskollegium, att riksstatsanslaget upptages med oförändrat belopp, 17.000 kronor. Härtill torde böra komma ett bidrag från manufakturförlagslånefondens räntemedel å samma belopp. Frågan om sistnämnda bidrag torde senare få anmälas för Kungl. Maj:t.

För åtnjutande av statsbidraget torde enahanda villkor böra stadgas som de, vilka äro gällande under nu löpande budgetår.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att såsom *Bidrag till standardiseringsverksamheten*
för budgetåret 1935/1936 anvisa ett an-
slag av kronor 17.000.

D. Sjöfart och handel.**Lotsverket.**

[35.] 1. Lotsverket: Avlöningar till befattningshavare hos lotsstyrelsen, *förslagsanslag*. Å riksstaten för budgetåret 1934/1935 äro under rubriken Lots- och fyrväsendet upptagna dels ett ordinarie förslagsanslag till lots- och fyrinrättningen till belopp av 5,934,100 kronor, dels ock ett extra reservationsanslag till säkerhetsanstalter för sjöfarten till belopp av 267,200 kronor.

Förstnämnda anslag är uppdelat å följande stater:

Stat för lotsstyrelsen	kronor	193,300
Avlöningsstat för lots- och fyrstaten	»	4,262,000
Övergångs- och indragningsstat för lots- och fyrstaten	»	1,800
Pensionsstat för lotsverket	»	447,000
Omkostnadsstat för lots- och fyrinrättningen	»	1,030,000

Summa kronor 5,934,100.

I skrivelse den 11 september 1934 har *lotsstyrelsen* — under framhållande av att lotsverkets personalfråga och därmed sammanhängande förhållanden för det dåvarande vore föremål för granskning av statens organisationsnämnd — anfört, att nämndens förslag i ämnet torde komma att bliva av beskaffenhet att i väsentlig mån inverka på beräkningen av lotsverkets anslagsbehov för budgetåret 1935/1936. På grund härav vore lotsstyrelsen icke i tillfälle att — med undantag för pensionsstaten — avgiva definitivt förslag beträffande de anslag, som hos riksdagen borde äskas för uppehållande under sagda budgetperiod av verksamheten vid lots- och fyrväsendet. Styrelsen hade därför sett sig nödgad att — med nyss antytt undantag — framlägga sina anslagsäskanden på grundval av nu gällande stater. Därvid hade emellertid enligt de nya grunderna för riksstatsuppställningen övergångs- och indragningsstaten för lots- och fyrstaten samt pensionsstaten för lotsverket avlyftats från anslaget till lots- och fyrinrättningen för att i stället uppföras under elfte huvudtiteln, varjämte från en i omkostnadsstaten ingående anslagspost till diverse utgifter utbrutits ett belopp av 4,000 kronor, som under tionde huvudtiteln avdelning för Diverse borde uppföras såsom särskilt anslag för bestridande av Sveriges bidrag till underhållande av en fyr å Kap Spartel.

Med utgångspunkt från vad lotsstyrelsen sålunda anfört och med iakttagande av de nya grunderna för riksstatsuppställningen och för beräkningen av avlöningsanslagen har styrelsen beräknat anslaget till avlöningar till befattningshavare hos lotsstyrelsen till 206,300 kronor och anslaget till avlöningar till befattningshavare vid lots- och fyrstaten till 4,268,000 kronor, varjämte styrelsen upptagit anslaget till omkostnader till 1,026,000 kronor.

Beträffande anslag till säkerhetsanstalter för sjöfarten har lotsstyrelsen uttalat, att styrelsen — innan organisationsnämndens förslag föreläge — icke vore i stånd att precisera anslagsbehovet för detta ändamål, varför styrelsen för det dåvarande måste inskränka sig till att föreslå, att anslaget preliminärt upptoges till ett belopp av 655,000 kronor.

Vidare har lotsstyrelsen hemställt, att förslag måtte avlåtas till riksdagen om anvisande av ett anslag av 195,000 kronor för byggande av nytt tjänstefartyg för västra lotsdistriktet.

I en den 16 november 1934 dagtecknad skrivelse har *lotsstyrelsen* sedermera framlagt närmare preciserat förslag om anslag till säkerhetsanstalter för sjöfarten för budgetåret 1935/1936. Detta förslag slutar å en summa av 355,450 kronor. Styrelsen har därvid anmärkt, att styrelsen, då vederbörande utredningsarbeten ännu ej vore avslutade, icke nu kunde framlägga förslag om medel för nytt tjänstefartyg i nedre norra lotsdistriktet och för en motordriven livräddningsbåt för Utlängans livräddningsstation; för dessa båda anskaffningar borde emellertid erforderliga medel anvisas, så snart sig göra läte.

*Departements-
chefen.*

I ett den 23 november 1934 avgivet betänkande har statens organisationsnämnd föreslagit genomförandet av en vittgående omorganisation av lotsverket, vilken enligt nämndens beräkningar skulle medföra en minskning i verkets utgifter av i runt tal 600,000 kronor. Över de av nämnden i detta betänkande framförda olika förslagen hava, genom remisser den 5 december 1934, yttranden infordrats från vederbörande ämbetsverk, från intresserade organisationer å sjöfartens område och från personalsammanslutningarna inom lotsverket. Det är avsett, att ärendet skall hinna förberedas i sådan tid, att särskild proposition, omfattande hela detta anslagskomplex, skall kunna föreläggas innevarande års riksdag. I avbidan härå lära i förslaget till riksstat för budgetåret 1935/1936 samtliga nu ifrågavarande anslag — med undantag dock för anslaget till byggande av nytt tjänstefartyg för västra lotsdistriktet — böra allenast beräknas. I statsverkspropositionen torde därför anslaget till avlöningar till befattningshavare i lotsstyrelsen och omkostnadsanslaget böra upptagas med de av lotsstyrelsen i dess här omnämnda skrivelser beräknade beloppen med iakttagande dock — vad avlöningsanslaget angår — att de i anslaget ingående olika bruttolönebeloppen minskas med vederbörliga pensionsavdragsbelopp. I enlighet härmed bör anslaget till avlöningar till befattningshavare i lotsstyrelsen nu beräknas till i runt tal 200,900 kronor. Vad angår det av lotsstyrelsen beräknade anslagsbeloppet för avlöningar till befattningshavare å lots- och fyrstaten, skulle detta anslag efter minskning med vederbörliga pensionsavdragsbelopp uppgå till i avrundat tal 4,206,600 kronor. Emellertid har i det av Kungl. Maj:t förut i dag godkända förslaget till beräkning av inkomsterna å riksstaten för budgetåret 1935/1936 inkomsttiteln Lotspenningar upptagits med ett från 2,600,000 kronor till 3,000,000 kronor höjt belopp. Då å utgiftssidan den

i nu ifrågavarande anslag ingående posten till lotspersonalens andel i lotspenningar bör sättas till 40 procent av sagda inkomstittels belopp och höjningen med 400,000 kronor av inkomstitteln således motsvaras av ett utgiftsbelopp å 160,000 kronor, bör anslaget följaktligen nu beräknas till (4,206,600 + 160,000) 4,366,600 kronor.

I fråga om styrelsens förslag till beräkning av anslaget till säkerhetsanstalter för sjöfarten finner jag mig för närvarande icke kunna förorda, att detta anslag beräknas till högre belopp än 300,000 kronor.

Beträffande slutligen styrelsens förslag om anvisande av ett belopp å 195,000 kronor för byggande av nytt tjänstefartyg för västra lotsdistriktet vill jag erinra om, att riksdagen i skrivelse den 19 juni 1934, nr 425, anmält, bland annat, att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts i 1934 års statsverksproposition (utgifter för kapitalökning, bil. 8, punkt 3) gjorda förslag, beslutat byggande av ett dylikt fartyg för ett belopp av 495,000 kronor samt därav för budgetåret 1934/1935 såsom reservationsanslag anvisat 300,000 kronor, vilket anslag enligt riksdagens skrivelse samma dag nr 430 skulle täckas av lånemedel. Genom brev den 30 juni 1934 har Kungl. Maj:t ställt berörda anslag till lotsstyrelsens förfogande. För fullbordande av ifrågavarande fartygsbygge bör det resterande beloppet 195,000 kronor äskas av riksdagen. Anslag för ändamålet torde nu böra anvisas under tionde huvudtiteln å riksstaten för budgetåret 1935/1936.

Under återopande av vad jag här anfört, hemställer jag, vad angår anslaget till avlöningar till befattningshavare hos lotsstyrelsen, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att i avbidan på den proposition i ämnet, som kan varda riksdagen förelagd, för budgetåret 1935/1936 till *Lotsverket: Avlöningar till befattningshavare hos lotsstyrelsen* beräkna ett *förslagsanslag* av kronor 200,900.

[36.] **2. Lotsverket: Avlöningar till befattningshavare å lots- och fyrstaten, förslagsanslag.** Under återopande av vad jag under nästföregående punkt anfört, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att i avbidan på den proposition, som kan varda riksdagen förelagd, för budgetåret 1935/1936 till *Lotsverket: Avlöningar till befattningshavare å lots- och fyrstaten* beräkna ett *förslagsanslag* av kronor 4,366,600.

[37.] **3. Lotsverket: Omkostnader, förslagsanslag.** Under återopande av vad jag under punkt 35 anfört, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att i avbidan på den proposition, som kan varda riksdagen förelagd, för budgetåret 1935/1936 till *Lotsverket: Omkostnader* beräkna ett förslagsanslag av kronor 1,026,000.

[38.] 4. *Lotsverket: Säkerhetsanstalter för sjöfarten, reservationsanslag.* Under återopande av vad jag under punkt 35 anført, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att i avbidan på den proposition, som kan varda riksdagen förelagd, för budgetåret 1935/1936 till *Lotsverket: Säkerhetsanstalter för sjöfarten* beräkna ett reservationsanslag av kronor 300,000.

[39.] 5. *Lotsverket: Byggande av nytt tjänstefartyg för västra lotsdistriktet, reservationsanslag.* Under återopande av vad jag under punkt 35 anført, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Lotsverket: Byggande av nytt tjänstefartyg för västra lotsdistriktet* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett reservationsanslag av kronor 195,000.

[40.] 6. *Säkerhetsanordningar till ledning för fiskefartyg, reservationsanslag.* På därom av Kungl. Maj:t gjorda framställningar hava de tre senaste årens riksdagar lämnat bidrag till underhåll och drift av fiskefyrar eller andra sjösäkerhetsanstalter för fiskets behov samt för vidtagande av ombyggnad och förbättring å fiskefyrar och andra sjösäkerhetsanstalter för fiskets behov. Jag ber att i detta avseende få hänvisa till tionde huvudtiteln, sid. 84—86, i 1934 års statsverksproposition, varav framgår att för dylika ändamål anvisats för budgetåret 1932/1933 10,000 kronor, för budgetåret 1933/1934 1,000 kronor och för budgetåret 1934/1935 5,000 kronor.

I skrivelse den 11 september 1934 har *lotsstyrelsen* hemställt, att för budgetåret 1935/1936 måtte anvisas ett reservationsanslag å 5,500 kronor till vissa säkerhetsanordningar till ledning för fiskefartyg. Till stöd härför har styrelsen anført följande:

Hos styrelsen hade Uppsala läns östra kustfiskareförening u. p. a. gjort framställning angående anläggande av vissa fiskefyrar, nämligen dels en fyr å skäret Tärnan och dels två överensfyrar vid inloppet till Fagerviken, båda platserna belägna i Hållnäs socken och Upplands norra skärgård. Föreningen hade förklarat sig vilja bidraga med högst 600 kronor till kostnaden för fyrarnas anläggning samt helt svara för det framtida underhållet och skötseln av desamma. Såvitt styrelsen kunnat finna skulle de ifrågasatta fyrarna bliva till stor nytta för fiskarebefolkningen i trakten. I ett av vederbörande fiskeriintendent avgivet yttrande i ärendet hade upplysts, att fyren å skäret Tärnan skulle bliva av stor

betydelse för omkring 40 båtlag från norra och östra kusten av Hållnäs socken samt att fyrarna vid inloppet till Fagerviken bleve till nytta för ett 30-tal båtlag från olika platser i Lövestabukten.

Fiskefyren å Tärnan skulle anordnas såsom fotogenfyr. Då en del lotsverket tillhörig äldre material kunde tagas i anspråk därför, beräknades anläggningskostnaderna inskränka sig till allenast 350 kronor. De båda överensfyrarna vid Fagerviken skulle utgöras av agalinslyktor. Kostnaderna för anordnandet därav inklusive anskaffning av erforderligt antal gasbehållare kunde uppskattas till 4,750 kronor. Den sammanlagda anläggningskostnaden för ifrågavarande fyrar beräknades alltså till $(350 + 4,750 =)$ 5,100 kronor. Då fiskareföreningen komme att bidra med 600 kronor, utgjorde det belopp, varmed statsverket skulle deltaga, 4,500 kronor.

Jämväl för nästkommande budgetår borde bidrag få utgå till underhåll och drift av de femton fiskefyrar, för vilka dylika bidrag utginge för löpande budgetår. Sammanlagda beloppet av dessa bidrag utgjorde 995 kronor. Inberäknat detta belopp, avrundat uppåt till 1,000 kronor, skulle alltså det erforderliga anslaget till säkerhetsanordningar till ledning för fiskefartyg för budgetåret 1935/1936 böra utgöra 5,500 kronor.

Lantbruksstyrelsen har i ett den 19 oktober 1934 avgivet utlåtande tillstyrkt bifall till lotsstyrelsens framställning. —

I anledning av en av Stockholms läns fiskareförening gjord, av *lantbruksstyrelsen* i ett den 29 augusti 1934 dagtecknat utlåtande tillstyrkt framställning om ett årligt statsbidrag av 100 kronor till underhåll av en å Stora Sundsholmen i Ljusterö socken och Stockholms län befintlig fiskefyr, har *lotsstyrelsen* vidare i utlåtande den 9 oktober 1934 förordat, att statsbidrag må utgå jämväl till nyssnämnda fyrs underhåll och drift. Bidraget syntes emellertid lotsstyrelsen, med hänsyn till storleken av motsvarande bidrag till andra liknande fyrar, icke böra beräknas till högre belopp än 50 kronor. Det till säkerhetsanordningar till ledning för fiskefartyg erforderliga anslagsbehovet borde sålunda enligt lotsstyrelsens mening bestämmas till 5,550 kronor.

I likhet med lotsstyrelsen och lantbruksstyrelsen finner jag mig böra *Departementa-*
förordna, att framställning göres till riksdagen om anvisande av medel för
de av ämbetsverken angivna ändamålen. Mot det av lotsstyrelsen be-
räknade kostnadsbeloppet har jag icke någon annan erinran att göra,
än att, då anslaget bör avrundas till jämmt hundratal kronor, detsamma
bestämmas till 5,600 kronor.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Säkerhetsanordningar till ledning för fiske-*
fartyg för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reserva-*
tionsanslag av kronor 5,600.

Sjöhistoriska museet.

[41.] 7. Sjöhistoriska museet: *Avlöningar, förslagsanslag*. I propositionen nr 227 till 1932 års riksdag angående anordnande av ett sjöhistoriskt museum i Stockholm hemställde Kungl. Maj:t, att riksdagen måtte

ej mindre förklara, att riksdagen icke funne anledning till erinran mot emottagande av *dels* ett av Knut och Alice Wallenbergs stiftelse erbjudet belopp av 800,000 kronor såsom bidrag till bestridande av kostnaderna för uppförande i Stockholm genom statens försorg av en byggnad för sjöhistoriska museet, *dels* Föreningen Sveriges sjöfartsmuseums i Stockholm samlingar, *dels ock* föreningens byggnadsfond å 12,000 kronor såsom ytterligare bidrag till kostnaderna för nämnda museibyggnad,

än även medgiva, att Kungl. Maj:t måtte äga att *dels* för museibyggnaden utan ersättning upplåta erforderlig tomtmark, *dels ock* för en kostnad av högst 885,000 kronor att utgå av nyssnämnda medel och den av statskontoret förvaltade museibyggnadsfonden låta uppföra ifrågavarande museibyggnad i huvudsaklig överensstämmelse med ett av professorn Ragnar Östberg den 23 november 1931 dagtecknat förslag.

I skrivelse den 13 maj 1932, nr 210, anmälde sedermera riksdagen, bland annat, att riksdagen ansåge anledning till erinran icke förefinnas mot mottagande av Wallenbergiska stiftelsens donation och Föreningen Sveriges sjöfartsmuseums i Stockholm gåvor av dess värdefulla samlingar och dess byggnadsfond på de villkor, som i propositionen angivits. Med uttalande av det erkännansvärda i donationerna finge riksdagen alltså medgiva, att staten iklädde sig de skyldigheter, Kungl. Maj:t föreslagit.

I förut berörda proposition nr 227 till 1932 års riksdag återgives å sid. 30—34 ett av de på sin tid tillkallade utredningsmännen för anordnande av ett sjöhistoriskt museum i Stockholm avgivet förslag i fråga om den nya museiinstitutionens personalbehov, personalens avlöning och övriga omkostnader för museet. I avseende härå torde i korthet följande få bringas i erinran.

Enligt utredningsmännens av Kungl. Maj:t i huvudsak biträdda förslag skulle museet bestå av två skilda huvudavdelningar, marinavdelningen och sjöfartsavdelningen. Den förra skulle omfatta det nuvarande marinmuseets samlingar ävensom en del andra föremål ur statens sjökrigshistoriska samlingar; den senare avdelningen skulle innehålla Sveriges sjöfartsmuseums samlingar. Vardera avdelningen skulle hava sin särskilda föreståndare. De båda avdelningsföreståndarnes befogenheter och skyldigheter skulle i allt väsentligt regleras efter mönster i tillämpliga delar av nationalmuseets instruktion.

Museets *personal* skulle uppföras å extra stat och bestå av befattningshavare till det antal, i den lönegrad och med den begynnelseavlöning, som framgår av följande tabell:

Befattning	Lönegrad	Begynnelse- avlönning å extra stat
1 föreståndare för marinavdelningen	B 24	7,212
1 föreståndare för sjöfartsavdelningen	B 24	7,212
1 förste vaktmästare	B 7	2,676
1 vaktmästare	B 5	2,364

Summa kronor 19,464.

Utredningsmännen anmärkte härtill följande:

Som föreståndare å marinavdelningen syntes med fördel kunna, såsom dittills vid värden av de sjökrigshistoriska samlingarna, användas en pensionerad sjöofficer eller mariningenjör. Erfarenheten hade visat, att bland dessa i allmänhet finnes någon person med de kunskaper och det intresse för ifrågavarande uppgift, som satte honom i stånd att väl fylla en sådan avdelningsföreståndares åligganden. Träffades, såsom utredningsmännen ville förorda, en sådan anordning, erfordrades för avlönandet av föreståndarbefattningen å marinavdelningen endast ett skäligt arvode, förslagsvis å 3,600 kronor, utöver vederbörandes pension eller lön å övergångsstat. Blott för det undantagsfall, att denna föreståndarbefattning måste besättas på annat än nu föreslaget sätt, behövde sålunda full avlöning utgå.

Jämlikt föreskrifterna i 34 § kungörelsen med avlöningsbestämmelser för icke-ordinarie befattningshavare skulle förste vaktmästaren komma att placeras i 5:e och vaktmästaren i 3:e löneklassen enligt den i nyssnämnda avlöningsbestämmelser intagna löneplanen med en avlöning av 2,520 kronor respektive 2,208 kronor för år. En dylik begynnelseavlönning syntes utredningsmännen väl knapp, varför avlöningen borde få utgå efter lägst 6:e respektive 4:e löneklassen, d. v. s. en löneklass lägre än för motsvarande ordinarie befattningshavare.

Förste vaktmästaren, för vilken tjänstebostad jämte värme och lyse skulle beredas i museibyggnaden, borde härför bliva skyldig erlägga ersättning, förslagsvis med 700 kronor.

Museets avlöningskostnader kunde således minskas med dels skillnaden, 3,612 kronor, mellan den för föreståndaren för marinavdelningen upptagna begynnelseavlönningen, 7,212 kronor, och förutnämnda arvode, 3,600 kronor, dels förste vaktmästarens hyresersättning, 700 kronor. I själva verket komme sålunda den föreslagna avlöningsstaten att sluta å ett belopp av allenast (19,464—3,612—700 =) 15,152 kronor.

I fråga om *övriga kostnader* för museet uttalade sig utredningsmännen på följande sätt:

Förste vaktmästaren borde för sitt bestyr med värmeledningen, portvaktsgöromålen och tillsynen av städningen åtnjuta en ersättning av 700 kronor för år. För samlingarnas bevakning under besökstiden å sön- och helgdagar krävdes två tillfälliga biträden, vartdera med beräknad ersättning av 1 krona 25 öre per timme, förslagsvis 600 kronor årligen. Eventuell ersättning till biljettförsäljare avsåges utgå av influtna garderobs- och inträdesavgifter. För städning beräknades en årlig kostnad av 2,400 kronor. Härtill komme kostnaderna för mera omfattande rengöring av museilokalerna en eller annan gång årligen och övrig inre renhållning, sammanlagt 500 kronor. Årskostnaderna för bränsle beräknades uppgå till högst 4,000 k. onor samt för lyse till 900 kronor. För samlingarnas underhåll och förkovran

samt för expenser och tryckning m. m. ansåge utredningsmännen ett årligt belopp av 9,500 kronor vara erforderligt. Årliga kostnaderna för musei-byggnadens underhåll beräknades utgöra cirka 4,000 kronor; dessa underhållskostnader ävensom kostnaderna för den yttre renhållningen och vattenförbrukning, tillsammans 500 kronor, borde emellertid icke belasta museets stat utan bestridas av medel, ställda till byggnadsstyrelsens förfogande för sådant ändamål.

Ett i enlighet] härmed av utredningsmännen upprättat förslag till avlönings- och omkostnadsstater för museet hade följande utseende:

Avlöningsstat.

Avlöningar, extra förslagsanslag kronor 15,152

Omkostnadsstat.

Arvode för bestridande av portvaktsgöromål m. m. samt ersättning till tillfälliga biträden, extra anslag ...	kronor	1,300
Bränsle, lyse, inre renhållning m. m., extra förslagsanslag	»	7,800
Samlingarnas underhåll och förkovran samt expenser och tryckning m. m., extra reservationsanslag	»	9,500
	»	18,600
Summa		kronor 33,752.

Kostnader å byggnadsstyrelsens stat för byggnadens underhåll samt för yttre renhållning och för vattenförbrukning 4,500 kronor.

Över utredningsmännens betänkande och förslag rörande museets anordnande avgåvos yttranden av, bland andra myndigheter, statskontoret och allmänna civilförvaltningens lönenämnd, vilka beträffande de föreslagna personal- och omkostnadsstaterna endast gjorde några smärre erinringar. Sålunda ansåge lönenämnden sig icke kunna förorda förslaget om medgivande av viss högre löneklass för vaktmästarna, varjämte nämnden ifrågasatte, att ett mindre årsarvode, förslagsvis 500 kronor, borde få utgå till den avdelningsföreståndare, som vid sidan av sina egentliga arbetsuppgifter komme att få sig vissa andra göromål ålagda, såsom att föra museistyrelsens protokoll, att hava överinseende över museibyggnaden m. m. Statskontoret framhöll för sin del, att arvudet för bestyret med tillsyn av värmeledning m. m. i enlighet med dittills följd praxis borde begränsas till 600 kronor.

Vid föredragning inför Kungl. Maj:t den 11 mars 1932 av detta ärende uttalade min företrädare i ämbetet, att han icke hade någon erinran att göra mot utredningsmännens förslag rörande lönegraderna för de olika befattningarna, men att han ej kunde förorda, att vaktmästarna, på sätt utredningsmännen hade ifrågasatt, skulle erhålla begynnelselönen enligt högre löneklass, än gällande bestämmelser medgäve. Utredningsmännens beräkningar av övriga kostnader för museets drift hade synts honom kunna godkännas med beaktande av de ur kostnadssynpunkt mindre väsentliga

modifikationer, som påyrkats av statskontoret och allmänna civilförvaltningens lönenämnd. Då några kostnader för museets organisation icke komme att uppstå under budgetåret 1932/1933, behövde några medel för ändamålet icke för det dåvarande äskas av riksdagen. Han förutsatte emellertid, att ett blivande detaljerat förslag i ämnet hölles inom den kostnadsram, som utredningsmännen angivit.

I sin tidigare berörda skrivelse den 13 maj 1932, nr 210, anmälde riksdagen bland annat, att riksdagen icke hade någon erinran emot förslaget om museets organisation på två avdelningar, vardera under sin särskilda föreståndare, samt att riksdagen funnit förslaget rörande befattningshavarernas lönegradsplacering lämpligt avvägt. Lika med departementschefen funne sig riksdagen böra betona angelägenheten av att ett blivande detaljerat förslag rörande kostnaderna för museets organisation hölles inom den av utredningsmännen angivna kostnadsramen.

I anledning av riksdagens nyssnämnda skrivelse tillsatte Kungl. Maj:ts sedermera en nämnd, bestående av fem ledamöter, med huvudsaklig uppgift att under tiden för uppförandet av en byggnad för ifrågavarande museum tillhandagå byggnadsstyrelsen med erforderliga råd och upplysningar i musealt hänseende ävensom att i samråd med marin- och sjöfartsmuseernas ledning förbereda och planlägga samlingarnas utställande i museibyggnaden.

I skrivelse den 11 september 1934 har *sjöhistoriska museets nämnd* — jämte anmälan att museets nybyggnad förväntades bliva färdig till budgetårsskiftet den 1 juli 1935 — hemställt, att för bestridande av kostnaderna för museet måtte å riksstaten för budgetåret 1935/1936 upptagas ett anslag å 48,752 kronor, därav 33,752 kronor beräknats för avlöningar och omkostnader i enlighet med de av utredningsmännen föreslagna staterna och 15,000 kronor för bestridande av vissa utgifter i samband med de museala samlingarnas uppordnande.

Till stöd för förslaget om anvisande av särskilda medel för samlingarnas uppordnande har nämnden anfört följande:

I propositionen nr 227 till 1932 års riksdag hade upptagits vissa av utredningsmännen angivna kostnader för samlingarnas utställande i den nya museibyggnaden, såsom för elektrisk armatur, montrar m. m. samt flyttningkostnader, till beräknat belopp av 30,000 kronor, avsedda att bestridas av tillgängliga medel. Däremot hade medel ej upptagits för själva det museala uppordningsarbete, som måste verkställas innan samlingarna kunde utställas för allmänheten. Den personal, som avsetts för normala förhållanden, vore icke tillräcklig för arbetet med samlingarnas ordnande och uppställning, därest detta arbete skulle kunna medhinnas inom rimlig tid, uppskattad till 1 $\frac{1}{2}$ å 2 år. Ytterligare arbetskraft måste därför ställas till museets förfogande.

För detta ändamål erfordrades under övergångstiden sålunda särskilda medel, som möjliggjorde anställande av de extra arbetskrafter av olika slag, vilka vore nödvändiga.

Att med full säkerhet beräkna storleken av härför erforderliga medel vore icke möjligt med hänsyn till arbetets mångskiftande art, omfattande förutom expeditions- och räkenskapsföring och dylikt i huvudsak samlingarnas ordnande, katalogisering, lagning och konservering samt slutligen deras exponering för allmänheten. Nämnden hade emellertid efter gjorda utredningar beräknat dessa kostnader till sammanlagt 30,000 kronor att fördelas på de båda budgetåren 1935/1936 och 1936/1937.

*Departements-
chefen.*

Då det sjöhistoriska museets nybyggnad kan förväntas bliva färdig till den 1 juli 1935, lära för uppehållande av museets verksamhet under nästkommande budgetår erforderliga medel böra äskas av den nu sammanträdande riksdagen. Det av utredningsmännen för museets anordnande på sin tid avgivna, av Kungl. Maj:t för 1932 års riksdag framlagda förslaget till avlönings- och omkostnadsstat för museet torde härvid i huvudsak böra läggas till grund för beräkningen av medelsbehovet för förevarande ändamål; enär emellertid museiinstitutionen icke kan träda i full verksamhet förrän efter samlingarnas ditflyttning, ordnande och uppställning — ett arbete som av museets nämnd beräknats kräva en tid av 1 $\frac{1}{2}$ å 2 år — torde, vad nästkommande budgetår vidkommer, vissa nedsättningar kunna göras i de av nämnden för museets verksamhet i full drift beräknade anslagsmedlen. Innan jag närmare ingår på frågan om vederbörande anslags beräkning, vill jag erinra om att enligt den nya uppställningen av riksstaten de för museet avsedda anslagsmedlen böra å riksstaten upptagas enligt följande grunder: för bestridande av avlöningar åt museets personal bör anvisas ett avlöningsanslag av förslagsanslags natur och medel för bestridande av omkostnader anvisas å ett annat anslag av enahanda natur.¹

Vad nu till en början avlöningsanslaget angår, bör, såsom även i propositionen nr 227 till 1932 års riksdag förutsatts, museets personal tillsvidare uppföras å extra stat. Med hänsyn till den olika karaktären av museets två avdelningar samt till omfattningen av arbetet med museisamlingarnas uppställning och ordnande förordar jag, att den av 1932 års riksdag förutsedda anordningen med två avdelningsföreståndare träder i funktion redan från och med nästkommande budgetår. Däremot synes mig behovet av vaktmästarpersonal för samma budgetperiod kunna tillgodoses genom anställande endast av en förste expeditionsvakt i 7:e lönegraden. Anslagsposten till avlöningar åt de båda avdelningsföreståndarna och förste expeditionsvakten bör enligt de nya grunderna för anslagsberäkningarna upptagas efter högsta förekommande löneklassen för vederbörande befattningar. Med tillämpning av detta beräkningssätt uppgår det sammanlagda avlöningsbeloppet till ifrågarörande tjänstemän till (8,580 + 8,580 + 3,300 =) 20,460 kronor eller, efter minskning med pensionsavdragen 561 kronor, i avrundat tal 19,900 kronor. I enlighet med utredningsmännens förslag torde dock full avlöning icke behöva beräknas för föreståndaren å marinavdelningen utan för honom endast behöva upptagas ett såsom skäligt ansett arvode av 3,600 kronor. Vidare

bör förste expeditionsvakten, för vilken tjänstebostad jämte värme och lyse kommer att beredas i museibyggnaden, härför erlagga ersättning, som synes böra bestämmas till 700 kronor för år. Nyss angivna summa av 19,900 kronor bör således minskas dels med skillnaden, 4,725 kronor, mellan netto-avlöningen för avdelningsföreståndare, 8,325 kronor, och förberörda arvode, 3,600 kronor, dels ock nyssnämnda hyresersättningsbelopp, 700 kronor. Anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å extra stat bör således beräknas till $(19,900 - 4,725 - 700 =)$ 14,475 kronor, vilket belopp torde få avrundas uppåt till 14,500 kronor.

Till arvode för bestridande av portvaktsgöromål m. m. torde böra beräknas ett belopp av 600 kronor.

Slutligen bör för provisoriskt dyrortstillägg under rubriken »Särskilda förmåner till icke-ordinarie tjänstemän» beräknas ett belopp av 400 kronor.

Det sammanlagda medelsbehovet under förevarande anslag bör således upptagas till $(14,500 + 600 + 400 =)$ 15,500 kronor.

Under omkostnadsstaten torde medel böra beräknas för kostnader för bränsle och lyse samt för övriga expenser. I enlighet med utredningsmännens förslag har medelsbehovet för ifrågavarande ändamål från museinämndens sida — sedan kostnaderna för samlingarnas underhåll och förkovran beräknats till 9,000 kronor — upptagits med 8,300 kronor, därav ansetts skola belöpa å bränsle och lyse 4,900 kronor samt å övriga expenser 3,400 kronor, därav 2,400 kronor för städning, 500 kronor för rengöring, 250 kronor för övriga expenser och 250 kronor för tryckning. Då för nästkommande budgetår ett mindre belopp än det av nämnden beräknade synes böra vara tillfyllest för de olika ändamål, varom här är fråga, förordar jag, att anslaget nu upptages till 6,500 kronor.

Då för nästkommande budgetår särskilda medel för underhåll och förkovran av samlingarna icke torde vara erforderliga, anser jag mig icke böra nu framlägga förslag om anslagsäskande i detta hänseende.

Utöver förstnämnda två för museets egentliga verksamhet avsedda anslag lära, på de av museets nämnd anförda skäl, särskilda medel böra beräknas för samlingarnas uppordnande. Kostnaderna för detta ändamål har nämnden uppskattat till 30,000 kronor, varav halva beloppet eller 15,000 kronor skulle anvisas för nästkommande budgetår och återstoden å riksstaten för därefter följande budgetår. Jag tillstyrker, att för nästkommande budgetår för förevarande ändamål anvisas ett anslag å 8,000 kronor. Anslaget torde böra givas reservationsanslags natur.

Under de två närmast följande punkterna ämnar jag framlägga förslag om medelsanvisning till bestridande av omkostnaderna för museet respek-

tive av kostnaderna för samlingarnas uppbordnande. Vad nu angår avlöningsanslaget, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande personalförteckning vid sjöhistoriska museet:

Tjänstemän å extra stat.

Befattning	Lönegrad
1 föreståndare å marinavdelningen	B 24
1 föreståndare å sjöfartsavdelningen	B 24
1 förste expeditionsvakt	B 7;

dels godkänna följande avlöningsstat för sjöhistoriska museet, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

1. Avlöningar till tjänstemän å extra stat,
förslagsvis ... kronor 14,500

Anm. Avlöningar för befattningshavare å extra stat, *förslagsvis* kronor 19,900

Då som föreståndare å marinavdelningen är anställd en pensionerad sjöofficer eller mariningenjör, utgår till denne endast arvode av 3,600 kronor.

Förste expeditionsvakten skall för bostad jämte lyse och värme i museibyggnaden erlägga ersättning med 700 kronor för år.

Avgående poster tillhopa » 5,425
kronor 14,475

2. Arvode, bestämt av Kungl. Maj:t, för bestridande av portvaktsgöromål m. m. » 600

3. Särskilda löneförmåner till icke-ordinarie personal, *förslagsvis* » 400

Summa förslagsanslag kronor 15,500;

dels ock till Sjöhistoriska museet: Avlöningar för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 15,500.

[42.] 8. **Sjöhistoriska museet: Omkostnader, förslagsanslag.** Under åberopande av vad jag under nästföregående punkt anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Sjöhistoriska museet: Omkostnader* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 6,500.

[43.] 9. **Sjöhistoriska museet: Uppordnande av samlingarna, reservationsanslag.** Under åberopande av vad jag under punkt 41 anfört, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Sjöhistoriska museet: Uppordnande av samlingarna* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 8,000.

[44.] 10. **Drift- och underhållskostnader för statens isbrytarfartyg, förslagsanslag.**

Budgetår	Anslag kronor	Nettoutgifter kronor
1932/1933	200,000	193,393
1933/1934	200,000	197,073
1934/1935	225,000	—
1935/1936 (<i>förslag</i>)	225,000	—

Beträffande omfattningen av den regelmässiga statliga isbrytningstjänsten och de faktorer, som utöva ett mera väsentligt inflytande å storleken av drift- och underhållskostnaderna för statens isbrytarfartyg, hänvisas till de redogörelser härutinnan, som återfinnas å sidorna 115—119 av tionde huvudtiteln i 1932 års statsverksproposition samt å sidorna 65 och 66 av samma huvudtitel i 1934 års statsverksproposition.

För nästkommande budgetår torde anslag för ifrågavarande ändamål böra upptagas med oförändrat belopp. Departements-
chefen.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till bestridande av *Drift- och underhållskostnader för statens isbrytarfartyg* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 225,000.

[45.] 11. **Ersättning åt sjömanshusen.** Sjömanshusens ursprungligen främsta uppgifter voro utdelande av understöd till behövande sjöfolk eller deras efterlevande, utövande av viss tillsyn och kontroll över sjömän samt förvaltning av sjömanshusens kassor och fonder. Efter hand hava emellertid sjömanshusen kommit att anlitas även för statliga uppgifter, främst genom biträde vid de värnpliktigas inskrivning och redovisning

samt vid utövande av kontroll i vissa sociala och andra hänseenden, genom tillhandahållande av upplysningar åt myndigheter och andra m. m.

Sjömanshusens viktigaste inkomster utgöras av den s. k. tonavgiften, som utgår för från svensk hamn till utrikes ort avgående fartyg, den å sjöfolks intjänta hyra utgående s. k. hyresavgiften, räntor å sjömanshusens fondmedel samt statsbidrag.

Som ersättning för ombesörjandet av förenämnda sjömanshusen åvillande bestyr med värnpliktigas inskrivning och redovisning m. m. anvisade riksdagen å extra stat för vart och ett av åren 1900—1911 ett anslag å 30,000 kronor. Motsvarande anslag utgick för vart och ett av åren 1912—1920 med 40,000 kronor, för ett vart av åren 1921—1932 med 162,000 kronor samt därefter med 146,000 kronor för år.

Genom brev till kommerskollegium den 15 juni 1934 har Kungl. Maj:t i överensstämmelse med ett av kollegium avgivet förslag fördelat det av riksdagen för budgetåret 1934/1935 anvisade anslaget å 146,000 kronor sålunda, att de olika sjömanshusen tilldelats följande belopp, nämligen:

Sjömanshuset i	Kronor	Sjömanshuset i	Kronor
Falkenberg	400	Oskarshamn	7,500
Gävle	500	Piteå	100
Göteborg	18,300	Ronneby	100
Halmstad	5,600	Simrishamn	5,500
Haparanda	100	Skelleftå	100
Hudiksvall	100	Stockholm	4,500
Hälsingborg	9,000	Strömstad	10,400
Härnösand	2,500	Sundsvall	1,000
Jönköping	100	Söderhamn	1,600
Kalmar	8,000	Söderköping	100
Karlshamn	10,000	Södertälje	900
Karlskrona	2,500	Sölvesborg	2,500
Karlstad	400	Trälleborg	500
Kristianstad	1,400	Uddevalla	15,100
Kungälv	300	Umeå	400
Landskrona	2,300	Uppsala	100
Lidköping	800	Vadstena	100
Linköping	100	Varberg	1,000
Luleå	100	Visby	6,000
Lysekil	1,500	Västervik	10,700
Malmö	3,000	Västerås	300
Marstrand	6,800	Ystad	100
Norrköping	1,000	Örnsköldsvik	100
Nyköping	2,500		
		Summa kronor	146,000.

Frågan om omorganisation av sjömanshusen i riket samt därmed sammanhängande spörsmål hava under de senaste åren vid skilda tillfällen varit föremål för statsmakternas överbägande. I avseende å vad i detta ämne förekommit ber jag att i korthet få bringa i erinran följande.

I anledning av en vid 1915 års riksdag väckt motion anhöll sagda års riksdag i skrivelse nr 175, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa utredning rörande sjömanshusen i riket, i syfte att dessa institutioner på ett ändamålsenligare sätt än hittills måtte tillvarata sjöfolkets intressen. Riksdagen anförde i berörda skrivelse, bland annat, att en undersökning borde företagas rörande sjömanshusens befattning med de värnpliktigas inskrivning och redovisning, varvid även borde beräknas till vilket belopp kostnaderna därför ävensom för sjömanshusens förvaltning för övriga statsändamål kunde belöpa sig. I samband därmed borde överbägas, i vad mån ett särskiljande av sjömanshusens understödjande och förvaltande myndighet kunde äga rum. Skulle för värnpliktsärendenas behandling en centralisering visa sig lämplig, borde givetvis även undersökas, om så kunde vara förhållandet jämväl för handhavandet av andra uppgifter, som sjömanshusen hade att fylla.

Sedan Kungl. Maj:t uppdragit åt kommerskollegium att med tillhjälp av sakkunniga verkställa den av riksdagen begärda utredningen ävensom att till Kungl. Maj:t avgiva det förslag, vartill utredningen kunde föranleda, avlämnade av kollegium tillkallade sakkunniga (1917 års sjömanshuskommitterade) den 18 november 1919 betänkande och förslag till sjömanshusens omorganisation, därvid de sakkunniga i fråga om antalet sjömanshus förordade en minskning från 47 till 31.

Emellertid hade Kungl. Maj:t, i anledning av hemställan av 1919 års riksdag i dess skrivelse nr 304, den 20 september 1919 uppdragit åt de s. k. skeppstjänstkommitterade att verkställa utredning angående förbättrad allmän pensionering av sjömän. Frågan om sjömanshusens omorganisation kom därvid, på grund av det samband som ansågs bestå mellan denna och nyssnämnda fråga, att tillsvidare uppskjutas i avbidan på pensionsfrågans lösning. Sedan skeppstjänstkommitterade den 28 februari 1923 avgivit betänkande med förslag till lag om särskild pensionsförsäkring av sjöfolk, underkastades förslaget i ett flertal däröver avgivna utlåtanden en kritisk granskning, varvid även yrkanden framställdes på en omarbetning av förslagets såväl huvudgrunder som detaljer.

Under framhållande, att något slutligt avgörande beträffande sjömanshuskommitterades förslag till omorganisation av sjömanshusen icke kunde åvägabringas, förrän ställning tagits till skeppstjänstkommitterades berörda förslag angående ordnande av sjömanspensioneringen, framlade kommerskollegium i skrivelse den 23 september 1927 — under uttalande att det vore angeläget att, i avvaktan på en slutlig lösning av de båda frågorna, en åtminstone provisorisk omorganisation av sjömanshusen åstadkommes — förslag till indragning av flertalet av de av sjömanshuskommitterade till indragning föreslagna sjömanshusen.

Vid anmälan inför Kungl. Maj:t såväl år 1928 som år 1929 av punkten i statsverkspropositionen om anslag till sjömanshusen uttalade dåvarande chefen för handelsdepartementet efter erinran om kommerskollegii sistnämnda förslag, att det vore hans avsikt att framdeles anmäla förslaget för Kungl. Maj:ts prövning. 1928 års riksdag uttalade emellertid, att det icke syntes riksdagen lämpligt att, innan slutlig ståndpunkt kunnat tagas till omorganisationsfrågan i hela dess vidd, vidtaga indragning av några

sjömanshus, och 1929 års riksdag framhöll i samma fråga, att anledning till frångående av 1928 års riksdags sistnämnda uppfattning i ämnet icke heller då syntes i princip föreligga.

Sedan Kungl. Maj:t — i anledning av ett uttalande av 1933 års riksdag, att en minskning av anslaget till sjömanshusen borde vidtagas — den 2 juni 1933 anbefallt kommerskollegium att avgiva yttrande och förslag rörande åtgärder för nedbringande av sjömanshusens förvaltningskostnader, framhöll kollegium i skrivelse den 19 sistnämnda månad, jämte det kollegium gav anvisning på vissa mindre kostnadsbesparingar, att det mötte stora svårigheter att med dåvarande organisation av sjömanshusen ernå någon mera beaktansvärd minskning av sjömanshusens förvaltningskostnader.

På grund av vad kommerskollegium sålunda uttalat anmodade jag i skrivelse den 29 september 1933 kollegium att — enär det statsfinansiella läget alltjämt nödvändiggjorde, att statens utgifter i möjligaste mån hölles nere — verkställa den överarbetning av kollegii i förenämnda skrivelse den 23 september 1927 framlagda förslag angående indragning av vissa sjömanshus, som med hänsyn till vad sedermera förekommit eller eljest kunde finnas påkallad, ävensom att till handelsdepartementet inkomma med sålunda reviderat förslag i ämnet.

I skrivelse den 22 november 1933 föreslog sedermera kommerskollegium indragning från och med den 1 januari 1935 av dels de av kollegium förut till indragning föreslagna 13 sjömanshusen dels ock ytterligare ett sjömanshus, vars verksamhet i alldeles särskilt hög grad efter den senaste undersökningen gått tillbaka.

Vid anmälan inför Kungl. Maj:t den 3 januari 1934 av frågan om anslag å riksstaten för budgetåret 1934/1935 till sjömanshusen uttalade jag, att, då kommerskollegii förslag till indragning av sjömanshus syntes mig väl grundat, det vore min avsikt att framdeles anmäla detsamma för Kungl. Maj:ts prövning, och framhöll jag i detta sammanhang, bland annat, att den indragning av vissa sjömanshus, varom fråga alltså vore, icke föregrepe spörsmålet om sjömanshusorganisationens definitiva ordnande och att den i ingen mån komme att inkräkta på de understöd, som av sjömanshusens medel utginge till vissa understödstagare.

I skrivelse den 10 april 1934, nr 10, uttalade riksdagen, att riksdagen icke funnit anledning att i princip frånga den av riksdagen tidigare uttalade uppfattningen i fråga om indragning av sjömanshus. Visserligen syntes skäl tala för ett övervägande, huruvida icke vissa sjömanshus med ringa omfattning, bland annat i fråga om sin understödsverksamhet, kunde indragas för åstadkommande av förbilligande av sjömanshusens administrationskostnader. Emellertid vore riksdagen av den meningen, att en indragning i den av kommerskollegium och departementschefen ifrågasatta omfattningen icke borde vidtagas, förrän frågan om sjömanspensioneringens ordnande och i samband därmed frågan om sjömanshusens organisation i hela dess vidd blivit lösta.

Emellertid har Kungl. Maj:t genom beslut den 15 juni 1934 uppdragit åt kommerskollegium att med biträde av sakkunniga personer verkställa förnyad utredning i fråga om sjömanshusens organisation samt till Kungl. Maj:t inkomma med det förslag, vartill utredningen kunde giva anledning. Vid föredragning av detta ärende anförde jag till statsrådsprotokollet bland annat följande:

»Av den lämnade redogörelsen framgår, att den ifrågasatta definitiva omorganisationen av sjömanshusen hittills ansetts icke böra genomföras förrän frågan om anordnande av särskild sjömanspensionering erhållit sin lösning.

I sistnämnda avseende må erinras, att Kungl. Maj:t, bland annat med hänsyn till de förut nämnda mot skeppstjänstkommitterades förslag riktade anmärkningarna, den 31 maj 1929 uppdrog åt 1928 års pensionsförsäkringskommitté att utreda möjligheterna för en rationellare samverkan än för närvarande av de olika former av pensioner och understöd, som stode till buds för invalida eller ålderstigna sjömän och för sjömäns efterlevande, ävensom att framlägga av utredningen betingade förslag härutinnan.

Sedan 1928 års pensionsförsäkringskommitté, som den 26 april 1934 avgivit betänkande med förslag rörande revision av den allmänna pensionsförsäkringen, i skrivelse sistnämnda dag framhållit, att särbestämmelser rörande sjöfolket och deras efterlevande icke lämpligen kunde infogas i den lagstiftning, som reglerade den allmänna pensionsförsäkringen, samt att sjömanspensionseringsfrågan och frågan om den allmänna pensionsförsäkringen icke ägde sådant sammanhang med varandra, att de borde lösas i ett sammanhang, har Kungl. Maj:t denna dag, på därom av kommittén gjord framställning, återkallat det kommittén genom Kungl. Maj:ts förutnämnda beslut den 31 maj 1929 meddelade utredningsuppdrag.

Vid övervägande av frågan om sjöfolkets pensionering har jag kommit till den uppfattningen att någon vidare åtgärd i syfte att införa särskilda bestämmelser rörande sådan pensionering icke i nuvarande läge bör företagas. Framhållas må i detta sammanhang att 1928 års pensionsförsäkringskommitté i sitt nyssnämnda betänkande föreslagit en avsevärd uppmjukning av nu gällande regler för beskärning av pensionstillägg på grund av pensionstagares inkomst, vilket skulle innebära väsentligt förbättrad ställning för pensionsberättigade sjömän.

Frågan om sjömanshusens omorganisation synes därför nu böra upptagas till förnyad omprövning med utgångspunkt från att särskilda bestämmelser rörande pensionering av sjöfolket icke ifrågasätts.

Vid denna omprövning bör övervägas, om och i vilken utsträckning sjömanshusinstitutionen bör bibehållas eller till sin allmänna natur förändras; i samband därmed böra även frågorna om sjöfolkets inskrivning, mönstringsväsendet och värnpliktsredovisningen, understödsväsendet samt sjömanshuspersonalens stat och pensionering undersökas och övervägas.»

I skrivelse den 25 augusti 1934 har *kommerskollegium* anfört, att det kollegium meddelade utredningsuppdraget icke kunde slutföras inom sådan tid, att frågan om definitiva anordningar rörande statens bidragande till sjömanshusens förvaltningskostnader kunde föreläggas 1935 års riksdag. Den hittillsvarande provisoriska anordningen i fråga om statsbidraget syntes därför böra fortfara ännu något år. Kollegium ansåge emellertid de skäl, som kollegium vid tidigare tillfällen framhållit för statsbidragets utgående med det högre beloppet av 162,000 kronor, så vägande, att kollegium måste ånyo bestämt tillråda, att anslaget åter bringades upp till nämnda belopp.

Departement-
chefen.

I det läge, vari frågan om sjömanshusens omorganisation och därmed sammanhängande förhållanden nu befinner sig, anser jag mig icke böra förorda någon ändring i det anslagsbelopp, som för närvarande utgår såsom ersättning åt sjömanshusen.

Jag hemställer sålunda, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att för *Beredande under år 1935 åt sjömanshusen av ersättning för dem åliggande bestyr med värnplikti- gas inskrivning och redovisning samt för andra dem åvilande uppgifter för statsverkets räkning* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett anslag av kronor 146,000.

[46.] 12. Läkareundersökning av sjöfolk, förslagsanslag.

Budgetår	Anslag kronor	Nettoutgifter kronor
1932/1933	40,000	49,837
1933/1934	45,000	49,467
1934/1935	45,000	—
1935/1936 (förslag)	47,000	—

(Förordning den 31 december 1917, nr 932, ändrad genom förordning nr 680/1918 samt kungörelser nr 631/1922 och nr 264/1925.)

Beträffande anslagets historik hänvisas till tionde huvudtiteln, sid. 111 och 112, i 1932 års statsverksproposition.

I skrivelse den 13 augusti 1934 har *kommerskollegium* gjort framställning om beviljande jämväl för budgetåret 1935/1936 av anslag till bestridande av de enligt gällande grunder å statsverket belöpande kostnaderna för läkarundersökning av sjöfolk. Beträffande anslagets belopp har kollegium framhållit, att belastningen å anslaget uppgått under budgetåren 1928/1929—1932/1933 till i medeltal 47,300 kronor för år samt under budgetåret 1933/1934 till 49,467 kronor, samt under återopande härav hemställt, att anslaget för nu ifrågavarande budgetperiod måtte beräknas till 47,000 kronor.

Departement-
chefen.

Även för budgetåret 1935/1936 erfordras anslag för ifrågavarande ändamål. På av kommerskollegium anförda skäl förordar jag, att anslaget nu upptages med ett till 47,000 kronor förhöjt belopp.

För användningen av anslaget lära de bestämmelser, som meddelats i förordningen den 31 december 1917 med däri sedermera gjorda ändringar, alltjämt böra lända till efterrättelse.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Läkarundersökning av sjöfolk* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 47,000.

[47.] 13. Handelshögskolan i Stockholm.

Budgetår	Anslag kronor	Nettoutgifter kronor
1931/1932	40,000	40,000
1932/1933	30,000	30,000
1933/1934	25,000	25,000
1934/1935	25,000	—
1935/1936 (förslag)	25,000	—

I skrivelse den 18 september 1934 har *styrelsen för handelshögskoleföreningen i Stockholm* gjort framställning om statsbidrag till högskolan för studieåret 1935—1936 med enahanda belopp som det av riksdagen för budgetåret 1931/1932 beviljade eller 40,000 kronor. Till stöd härför har styrelsen anført i huvudsak följande:

I sin framställning om statsbidrag till högskolan för innevarande studieår hade styrelsen framhållit, att elevavgifterna vid högskolan vore de högsta, som utkrävdes vid någon svensk högskola, men att högskolans förvaltning till följd av statsanslagets knapphet såge sig urständ-satt att företaga den sänkning av samma avgifter, som länge varit ett önskemål. Med hänsyn härtill och då ränteavkastningen på högskolans i obligationer placerade medel till följd av konverteringar efter hand nedginge, under det att utgifterna beräknades komma att stiga, vore det angeläget, att bidraget återfördes till det ifrågasatta, högre beloppet.

I ett den 24 september 1934 avgivet utlåtande i ämnet har *kommerskollegium* förklarat sig livligt tillstyrka, att anslaget från och med nästkommande budgetår ånyo upptoges till det av handelshögskoleföreningens styrelse begärda beloppet.

Den av handelshögskoleföreningens styrelse gjorda framställningen om ökning i det av statsmedel nu till högskolan utgående understödet synes mig i och för sig vara värd allt beaktande. Med hänsyn till nödvändigheten i nuvarande budgetära läge av största möjliga utgiftsbe-gränsning finner jag mig emellertid nödsakad förorda, att understödet för nästkommande budgetår bibehålles vid samma belopp som för innevarande budgetår eller vid 25,000 kronor.

Bidraget torde böra utgå under förutsättning att verksamheten vid högskolan fortsattes efter i huvudsak samma plan som hittills, samt att minst tolv friplatser för studerande finnas inrättade vid högskolan.

På grund av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att såsom bidrag till *Handelshögskolan i Stockholm* under läsåret 1935—1936 å riksstaten för budgetåret 1935/1936 anvisa ett anslag av kronor 25,000.

*Departement-
chefen.*

[48.] 14. Exportstipendier, *reservationsanslag*.

Budgetår	Anslag kronor	Nettoutgifter kronor
1932/1933	20,000	19,523
1933/1934	20,000	25,500
1934/1935	20,000	—
1935/1936 (<i>förslag</i>)	20,000	—

(Kungörelse den 16 september 1932, nr 441).

Rörande anslagets historik hänvisas till tionde huvudtiteln, sid. 85 och 86, i 1932 års statsverksproposition.

I skrivelse den 29 november 1934 har *kommerskollegium* gjort framställning om beviljande även för budgetåret 1935/1936 av ett anslag å 20,000 kronor till exportstipendier.

*Departements-
chefen.*

Genom beslut den 21 december 1934 har Kungl. Maj:t utdelat ett fortsättningsstipendium och ett nytt stipendium. Den efter denna stipendieutdelning förefintliga behållningen å anslaget uppgår till omkring 14,900 kronor. Emellertid är ett antal ansökningar om erhållande av exportstipendier fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts prövning och enligt vad kommerskollegium meddelat torde nya ansökningar om stipendier vara att förvänta under det löpande budgetåret.

Då ytterligare medel för ifrågavarande ändamål torde böra ställas till förfogande även för nästkommande budgetår, förordar jag, att medel härför nu äskas, till samma belopp som finnes upptaget å löpande riksstat, eller 20,000 kronor.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Exportstipendier* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 20,000.

[49.] 15. Svenska handelskamrar i utlandet.

Budgetår	Anslag kronor	Nettoutgifter kronor
1933/1934	70,500	70,500
1934/1935	70,500	—
1935/1936 (<i>förslag</i>)	70,500	—

Beträffande anslagets historik hänvisas till tionde huvudtiteln, sid. 96 och 97, i 1932 års statsverksproposition.

Det för budgetåret 1934/1935 anvisade anslaget har jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 27 april 1934 fördelats å de olika handelskamrarna sålunda, att handelskammaren i London erhållit 20,000 kronor, handelskammaren i New York 15,500 kronor, handelskammaren i Paris 12,500 kronor, handelskammaren i Sydney 12,500 kronor och handelskammaren i Warschau 10,000 kronor.

Därjämte har Kungl. Maj:t tilldelat handelskammaren i London och handelskammaren i Paris av särskilda förhållanden betingade bidrag för år 1934 å 10,000 kronor respektive 8,500 kronor, vilka belopp utgått från handels- och sjöfartsfonden samt manufakturförslagslånefondens räntemedel. Från samma fondmedel har den nybildade handelskammaren i Riga för budgetåret 1934/1935 erhållit ett statsbidrag å 4,000 kronor.

Med skrivelse den 24 oktober 1934 har kommerskollegium till Kungl. Maj:t överlämnat till kollegium inkomna ansökningar från svenska handelskamrarna i London, Paris, Sydney och Warschau om statsunderstöd jämväl för år 1935, samtidigt varmed kollegium avgivit infordrat utlåtande över direkt till Kungl. Maj:t inkomna framställningar i enahanda syfte från handelskamrarna i New York och Riga.

Svenska handelskammaren i London har för år 1935 begärt ett anslag av 35,000 kronor. Såsom skäl för höjningen av understödet har framhållits i huvudsak följande:

Kammarens arbetsbörda hade ständigt ökats. Särskilt hade införandet år 1932 av tullar i Förenade Konungariket givit anledning till en mångfald förfrågningar och tvister, vilka berett handelskammaren mycket arbete. 1933 års handelsavtal i förening med de särskilda omständigheter, som vore förbundna med den svensk-engliska handeln, hade än ytterligare ökat arbetsbördan. En betydelsefull länk hade smitts i den kedja, som bunde England och Sverige samman, genom omläggningen och utvidgningen av handelskammarens tidskrift. Likaså hade upprättandet i London av kommersiella handelskurser för unga svenskar bidragit till detta ändamål. Trots den starkt utökade verksamheten hade emellertid handelskammaren varit nödsakad att reducera sin personal och nedskära avlöningarna. Hade handelskammaren icke haft att tillgå extra arbetskraft från 24 volontärer, för vilka kammaren under olika perioder varje år beredde plats på sin expedition, hade det ej heller varit möjligt att upprätthålla verksamheten i nämnda omfattning. Emellertid beräknades kammarens verksamhet för år 1934 medföra en förlust av 217 pund sterling och i statförslaget för år 1935 kunde beräknas uppkomma en förlust av 782 pund sterling.

Svenska handelskammaren i Paris har för år 1935 anhållit om ett till 15,000 kronor ökat statsbidrag att utgå i guld. Till stöd härför anför kammaren bland annat följande:

Kammaren hade att fullfölja en under nuvarande depressions- och konjunctureringstider ur mer än en synpunkt otacksam arbetsuppgift. Med hänsyn till den verkliga betydelse för Sveriges ekonomiska liv, som det svenska handelsutbytet med Frankrike ägde och framdeles i än högre grad borde komma att äga, hade kammaren dock ett verksamhetsfält, vilket det vore till verklig skada för vårt land att ej uppmärksam och efter kontinuerligt fullföljd plan bearbeta. Trots risken för ökade ekonomiska svårigheter för egen del hade kammaren under det senaste året icke heller låtit sig avskräckas från att förbättra och utvidga sitt arbetsprogram dels genom att samla svenska industriföretag till kollektivt deltagande i kammarens paviljong på den betydelsefulla Paris-mässan, dels ock framför allt genom att från och med år 1934 och enligt de metoder, som tidigare

utformats av handelskammaren i London, samla svenska handelsstuderande till handelskurser, ordnade i samarbete med Paris' handelskammarens *Académie Commercial*.

Såsom en sammanställning av kammarens inkomster och utgifter under åren 1930—1933 utvisade, hade under dessa år uppkommit en förlust å respektive 7,127, 27,413, 2,973 och 5,752 francs. För år 1934 räknade handelskammaren med en förlust å 61,000 francs. Handelskammaren hade i särskild till Kungl. Maj:t ställd ansökan av den 6 september 1934 hemställt om ett extra statsbidrag för täckning av den del av sistnämnda års förlust, som motsvarade genom kronans värdeminskning i förhållande till francsen uppkommen kursförlust å årets riksstatsanslag och som beräknades uppgå till cirka 35,800 francs. Den därefter kvarstående bristen beräknades kunna täckas genom gåvor från enskilda. För år 1935 räknade handelskammaren med i stort sett samma utgiftssumma som för år 1934.

Svenska handelskammaren i New York har för år 1935 hemställt om ett till 30,000 kronor ökat statsbidrag. Till stöd härför framhålles bland annat:

Kammaren hade genom den världsekonomiska krisen försatts i ett ytterst prekärt läge på grund av den allvarliga nedgång, som förorsakats i inflytande medlemsavgifter. Samtidigt hade å andra sidan handelskammarens arbetsbörda ökats högst väsentligt till följd av att firmor och affärsmän, som sett sina inkomster krympa genom krisens verkningar, ivrigt sökt nya affärsförbindelser och inkomstkällor. I alltjämt stigande mån hade dessa vänt sig till kammaren om råd och hjälp. Även för icke-medlemmar utförde kammaren ett synnerligen omfattande arbete. Om kammaren trots den oroväckande nedgången i inkomster upprätthållit sin verksamhet med oförminskad effektivitet, hade detta dock ej kunnat åstadkommas med vanliga medel. För att icke nödgas inställa verksamheten hade sålunda i organisatoriskt hänseende så drastiska nedskärningar vidtagits, som med hänsyn till kammarens verksamhet befunnits möjliga. Genom att vidare vädja till privatpersoner inom medlemskretsen hade kammarens styrelse lyckats säkerställa en fortsatt verksamhet under 1932 och 1933. Krisens verkningar gjorde sig emellertid alltför gällande. Inkomsterna från medlemsavgifter år 1933 hade sålunda sjunkit med 2,956 dollars jämfört med motsvarande inkomster år 1930. Det frivilliga arbetskapitalet hade måst förbrukas, och ingen möjlighet vore för handen att erhålla ytterligare donationer från privat håll. Att kunna räkna på en stegring i medlemsskapet, ens tillnärmelsevis motsvarande den genom krisåren uppkomna förlusten, vore otänkbart. Enligt uppgjord budgetkalkyl erfordrades en summa av 8,239 dollars för att balansera kammarens inkomster och utgifter under år 1935.

Svenska handelskammaren i Sydney har för år 1935 anhållit om ett till 17,500 kronor ökat statsunderstöd. Handelskammaren anför till stöd för sin framställning huvudsakligen följande:

Värdet av Sveriges export till Australien hade trots bland annat de fortfarande höga tullarna avsevärt stegrats under det finansår, som slutade den 30 juni 1933. Ett ännu bättre resultat syntes vara att förvänta för år 1934, enär Australien syntes så gott som fullständigt hava överstått den svåra depressionen. Det vore därför av största vikt, att kammaren vore väl rustad att bistå svenska exportörer och handelsintressen

att göra sig gällande i den svåra konkurrensen i detta land. För detta ändamål ansåge kammaren ett större finansiellt stöd från hemlandet vara av nöden, särskilt som handelskammarens ständigt växande uppgifter medfört stora extra omkostnader. Av handelskammarens vinst- och förlusträkning för år 1933 framginge visserligen, att kammarens rörelse, sedan ett underskott å cirka 237 pund sterling å tidskriften täckts, lämnat vinst å cirka 85 pund sterling. Handelskammaren beräknade dock, att verksamheten under såväl år 1934 som år 1935 komme att medföra förlust av respektive cirka 119 och 1,075 pund sterling. Bland de beräknade inkomsterna för sistnämnda år inginge likväl icke något statsbidrag.

Svenska handelskammaren i Warschau har begärt ett statsunderstöd för år 1935 av 10,000 kronor att utgå i guld. Till stöd härför anför kammaren bland annat:

Den svenska exporten hade under år 1933 gjort vissa landvinningar i Polen, vilket ej blott tagit sig uttryck i ökade exportsiffror utan även visat sig däri, att en del nya svenska artiklar, huvudsakligen helfabrikat av hög kvalitet, vunnit en ökad utbredning på den polska marknaden. Handelskammaren hade också kunnat glädja sig åt ett ökat antal besök av svenska affärsmän, och det ökade antalet personliga och skriftliga förfrågningar från polska affärsmäns sida visade, att det polska intresset för svenska varor och affärer på Sverige vore i stigande. Även officiella och enskilda institutioner hade anlitat kammaren i allt större utsträckning. Det kammaren beviljade statsanslaget å 10,000 kronor kunde på grund av svenska kronans fall icke utfylla kammarens utgiftsstat. Från år 1933 utbalanserades en förlust av cirka 10,000 zloty och år 1934 beräknades komma att sluta med en förlust av 7,700 zloty, vadan den sammanlagda förlusten vid 1934 års utgång kunde beräknas uppgå till omkring 17,700 zloty. På grund härav finge handelskammaren hemställa, att det begärda statsanslaget måtte få utgå i guldvaluta efter en zlotykurs av 2:40. Handelskammarens fonder skulle då icke löpa fara att helt och hållet förbrukas.

Svenska handelskammaren i Riga — som började sin verksamhet den 7 juli 1933 — har begärt ett statsunderstöd av 5,000 kronor för år 1935. Till stöd för sin framställning anför kammaren bland annat följande:

De stora svårigheterna för importen från Sverige till Lettland kvarstode. Sveriges export på Lettland visade för januari—maj 1934 jämfört med samma månader 1933 någon, ehuru tämligen obetydlig nedgång, och utan handelskammarens medverkan skulle tillbakagången helt säkert blivit avsevärt större. Lettlands export till Sverige hade däremot under de fem första månaderna under 1934 mer än fördubblats, och förtjänsten därav torde till mycket stor del få tillskrivas kammaren. Då den lettiska handelspolitiken alltmera inriktades på att få till stånd utjämning i handelsbalansen med varje enskilt land och det som nämnts till stor del torde hava varit handelskammarens förtjänst, att exporten till Sverige från Lettland väsentligt ökats, syntes redan därigenom kammarens existensberättigande vara ådagalagt. Beträffande handelskammarens ekonomiska ställning hade verksamheten under år 1933 lämnat en vinst å cirka 525 lats. Enligt kammarens förslag till budget för år 1934 beräknades denna kunna balanseras dels genom gåvor från svenska firmor å sammanlagt 1,100 kronor och dels genom det kammaren tilldelade statsunderstödet,

varav hälften beräknats belöpa på ifrågavarande år. Ett preliminärt förslag till budget för år 1935 visade, sedan bland inkomsterna upptagits bland annat återstående 2,000 kronor av nyssnämnda statsunderstöd, en förlust av omkring 4,000 lats, vilken beräknades kunna täckas genom statsunderstöd och frivilliga bidrag.

I sin förut omnämnda skrivelse den 24 oktober anför *kommerskollegium* — efter att hava redogjort för innehållet i de särskilda framställningarna — för egen del i huvudsak följande:

Den verksamhet, som de svenska handelskamrarna i utlandet bedreve för främjandet av vår utrikeshandel, måste enligt kollegii mening tillmätas en synnerligen stor betydelse. Detta gällde icke minst under nuvarande förhållanden, då hinder av olika slag restes mot det internationella varuutbytet. Kollegium funne också handelskamrarna förtjänta av uppmuntran och stöd från statens sida. Beträffande samtliga handelskamrar gällde, att deras verksamhet icke torde kunna upprätthållas utan bidrag av allmänna medel. Kollegium ansåge det under angivna förhållanden angeläget, att dylika bidrag lämnades dem jämväl för år 1935.

Samtliga handelskamrar hade hemställt om förhöjda bidrag. Med hänsyn till det statsfinansiella läget funne sig kollegium icke nu böra förordna höjning av riksstatsanslaget till de handelskamrar, som för närvarande komme i åtnjutande av sådant anslag. Skulle i särskilda fall ökning av statsunderstödet till dessa handelskamrar vara påkallat, torde efter särskild framställning sådant understöd kunna beviljas av till Kungl. Maj:ts förfogande stående medel.

Vad beträffade understödet till handelskammaren i Riga hade det år 1934 beviljade bidraget å 4,000 kronor anvisats att utgå från fondmedel. Kollegium funne det synnerligen önskvärt, att understödet även till denna handelskammare i likhet med de ordinarie understöden till övriga handelskamrar i utlandet finge utgå från riksstatsanslag. Mot storleken av det begärda beloppet, 5,000 kronor, hade kollegium icke något att erinra. Då understödet, därest detsamma i fortsättningen finge utgå från riksstatsanslaget, syntes böra i likhet med understöden till övriga handelskamrar beviljas för kalenderår, och det understöd, som år 1934 tillerkänts handelskammaren, avsåge budgetåret 1934/1935, skulle i riksstaten för budgetåret 1935/1936 för denna handelskammare allenast behöva beräknas så stort belopp, som belöpte sig på senare hälften av år 1935, eller 2,500 kronor.

Kommerskollegium har sålunda föreslagit, att såsom understöd för år 1935 till svenska handelskamrar i utlandet måtte för budgetåret 1935/1936 anvisas ett anslag å 73,000 kronor, att fördelas mellan de olika handelskamrarna med 20,000 kronor till handelskammaren i London, med 15,500 kronor till handelskammaren i New York, med 12,500 kronor till vardera av handelskamrarna i Paris och New York, med 10,000 kronor till handelskammaren i Warschau och med 2,500 kronor till handelskammaren i Riga.

*Departements-
chefen.*

I betraktande av den för landets utrikeshandel gagneliga verksamhet, som utövas av de svenska handelskamrarna i utlandet, anser jag, att åt

kamrarna även i fortsättningen bör beredas ekonomiskt stöd från statens sida.

I likhet med kommerskollegium och på av kollegium anförda grunder finner jag mig dock icke kunna förorda de av handelskamrarna i London, New York, Paris, Sydney och Warschau, vilka kamrar redan åtnjuta statsbidrag från anslag å riksstaten, gjorda framställningarna om höjning av nu till dem utgående bidragsbelopp. Statsbidragen till dessa handelskamrar torde sålunda böra bibehållas vid oförändrade belopp, att utgå på motsvarande villkor, som varit gällande för år 1934.

Med hänsyn till angelägenheten av att under rådande förhållanden i möjligaste mån undvika ökning i nu utgående riksstatsanslag finner jag mig icke heller kunna förorda den av kommerskollegium föreslagna, förberedande av bidrag till handelskammaren i Riga avsedda ökningen i förevarande anslag.

På grund av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Svenska handelskamrar i utlandet* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett anslag av kronor 70,500.

E. Patent- och registreringsväsendet m. m.

Patent- och registreringsverket.

[50.] 1. Patent- och registreringsverket: *Avlöningar, förslagsanslag.* Enligt under de senaste åren tillämpade budgetprinciper har det ordinarie förslagsanslaget till patent- och registreringsverket uppförts i riksstaten med samma belopp som inkomsttiteln »Patent- och varumärkes- samt registreringsavgifter». I enlighet härmed äro i riksstaten för innevarande budgetår ifrågavarande anslag och inkomsttitel upptagna med enahanda belopp av 1,500,000 kronor. De inflytande avgifterna tillgodoföras över anslaget en särskild fond, »patent- och registreringsverkets fond», från vilken utgifterna för verket bestridas.

Genom beslut den 27 april 1934 har Kungl. Maj:t fastställt följande stat för patent- och registreringsverket:

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsvis.....	kronor	564,700
Avlöningar till å övergångsstat uppförda en byrådirektör och en registrator, förslagsvis	»	18,000
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare, vikariats- ersättningar m. m., förslagsvis	»	300,000

Expenser, förslagsvis	kronor	64,000
Fastigheten, förslagsvis	»	15,000
Postavgifter och transportkostnader, förslagsvis	»	8,500
Resor, förslagsvis	»	1,000
Publikationer, efter avdrag av influtna prenumerationsavgifter och dylikt, samt kungörelser, förslagsvis	»	160,000
Återställda registrerings- m. fl. avgifter, förslagsvis	»	25,000
Bidrag till patentunionens internationella byrå i Bern, förslagsvis	»	2,600
Bidrag till uppfinnarekontoret	»	8,000
Pensioner åt avskedade tjänstemän, förslagsvis	»	65,000
Dyrtidstillägg, förslagsvis	»	85,000
Summa kronor		1,316,800.

Av de å övergångsstat uppförda befattningshavarne är byrådirektören placerad i lönegraden B 28 och registratorn i lönegraden B 21.

Enligt beslut den 15 juni 1934 har Kungl. Maj:t *dels* förordnat, att i ämbetsverket må tillsvidare under budgetåret 1934/1935 anställas 6 extra förste byråingenjörer, därav 3 i lönegraden B 26 och 3 i lönegraden B 24, samt att avlöningskostnaderna för ifrågavarande tjänster skola avföras å anslagsposten till avlöningar åt icke-ordinarie befattningshavare m. m., *dels ock* bemyndigat ämbetsverket att tillsvidare under sagda budgetår förordna 16 befattningshavare i ämbetsverket till extra ledamöter med placering i 22:a lönegraden enligt löneplanen för icke-ordinarie tjänstemän.

I det utlåtande, som den 15 september 1933 gemensamt avgavs av statskontoret och riksräkenskapsverket angående uppställningen av riksstatens utgiftssida, förutsatte ämbetsverken — i anslutning till ett av riksdagens år 1932 församlade revisorer gjort uttalande, vilket av riksdagen lämnats utan erinran — att den hittillsvarande till patent- och varumärkes- samt registreringsavgifter anknutna specialbudgeten skulle upplösas; de för patent- och registreringsverkets verksamhet erforderliga anslagsmedlen skulle därefter anvisas i vanlig ordning. I propositionen nr 220 till 1934 års riksdag angående uppställningen av riksstatens utgiftssida m. m. uttalade chefen för finansdepartementet, att det ej vore erforderligt att då taga ställning till denna fråga, utan syntes vad därutinnan föreslagits böra prövas i samband med förberedelserna till statsverkspropositionen till 1935 års riksdag.

För egen del har jag nu funnit mig böra förorda ämbetsverkens förslag att den ifrågavarande specialbudgeten upplöses och att sålunda de för patent- och registreringsverkets verksamhet erforderliga anslagsmedlen anvisas i vanlig ordning.

I enlighet med de nya grunderna för riksstatens uppställning böra de för patent- och registreringsverket avsedda anslagsmedlen nu upptagas å riksstaten under två särskilda anslag, ett för avlöningar och ett för omkostnader. Därvid bör, vad avlöningsanslaget angår, dels till tionde huvudtiteln all-

männa dyrtidstilläggsanslag överförs den i ämbetsverkets nuvarande stat ingående anslagsposten för dyrtidstillägg, dels ock under elfte huvudtiteln uppförs den i sagda stat ingående anslagsposten för pensioner åt avskedade tjänstemän.

Med skrivelse den 14 september 1934 har *patent- och registreringsverket* gjort framställning om beviljande av anslagsmedel för budgetåret 1935/1936. Därvid har ämbetsverket framlagt förslag om *dels* uppförande å ordinarie stat av 6 förste byråingenjörstjänster, därav tre i lönegraden B 26 och tre i lönegraden B 24, 1 notarietjänst i lönegraden B 21 och 1 registratorsbefattning i lönegraden B 14, *dels* uppflyttning av den nu i lönegraden B 14 placerade föreståndarebefattningen för varumärkesgranskningen till lönegraden B 21, *dels ock* utbyte av en expeditivsvaktbefattning i lönegraden B 5 mot en tjänst som förrådsföreståndare i lönegraden B 10. Den till uppförande å ordinarie stat föreslagna registratorsbefattningen i lönegraden B 14 är avsedd att ersätta den nu å övergångsstat uppförda registratorsbefattningen i lönegraden B 21, vars innehavare kommer att före ingången av budgetåret 1935/1936 uppnå pensionsåldern. I fråga om ämbetsverkets motivering för berörda förslag får jag hänvisa till vad handlingarna i ärendet därutinnan innehålla.

Med utgångspunkt från en av patent- och registreringsverket i enlighet med ämbetsverkets nu omförmälda förslag upprättad tjänsteförteckning har ämbetsverket beräknat anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat på grundval av den för varje befattning förekommande högsta löneklassen till 675,840 kronor.

Enär av de båda å övergångsstaten uppförda tjänstemännen byrådirektören numera avgått från sin tjänst samt registratorn, såsom redan nämnts, före ingången av nästkommande budgetår uppnår pensionsåldern, har ämbetsverket icke beräknat några medel för avlöningar till tjänstemän å övergångsstat.

Till avlöningar till tjänstemän å extra stat har ämbetsverket upptagit en anslagspost å 54,360 kronor, vilket belopp beräknats för sex extra förste byråingenjörer, därav 3 i lönegraden B 26 och 3 i lönegraden B 24.

För grundavlöningar m. m. till icke-ordinarie befattningshavare har ämbetsverket upptagit ett belopp av 272,600 kronor. Medelsbehovet för avlöningsförhöjningar m. m. åt dylik personal har ämbetsverket beräknat till 36,600 kronor. Anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal skulle alltså utföras med 309,200 kronor.

Under rubriken »Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare» har ämbetsverket beräknat ett belopp av 28,000 kronor, därav 27,600 kronor för provisoriskt dyrtidstillägg och 400 kronor för felräkningspenningar åt kassören.

Det sammanlagda medelsbehovet under förevarande anslag har patent- och registreringsverket alltså upptagit till $(675,840 + 54,360 + 309,200 + 28,000 =) 1,067,400$ kronor.

Över patent- och registreringsverkets förslag om inrättande av nya tjänster m. m. har allmänna civilförvaltningens lönenämnd den 3 november 1934 avgivit infordrat utlåtande. Lönenämnden har därvid dels tillstyrkt förslaget om uppförande å ordinarie stat av en registratorsbefattning i lönegraden B 14, dels lämnat framställningen om uppförande å ordinarie stat av sex förste byråingenjörsbefattningar, därav 3 i lönegraden B 26 och 3 i lönegraden B 24, utan erinran, dels ock förklarat en placering i lönegraden B 7 för den av ämbetsverket föreslagna nya förrådsföreståndaretjänsten vara väl avvägd. Ämbetsverkets förslag i övrigt har lönenämnden icke funnit sig kunna för närvarande förorda.

*Departements-
chefen.*

I likhet med allmänna civilförvaltningens lönenämnd tillstyrker jag patent- och registreringsverkets förslag om inrättande å ordinarie stat av en registratorsbefattning i lönegraden B 14. På de skäl, som jag under punkt 3 anfört i fråga om inrättande av vissa nya tjänster å kommerskollegii ordinarie stat, anser jag mig däremot icke kunna nu förorda de av patent- och registreringsverket i övrigt framlagda förslagen om inrättande av nya tjänster m. m.

Anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat torde följaktligen böra beräknas med utgångspunkt från de befattningar, som för närvarande äro upptagna å staten, med tillägg av en registratortjänst i 14:e lönegraden. Med tillämpning av förut angivna beräkningssätt bör den för ifrågavarande ändamål nu upptagna anslagsposten, 564,700 kronor, uppräknas till 602,300 kronor och därutöver ökas med avlöningskostnaden för den nya registratortjänsten, i runt tal 4,900 kronor, varefter sålunda erhållna bruttolönebelopp, 607,200 kronor, bör minskas med summan av pensionsavdragen för de ordinarie tjänstemännen, i runt tal 18,300 kronor. Nettobeloppet till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat bör sålunda upptagas med (607,200 — 18,300 =) 588,900 kronor, vilket innebär en ökning i förhållande till den i nu gällande stat upptagna anslagsposten med 24,200 kronor.

Från nuvarande anslagsposten å 300,000 kronor till avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. avlönas, såsom redan nämnts, bland andra befattningshavare sex extra förste byråingenjörer, därav 3 i lönegraden B 26 och 3 i lönegraden B 24. Avlöningskostnaderna för dessa tjänstemän, som enligt uppgift för sistförflutna budgetår uppgått till 24,828 kronor respektive 22,548 kronor eller sammanlagt 47,376 kronor, böra nu, såsom ämbetsverket föreslagit, uppföras under en anslagspost för avlöningar till tjänstemän å extra stat och beräknas till (28,620 + 25,740 =) 54,360 kronor eller i avrundat tal 54,400 kronor. Detta belopp bör minskas med summan av pensionsavdragen för ifrågavarande tjänstemän, i runt tal 1,700 kronor, till 52,700 kronor, vilket innebär en ökning i förhållande till för löpande budgetår för motsvarande ändamål beräknade belopp med i runt tal 5,300 kronor.

Anslagsmedlen för avlönande av övrig icke-ordinarie personal skola enligt de nya grunderna för statuppställningen fördelas på två poster, den ena avsedd för grundavlöningar m. m. och den andra för avlöningsförhöjningar

m. m. För dessa utgiftsändamål finnes, såsom nyss angivits, å den nuvarande anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. beräknat ett belopp av 300,000 kronor. Efter avdrag av hittills utgående avlöningskostnader, 47,376 kronor, för förenämnda sex extra förste byråingenjörer, kvarstår ett belopp av 252,624 kronor. För grundavlöningar m. m. åt icke-ordinarie personal har ämbetsverket nu beräknat ett belopp av 272,600 kronor och för avlöningsförhöjningar m. m. ett belopp av 36,600 kronor eller tillhopa 309,200 kronor. Ämbetsverkets förslag i denna del innebär sålunda en ökning i förhållande till i nu gällande stat för motsvarande ändamål beräknade belopp med $(309,200 - 252,624 =) 56,576$ kronor.

Vid beräkningen av grundavlöningsbeloppet torde ämbetsverket hava utgått från att dess förslag om uppförande av vissa befattningar å ordinarie stat i sin helhet komme att bifallas. Enligt vad som framgår av det föregående har jag emellertid ansett mig endast i ett avseende kunna förorda sagda förslag. Uteslutet är dock icke, att det skall visa sig möjligt att utan någon inskränkning beträffande de för närvarande av ämbetsverket anlitade icke-ordinarie arbetskrafterna i viss mån motverka den ökning i anslagsbehovet, som till följd av min sålunda intagna ståndpunkt eljest kunde synas erforderlig. Med hänsyn härtill och till svårigheten att på förhand med tillförlitlighet beräkna verkningarna av de faktorer, som härvidlag spela in, synes mig lämpligast att utgå från förenämnda belopp av 272,600 kronor och i avlöningsstaten upptaga anslagsposten till grundavlöningar med förslagsvis angivet belopp. Jag förutsätter härvid, att föreskrift meddelas att anslagsposten icke må överskridas utan Kungl. Maj:ts medgivande. Med utgående således från sagda belopp, 272,600 kronor, och med avräknande av 60 procent av summan av pensionsavdragen för nu ifrågavarande tjänstemän, 5,417 kronor, skulle anslagsposten följaktligen upptagas till 267,183 kronor eller i avrundat tal 267,200 kronor.

Posten till avlöningsförhöjningar m. m. har, enligt vad ämbetsverket uppgivit, beräknats efter två löneförhöjningar för varje befattningshavare. Då emellertid belastningen å anslaget senast utgjort allenast i runt tal 15,000 kronor, lärer posten icke behöva upptagas till högre belopp. Anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal bör följaktligen i staten upptagas med ett sammanlagt belopp av $(267,200 + 15,000 =) 282,200$ kronor, vilket innebär en ökning i förhållande till för löpande budgetår för motsvarande ändamål beräknade belopp med i runt tal 29,600 kronor.

Ämbetsverkets beräkning rörande anslagsposten till särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän har icke givit anledning till erinran.

Det sammanlagda medelsbehovet under förevarande anslag bör således upptagas till $(588,900 + 52,700 + 282,200 + 28,000 =) 951,800$ kronor.

Under nästföljande punkt ämnar jag framlägga förslag om medelsanvisning till bestridande av omkostnader för patent- och registreringsverket.

Vad nu angår ämbetsverkets avlöningsanslag, bör i samband med avlåtande av förslag till riksdagen om godkännande av avlöningsstaten även personalförteckning vid ämbetsverket underställas riksdagens godkännande.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande personalförteckning vid patent- och registreringsverket:

Personalförteckning.		Lönegrad
Befattning		
Tjänstemän å ordinarie stat.		
1 generaldirektör	A	3
3 byråchefer och ledamöter av besvärsavdelningen	B	30
5 byråchefer	B	30
16 byrådirektörer	B	28
9 förste byråingenjörer	B	26
8 förste byråingenjörer	B	24
1 bibliotekarie	B	24
1 sekreterare	B	24
1 byråingenjör	B	21
1 kassör och räkenskapsförare	B	21
3 notarier	B	21
1 föreståndare för varumärkesgranskningen	B	14
1 registrator	B	14
1 eldare och maskinist	B	7
1 förste expeditionsvakt	B	7
6 kanslibiträden	B	7
5 expeditionsvakter	B	5
15 kontorsbiträden	B	4
2 skrivbiträden	B	2

Tjänstemän å extra stat.

3 förste byråingenjörer	B	26
3 förste byråingenjörer	B	24;

dels godkänna följande avlöningsstat för patent- och registreringsverket, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, *förslagsvis* kronor 588,900
2. Avlöningar till tjänstemän å extra stat, *förslagsvis* » 52,700
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:

a. Grundavlöningar	
m. m., <i>förslagsvis</i>	kronor 267,200
b. Avlöningsförhöjningar m. m.,	
<i>förslagsvis</i>	» 15,000 kronor 282,200
4. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	» 28,000
Summa förslagsanslag kronor 951,800;	
<i>dels ock till Patent- och registreringsverket: Avlöningar för budgetåret 1935/1936 anvisa ett förslagsanslag av</i>	
kronor 951,800.	

[51.] 2. **Patent- och registreringsverket: Omkostnader, förslagsanslag.** Såsom under nästföregående punkt nämnts, bestridas för närvarande omkostnaderna för patent- och registreringsverket från olika i det nuvarande anslaget till ämbetsverket ingående poster. Enligt grunderna för den beslutade omläggningen av riksstatens utgiftssida skola medel för hithörande utgifter nu anvisas å ett särskilt anslag. Därvid böra emellertid de i nu utgående anslag för ämbetsverket upptagna posterna till bidrag till uppfinnarekontoret, 8,000 kronor, och till bidrag till patentunionens internationella byrå i Bern, 2,600 kronor, uppföras såsom självständiga anslag, anslaget till uppfinnarekontoret under nu förevarande avdelning för Patent- och registreringsväsendet m. m. och anslaget till nyssnämnda byrå under tionde huvudtitelns avdelning för Diverse. Efter avdrag av dessa båda poster, tillhopa 10,600 kronor, är för övriga omkostnader i ämbetsverkets nuvarande stat beräknat ett belopp å sammanlagt 273,500 kronor, därav för reseersättningar 1,000 kronor, för expenser 64,000 kronor, för postavgifter och transportkostnader 8,500 kronor, för publikationer m. m. 160,000 kronor, för fastigheten 15,000 kronor och för återställda registrerings- m. fl. avgifter 25,000 kronor.

I sin förenämnda skrivelse den 14 september 1934 har *patent- och registreringsverket* beräknat medelsbehovet för bestridande av ämbetsverkets omkostnader på följande sätt.

Posten reseersättningar har ämbetsverket upptagit med oförändrat belopp, 1,000 kronor.

Anslaget till expenser, vari medel för postavgifter och transportkostnader synts ämbetsverket lämpligen böra ingå, har ämbetsverket upptagit till 72,500 kronor eller till samma belopp, som för ifrågavarande ändamål beräknats för innevarande budgetår. Härav har styrelsen beräknat skola belöpa å postavgifter och transportkostnader oförändrat belopp, 8,500 kronor, samt å övriga expenser likaledes oförändrat belopp, 64,000 kronor, därav å kostnader för elektrisk ström förslagsvis 4,000 kronor.

För publikationer och kungörelser har ämbetsverket beräknat ett belopp av 190,000 kronor. Det belopp av 30,000 kronor, varmed det sålunda beräknade beloppet, 190,000 kronor, överstiger den summa av 160,000 kronor, som för ifrågavarande ändamål för närvarande är uppfört såsom nettobelopp i ämbetsverkets stat, motsvaras av prenumerationsavgifter och dylikt, vilka samtidigt, till samma belopp, böra uppföras såsom särskilda uppbördsmedel å anslaget.

Vidare har ämbetsverket föreslagit, att å staten skulle uppföras en ny utgiftspost å 2,500 kronor för den vid verket bedrivna reproduktionsverksamheten — tillverkning av fotostatkopior samt blåkopior av handlingar och ritningar m. m. — samt att å andra sidan såsom inkomst å samma verksamhet skulle upptagas särskilda uppbördsmedel till beräknat belopp av 10,000 kronor.

Slutligen har ämbetsverket under rubrik Övriga utgifter — motsvarande i nu gällande stat upptagna posterna till fastigheten å 15,000 kronor och till återställda avgifter å 25,000 kronor — uppfört en summa av 42,000 kronor, därav 17,000 kronor beräknats belöpa å fastigheten och 25,000 kronor å återställda registrerings- m. fl. avgifter. Ökningen i posten till fastigheten, 2,000 kronor, motsvarades av hyresinkomster, vilka, till samma belopp, borde uppföras såsom särskilda uppbördsmedel.

Summan av utgifterna å omkostnadsanslaget har patent- och registreringsverket följaktligen beräknat till $(1,000 + 72,500 + 190,000 + 2,500 + 42,000 =)$ 308,000 kronor. Såsom särskilda uppbördsmedel har ämbetsverket å staten för anslaget uppfört $(30,000 + 10,000 + 2,000 =)$ 42,000 kronor. I anslutning härtill har ämbetsverket hemställt, att för bestridande av ämbetsverkets omkostnader måtte anvisas ett förslagsanslag av 266,000 kronor.

Departements-
chefen.

Mot vad patent- och registreringsverket föreslagit i fråga om beräkningen av medelsbehovet för omkostnader för ämbetsverket har jag icke funnit annan anledning till erinran, än att i anslutning till vad chefen för finansdepartementet förut i dag vid anmälan av för flera huvudtitlar gemensamma frågor anfört angående inrättande av en statens allmänna fastighetsfond det för fastigheten beräknade utgiftsbeloppet, 17,000 kronor, bör avföras från ämbetsverkets omkostnadsstat för att i stället bestridas av nämnda fond. Ämbetsverkets omkostnadsanslag för budgetåret 1935/1936 skulle alltså beräknas enligt följande uppställning:

U t g i f t e r:

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor	1,000
2. Expenser, <i>förslagsvis</i>	»	72,500
3. Publikationstryck och kungörelser, <i>förslagsvis</i>	»	190,000
4. Reproduktionsverksamheten, <i>förslagsvis</i>	»	2,500
5. Återställda registrerings- m. fl. avgifter, <i>förslagsvis</i> ..	»	25,000

Summa kronor 291,000.

Särskilda uppbördsmedel:

Prenumerationsavgifter och dylikt	kronor 30,000	
Avgifter för reproduktioner	» 10,000	kronor 40,000
		Nettoutgift kronor 251,000.

Sistnämnda belopp, 251,000 kronor, bör äskas såsom förslagsanslag. Stat för anslagets användning torde i sinom tid få fastställas av Kungl. Maj:t.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Patent- och registreringsverket*: *Omkostnader* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 251,000.

[52.] 3. **Bidrag till uppfinnarekontoret.** I fråga om den i patent- och registreringsverkets nu gällande stat uppförda anslagsposten för bidrag till uppfinnarekontoret (jmf. 1934 års statsverksproposition, tionde huvudtiteln, sid. 40—42) har Kungl. Maj:t genom brev den 27 april 1934 föreskrivit, bland annat, att sådant bidrag må under innevarande budgetår utgå med högst 8,000 kronor under villkor, att, oavsett konsultationsavgifter och andra dylika inkomster, ett belopp, motsvarande minst hälften av statsbidraget, tillförts kontoret i bidrag från annat håll.

Såsom jag under nästföregående punkt framhållit, bör för det statsbidrag till uppfinnarekontoret, som alltjämt torde böra utgå, ett särskilt anslag nu uppföras å riksstaten. För bidragets åtnjutande torde enahanda villkor böra gälla, som föreskrivits beträffande samma bidrag för löpande budgetår. *Departements-
chefen.*

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att såsom *Bidrag till uppfinnarekontoret* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett anslag av .. kronor 8,000.

[53.] 4. **Särskilda kostnader för förenings- m. fl. register, förslagsanslag.**

Budgetår	Anslag kronor	Nettoutgifter kronor
1932/1933	10,000	17,013
1933 1934	10,000	15,629
1934/1935	10,000	—
1935/1936 (<i>förslag</i>).....	110,000	—

Från ifrågavarande anslag bestridas kostnaderna för den överståthållarämbetet och länsstyrelserna åliggande befattningen med registreringar och

anmälningar till förenings- m. fl. register. De för dylika registreringar och anmälningar inflytande avgifterna hava hittills tillförts anslaget såsom särskilda uppbördsmedel.

Departements-
chefen.

I riksstatsförslaget för nästkommande budgetår har såsom inkomst av »Avgifter för registrering i förenings- m. fl. register» upptagits ett belopp av 100,000 kronor. Vid sådant förhållande torde, med hänsyn till erfarenheterna under de senaste budgetåren, medelsbehovet å förevarande anslag nu böra beräknas till 110,000 kronor.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Särskilda kostnader för förenings- m. fl. register* för budgetåret 1935 1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 110,000.

[54.] 5. **Avsättning till försäkringsinspektionens fond, förslagsanslag.** Det ordinarie förslagsanslaget till försäkringsinspektionen är, enligt nu tillämpade budgetprinciper, uppfört i riksstaten med samma belopp, varmed inkomstiteln »Bidrag till försäkringsinspektionen» upptagits, eller för löpande budgetår med 95,000 kronor. Nämda bidrag tillgodoföres över utgiftsanslaget en särskild fond, »försäkringsinspektionens fond», från vilken utgifterna för inspektionen bestridas.

Genom beslut den 2 juni 1933 har Kungl. Maj:t fastställt följande stat för försäkringsinspektionen:

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, förslagsvis	kronor	66,100
Arvoden å 3,000 kronor till två ledamöter	»	6,000
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., förslagsvis	»	14,400
Resekostnads- och traktamentsersättningar, förslagsvis	»	1,200
Hyra, förslagsvis	»	11,900
Publikationstryck, förslagsvis	»	5,200
Expenser, förslagsvis	»	9,000
Pensioner till avskedade tjänstemän, förslagsvis	»	7,900
Dyrtidstillägg, förslagsvis	»	9,500

Summa kronor 131,200.

Antalet ordinarie befattningshavare i försäkringsinspektionen är enligt Kungl. Maj:ts brev den 9 maj 1930 bestämt på följande sätt:

Befattning	Lönegrad
1 chef, arvode enligt 5 § i avlöningsreglementet	—
1 ledamot och byrådirektör	B 28
1 förste aktuarie	B 26
2 förste revisorer	B 26

Befattning	Lönegrad
1 kansliskrivare	B 11
1 kanslibiträde	B 7
1 expeditionsvakt	B 5.

Med skrivelse den 25 september 1934 har *försäkringsinspektionen* gjort framställning om beviljande av anslagsmedel för budgetåret 1935/1936. Därvid har ämbetsverket upprepat sina i två tidigare skrivelser, senast den 14 september 1932, framlagda förslag om viss förändring i inspektionens organisation och förändrad tjänsteställning för vissa befattningshavare i verket, nämligen förändring av befattningen såsom byrådirektör till byråchefstjänst i lönegraden B 30 och av befattningen såsom förste aktuarie likaledes till byråchefstjänst i lönegraden B 30 samt ombildning av den förste revisorsbefattning, vars innehavare har till åliggande granskningen av livförsäkringsbolagens verksamhet, till byråinspektörstjänst i lönegraden B 28. I den nu föreliggande framställningen anför ämbetsverket till en början följande:

I det utlåtande, som allmänna civilförvaltningens lönenämnd hade avgivit över inspektionens år 1932 gjorda förslag, hade lönenämnden förklarat sig för sin del hysa viss tvekan, huruvida det under dåvarande förhållanden kunde vara lämpligt att upptaga samma förslag till avgörande. Med hänsyn till tänkbara konsekvenser inom andra områden av statsförvaltningen syntes man icke kunna undgå att vid bedömande av inspektionens förslag taga hänsyn till de krav på återhållsamhet i fråga om löneförhöjningar för statens befattningshavare i allmänhet, som det dåvarande tidsläget ställde. Nämnden hade därför förklarat sig vara av den uppfattningen, att ett uppskjutande av de utav inspektionen framförda lönefrågorna till dess mera normala förhållanden inträtt skulle giva ett bättre utgångsläge för ett sakligt bedömande av det utav inspektionen framförda förslaget. Det torde även erinras, att det av 1928 års lönekommitté utarbetade förslaget till allmänt avlöningsreglemente, avsett att äga tillämpning inom hela den nyreglerade civila statsförvaltningen, för det dåvarande vore föremål för Kungl. Maj:ts prövning och att i samband med det slutliga ställningstagandet till detta förslag en mera allmän översyn över befattningshavarnas lönegradsplacering kunde förväntas bli vidtagen.

Statskontoret hade i sitt utlåtande framhållit, att statskontoret vore av samma principiella uppfattning som den, åt vilken lönenämnden givit uttryck.

Beträffande de av lönenämnden uttalade farhågorna för konsekvenser inom andra områden av statsförvaltningen av den föreslagna ändringen i tjänsteställning för vissa inspektionens befattningshavare ville försäkringsinspektionen erinra om, att inspektionens arbetsuppgift vore av den speciella art, att dylika konsekvenser i realiteten torde vara uteslutna. En avvägning av förevarande befattningshavares löneställning måste därför ske med hänsyn till de arbetsuppgifter, som åvilade just dessa tjänstemän, och torde näppe- ligen kunna befrämjas genom att, såsom lönenämnden syntes ifrågasätta, verkställas i anslutning till en mera allmän översyn över andra statliga befattningshavares lönegradsplacering.

Med anledning av vad lönenämnden i övrigt anført i fråga om krav på återhållsamhet till följd av tidsläget, ville försäkringsinspektionen framhålla, att depressionstider i regel medförde behovet av skärpt tillsyn och därmed följande ökning av arbetet samt ej sällan mera komplicerade arbetsuppgifter. Sålunda komme exempelvis den viktiga del av inspektionens verksamhet, som omfattade kontrollen av försäkringsbolagens kapitalplacering, under tider, då osäkerheten och oron på kapitalmarknaden vore stor, att ställas inför nya och betydelsefulla problem.

Då fråga vore om tillsyn över det betydande område av landets ekonomiska liv, som försäkringsväsendet utgjorde (de svenska bolagens premieinkomst för direkt försäkring i Sverige utgjorde omkring 290 miljoner kronor och förvaltningskostnaderna cirka 75 miljoner kronor per år), syntes det allmänna endast kunna ha ett intresse — att denna tillsyn gjordes effektiv. Den för närvarande stora risken att tjänstemännen i inspektionen sökte förmånligare anställning å annat håll komme genom en förbättrad tjänsteställning att reduceras. Denna omständighet vore för upprätthållandet av inspektionens verksamhet av allra största betydelse, då arbetsuppgifterne inom verket vore av den speciella karaktär, att det för en nytillträdande befattningshavare krävdes en avsevärd tid, innan han bleve i stånd att effektivt fylla de uppgifter, som åvilade honom.

Det finge i detta sammanhang upplysningsvis nämnas, att enligt 225 § i lagen om försäkringsrörelse det bidrag, som försäkringsbolagen årligen hade att erlægga till bestridande av inspektionens verksamhet, icke finge överstiga 2 promille av premieinkomsten. För de åtta sista åren hade för detta ändamål uttagits endast $\frac{1}{4}$ promille. Detta hade möjliggjorts tack vare den omständigheten, att de närmast föregående åren en bidragssats av $\frac{2}{3}$ promille tillämpats, varvid de uppkommande årliga överskotten fonderats. För närvarande uppginge kostnaderna för inspektionens verksamhet till något mer än 0.4 promille av premieinkomsten, motsvarande i runt tal en femtedel av det i lagen angivna maximibeloppet.

Ämbetsverket övergår härefter till en närmare motivering för sina olika förslag beträffande förenämnda tjänster och anför i detta hänseende följande:

Beträffande nuvarande befattningen såsom *byrådirektör och ledamot* hade löneregleringskommittén, såsom kommittén på sin tid uttryckligen framhållit, delat försäkringsinspektionens uppfattning om vikten av denna tjänst för inspektionen och funnit skäligt, att åt ifrågavarande befattningshavare bereddes en förmånligare ställning i avlöningshänseende än han för det dåvarande innehade; kommittén hade emellertid icke ansett sig då kunna tillråda att gå så långt som inspektionen föreslagit (byråchefsgad). Denna kommitténs inställning syntes hava framkallats av den omständigheten, att tjänsten år 1910, då frågan om förändringen redan upptagits, av statsmakterna ansetts böra bibehållas vid sin dittillsvarande karaktär (sekreterares gad). Kommitténs ståndpunkt därutinnan finge uppenbarligen tolkas så, att kommittén ansett önskvärdt få inspektionens erfarenheter av tjänsten ytterligare bekräftade, innan steget toges fullt ut till tjänstens uppflyttning i byråchefsgaden. Att en sådan bekräftelse vunnits ansågo sig inspektionen hava till fullo ådagalagt i sina förut omnämnda skrivelser. De uttalanden, som där gjorts i fråga om denna tjänst, grundade sig på inspektionens erfarenheter under ytterligare femton år. Enligt inspektionens bestämda mening föreläge fullt tillräckliga skäl för en förändring av byrådirektörsbefattningen till byråchefstjänst. Ett sakligt bedömande av denna fråga torde emellertid

icke kunna ske, med mindre man klart hölle i sikte, att verkets ämbetsuppgift vore av helt egenartad karaktär och att den icke kunde jämföras med de civila ämbetsverkens i allmänhet. Nämnas kunde i detta sammanhang, att i ett verk med närmast likartade uppgifter, bank- och fondinspektionen, motsvarande befattningshavare sedan många år hade byråchefstjänsteställning.

Det finge vidare framhållas, att, sedan inspektionen hösten 1917 avgivit sitt förslag om dåvarande sekreterartjänstens ombildande till byråchefstjänst, bland andra följande författningar, som rörde försäkringsväsendet, tillkommit, nämligen ny lag om försäkringsrörelse, lag om försäkringsavtal och lag om trafikförsäkring å motorfordon.

Samtliga dessa lagar hade tillfört byrådirektörsbefattningen nya spörsmål av krävande art, samtidigt som på grund av försäkringsväsendets utveckling i olika avseenden arbetsuppgifterna komplicerats; jämsides därmed hade arbetets omfattning avsevärt ökat och tenderade alltjämt att ökas.

Löneregleringskommitténs ovanberörda ståndpunkt i fråga om tjänstens ombildande hade, såsom i de förut omnämnda skrivelserna framhållits, också sin grund däri, att frågan kommit att ställas samman med spörsmålet om inrättande av en särskild nämnd vid inspektionens sida, vilket spörsmål ansåges böra lösas, innan frågan om dåvarande sekreterarens tjänsteställning slutligen avgjordes. På sätt inspektionen erinrat i förenämnda skrivelser, vore nämnda spörsmål nu sedan länge avfört från dagordningen.

På sätt det vid propositionen nr 182 till 1919 års riksdag angående omorganisation av försäkringsinspektionen m. m. fogade statsrådsprotokollet över civilärenden utvisade, hade vederbörande departementschef understrukit löneregleringskommitténs uttalande om betydelsen för inspektionen av ifrågavarande befattning och i samband därmed framhållit, att »vikten av denna tjänst blir därjämte större, allt eftersom försäkringsinspektionens verksamhet med försäkringsväsendets hastigt fortgående utveckling ökas». Detta uttalande hade till fullo besannats av de nyss berörda erfarenheter, som inspektionen gjort sedan dess.

Inspektionen tvekade därför icke att ånyo hemställa, att byrådirektörsbefattningen förändrades till byråchefstjänst. Inspektionen ville så mycket starkare understryka denna hemställan som de sakliga skäl, vilka legat till grund för statsmakternas avvaktande ståndpunktstagande till tidigare förslag i ämnet, för länge sedan helt bortfallit och den nuvarande tjänsteinnehavaren sålunda under flera år kommit att intaga en löneställning, som icke svarade mot det ansvar och den arbetsbörda, som förenats med befattningen.

I fråga om *förste aktuarien* finge till en början erinras om följande förhållanden. Försäkringsinspektionen hade ansett erforderligt att i större utsträckning inrikta sitt arbete på den viktiga del av inspektionens uppgift, som avsåge kontroll av försäkringsbolagens penningplacering, vilken fråga vore av betydelse särskilt för livförsäkringsbolagen. Enbart dessa bolag uppvisade år 1932 en premieinkomst för direkta försäkringar i Sverige överstigande 155 miljoner kronor. Denna betydande intäkt disponerades efter vissa regler, betingade av den komplicerade försäkringsmatematiska apparat, som kommit till användning inom våra dagars livförsäkringsverksamhet. Det sätt, varpå denna apparat funktionerade, vore av grundläggande betydelse för frågan om livförsäkringsbolagens soliditet.

Den närmaste kontrollen av försäkringsbolagens verksamhet, i vad den avsåge de speciellt försäkringsmatematiska frågorna, handhades av *förste aktuarien*. Det tillkomme honom att granska de försäkringstekniska grun-

der för livförsäkring m. m., vilka av bolagen enligt lag skulle underställas Kungl. Maj:t för stadfästelse, samt i övrigt ärenden av försäkringsmatematisk natur, vilka vore av beskaffenhet att böra underställas Kungl. Maj:t. Då huvudreglerna för funktionerandet av bolagens försäkringsmatematiska apparat skulle meddelas i förevarande grunder, vore en sakkunnig prövning av dessa, vilka till följd av utvecklingens krav ofta måste bli föremål för ändringar, av synnerlig vikt. Förste aktuarien hade vidare att granska de av bolagens aktuarier avgivna redogörelser rörande premiereservens beräkning, att utöva kontroll över försäkringsbolagens lagstadgade depositioner under inspektionens lås avseende försäkringsmatematiskt beräknade fonder — för närvarande uppgående sammanlagt till mer än 1,500 miljoner kronor —, samt att efter inspektionens bestämmande verkställa inspektioner av försäkringsbolag. Övriga arbetsuppgifter hade under senare åren dock icke medgivit några dylika inspektioner från förste aktuariens sida, utan dessa hade måst begränsas till vad vederbörande förste revisor kunnat medhinna. Försäkringsinspektionen hade trots detta likväl funnit nödigt att å förste aktuarien överflytta handläggningen av de viktiga försäkringstekniska ärendena angående den obligatoriska trafikförsäkringen.

Enligt försäkringsinspektionens mening rädde uppenbar disproportion mellan betydelsen av förste aktuariens arbetsuppgifter och tjänstens placering å löneskalan. Försäkringsinspektionen hade också redan för 15 år sedan hemställt om befattningens uppflyttning i byråchefsglad, samtidigt med att tjänstens innehavare föreslagits skola inträda som ledamot av inspektionen. Liksom beträffande byrådirektörens befattning hade emellertid även denna lönefråga kommit att sammankopplas med förslaget om inrättande av en särskild nämnd vid inspektionens sida, varför densamma ej blev föremål för prövning i sak. Vederbörande departementschef hade i det förut omnämnda, vid propositionen nr 182 till 1919 års riksdag fogade statsrådsprotokollet därom anført följande:

»Med förslaget att låta den nuvarande förste aktuarien bli ledamot av försäkringsinspektionen och därmed samtidigt upphöja denna befattning till tjänst av tredje graden har inspektionen avsett, att ämbetsverket — förutom överdirektören, som skall vara sakkunnig på livförsäkringens område — skulle erhålla ytterligare en ledamot, som vore förfaren i nämnda synnerligen viktiga gren av försäkringsväsendet. Betydelsen av att frågorna på detta område erhålla en så grundlig utredning som möjligt har enligt försäkringsinspektionens förmenande gjort behovet av en dylik ledamot alltmera kännbart. Även jag delar inspektionens uppfattning härutinnan. Innan frågan om inrättandet av den förut omförmälda nämnden, bestående av män från det praktiska försäkringsväsendets område, vunnit sin lösning, synes emellertid skäl ej vara att nu inrätta en ny ledamotsbefattning, som vid ett genomförande av förslaget om nämnd måhända skulle befinnas obehöfelig. Vid sådant förhållande finner jag mig ej kunna för närvarande tillstyrka den föreslagna förändringen i fråga om förste aktuariefattningen.»

Såsom tidigare framhållits hade förslaget rörande nämnden icke föranlett till någon åtgärd.

Den starka utveckling å försäkringsväsendets område, vilken ägt rum på senare tid, hade avsevärt påverkat arten och omfattningen av det arbete förste aktuarien hade att utföra. Här vore att märka icke endast livförsäkringsverksamhetens tillväxt i fråga om försäkringsbestånd, fonder m. m., utan även det förhållandet att försäkringsbolagen på ett alltmera mångsidigt och smidigt sätt sökte tillgodose de skiftande försäkringsbehov, som

föreläge. Beträffande aktuarierna hos livförsäkringsbolagen hade denna utveckling medfört, att deras befattning blivit alltmera krävande och därför också av bolagen tillmätts allt större vikt. Som en följd av samma utveckling hade även inspektionens förste aktuarie fått att utreda alltmera komplicerade frågor av olika slag på hithörande område. Även den allmänna ekonomiska utvecklingen ställde här ständigt nya problem. Som exempel härpå finge nämnas den nu aktuella och djupt ingripande frågan angående en omläggning av bolagens försäkringstekniska grunder med hänsyn till den starka nedgången i räntenivån.

Då det gällde att förvärva en lämplig person för denna tjänst hade inspektionen i första rummet att konkurrera med livförsäkringsbolagen. Med hänsyn till att inspektionens chef på grund av de många och olikartade göromål, som hörde till hans tjänst, endast kunde använda en begränsad del av sin tid åt direkt handläggning av försäkringsmatematiska ärenden, vore det givetvis av särskild vikt, att inspektionens speciella tjänsteman för dessa ärenden erhöle en sådan avlöning och finge en sådan ställning, att en god rekrytering icke äventyrades. Tjänstens nuvarande placering erbjöde icke någon garanti i detta avseende. Härpå hade också erhållits bekräftelse, då det under år 1931 gällt att återbesätta den genom förre innehavarens fränfalle ledigblivna förste aktuarietjänsten. Att befattningen likväl kunnat besättas med fullt kompetent kraft hade berott därpå, att inspektionen vid detta tillfälle bland sina tjänstemän haft en för uppdraget väl kvalificerad person. Då de försäkringsmatematiska och försäkringstekniska frågorna utgjorde ett av de mest betydelsefulla områdena för inspektionens tillsynsverksamhet, låge det synnerligen stor vikt uppå att icke genom en olämplig löneplacering för den tjänsteman, som närmast hade att svara för nämnda del av inspektionens tillsynsverksamhet, inspektionen plötsligt kunde bli försatt i en sådan situation, att det icke bleve möjligt att för denna tjänst erhålla lämplig person.

De stora krav, som måste ställas på förevarande tjänstemans försäkringsmatematiska och försäkringstekniska insikter och kunnighet i övrigt, betydelsen av hans arbetsuppgifter ävensom den ställning han på grund av sin tjänst intoge till bolagens aktuarier, motiverade enligt inspektionens mening mer än väl hans placering i 30:e lönegraden. Visserligen skulle, även med denna placering, löneförmånerna komma att väsentligt understiga dem, som de större livförsäkringsbolagens aktuarier åtnjöte. Det vore dock att förvänta, att den förbättrade tjänsteställning, som en uppflyttning till byråchefsgrad innebure, skulle kunna befordra en tillfredsställande rekrytering och därjämte även bidra till tryggheten av erforderlig kontinuitet i arbetet. För denne såväl som för övriga tjänstemän i samma lönegrad funnes icke några befordringsmöjligheter inom ämbetsverket, vilket givetvis innebure ökad risk att dessa tjänstemän sökte sin utkomst på annat håll. Det hade också vid flera tillfällen inträffat, att befattningshavare hos inspektionen övergått till det privata försäkringsväsendet.

Inom försäkringsinspektionen funnes även två tjänster med benämningen *förste revisor*, båda placerade i lönegraden B 26. Den ene av dessa tjänstemän hade såsom verksamhetsområde huvudsakligen granskning av livförsäkringsbolag, medan den andres verksamhetsfält låge på skadeförsäkringens område.

Den inspektions- och revisionsverksamhet, som dessa båda tjänstemän hade att fullgöra, utgjorde en väsentlig del av försäkringsinspektionens arbetsuppgift och krävde av befattningarnas innehavare skicklighet och god

omdömesförmåga för bemästrande av de skiftande spörsmål, som mötte vid revisioner av försäkringsbolag. Försäkringsverksamhetens utveckling till en internationell affärsverksamhet genom det nät av återförsäkringsförbindelser, som sammanknöte försäkringsinrättningar i olika länder, hade i sin ordning än ytterligare bidragit till att komplicera de uppgifter, som förevarande tjänstemän hade att behandla.

Den nu ifrågakvarande verksamheten utfördes efter två linjer, dels kritisk granskning och bearbetning av de uppgifter, som försäkringsbolagen hade att ingiva till försäkringsinspektionen, dels inspektion eller revision på ort och ställe. Uppenbarligen måste tyngdpunkten av arbetet ligga just på den lokala revisionen.

Vad särskilt beträffade revision av livförsäkringsbolag med deras invecklade ekonomiska system samt av ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, krävde detta arbete icke endast allmän revisionserfarenhet utan även försäkringsmatematisk utbildning. För den ene av förste revisorerna hade det på grund därav befunnits nödvändigt att föreskriva aktuariekompetens liksom beträffande förste aktuarien. I fråga om denne förste revisor finge bland annat framhållas, att han, för att på ett tillfredsställande sätt kunna fullgöra sina åligganden, måste hava förvärvat erfarenhet rörande tillämpningen av de försäkringstekniska bestämmelserna i gällande lag och de för olika livförsäkringsbolag stadfästa grunderna. Då det torde vara synnerligen sällan som hos en och samma person förefunnes såväl en allmän revisionserfarenhet som förtrogenhet med försäkringsmatematiska frågor, kunde en tillfredsställande utbildning för denna tjänst i regel förvärfvas endast genom tjänstgöring inom försäkringsinspektionen. Inspektionen funne angeläget, att denne befattningshavare bereddes en tjänsteställning, svarande mot de kompetenskrav, som måste ställas, och betydelsen av de arbetsuppgifter, som åvilade befattningen. På grund av nu anförda förhållanden kunde försäkringsinspektionen icke underlåta att föreslå en uppflyttning av tjänsten från 26:e till 28:e lönegraden. Titeln syntes därvid lämpligen kunna ändras från förste revisor till byråinspektör.

Ämbetsverket upptager slutligen till behandling frågan om ämbetsverkets *organisation*, och framhåller härvid följande:

Försäkringsinspektionen utgjordes av en chef samt tre ledamöter. En av ledamöterna, vilken tillika vore byrådirektör, representerade juridiska och administrativa spörsmål, en ledamot vore sakkunnig för ärenden rörande penningplacering och därmed sammanhängande frågor och en ledamot sakkunnig för försäkringstekniska frågor särskilt på skadeförsäkringens område. I samtliga ärenden vore chefen ensam beslutande. Ledamot, vars åsikt icke överensstämde med det i ärendet av chefen fattade beslut, ålåg att till protokollet anmäla sin skiljaktiga mening.

Det synnerligen viktiga område för inspektionens tillsynsverksamhet, vilket omfattade frågor av försäkringsmatematisk natur, vore sålunda icke representerat av någon särskild ledamot. Vid dylika frågors avgörande komme därigenom att saknas den garanti för en sådan allsidig och grundlig prövning, som den nuvarande organisationen kunde anses innebära för andra frågor tillhörande inspektionens tillsynsverksamhet. På grund härav och för att råda bot mot denna brist ansåge försäkringsinspektionen, att innehavaren av förste aktuarietjänsten borde i samband med uppflyttning i byråchefegrad inträda som ledamot av försäkringsinspektionen. Samtidigt syntes tjänstetiteln böra ändras från förste aktuarie till byråchef för

försäkringsmatematiska ärenden. Genom de sålunda föreslagna ändringarna beträffande byrådirektörs- och förste aktuarietjänsterna skulle inspektionen komma att erhålla en byråchef för juridiska och administrativa ärenden och en byråchef för försäkringsmatematiska ärenden. Dessa båda huvudområden för inspektionens verksamhet skulle därigenom erhålla vardera sin specielle föredragande.

I fråga om beräkningen av *medelsbehovet* för bestridande av *avlöningar* framgår av försäkringsinspektionens skrivelse och därvid fogade bilagor följande.

Anslagsposten till avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat har av inspektionen på grundval av den för varje befattning förekommande högsta löneklass — och med hänsyn tagen till inspektionens förslag om förändring av befattningarna såsom byrådirektör och förste aktuarie till byråchefstjänster samt om ombildning av en förste revisorsbefattning till byråinspektörsbefattning — beräknats till 72,500 kronor, innebärande en ökning i förhållande till i nu gällande stat upptagna belopp med 6,400 kronor, därav ett belopp av 3,840 kronor härrör från den av inspektionen föreslagna ändringen i lönegradsplacering av vissa befattningshavare.

För grundavlöningar till icke-ordinarie tjänstemän har inspektionen med utgångspunkt från den faktiska belastningen å den i nu gällande stat uppförda anslagsposten till avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m. beräknat ett belopp av 13,900 kronor. För avlöningsförhöjningar m. m. har beräknats ett belopp av 1,000 kronor; anslagsposten till icke-ordinarie personal skulle alltså utföras med 14,900 kronor, d. v. s. med 500 kronor mer än det i nu gällande stat för motsvarande ändamål beräknade anslagsbelopp.

För provisoriskt dyrtidstillägg har inspektionen under rubriken »Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare» beräknat ett belopp av 1,800 kronor.

Under rubriken »Arvoden och dylika särskilda ersättningar» har inspektionen upptagit ett belopp å 6,600 kronor, därav beräknats 6,000 kronor för arvoden till två ledamöter och 600 kronor för ersättning till tillfälliga arbetskrafter i vissa fall vid inspektioner av försäkringsbolag m. m.

För dyrtidstillägg har inspektionen beräknat ett belopp av 7,300 kronor.

Det sammanlagda medelsbehovet till avlöningar har inspektionen alltså upptagit till $(72,500 + 14,900 + 1,800 + 6,600 + 7,300 =) 103,100$ kronor.

Inspektionen har vidare föreslagit uppförande å staten av en särskild avdelning för *pensioner*. För bestridande av kostnaderna för ifrågavarande ändamål har inspektionen beräknat ett belopp av 8,500 kronor, därav 7,900 kronor för pensioner och 600 kronor för dyrtidstillägg å pensioner.

Inspektionens *omkostnader* har inspektionen beräknat på följande sätt:

För reseersättningar har upptagits oförändrat belopp, 1,200 kronor.

För expenser har ävenledes upptagits oförändrat belopp, 9,000 kronor. Därav har ansetts skola belöpa å bränsle, lyse och vatten 600 kronor samt

å övriga expenser 8,400 kronor. Uti sistnämnda belopp ingå, enligt vad inspektionen uppgivit, bruttoutgifterna för kungörelser, vilka till ett belopp av omkring 700 kronor täckas av registreringsavgifter.

För publikationer har beräknats ett belopp av 5,300 kronor, därvid emellertid såsom inkomst upptagits ett belopp av 100 kronor.

Slutligen har inspektionen under rubriken övriga utgifter uppfört ett belopp av 12,500 kronor för bestridande av hyreskostnaden för inspektionens lokaler. Därvid har dock såsom hyresinkomst upptagits ett belopp av 600 kronor.

Omkostnadsstatens nettoutgiftssumma skulle alltså enligt inspektionens förslag uppgå till $(1,200 + 9,000 + 5,300 + 12,500 - 700 - 100 - 600 =)$ 26,600 kronor, innebärande en minskning i förhållande till de i nu gällande stat upptagna motsvarande anslagsposter med 700 kronor.

Över försäkringsinspektionens förslag om förändrad tjänste- och löneställning för vissa befattningshavare hos ämbetsverket har allmänna civilförvaltningens lönenämnd den 15 november 1934 avgivit infordrat utlåtande, däri nämnden anfört följande:

Försäkringsinspektionen hade i föreliggande framställning upprepat sin i tidigare skrivelser till Kungl. Maj:t, bländ annat i skrivelse den 14 september 1932, gjorda hemställan om förändrad tjänste- och löneställning för vissa av inspektionens befattningshavare.

I utlåtande den 19 oktober 1932 över sistnämnda skrivelse hade lönenämnden beträffande förändring av befattningen såsom byrådirektör hos inspektionen till byråchefstjänst anfört, att enligt nämndens mening tillräckliga skäl för det dåvarande icke föreläge för en sådan åtgärd.

I avseende å den av försäkringsinspektionen i samma skrivelse föreslagna uppflyttningen av den hos inspektionen anställde förste aktuarien till tjänste- och löneställning såsom byråchef hade nämnden framhållit, att det i betraktande av de å byrådirektören och å förste aktuarien var för sig åvilande arbetsuppgifterna ville synas nämnden, att en viss disproportion i lönehänseende förefunnnes mellan dessa båda befattningshavare. Nämnden hade därför ansett sig böra förorda, att förste aktuarietjänsten måtte förändras till befattning såsom byrådirektör i lönegraden B 28 samt att innehavaren av den nya byrådirektörsbefattningen borde ingå såsom ledamot av inspektionen. Med hänsyn till vad försäkringsinspektionen anfört såsom skäl för en förbättrad löneställning för den för granskning av livförsäkringsbolagen avsedda förste revisorn hade nämnden därjämte tillstyrkt, att denne befattningshavare bereddes någon höjning i löneställning. Då emellertid en viss skillnad i lönehänseende syntes böra finnas mellan denne tjänsteman och ledamot av inspektionen, hade nämnden — under förutsättning av förste aktuariens uppflyttning till byrådirektörsgraden — föreslagit, att ifrågasvarande förste revisorstjänst placerades i lönegraden B 27 under den förändrade benämningen byråinspektör.

Sedan nämnden avgivit sitt nyssberörda utlåtande av den 19 oktober 1932, hade enligt nämndens mening några nya omständigheter icke tillkommit, som kunde föranleda nämnden att frångå sin däri tillkännagivna uppfattning rörande de ifrågasvarande befattningshavarnas löneställning. Därest Kungl. Maj:t nu skulle finna skäl föreligga att till slutlig behandling upp-

taga de av försäkringsinspektionen ånyo framförda lönefrågorna, finge nämnden alltså förorda, att befattningen såsom förste aktuarie förändrades till en byrådirektörstjänst för försäkringsmatematiska ärenden, med placering i lönegrad B 28, samt att den förste revisorsbefattning, vars innehavare hade till åliggande granskningen av livförsäkringsbolagens verksamhet, ombildades till en byråinspektörstjänst i lönegrad B 27. Innehavaren av nyssnämnda byrådirektörstjänst torde böra ingå såsom ledamot av inspektionen.

En ledamot av lönenämnden har anmält avvikande mening från nämndens beslut i vad angår lönegradsplacering för förste revisorn, i det att han ansett, att befattningen borde hänföras till lönegraden B 28.

Vid anmälan av kommerskollegii samt patent- och registreringsverkets anslagsäskanden för nästkommande budgetår har jag tidigare i dag framhållit nödvändigheten av att inrättande av nya tjänster eller uppflyttning i högre lönegrad av redan befintliga tjänster i nu rådande budgetära läge böra begränsas till sådana undantagsfall, där alldeles särskilda omständigheter göra sig gällande, och förklarat mig med hänsyn härtill icke kunna förorda av ämbetsverken gjorda förslag om uppförande å vederbörande verks stater av nya ordinarie tjänster eller om uppflyttning av redan befintliga tjänster. *Departements-
chefen.*

I avseende å nu förevarande förslag om förändrad tjänste- och löneställning för vissa befattningshavare vid försäkringsinspektionen har jag emellertid funnit sådana särskilda omständigheter föreligga, att förslaget enligt min mening bör upptagas även i nu rådande läge. De skäl, som av inspektionen förebragts för en uppflyttning i lönegraden B 30 av två tjänstemän hos inspektionen, nämligen byrådirektören och förste aktuarien, hava synts mig så vägande, att jag — ehuru allmänna civilförvaltningens lönenämnd för sin del ansett sig böra förorda en lägre lönegradsplacering för nämnda båda tjänstemän — icke tvekar att tillstyrka försäkringsinspektionens förslag i dessa två hänseenden. Ehuru även förslaget om förändrad tjänste- och löneställning för en av de hos inspektionen anställda förste revisorerna synts mig i och för sig välgrundat, har jag likväl icke ansett skäl föreligga att nu göra framställning även härom.

Anslagsposten för avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat bör sålunda beräknas med utgångspunkt från att nyssnämnda förste revisorstjänst bibehålles i lönegraden B 26; det av försäkringsinspektionen beräknade beloppet, 72,500 kronor, bör således minskas till 71,540 kronor. Då emellertid avlöningsanslagens belopp numera, såsom tidigare angivits, skola jämkas med hänsyn till de pensionsavdrag, som uttagas enligt civila tjänstepensionsreglementet, bör nyss angivna summa, 71,540 kronor, minskas med summan av pensionsavdragen för de ordinarie tjänstemännen, 1,705 kronor, till i runt tal 69,800 kronor, vilket innebär en ökning i förhållande till den i nu gällande stat upptagna anslagsposten med 3,700 kronor.

Anslagsposten till grundavlöningar till icke-ordinarie personal, 13,900

kronor, bör enligt de nya grunderna för beräkning av anslagsposterna till grundavlöningar minskas med 60 procent av summan av pensionsavdragen för nu ifrågavarande tjänstemän, i runt tal 200 kronor. Denna post bör alltså upptagas med 13,700 kronor. Med tillägg av kostnaderna för avlöningsförhöjningar m. m. bör följaktligen anslagsposten till icke-ordinarie personal utföras med ett sammanlagt belopp av $(13,700 + 1,000 =)$ 14,700 kronor, vilket innebär en ökning i förhållande till den i nu gällande stat upptagna anslagsposten med 300 kronor.

De av försäkringsinspektionen framlagda förslagen rörande arvoden och särskilda ersättningar, 6,600 kronor, särskilda löneförmåner, 1,800 kronor, och dyrtidstillägg, 7,300 kronor, ha icke givit anledning till någon erinran.

Då kostnaderna för försäkringsinspektionen bestridas av särskilda medel och utgiften för överförande till civila pensionsfonden av pensionsavdrag motsvarande belopp följaktligen icke för detta ämbetsverk bör belasta allmänna skattebudgeten, torde vidare i avlöningsstaten för inspektionen böra uppföras en särskild anslagspost för redovisning av det belopp, som från försäkringsinspektionens fond bör tillföras civila pensionsfonden. Detta belopp upptages till i avrundat tal 2,000 kronor.

Det sammanlagda medelsbehovet för avlöningar bör således upptagas till $(69,800 + 6,600 + 14,700 + 1,800 + 7,300 + 2,000 =)$ 102,200 kronor.

Mot inspektionens förslag beträffande pensionsstaten har jag icke någon erinran.

Beträffande inspektionens förslag till omkostnadsstat bör i anslutning till vad chefen för finansdepartementet förut i dag vid anmälan av för flera huvudtitlar gemensamma frågor anfört angående inrättande av en statens allmänna fastighetsfond det för hyror beräknade utgiftsbeloppet, 12,500 kronor, avföras från ämbetsverkets omkostnadsstat för att i stället bestridas av nämnda fond.

Det sammanlagda medelsbehovet under förevarande anslag utgör således $(102,200 + 8,500 + 14,700 =)$ 125,400 kronor.

Inkomsttiteln »Bidrag till försäkringsinspektionen» har förut i dag, i enlighet med hemställan av chefen för finansdepartementet, upptagits till 100,000 kronor. Såsom avsättning till försäkringsinspektionens fond bör nu uppföras ett anslag till samma belopp, 100,000 kronor.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels godkänna följande personalförteckning vid försäkringsinspektionen:

Personalförteckning.

Befattning

Lönegrad

Tjänstemän å ordinarie stat.

1 chef, arvode enligt 5 § i avlöningsreglementet —

Befattning	Lönegrad
1 byråchef för juridiska och administrativa ärenden	B 30
1 byråchef för försäkringsmatematiska ärenden...	B 30
2 förste revisorer	B 26
1 kansliskrivare	B 11
1 kanslibiträde	B 7
1 expeditionsvakt	B 5;
<i>dels</i> godkänna följande stat för försäkringsinspektionen, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1935/1936:	

Stat.

Avlöningar.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, förslagsvis..... kronor 69,800
2. Arvoden och särskilda ersättningar:
 - a. Grundbelopp 6,000
 - b. Ersättning till tillfälliga arbetskrafter i vissa fall vid inspektioner av försäkringsbolag m. m., förslagsvis 600 » 6,600
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:
 - a. Grundavlöningar m. m. 13,700
 - b. Avlöningsförhöjningar m. m., förslagsvis 1,000 » 14,700
4. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, förslagsvis » 1,800
5. Dyrtidstillägg, förslagsvis » 7,300

Tionde huvudtiteln.

6. Pensionsavdrag motsvarande belopp, att tillföras civila pensionsfonden	kronor 2,000	kronor 102,200
---	--------------	----------------

Pensioner.

1. Pensioner, <i>förslagsvis</i> ...	kronor 7,900	
2. Dyrtidstillägg, <i>förslagsvis</i>	» 600	» 8,500

Omkostnader.

1. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	kronor 1,200	
2. Expenser, <i>förslagsvis</i> ...	» 9,000	
3. Publikationstryck, <i>förslagsvis</i>	» 5,300	
	kronor 15,500	

Särskilda uppbördsmedel.

Registreringsavgifter	700	
Försålda publikationer	100	» 800
Nettoutgift		» 14,700

Summa kronor 125,400;

dels ock såsom *Avsättning till försäkringsinspektionens fond* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 100,000.

F. Diverse.

[55.] 1. *Ersättning till statens allmänna fastighetsfond, förslagsanslag.* Under åberopande av vad chefen för finansdepartementet förut i dag vid anmälan av för flera huvudtitlar gemensamma frågor anfört angående inrättande av en statens allmänna fastighetsfond hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att i avbidan på den proposition i ämnet, som kan varda riksdagen förelagd, till *Ersättning till statens allmänna fastighetsfond* för budgetåret 1935/1936 beräkna ett *förslagsanslag* av kronor 339,900.

[56.] 2. Internationell patrulleringstjänst i norra Atlanten, *förslagsanslag*.

Budgetår	Anslag kronor	Nettoutgifter kronor
1932/1933	9,500	17,461
1933/1934	9,500	—
1934/1935	13,000	—
1935/1936 (<i>förslag</i>)	13,000	—

Beträffande anslagets historik hänvisas till tionde huvudtiteln, sid. 113 och 114, i 1932 års statsverksproposition.

Sveriges andel i kostnaderna för ifrågavarande patrulleringstjänst, vilka kostnader bestridas i amerikanska dollars och fördelas å ett flertal stater, har för åren 1925—1932 utgjort $2\frac{2}{24}$ procent. I 1929 års internationella sjöfartssäkerhetskonvention, vilken trädde i kraft den 1 januari 1933, har Sveriges andel sänkts till 2 procent.

I skrivelse den 21 augusti 1934 har *kommerskollegium* meddelat, att Sveriges andel i kostnaderna för patrulleringstjänsten för år 1933 uppgått till endast 1,157 dollars 84 cent. Med hänsyn till att motsvarande andel för år 1932 utgjort 3,513 dollars 19 cent samt för åren 1927—1931 belöpt sig till i medeltal 3,150 dollars per år, har kollegium emellertid hemställt om beviljande jämväl för år 1935 av ett förslagsanslag för ändamålet av 13,000 kronor.

Anslag för bestridande av oförmälda bidrag erfordras jämväl för år 1935. Mot kommerskollegii förslag i fråga om anslagets storlek har jag ingen erinran. *Departement-
chefen.*

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att såsom bidrag för år 1935 till kostnaderna för
Internationell patrulleringstjänst i norra Atlanten för
budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslags-*
anslag av kronor 13,000.

[57.] 3. Internationella byrån i Bryssel för handelsstatistik, *förslagsanslag*. Alltsedan år 1915 har å riksstaten under tionde huvudtiteln för varje budgetår anvisats ett extra förslagsanslag, som från och med budgetåret 1933/1934 utgått med 700 kronor, för bestridande av Sveriges andel i kostnaderna för den internationella byrå för handelsstatistik, som jämlikt internationella konventionen den 31 december 1913 inrättats i Bryssel och trätt i verksamhet från och med den 1 juli 1914 (jmf. tionde huvudtiteln, sid. 106 och 107, i 1932 års statsverksproposition).

Jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 7 juni 1934 har nämnda konvention uppsagts till upphörande för Sveriges del från och med den 1 juli 1935.

Därest dylik uppsägning ej skett före den 1 juli 1934, skulle konventionens giltighet för Sveriges vidkommande enligt densammas uppsägningsbestämmelser hava förlängts för ytterligare sju år från och med den 1 juli 1935. Åtskilliga andra länder, däribland Danmark och Norge, hava i motsvarande ordning uppsagt konventionen men i anslutning till uppsägningen förklarat sig beredda att år för år förlänga sitt samarbete med den ifrågavarande byrån i Bryssel, till dess den nya nomenklatur för den internationella handelsstatistiken, som i enlighet med den internationella konventionen den 14 december 1928 om ekonomisk statistik är under utarbetande i Genève, kan börja tillämpas. Även för Sveriges vidkommande torde ett sådant samarbete böra möjliggöras genom fortsatt utbetalande av bidrag till kostnaderna för byrån jämväl efter Sveriges frånträdande av förstnämnda internationella konvention. Anslag för ifrågavarande ändamål torde därför böra även för nästkommande budgetår anvisas med oförändrat belopp.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att såsom bidrag för år 1936 till *Internationella byrån i Bryssel för handelsstatistik* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av .. kronor 700.

[58.] 4. Internationella byrån i Paris för utställningar, *förslagsanslag*.

Budgetår	Anslag kronor	Nettoutgifter kronor
1933/1934	2,600	2,385
1934/1935	2,400	—
1935/1936 (<i>förslag</i>)	2,400	—

Rörande anslagets historik hänvisas till tionde huvudtiteln, sid. 122 och 123, i 1932 års statsverksproposition.

I skrivelse den 27 augusti 1934 har *kommerskollegium* anmält, att Sveriges bidrag till byrån under dess senast förflutna verksamhetsår utgjort 9,486 francs, och framhållit att ungefärligen samma belopp, eller enligt dagens växelkurs i runt tal 2,400 kronor, torde böra beräknas för bestridande av Sveriges andel i kostnaderna för byråns nästkommande verksamhetsår. Under åberopande härav har kollegium hemställt om anvisande för ändamålet å riksstaten för budgetåret 1935/1936 av ett anslag å 2,400 kronor.

Departements- Mot det av kommerskollegium för ifrågavarande ändamål föreslagna
chefen. anslaget har jag icke någon erinran att göra.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att såsom bidrag till kostnaderna för *Internationella byrån i Paris för utställningar* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av .. kronor 2,400.

[59.] 5. **Bidrag till underhållande av en fyr å Kap Spartel, förslagsanslag.** Såsom förut under punkt 35 omnämnts, bör enligt de nya riktlinjerna för riksstatens uppställning under tionde huvudtiteln avdelning för Diverse uppföras ett särskilt anslag å 4,000 kronor såsom bidrag till underhållande av en fyr å Kap Spartel.

I enlighet härmed får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att såsom *Bidrag till underhållande av en fyr å Kap Spartel* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 4,000.

[60.] 6. **Bidrag till patentunionens internationella byrå i Bern, förslagsanslag.** Såsom förut under punkt 51 nämnts, bör under förevarande avdelning av tionde huvudtiteln ett särskilt anslag å 2,600 kronor uppföras för bestridande av Sveriges bidrag till patentunionens internationella byrå i Bern.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att såsom *Bidrag till patentunionens internationella byrå i Bern* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 2,600.

[61.] 7. **Idrottens främjande, förslagsanslag,** att utgå av inkomst av vadhållning vid idrottstävlingar. Jämlikt förordning den 7 juni 1934 (nr 237) angående vadhållning i samband med tävlingar medgav Kungl. Maj:t genom beslut den 24 september 1934 ett då under bildning varande aktiebolag, vars verksamhet skulle hava till föremål att anordna vadhållning i samband med tävlingar och bedriva annan därav föranledd verksamhet, rätt att, sedan bolaget blivit i vederbörlig ordning bildat och inregistrerat, intill den 1 juli 1936 för allmänheten anordna dylik vadhållning, dock ej i samband med hästtävlingar. Såsom villkor för att bolaget, som numera färdigbildats och inregistrerats under firma aktiebolaget Tipstjänst, skulle komma i åtnjutande av detta medgivande föreskrevs bland annat, att vad som återstode av bolagets årsvinst efter i föreskriven ordning verkställd avsättning till reservfond och utdelning till aktieägare skulle användas till idrottens främjande på sätt Kungl. Maj:t framdeles bestämde.

I sin skrivelse den 8 december 1934 med inkomstberäkningar för budgetåret 1935/1936 har riksräkenskapsverket föreslagit, att de för idrottsändamål sålunda avsedda vinstmedlen skulle upptagas till redovisning å riksstatens inkomstsida under en härför särskilt uppförd inkomsttitel, varvid verket förutsatt, att de å inkomsttiteln inflytande medlen skulle över ett riksstatsanslag tillföras en särskild fond, varifrån sedan de be-
lopp, som ansloges till idrottens främjande, skulle bestridas.

Vid annälan av detta förslag har chefen för finansdepartementet tillstyrkt, att riksstaten kompletteras med en för ifrågavarande ändamål avsedd specialbudget. I enlighet med riksräkenskapsverkets, på grundval av uppgift från aktiebolaget Tipstjänst verkställda uppskattning av inlevereringen till statsverket under denna titel har å riksstatsförslagets inkomstsida under titel »Inkomst av vadhållning vid idrottstävlingar» upptagits ett belopp av 500,000 kronor.

Härefter ber jag få erinra, att Kungl. Maj:t förut denna dag på hemställen av chefen för ecklesiastikdepartementet föreslagit riksdagen, att det under åttonde huvudtiteln för budgetåret 1935/1936 äskade anslaget till understödjande av gymnastik och idrott å 85,000 kronor skulle utgå av inkomst av vadhållning vid idrottstävlingar. Skillnaden mellan den påräkneliga inkomsten å denna titel, 500,000 kronor, och det sålunda äskade anslagsbeloppet under åttonde huvudtiteln eller 415,000 kronor torde böra upptagas såsom ett anslag under tionde huvudtiteln med benämning »Idrottens främjande». Anslaget bör äskas såsom förslagsanslag, att utgå av inkomst av vadhållning vid idrottstävlingar.

Departements-
chefen.

Under återopande av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Idrottens främjande* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 415,000, att utgå av inkomst av vadhållning vid idrottstävlingar.

[62.] 8. **Kommittéer och utredningar genom sakkunniga, reservationsanslag.** I riksstaten för budgetåret 1934/1935 är det ordinarie reservationsanslaget till kommittéer och utredningar genom sakkunniga upptaget till 90,000 kronor. Anslagen för enahanda ändamål under de fyra närmast föregående budgetåren, eller budgetåren 1930/1931—1933/1934, utgjorde respektive 140,000 kronor, 140,000 kronor, 100,000 kronor och 80,000 kronor. Därvid är att märka, dels att det för budgetåret 1932/1933 beviljade anslaget förstärkts med 65,000 kronor, vilket belopp jämlikt av 1933 års riksdag i skrivelse nr 80 lämnat medgivande överförts från anslaget till oförutsedda utgifter, dels ock att för budgetåret 1933/1934 var anvisat ett särskilt anslag å 20,000 kronor till bestridande av kostnader för traktatberedningen.

För budgetåret 1935/1936 synes medelsbehovet under förevarande anslag icke böra beräknas till lägre belopp än 100,000 kronor. Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Kommittéer och utredningar genom sakkunniga* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 100,000.

[63.] 9. *Extra utgifter, reservationsanslag.* I riksstaten för budgetåret 1934/1935 är det ordinarie reservationsanslaget till extra utgifter upptaget med 10,000 kronor. För ifrågavarande ändamål torde för nästkommande budgetår böra anvisas ett anslag till enahanda belopp.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Extra utgifter* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 10,000.

[64.] 10. *Dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst, förslagsanslag.* Under åberopande av vad chefen för finansdepartementet förut denna dag under »För flera huvudtitlar gemensamma frågor» anfört beträffande dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till täckande av kostnader för *Dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst* för budgetåret 1935/1936 anvisa ett *förslagsanslag* av kronor 610,000,

Sammanfattning.

Tionde huvudtitelns slutsumma, för budgetåret 1934/1935 utgörande	kronor	11,348,100,
kommer vid bifall till de av mig framställda förslagen att för budgetåret 1935/1936 uppgå till	»	12,292,100,
innebärande en ökning av	»	944,000.

Vad föredragande departementschefen sålunda, med instämmande av statsrådets övriga ledamöter, hemställt, behagar Hans Maj:t Konungen bifalla.

Ur protokollet:
N. Tolstoy.